

Jubileusz 80-lecia Stowarzyszenia Wychowanków

Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie

pod patronatem Rektora AGH
prof. Jerzego Lisa

KRONIKA **STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW AGH** **2016–2025**

Kraków 2025

KRONIKA
STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW AGH
2016–2025

**Stowarzyszenie Wychowanków
Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica
w Krakowie**

**KRONIKA
STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW AGH
2016–2025**

Piotr Czaja
Paulina Lichoń
Teresa Nosal
Zbigniew Sulima

Kraków 2025

© Copyright by: Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie

Kraków 2025

ISBN: 978-83-943854-7-7

Wydawca:
Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie

Skład i druk:
Drukarnia Towarzystwa Słowaków w Polsce
ul. św. Filipa 7, 31-150 Kraków
tel. 12 634-11-27, 12 632-66-04, 12 633-09-41
e-mail: zg@tsp.org.pl
www.tsp.org.pl

Spis treści

Przedmowa	9
1. Wprowadzenie prof. Jerzego Lisa – Rektora AGH	11
2. Słowo wstępne Prezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH prof. Piotra Czai	13
Zanim powstała Akademia w 1919 roku	13
Trzeba sobie wzajemnie pomagać	14
Stowarzyszenie Wychowanków stymulowane sytuacją polityczną i gospodarczą kraju	15
Aktualny obraz Stowarzyszenia Wychowanków AGH w roku jego jubileuszu 80-lecia	18
Trzecia edycja Kroniki Stowarzyszenia	19
3. Po jubileuszu 70-lecia	23
Przebieg uroczystości jubileuszu 70-lecia SW AGH	23
O uroczystości 70-lecia SW AGH w mediach	29
4. VIII Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Wychowanków AGH	31
Przygotowania i przebieg zjazdu	31
Decyzje zjazdowe	31
5. Praca Zarządu Głównego w kadencji 2016–2021	33
Pierwsze posiedzenie Zarządu Głównego i jego decyzje	33
Działalność statutowa i organizacyjna Stowarzyszenia – zebrania Zarządu Głównego w kadencji 2016–2025	35
Paca nad zmianą struktury stowarzyszenia, jego statutu i regulaminów	36
Zmiany wizerunku elektronicznego stowarzyszenia	38
Zmiana strony internetowej Stowarzyszenia Wychowanków AGH	38
Zmiana Logo oraz odznak i dokumentów podstawowych stowarzyszenia	40
Nowe logo Stowarzyszenia	40
Nowa odznaka i odznaka honorowa: Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH	41
Nowy dokument potwierdzający nadanie godności: Honorowy Członek Stowarzyszenia	42
Nowe legitymacje członkowskie stowarzyszenia	42
Zmiana zasad opłacania składek członkowskich i aktualizacja regulaminów obowiązujących w stowarzyszeniu	43
6. IX Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia	45
Przygotowania do Zjazdu	45
Wydłużona kadencja władz stowarzyszenia	45

Termin Zjazdu Krajowego	45
Przebieg zjazdu i jego ustalenia	45
7. Powołanie i funkcjonowanie Rady Stowarzyszenia	53
Posiedzenia Rady Stowarzyszenia	53
Przyjęcie regulaminu pracy Rady Stowarzyszenia	54
Ustalenia dotyczące wiceprzewodniczących rady	55
Informacja o pracy w zespołach problemowych (komisjach) działających przy ZG SW.	55
Ustalenie spraw technicznych funkcjonowania Rady	55
Wyjazdowe posiedzenie Rady Stowarzyszenia w Wadowicach	55
Część I – Spotkanie w Muzeum św. JP II	55
Część II – Wizyta w Grupie Maspex	56
Posiedzenie Rady w Klubie Studio i Browarze Górniczo-Hutniczym	64
Wyjazdowe posiedzenie Rady w Kopalni Wapienia „Czatkowice” Sp. z o. o.	67
Rada Stowarzyszenia Wychowanków – podsumowanie	72
8. Jubileusz 100-lecia AGH	73
Wystawa historyczna i odsłonięcie tablic pamiątkowych współzałożycieli AG	73
W hołdzie papieżowi – wyprawa delegacji AGH do grobu św. Jana Pawła II w Watykanie	76
Jubileuszowy Rajd gwieździsty 100-lecia AGH	81
Rajdowe tradycje w AGH	81
Gwieździsty Rajd 100-lecia AGH	83
Rajdowe spotkanie na szczycie	86
Rodzinne spotkanie Koła SW „Górnicy-73”	87
Biesiada rajdowa na grillowisku hotelu „Gołębiewski”	88
Pożegnalny żurek w niedzielę, w samo południe	90
Pierwszy Światowy Zjazd Absolwentów i jubileuszowe odnowienie immatrykulacji po 50 latach	90
Tablica pamiątkowa dla prof. Juliana Sulimy Samujły	95
Uroczyste posiedzenie Senatu AGH z udziałem Prezydenta RP Andrzeja Dudy	100
Koncert jubileuszowy „Kids of Evolution”	106
9. Pomoc potrzebującym – ważnym zadaniem stowarzyszenia	109
Działalność Zespołu „Akcja Zapomóg”	109
Działania niestandardowe	110
10. Ponowne immatrykulacje po 50 latach	113
Nowe „Złote indeksy”	113
Uroczystości zorganizowane w latach 2016–2024	115
Ponowna immatrykulacja wietnamskich absolwentów AGH w Hanoi	121
11. Jubileuszowe spotkania wychowanków AGH	125
Spotkania Wychowanków Seniorów	125
Inne spotkania rocznikowe	133
Złoty jubileusz dyplomowania absolwentów rocznika „Metalurgia ’72”	134

Spotkanie rocznika „Górnicy 72”	136
Podsumowanie	138
12. Działalność wydawnicza stowarzyszenia	139
„Vivat Akademia”	139
Seria <i>Non omnis moriar</i>	141
Wydawnictwa książkowe	142
13. Działalność turystyczna i rekreacyjna stowarzyszenia	149
Wakacyjne zagraniczne wyprawy stowarzyszenia	149
X wyprawa Stowarzyszenia Wychowanków do Grecji i Albanii (2017)	149
XI wyprawa SW AGH do Hiszpanii i Portugalii (2018)	152
XII wyprawa SW AGH do Krajów Nadbałtyckich, Helsinek i Petersburga	154
Wyprawa Wychowanków AGH do Włoch	157
Stowarzyszeniowa wyprawa do Włoch – odsłona trzecia	158
Wspaniałe wczasy pod Olimpem w latach 2022–2024	167
A. Fascynujące wyprawy do greckich Meteorów	170
B. Śladami wielkich odkryć archeologicznych	174
Zamek Platamonas	174
Miasta Wergina i Veria	177
Wyprawa pod Olimp w 2024 roku	180
Wyprawa do kraju faraonów – 2024	184
Podsumowanie	188
Rajdy i wycieczki krajowe	189
Rajd Wychowanków AGH z okazji 110-lecia powołania uczelni	196
Rajd Koła Wychowanków „Skałka” w Sandomierzu pod nazwą: „Spacer śladami Ignacego Łukasiewicza”	199
Charytatywny Rajd „Szlakiem Orlich Gniazd”	204
AGH A-0 – początek trasy – start honorowy	205
14. Spotkania i wydarzenia okolicznościowe	207
Doroczne spotkania i koncerty świąteczno-noworoczne	207
Absolwent Roku Akademii Górniczo-Hutniczej	208
Praca kół terenowych	213
Doroczne spotkania Koła „Czeczott”	231
Spotkania barbórkowe i świąteczno-noworoczne Koła „Czeczott”	232
Jesienne spotkania „na trutowisku”	235
Jubileuszowy Koncert Wiesława Ochmana z okazji 85-lecia Jego urodzin	237
Wystawa i wernisaż obrazów profesora Zbigniewa Lesia	240
Barbórkowe spotkania członków SW AGH w Krakowie	243
15. Wyróżnienia stowarzyszeniowe	245
Nowe wyróżnienie stowarzyszeniowe	246
Wyróżnienia i odznaczenia dla Członków Zarządu Stowarzyszenia	247

16. Wydarzenia różne	251
Rzeźba głowy pierwszego prezesa SW AGH w sekretariacie stowarzyszenia	251
Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy Technicznej w Małopolsce	252
Rok prof. Walerego Goetla w AGH	254
Świętowanie jubileuszu 60-lecia Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego	259
17. Złote i srebrne dyplomy – rodzi się nowa tradycja	263
18. W hołdzie tym, którzy odeszli	273
19. Zakończenie	283
20. Źródła	284

Przedmowa

Historię Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz najważniejsze fakty z działalności tej organizacji spisano wiele razy w licznych wydaniach, między innymi *„Kronika Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica”*: Wydanie pierwsze za lata 1945–2005, oraz wydanie drugie za lata 1945–2015. Obydwa wydawnictwa są dostępne „Online” na stronie internetowej stowarzyszenia pod adresem:

swagh.agh.edu.pl/?page_id=159

Drugie wydanie kroniki kończy się relacją z przygotowań do obchodów jubileuszu 70-lecia stowarzyszenia, które odbyło się 18 i 19 września 2015 roku. Jubileusz ten był okazją do podsumowania siedemdziesięciu lat pracy tej nobilitowanej i najstarszej w Polsce organizacji absolwenckiej. Nie ma więc potrzeby ponownego drukowania wszystkiego co traktuje o stowarzyszeniu od początku jego powstania, ale jest bardzo potrzebne uzupełnienie tej historii, która wydarzyła się w latach 2015–2025. Taki jest cel tej publikacji i przystępując do jej realizacji mamy nadzieję, że zaspokoi ona ciekawość Czytelników i spełni oczekiwania wszystkich członków i sympatyków naszego stowarzyszenia.

Autorzy Kroniki

1. Wprowadzenie prof. Jerzego Lisa – Rektora AGH

Szanowni Członkowie Stowarzyszenia Wychowanków AGH,

Drogie Koleżanki i Koledzy,

Z okazji 80-lecia istnienia Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, chciałbym wyrazić moją radość i dumę z osiągnięć i wkładu, jaki Państwo wnieśli w rozwój naszej uczelni. To niezwykle jubileuszowe wydarzenie stanowi doskonałą okazję do refleksji nad bogatą historią i nieocenionym wkładem stowarzyszenia w życie naszej akademickiej społeczności.

Władze rektorskie AGH zawsze postrzegały Stowarzyszenie Wychowanków jako integralną i niezwykle wartościową część naszej społeczności akademickiej. Działania stowarzyszenia na rzecz promocji uczelni, umacniania jej pozycji w społeczeństwie oraz budowania mostów między kolejnymi pokoleniami absolwentów zasługują na najwyższe uznanie i wdzięczność.

Stowarzyszenie Wychowanków AGH odgrywa kluczową rolę w kultywowaniu tradycji oraz wspieraniu rozwoju naukowego i zawodowego naszych absolwentów. Dzięki Państwa zaangażowaniu, uczelnia może poszczycić się nie tylko znakomitymi osiągnięciami akademickimi, lecz również silną i aktywną wspólnotą absolwentów, którzy wnoszą znaczący wkład w różnorodne dziedziny życia gospodarczego, kulturalnego i społecznego.

Jubileusz 80-lecia jest świadectwem ciągłej i nieprzerwanej działalności Stowarzyszenia, które nieustannie przyczynia się do promocji marki AGH zarówno w kraju, jak i za granicą. Dzięki Państwa wysiłkom, nasza uczelnia cieszy się zasłużoną renomą i prestiżem, a także wciąż przyciąga wybitne talenty, gotowe kontynuować tradycję doskonałości akademickiej.

Z okazji tego wyjątkowego jubileuszu pragnę wyrazić najserdeczniejsze gratulacje i podziękowania wszystkim członkom Stowarzyszenia Wychowanków AGH za ich niezłomną pracę, oddanie oraz pasję, jaką wkładają w rozwijanie i promowanie naszej Alma Mater. Życzę Państwu dalszych sukcesów, satysfakcji z podejmowanych działań oraz nieustającej energii do realizacji kolejnych ambitnych celów.

Z wyrazami szacunku i serdecznymi pozdrowieniami,

prof. dr hab. inż. Jerzy Lis
Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie

2. Słowo wstępne Prezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH prof. Piotra Czai

Niech łączy nas nasza AGH ku pożytkowi nas wszystkich

Zanim powstała Akademia w 1919 roku

Tęsknota za niepodległą Polską, marzenia o własnym kraju tliły się w sercach Polaków przez dekady. Tym, którym dane było kształcić się za granicą – głównie w Leoben (Austria), los pozwolił na okrucieństwa wolnościowych gestów i próby wspólnego działania na rzecz polskiej niepodległości. W leobeńskiej Czytelni Polskiej dziesiątki młodych Polaków wypracowywało i kształtowało w swych sercach wzorce prawdziwego patriotyzmu, które zamieniano na czyny i liczne działania wspierające ideę powstania polskiej uczelni górniczej w Krakowie. To już w 1892 roku na jednym z takich zjazdów koleżeńskich postanowiono zrealizować pomysł utworzenia organizacji skupiającej polskich inżynierów pracujących we wszystkich trzech zaborach. O tym, jak wielką wartość widziano w podtrzymywaniu więzów przyjaźni, świadczą patetyczne słowa hymnu Czytelni Polskiej autorstwa akademika, doktora praw, Kazimierza Windakiewicza:

„Powstańmy bracia wszyscy wraz, jak jeden szereg zwarty.
Niech wszyscy łąčność widzą w nas, choć polski kraj rozdarty.”

A kiedy już – na fali euforii z odzyskania niepodległości przez nasz kraj i wcześniejszych działań Delegacji Polskich Górników i Hutników – powstała w 1919 roku Akademia Górnicza w Krakowie, Czytelnia Polska z Leoben wskazywała kierunki działalności stowarzyszeniowej. To Oni – głównie absolwenci leobeńskiej Akademii Górniczej – przenieśli na polski grunt tamte wzorce działania i niektóre tradycje górnicze i hutnicze. Już w 1919 roku inż. Łukasiewicz – upoważniony przez władze Czytelni Polskiej w Leoben – składa propozycję przeniesienia tej instytucji do Krakowa.

Byli wychowankowie uczelni w Leoben długo jeszcze utrzymywali stosunki z Czytelnią Polską, popierali ją moralnie i materialnie i odświeżali przyjaźń podczas zjazdów ogólnokoleżeńskich. Było to świadectwem potencjału tkwiącego w zespołowym działaniu na rzecz dobra ogólnego. Jednym z przykładów materialnego wspierania rodzącego się w Krakowie Stowarzyszenia – na początku Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej (SSAG), może być akt wdowy po innym leobeńczyku inż. Osadcy (późniejszym dyrektorskim TePeGe), która wpłaca znaczną sumę na fundusz stypendialny dla studentów powstałej Akademii Górniczej. Bardzo szlachetna i niełatwa chęć pomagania innym staje się później drogowskazem do licznych działań prowadzących do powstania Stowarzyszenia Studentów AG (SSAG), a potem Stowarzyszenia Asystentów AG (SAAG), z których po II Wojnie Światowej – na fali potrzeby pomagania powstało Stowarzyszenie Wychowanków AG przemianowane na Stowarzyszenie Wychowanków AGH po rozszerzeniu nazwy uczelni w 1949 roku.

Trzeba sobie wzajemnie pomagać

Powstałe – na bazie maksymy Jean de La Fontaine (XVII w). „Trzeba sobie wzajemnie pomagać: to naturalne prawo” – Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczej było pierwszą tego typu organizacją w Polsce. Było pod tym względem stowarzyszeniem pionierskim, ale wiele wzorców i inspiracji czerpało z programów działania tego typu organizacji funkcjonujących w świecie od prawie 160 lat – jak choćby w USA Harvard Alumni Association, czy francuskie stowarzyszenia takich uczelni jak *École Nationale Supérieure des Mines* w Paryżu i w Saint Etienne, na które powoływali się w 1945 roku założyciele krakowskiego Stowarzyszenia AGH.

Jak już wspomniano na wstępie bardzo silnym bodźcem do powołania takiego stowarzyszenia było działające w Polsce koło „leobeńczyków” i koło wychowanków uczelni w Sankt Petersburgu, którzy zajmowali na początku XX wieku wiele ważnych funkcji w polskim przemyśle wydobywczym.

Tak też na wzór tych grup zawodowych należało zbudować w Polsce – już niepodległej – własną organizację skupiającą absolwentów funkcjonującą od 1919 roku Akademii Górniczej w Krakowie, którym także przyszło się zmagać z konkurencją inżynierów kształconych w uczelniach zagranicznych.

Dzisiaj, sześć lat po Jubileuszu 100-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej i w roku jubileuszu 80-lecia funkcjonowania Stowarzyszenia Wychowanków AGH, kiedy z jednej strony społeczeństwo korzysta z najnowszych, bardzo wygodnych i prostych środków wzajemnej komunikacji, a z drugiej odczuwamy widoczną tęsknotę do wzajemnego przeżywania chwil radosnych – można zadać pytanie o sens istnienia takich organizacji. To, że stowarzyszenie było bardzo potrzebne i pomocne w przeszłości jest oczywiste, ale czy nadal spełnia swoją rolę i będzie potrzebne w przyszłości?

Kronika niniejsza jest jednym z zapisanych dowodów i jednocześnie dokumentacją wszystkich szlachetnych odruchów, które doprowadziły Absolwentów AGH i potem AGH do wspaniałej wspólnoty stowarzyszeniowej, charakterystycznej dla ludzi ciężkich i niebezpiecznych zawodów. Wspólnota ta, rozwijana i podtrzymywana przez dziesiątki lat wykazała, że łączy nas wszystkich wiedza, pasja i niezwykła więź koleżeńska. Te trzy charakterystyczne słowa oprawione najprostszymi elementami graficznymi w barwach AGH stanowią dzisiejsze i zarazem jubileuszowe hasło promocyjne uczelni.

Pierwszą formą Stowarzyszenia Wychowanków była Korporacja Górnicza „Gnomia” powstała w Akademii Górniczej już w 1924 roku. Jej podstawowe cele były bardzo bliskie najzwyczajszemu ludzkim odruchom uzewnętrzniającym się poprzez:

- koleżeńskie i przyjacielskie pomaganie sobie w studiach, a po ich ukończeniu – w pracy zawodowej,
- wychowanie swych członków w duchu patriotycznym, podnoszenie kultury osobistej i społecznej,
- utrzymywanie łączności ze starszymi pokoleniami absolwentów pracującymi w przemyśle,
- powoływanie terenowych kół (ognisk) „Starych Strzech”.

W 1945 roku, kiedy w Krakowie rozpoczęto finalny bój o Stowarzyszenie Wychowanków najważniejszym argumentem była materialna pomoc ofiarom zakończonej II Wojny Światowej.

Jean La Fontaine pewno dzisiaj – powiedziałby to samo – co ogłosił w XVII wieku: (...) „Trzeba sobie wzajemnie pomagać: to naturalne prawo”. Tak dzisiaj mówią choćby uczestnicy Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, tak zawsze mówią darczyńcy Caritasu i uczestnicy każdej publicznej zbiórki środków na cele dobroczynne. Wszyscy darczyńcy, bardziej lub mniej świadomo-

mie, odwołując się w swych uczuciach do podobnej zasady głoszonej przez legendarnego Laozi (VI w. p.n.e.) (...) „Mędrzec nie ukrywa swoich skarbów. Im więcej daje innym, tym więcej sam posiada”. Tak jest nie tylko ze środkami materialnymi. Ta wspaniała reguła powtarzana częstokroć przez wielkich tego świata sprawia, że zawsze wyrażamy nasze współczucie innym, których dotknęło nieszczęście. Po drugiej stronie tych emocjonalnych stanów, cieszymy się z przeżywającymi radosne chwile, cieszymy się z sukcesów naszych sportowców, utożsamiamy się z sukcesami rodzinnymi, czy gospodarczymi całego kraju.

Człowiek – istota najwyżej ulokowana w łańcuchu rozwoju biologicznych form życia na Ziemi – mając dar rozumu, dar mowy, wolną wolę i zdolności myślenia – nie potrafi żyć w samotności podobnie jak większość istot żywych zasiedlających Ziemię. W rodzinie chętnie podążamy na spotkanie z bliskimi, aby porozmawiać o sprawach codziennych. Podobnie zachowujemy się w grupach osób, które łączy przykładowo los wspólnej służby wojskowej lub pobyt w tej samej klasie, mieszkanie w tym samym pokoju w internacie czy w tym samym akademiku. Czas spędzony razem zapada głęboko w ludzką psychikę, zwłaszcza ten z okresu, kiedy młody człowiek jest szczególnie zainteresowany bliskością drugiej osoby. Wtedy rodzą się wielkie przyjaźnie, a nie rzadko także głęboka miłość i zawiązują się nici sympatii na całe życie.

Uczelnia wyższa od zarania dziejów była świątynią wiedzy, szkołą kształtującą ludzkie charaktery, inspiracją innowacji i motorem postępu ludzkości. Dochodzi w niej bowiem do spotkania owianych nieraz barwną legendą ludzi zwanych z łacińska *professores* i często niesfornych młodych ludzi, nieskorych do pilnego zgłębiania tajników wiedzy, za to twórczych i pomysłowych w kreowaniu nowej rzeczywistości, zaczynając choćby od tworzenia zabawnej atmosfery. To zderzenie „uroczego dziwactwa” ludzi wiedzy z entuzjazmem i euforią młodości zapisało na kartach historii uczelni wiele wspaniałych sytuacji noszących dzisiaj znamiona wspaniałych anegdot akademickich. Komu udało się w procesie rekrutacji przekroczyć próg tej „świątyni wiedzy”, szczęśliwie dotrzeć do ostatniego egzaminu – egzaminu dyplomowego, na sercu Tego pozostały na zawsze niezatarte ślady tej pięknej wspólnoty akademickiej.

Zatem nie tylko potrzeba pomagania innym, ale pragnienie uczestnictwa w życiu swoich akademickich przyjaciół stało się drugą, co do istoty przyczyną powstawania struktur Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Widać to bardzo wyraźnie na uroczystościach organizowanych przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH, w tym szczególnie w trakcie ponownej immatrykulacji po 50 latach zwanej „Złotym Indekssem”, a zapoczątkowanej w 1969 roku czyli w roku jubileuszu 50-lecia AGH. Widać to na wszystkich zjazdach jubileuszowych stowarzyszenia, na wszystkich spotkaniach, które po latach organizują regularnie absolwenci poszczególnych wydziałów i poszczególnych roczników.

Uroczystości te i wszystkie inne organizowane w uczelni pokazują jaką siłę ma przyjaźń zrodzona w uniwersyteckiej ławie, zacieśniona wspomnieniami z nerwowych chwil oczekiwania pod profesorskim gabinetem na trudny egzamin, utrwalona na zawodowej praktyce, a w wielu przypadkach starszych roczników – przypieczętowana wspólnymi ćwiczeniami na poligonie wojskowym.

To wszystko co łączy dzisiaj pokolenia absolwentów AGH ku pożytkowi nas wszystkich, ale głównie ku pożytkowi naszej jubilatki – czyli 107-letniej Niepodległej i Najjaśniejszej Rzeczypospolitej – Ojczyzny naszej, która jest „jak zdrowie”.

Stowarzyszenie Wychowanków stymulowane sytuacją polityczną i gospodarczą kraju

Euforia utworzenia pierwszej struktury Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej (1945), przemianowanej potem na Akademię Górniczo-Hutniczą (1949) oraz euforia uzyskania zgody Urzędu Miejskiego w Krakowie na zarejestrowanie statutu stowarzyszenia w 1948 roku – po trzech latach zawiłych negocjacji znalazła swoje odzwierciedlenie w ilości członków stowarzyszenia i ilości jego kół terenowych. Liczba członków w pierwszych latach funkcjonowania stowarzyszenia szybko się powiększała od 276 członków w 1948 roku do 662 członków w 1951 roku. Liczby te równocześnie wskazują, że do stowarzyszenia należała wtedy większość wychowanków uczelni. Akademię Górniczą do 1939 roku opuściło tylko nieco ponad 900 absolwentów.

Koła Stowarzyszenia Wychowanków AGH – bo o nich piszemy tę kronikę, w pierwszym okresie funkcjonowania Stowarzyszenia nazywane były „ogniskami miejscowymi”. Stan ten zmieniono w 1976 roku nazywając je kołami zakładowymi lub kołami terenowymi. Koła SW AGH były olbrzymią siłą i wsparciem do działania na rzecz rozwoju kraju. Koła Wychowanków AGH powstawały przy każdym większym zakładzie pracy i były powodem do dumy, a nieraz do pozytywnej rywalizacji z grupami absolwentów innych uczelni. W okresie wczesnopowojennym (lata 1945–1955) w polskim przemyśle górniczym i hutniczym pracowali głównie absolwenci AG i potem AGH. Więż z uczelnią w Krakowie była tak silna, że nawet absolwenci pracujący w przemyśle dobrowolnie opodatkowywali się na rzecz pomagania swojej uczelni. W późniejszym okresie w polskim przemyśle – zwłaszcza surowców mineralnych, przemyśle hutniczym czy materiałów budowlanych – widać było pozytywne efekty rywalizacji między absolwentami różnych uczelni, w dużej mierze inspirowanej przez Koła Stowarzyszenia Wychowanków.

Potrzeba wspólnych spotkań absolwentów stała się pierwszą i podstawową formą pracy powstałego stowarzyszenia. To inżynierowie, pracujący w głównie w górnictwie nalegali: „zorganizujcie w Krakowie Zjazd Wychowanków, chętnie przyjedziemy, pomożemy finansowo”. Doroczne zjazdy absolwentów połączone z sesjami naukowym, merytorycznie powiązanymi z górnictwem, hutnictwem i potem także budownictwem stały się bardzo dobrze przyjmowanym forum dyskusyjnym na aktualne tematy naukowe i gospodarcze. Przy okazji święta górniczego Barbórki, czy święta hutniczego św. Floriana do AGH chętnie zjeżdżały liczne rzesze wychowanków wtedy – podstawowej kadry polskiego przemysłu i członków wszystkich szczebli zarządzania Polską i jej gospodarką. Chociaż Stowarzyszenie Wychowanków starało się być apolityczne – to w tamtych czasach – nie była możliwa jakakolwiek działalność bez nadzoru i akceptacji partii rządzącej. **Było oczywistym, że każde działania merytoryczne musiały być ściśle powiązane z aktualną w danym czasie sytuacją polityczną i gospodarczą kraju.** Wiadomo, że w tematyce zjazdów musiały się pokazywać odwołania do haseł związanych z realizacją planów i programów gospodarczych jak słynne wtedy „plan trzyletni” (1947–1949), potem „plan sześcioletni” (1950–1955) i kolejne trzy „plany pięcioletnie”, pokrywające okres od 1955–1970 roku, czy kolejne jubileusze powstania PRL, albo obwiązujące hasła kolejnych zjazdów PZPR.

Odwołując się do historii stowarzyszenia zapisanej starannie w *Kronice Stowarzyszenia*, wydanej między innymi z okazji Jubileuszu 60-lecia Jego działania warto przypomnieć te dwa charakterystyczne okresy. Pierwszy z nich to lata 1945–1948 kiedy zjazdy absolwentów organizowane były jeszcze przez Stowarzyszenie Asystentów AG. Ich główną tematyką były działania związane z utworzeniem Stowarzyszenia Wychowanków AG. Drugi okres rozpoczął się po oficjalnym zarejestrowaniu Stowarzyszenia w 1948 roku, co sprawiło, że organizacja ta jakby dostała skrzydeł. Już w latach 1948–1953 spotkania stowarzyszeniowe przybrały postać typowych Zjazdów Naukowych Wychowanków AGH. Miały one głównie charakter konferencji naukowych, ale chętnie i często łączono je z innymi okazjami, jak zebrania walne stowarzyszenia, czy jubileusze świętowane w kraju i w uczelni.

Stowarzyszenie Wychowanków w tamtym czasie aktywnie współpracowało z Naczelną Organizacją Techniczną silnie popieraną przez władzę.

W latach 1954–1985 zorganizowano 47 sesji naukowych połączonych ze zjazdami naukowymi wychowanków uczelni w tym:

- 5 sesji i zjazdów (1954–1959) o tematyce łączonej: górniczej i hutniczej,
- 20 sesji i zjazdów (1960–1985) o tematyce czysto górniczej w czasie obchodów Dnia Górnika,
- 18 sesji i zjazdów (1960–1980) o tematyce czysto hutniczej z okazji obchodów Dnia Hutnika,
- oraz 4 sesje i zjazdy (1973–1976) o tematyce budowlanej i ceramicznej z okazji obchodów Dnia Budowlanych.

Historia tamtego okresu nie była jednak prosta i spokojna. Niezadowolenie społeczeństwa (głównie klasy robotniczej) stawały się powodem oporu społecznego. Kolejne zrywy robotnicze jak: Poznań – 1956 roku, studencki marzec 1968 roku, wybrzeże 1970 roku, potem Radom 1976 roku i zwycięski rok Solidarności 1980. Po 1970 roku wydawało się, że w kraju nastąpiła zmiana kursu politycznego na bardziej łagodny. Pozyskane za granicą kredyty na rozwój gospodarki pozwoliły rządzącym na lekkie zmiany w środowisku naukowo-technicznym. Niestety niewydolny system gospodarki centralnie sterowanej pogłębiał problemy i pogarszał klimat dotychczasowej współpracy w większości organizacji społecznych. Przykładem może być choćby Zrzeszenie Studentów Polskich – studencka organizacja apolityczna, bardzo pomocna i zasłużona dla studentów – musiała zostać upolityczniona. W 1973 roku została nakazem partyjnym połączona ze Związkiem Młodzieży Socjalistycznej i Związkiem Młodzieży Wiejskiej w jedną, nową organizację studencką o nazwie Socjalistyczny Związek Studentów Polskich, pozostającą pod pełnym nadzorem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (PZPR). Nic więc dziwnego, że nawet entuzjastom, zapal do działalności apolitycznej w Stowarzyszeniu Wychowanków szybko topniał.

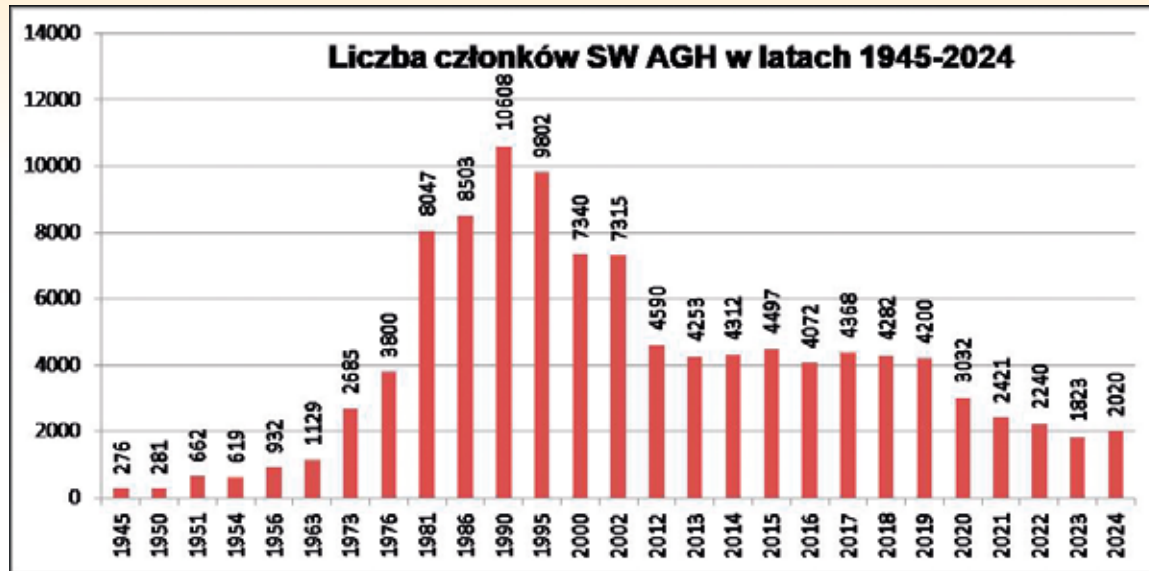
Coraz silniejsza ingerencja partii w meritum działania stowarzyszenia sprawiła, że i tradycyjne zjazdy naukowe zaczęto przenosić na wydziały, gdzie silnie upolitycznione władze były w stanie lepiej kontrolować ich przebieg i stymulować nastroje. Zjazdy Wychowanków AGH w pionie budownictwa zakończyły się już w 1976 roku, a w pionie hutniczym w 1980 roku.

1981 rok to czas dramatycznej walki narodu z ówczesną władzą o częściowo odzyskaną w 1980 roku wolność, o powstały ruch związkowy i narodowy zwany „Solidarność”. W 1981 roku nie odbyła się już w uczelni żadna konferencja ani Zjazd Wychowanków, natomiast rok ten zakończył się dramatycznym 13 grudnia, kiedy ogłoszono stan wojenny na terenie całego kraju. Wtedy też – co należy podkreślić – znaczna część społeczności AGH stanęła razem w proteście przeciw tej decyzji. Protest ten – jak wiemy – szybko został spacyfikowany przez ówczesną władzę, ale stał się symbolem więzi w obronie słuszných ideałów, tak bliskich naszej akademickiej wspólnoty.

Z tych silnych opresji próbował się podnieść głównie pion górniczy. Po 1981 roku zorganizowano jeszcze tylko cztery sesje naukowe połączone ze Zjazdem Wychowanków. Potrzebę gruntownych zmian w organizacji polskiej gospodarki dostrzegano w uczelni od dawna. Jednym z przejawów tego działania było uruchomienie w 1984 roku, za zgodą władz uczelni, z inicjatywy profesora Bronisława Barchańskiego (wtedy doktora) i obecnego prezesa SW prof. Piotra Czai (wtedy doktora) oraz oddanego sprawie ekonomisty dr hab. inż. Tadeusza Pindóra (wtedy doktora), Międzywydziałowego Studium Kształcenia Kadr Górniczych dla Potrzeb Handlu Zagranicznego. Jego głównym celem było przygotowanie absolwentów różnych wydziałów AGH do działania na rynkach międzynarodowych wedle zasad gospodarki rynkowej. W tym czasie jeszcze tylko potencjał wykonawczy w sektorze surowców mineralnych miał siłę przebicia i zdobywania kontraktów za granicą, przynoszących wyniszczoną gospodarce „jakieś” wpływy dewizowe.

W tym też roku odbył się w AGH – z okazji Barbórki – XLVII Zjazd Naukowy SW AGH i XLII Sesja Naukowa AGH na temat: „Rola uczelni w podyplomowym kształceniu kadr dla górnictwa”. Jako uzupełnienie tej konferencji również w grudniu, za zgodą władz uczelni, odbyło się pierwsze w historii AGH – Międzynarodowe Sympozjum Młodych Górników, zorganizowane przez świeżo powstałe Studium Kształcenia Kadr oraz powstałe w 1973 roku Studenckie Koło SITG. W sympozjum tym wzięło udział kilkudziesięciu przedstawicieli uczelni górniczych z 16 górniczych krajów świata położonych na 4 kontynentach. Konferencji tej patronował bardzo mocno Polski Komitet Narodowy Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego (IOC) Światowych Kongresów Górniczych. Fakty te wskazują na aktywne próby przywrócenia wiodącej roli absolwentów AGH w organizacji nowoczesnej gospodarki Polski i jej oddziaływania na arenie międzynarodowej.

Po 1989 roku, kiedy Polska odzyskała pełną niepodległość i niezależność polityczną od Związku Radzieckiego, charakter pracy stowarzyszenia uległ znaczącej zmianie. Brak silnych bodźców do łączenia się w silne grupy zapoczątkował też spadek zainteresowania członkostwem w stowarzyszeniu, co widać na wykresie ukazującym liczbę członków SW.

1. Stowarzyszenie Wychowanków AGH w latach 1945–2024 (opracowanie własne)

Tu trzeba wyjaśnić, że na wykresie ukazane są wartości liczbowe dotyczące tylko członków tak zwanych aktywnych, to jest tych, którzy regulują składki członkowskie i pozostają w stałym kontakcie ze stowarzyszeniem.

Aktualny obraz Stowarzyszenia Wychowanków AGH w roku jubileuszu 80-lecia

Po gruntownej zmianie i ewolucji systemu polityczno-gospodarczego Polski zmieniły się priorytety i styl pracy stowarzyszenia. Czynniki – „pomagania innym” – traci na znaczeniu, chociaż jest ciągle potrzebny. Znaczenia priorytetowego nabierają działania integracyjne i wspomnieniowe absolwentów. Doroczne spotkania wychowanków – przedstawicieli kół terenowych ze zjazdów naukowych przybierają formę spotkań okolicznościowych jak spotkań „Świąteczno-Noworocznych”, Zjazdów Jubileuszowych czy wakacyjnych wypraw turystycznych w ciekawe zakątki Europy i świata.

W jubileuszowym roku 50-lecia AGH, obchodziliśmy także jubileusz 50-lecia pierwszej immatrykulacji po 50 latach, kiedy to 21 czerwca 1969 roku, w Hali Wisły w Krakowie zgromadziło się 31 pierwszych studentów Wydziału Górniczego Akademii Górniczej. Nic to, że byli wśród nich w tamtym czasie najważniejsi przedstawiciele życia gospodarczego kraju: ówcześni ministrowie, prezesi i dyrektorzy część – już na emeryturze. Ponowne przyjęcie ich do grona studentów Akademii Górniczo-Hutniczej, wyzwoliło niezwykle emocje i wzruszenie, ukazując jednocześnie, że Ci ludzie są jedną akademicką rodziną, która potrzebuje „bycia razem”.

To samo uczucie radości z „bycia razem” widoczne było w 2018 roku, kiedy w przededniu jubileuszu 100-lecia AGH, do Wietnamu udała się delegacja rektorska i kierownictwo stowarzyszenia, aby „Złote Indeksy” wręczyć pięćdziesięciu czterem tamtejszym, wietnamskim absolwentom AGH. To jeszcze mocniej związana ze sobą rodzina obcokrajowców, którzy przez fakt studiowania w Polsce uznają ją za swoją drugą – bardzo przyjazną – Ojczyznę, którzy AGH uznają za drugi dom rodzinny. W znakomitej większości nadal mówią płynnie po polsku, śpiewają polskie piosenki z tamtych czasów, recytują polską poezję.

Na uroczystości wręczenia złotych indeksów w Hanoi jeden z absolwentów AGH profesor Phi Van Lich (obecnie już na emeryturze), przemawiając w imieniu ponownie immatrykulowanych i recytując fragment inwokacji do *Pana Tadeusza* Adama Mickiewicza – (...) „Ojczyzno moja Ty jesteś jak zdrowie – ten tylko się dowie kto cię stracił” i dalej (...) „widzę i opisuje bo tęsknie po tobie”, stwierdził drżącym głosem: „Tęsknimy za Tobą Polsko”, bo byłeś nam Matką wtedy, kiedy nasi rodacy walczyli o wolność kraju, bo dałeś nam wykształcenie, które pozwoliło nam po odzyskaniu pełnej wolności, zbudować piękny i szczęśliwy kraj. Ich przywiązanie i miłość do Polski docenił Andrzej Duda – Prezydent RP, który w czasie swojej oficjalnej wizyty w Wietnamie, w 2017 roku uhonorował bardzo wysokimi odznaczeniami państwowymi kilku najaktywniejszych absolwentów AGH, w tym pana inżyniera Ho Chi Hunga – Rzecznika Koła w Hanoi.

Tak samo jest w Albanii, gdzie ciągle mieszka wielu absolwentów AGH z lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX wieku, którzy na żywo utrzymują kontakty ze swoją – jak sami mówią – ukochaną uczelnią. Liderem tej grupy albańskich absolwentów jest dzisiejszy prof. Arqile Teta z Tirany, absolwent Wydziału Górniczego w 1962 roku. Za jego pomocą przedstawiciele zarządu i liczni członkowie stowarzyszenia korzystali z gościnności Albanii spędzając tam urlopy i wakacyjne wycieczki. Ostatni pobyt polskiej grupy wychowanków AGH odbył się w 2017 roku. Grupa spędziła uroczy wypoczynek w mieście Saranda, które z prowincjonalnego miasteczka zamieniło się w luksusowy kurort, pełen wykwinnych hoteli, plaż i restauracji. Profesor Teta w ostatnich latach pomógł bardzo wydatnie licznej grupie młodych Albańczyków, aby poszli w ślady swoich profesorów i podjęli naukę w AGH. Profesor jednocześnie zdopingował ich do kontynuowania pięknych tradycji stowarzyszeniowych. Wielu z nich już objęło w albańskim przemyśle wydobywczym wysokie stanowiska kierownicze.

W zadziwienie wpadają przedstawiciele polskiej dyplomacji, ambasadorowie i konsulowie RP, widząc tak silne przywiązanie i tyle życzliwości oraz wdzięczności uczelni, którą ukończyli w Polsce.

Podobnie jest wszędzie na świecie gdzie dotarli nasi wychowankowie. I wszystko na to wskazuje, że absolwenci – wychowankowie AGH – bez względu na miejsce w jakim się znajdują, bez względu na swój status zawodowy i stan zdrowia, myślami są niemal zawsze blisko swojej Alma Mater. Żyją jej sukcesami z dumą powtarzając: „to Moja Uczelnia”, a bogate i piękne tradycje górniczo-hutnicze, jak również te najnowsze jak „Dzień Nauk Ścisłych – Dni Hoborskiego” rodzące się na poszczególnych wydziałach są okazją do odwiedzin Krakowa i wspólnych spotkań z kolegami z ławy szkolnej – gdy przyjdzie czas świętowania.

Za nami jedno z największych świąt w historii uczelni: jubileusz 100-lecia. Obchody te bez wątpienia były wspaniałą okazją do spojrzenia w przeszłość i radosnej konstatacji:

Jakie mieliśmy szczęście, że tu – do AGH – posłał nas dobry los ! Że tu spotkaliśmy tak wspaniałych przyjaciół tworzących tę piękną rodzinę, których członków „wszystko łączy a nic nie dzieli”. (Julian Sulima-Samujłło na Zjeździe Absolwentów AG w 8 grudnia 1945 roku)

Zostańmy więc w tej rodzinie szczęśliwi z naszego młodzieńczego niegdyś wyboru. Bądźmy dumni ze wszystkich naszych sukcesów jak również wspaniałych osiągnięć naszej 100-letniej jubilatki – naszej kochanej AGH.

Trzecia edycja Kroniki Stowarzyszenia

W roku 2015 – z okazji jubileuszu 70-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH – ukazało się drugie wydanie kroniki autorstwa Kazimierza Matla opatrzone wstępem prof. Stanisława Mitkowskiego – ówczesnego przewodniczącego Zarządu Głównego SW AGH. Obejmowało ono cały okres funkcjonowania stowarzyszenia od momentu starań o jego powstanie, potem roku jego zarejestrowania przez władze PRL-u, do dni świętowania wielkiego jubileuszu. W ciągu 70 lat swojej działalności stowarzyszenie nieustannie zmieniano, dostosowując swój program działania do potrzeb środowiska absolwentów AGH, pracujących na rzecz narodowej gospodarki, nauki i techniki. Burzliwe, powojenne czasy, potrzeba odbudowy polskiego przemysłu, a potem – niestety – konieczność podjęcia walki o pełną suwerenność Polski, mocno zmieniały na przestrzeni lat realia funkcjonowania takich organizacji jak nasze stowarzyszenie. A jeszcze później, kiedy upragniona pełna wolność polityczna

i gospodarcza stała się faktem, kiedy Polska stała się członkiem NATO, potem członkiem Unii Europejskiej, warunki funkcjonowania stowarzyszenia ulegały kolejnym przemianom. Zawsze jednak podstawowy cel działania SW AGH pozostawał niezmienny: jednoczyć w jedną wspólną rodzinę wszystkich wychowanków AGH i wspierać swoją *Alma Mater* w nieustannym marszu do akademickiej doskonałości i prymatu na polskim rynku naukowym i edukacyjnym.

Zbliżający się jubileusz 80-lecia istnienia stowarzyszenia jest zachętą, aby na kartach trzeciego wydania Kroniki zapisać najważniejsze wydarzenia ostatnich dziesięciu lat. We wstępie do Kroniki 70-lecia przewodniczący Stowarzyszenia prof. Stanisław Mitkowski pisał:

„Dalsze losy Stowarzyszenia Wychowanków AGH winny toczyć się podobnym torem z uwzględnieniem nowych wartości, które wiążą się ze zmianami na europejskiej arenie i są zgodne z potrzebami Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica.”

I tak się działo przez ostatnie dziesięć lat. Po pięknie zorganizowanym i radośnie przeżytym jubileuszu 70-lecia Stowarzyszenia, w 2016 roku nastąpiła zmiana jego władz, a każdy kolejny rok przynosił nowe wyzwania. Rok 2019 był rokiem wielkiego jubileuszu 100-lecia AGH, czyli wielkiego święta wszystkich jej absolwentów. Stowarzyszenie Wychowanków AGH aktywnie uczestniczyło w organizacji jubileuszu, a niektórzy jego działacze otrzymali z rąk Prezydenta RP wysokie odznaczenia państwowe.

Początek drugiej dekady XXI wieku zaznaczył się w historii Europy i Świata wielkimi dramatami: najpierw wybuchem pandemii koronawirusa, a potem bezsensowną napaścią Rosji na Ukrainę, która rozpoczęła krwawą długotrwałą pełnoskalową wojnę, tuż za naszą wschodnią granicą. Pandemia – choroba zwana „Covid 19” – ukazała początkowo bezsilność świata wobec maleńkiego i bardzo podstępного wirusa, który sparaliżował życie społeczne na całej niemal planecie. Z powodu rygorów wprowadzonych w związku z pandemią w całym kraju nie mógł się odbyć w normalnym terminie kolejny IX Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia, co wydłużyło pierwszą kadencję zarządu tej ósmej dekady jego działania.

W świecie, a także w Polsce następuje bardzo szybki postęp cyfryzacji. Zmieniają się zasady funkcjonowania organizacji i stowarzyszeń, co między innymi spowodowało znaczące zmiany w strukturze władz naszego stowarzyszenia. Zrezygnowano z bardzo licznego Zarządu Głównego na rzecz powołania nowego ciała jakim jest Rada Stowarzyszenia. Zrezygnowano też z organu jakim był Sąd Koleżeński, gdyż w całej 80-letniej historii tenże nie prowadził żadnych postępowań typowych dla sądu.

W okresie ostatnich dziesięciu lat zmieniono wiele. Korzystając z profesjonalnej agencji graficznej, zmieniono graficzny znak stowarzyszenia, zmieniono podstawowe dokumenty i liczne regulaminy. Zintensyfikowano współpracę z Fundacją dla AGH, z którą przeprowadzono wiele akcji jak wybór Absolwenta Roku. Do uroczystych spotkań jubileuszowych absolwentów AGH, obok ponownej immatrykulacji po 50 latach zwanej „Złotym indeksem” wprowadzono jubileusze uzyskania dyplomu zwane „Srebrnym dyplomem” – po 25 latach od opuszczenia uczelni i „Złotym dyplomem” – po 50 latach od zakończenia studiów w AGH. Uroczystości te cieszą się dużym zainteresowaniem wychowanków, a przy znacznie wydłużającym się wieku życia Polaków – frekwencja na tych spotkaniach jest imponująca.

Na niekorzyść stowarzyszenia wpłynęły zmiany jakie zaszły w polskim przemyśle ciężkim. Odbiło się to na funkcjonowaniu kół terenowych (zakładowych) stowarzyszenia. Wiele firm przestało istnieć, inne zostały sprywatyzowane i wszystko to spowodowało spadek liczby czynnych kół i jednocześnie spadek liczby aktywnych członków. Niemniej jednak stowarzyszenie nasze jest wszędzie tam, gdzie nasi absolwenci są widoczni. Hucznie świętowaliśmy 2022 rok ogłoszony przez Senat AGH rokiem prof. Walerego Goetla, wieloletniego przewodniczącego stowarzyszenia, ufundowaliśmy tablicę pamiątkową współzałożycielowi SW AGH prof. Julianowi Sulima Samujłło, w biurze stowarzyszenia zawisła tablica pamiątkowa z głową pierwszego prezesa stowarzyszenia prof. Feliksa Zalewskiego. Zespół Akcji Zapomóg bardzo sumiennie wypełniał swoją misję niesienia pomocy potrzebującym w kraju, a także poza jego granicami. Kontynuowaliśmy świetną współpracę z innymi stowarzysze-

niami absolwentkami, w tym z 60-letnim Stowarzyszeniem Absolwentów UJ. Byliśmy obecni przy bardzo licznych – niestety – ostatnich pożegnaniach wielu wspaniałych działaczy stowarzyszenia.

O wszystkim co się działo w naszej szlachetnej organizacji pożytku publicznego informowaliśmy na odmienionej stronie internetowej oraz w licznych wydawnictwach stowarzyszeniowych. Ukazały się drukiem i w wersji elektronicznej kolejne numery naszego pisma „Vivat Akademia” oraz nowa seria broszur zatytułowana *Non omnis moriar*, prezentująca sylwetki i miejsca wiecznego spoczynku naszych profesorów.

Wszystkim wychowankom AGH dziękujemy za kolejne dziesięć lat wspaniałej współpracy. Zapisujemy w naszych sercach wszystkie wzruszające momenty naszych spotkań świąteczno-noworocznych i jubileuszowych. Wszystkim – szczególnie naszym seniorom – życzymy dobrego zdrowia i długiej kolorowej jesieni życia. Pracującym naszym wychowankom życzymy samych sukcesów, a młodzież, opuszczając mury naszej uczelni, zapraszamy do stowarzyszenia, bo to jest także wasze stowarzyszenie.

Wszystkiego dobrego!
Szczęść Boże!

prof. Piotr Czaja
Prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH

3. Po jubileuszu 70-lecia

Przebieg uroczystości jubileuszu 70-lecia SW AGH

Uroczystości jubileuszowe zaplanowano na weekend 18 i 19 września 2015 roku w dwóch lokalizacjach: Kraków – aula AGH, podziemia Kopalni Soli „Wieliczka” w tym sala konferencyjna w Komorze „Warszawa” i dokładnie tak je zrealizowano. Komitet Organizacyjny w składzie: Henryk Kopeć – przewodniczący oraz członkowie: Ewa Cichy, Józef Dańko, Bolesław Herudziński, Ryszard Klempka, Teresa Nosal, Czesława Ropa, Tadeusz Uherek, Renata Wacławik-Wróbel oraz Marta Czubajewska z Fundacji dla AGH jako osoba współpracująca.

Jubileusz odbył się pod znakiem graficznym:

Osią Jubileuszu była konferencja zatytułowana: „Absolwenci Akademii Górniczo-Hutniczej w czasach społeczeństwa wiedzy”, Kraków–Wieliczka 18–19 września 2015 roku, natomiast program bardziej szczegółowy przewidywał [2]:

18 września 2015 roku (piątek)

- Mszę Świętą w Kolegiacie św. Anny,
- uroczystości jubileuszowe z udziałem władz uczelni i zaproszonych gości wraz z konferencją naukową w auli AGH,
- spotkanie koleżeńskie połączone z biesiadą górniczo-hutniczą.

19 września 2015 roku (sobota)

- wyjazd do Wieliczki i zwiedzanie Kopalni Soli „Wieliczka”,
- kontynuację konferencji naukowej,
- uroczysty koncert Wiesława Ochmana – absolwenta Wydziału Ceramicznego AGH.

Zgodnie z tradycją – sacrum jest nieodłączną częścią uroczystości organizowanych w AGH. Jubileusz 70-lecia SW AGH rozpoczął się także uroczystą mszą św. w akademickiej Kolegiacie św. Anny, koncelebrowaną przez Stanisława Kardynała Dziwisza w asyście ks. prof. Tadeusza Panusia i ks. Jacka Stryczka – absolwenta AGH.

2. Uroczysta msza święta jubileuszowa w kolegiacie św. Anny (fot. Z. Sulima)

Po mszy św. uroczystości przeniosły się do gmachu głównego AGH.

3. Uczestnicy uroczystego posiedzenia z okazji jubileuszu 70-lecia SW AGH (fot. Z. Sulima)

4. Uroczyste rozpoczęcie jubileuszu. Pieśń „Gaude Mater” Śpiewa Chór ZPiT AGH „Krakus” (fot. Z. Sulima)

W pierwszym dniu Jubileuszu podczas uroczystego posiedzenia z okazji jubileuszu w auli AGH, dokonano dekoracji wielu zasłużonych członków stowarzyszenia licznymi wyróżnieniami [3]:

Odnaczeniem „Honoris Gratia”, które Prezydent Krakowa przyznaje osobom szczególnie zasłużonym dla miasta Krakowa, zostali uhonorowani: Krystyna Norwicz, Artur Bęben, Kazimierz Matl, Andrzej Miga i Stanisław Mitkowski.

5. Uhonorowani krakowskim odznaczeniem „Honoris Gratia” (fot. Z. Sulima)

Odznakę „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH” otrzymali: Jacek Albrecht, Jacek Kordos, Piotr Kowalewski, Artur Król, Alfred Buchelt, Zbigniew Bukowski, Robert Drwięga, Stanisław Gwoździkowski, Edyta Jasińska, Dariusz Kołacz, Henryk Kopeć, Zbigniew Kornaszewski, Henryk Kornet, Robert Łaskuda, Joanna Osiewalska, Marek Pieszczyk, Adam Rozmus, Zbigniew Rzeźniński, Dariusz Siedlecki, Zbigniew Stopa, Roman Urbanowicz, Mariusz Wielkopolań, Janusz Winiarczyk, Andrzej Woźniak, Izabela Zielińska, Waldemar Mróz, Marcin Horodecki, Mieczysław Menżyński, Aleksander Krężałek i Zbigniew Gostyński.

Na wniosek Kapituły, podczas VII Krajowego Zjazdu, zostali powołani przez delegatów nowi Członkowie Honorowi i byli to: Józef Limanówka, Dariusz Lubera, Eugenia Miga, Wiesław Ochman, Helena Pitera, Tadeusz Słomka, Renata Wacławik-Wróbel.

6. Uhonorowani godnością Członka Honorowego SW AGH (fot. Z. Sulma)

7. Urzędujący Rektor AGH prof. Tadeusz Słomka Członkiem Honorowym SW AGH (fot. Z. Sulima)

8. Pamiątkowe dyplomy i kwiaty dla 90-latków – aktywnych działaczy Stowarzyszenia (fot. Z. Sulima)

9. Uczestnicy biesiady górniczo-hutniczej (fot. Z. Sulima)

Listy gratulacyjne zostały wręczone naszym kolegom, Szacownym 90-latkom: Tadeuszowi Karwanowi, Kazimierzowi Krominowi i Mieczysławowi Milewskiemu.

Podczas Jubileuszu po raz pierwszy został rozstrzygnięty konkurs w kategoriach: „AGH Absolwent Roku” oraz „AGH Absolwent Roku Junior”. W kategorii pierwszej zwycięzcą okazał się dr hab. inż. Herbert Wirth – prezes zarządu KGHM Polska Miedź SA, w drugiej Piotr Palczewski – student IV roku Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, który z klocków LEGO zbudował drukarkę 3D.

Wszyscy uczestnicy święta Stowarzyszenia Wychowanków AGH otrzymali wiele ciekawych pamiątek między innymi [2]:

- medal 70-lecia wykonany przez Firmę Toczek z Kęt,
- kufel piwny,
- drugie, wznowione i poszerzone wydanie Kroniki Stowarzyszenia Wychowanków AGH opracowanej przez Kazimierza Matla,
- kartki pocztowe okolicznościowe potwierdzone stemplem pocztowym pierwszego dnia obiegu Kraków 1,
- numer jubileuszowy Vivat Akademia zapowiadający obchody i konferencję naukową.

W środowisku absolwentów AGH zgodnie z wiekową tradycją, wszystkie wielkie spotkania i uroczystości zawierają w swym programie uroczystą biesiadę górniczo-hutniczą, wywodzącą się ze starej tradycji górniczej „Karczmy piwnej” i hutniczej biesiady zwanej „Karczma pod kadzią”. Tak też było przy okazji tego jubileuszu. W miasteczkowym Klubie Studio spotkali się niemal wszyscy uczestnicy jubileuszu, aby w wesołej zabawie, przy kuflu piwa snuć piękne wspomnienia i cieszyć się kolejnym spotkaniem z przyjaciółmi ze swojej uczelni.

10. Wysokie Prezydium spotkania (fot. Z. Sulima)

11. W prezydium jubileuszowego spotkania koleżeńkiego Stowarzyszenia Wychowanków AGH (fot. Z. Sulima)

Jak zwykle uroczystość zakończono uroczystym odśpiewaniem na stojąco słynnej „Casablanki” i jej radosnego refrenu „Tu jest moje miejsce...” oraz „To moja uczelnia gdzie studiowałem parę ładnych lat – Jubilatka nasza – to AGH!”.

12. AGH-owska „Casablanca” śpiewana na zakończenie każdej biesiady (fot. Z. Sulima)

Cały przebieg uroczystości został udokumentowany na specjalnym filmie, który jest w posiadaniu stowarzyszenia.

O uroczystości 70-lecia SW AGH w mediach

Obchodom Jubileuszu 70-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH poświęcono cały wydanie periodyku „Vivat Akademia”. Numer otwiera krótkie wystąpienie prof. Tadeusza Słomk – ówczesnego Rektora AGH, którego fragment warto przypomnieć [5] (cytat):

(...) Szanowni Państwo,

Rok 2015 jest dla Akademii Górniczo-Hutniczej niezwykle istotny. Obchodzimy 70 rocznicę powstania Stowarzyszenia Wychowanków AGH – organizacji, która od 1945 roku łączy naszych absolwentów. Pielęgnowanie relacji absolwentów ze swoją *Alma Mater* jest już naszą piękną tradycją. Mam na myśli niezwykle trwałe więzi łączące absolwentów z akademią. Niewątpliwie jest to zasługa między innymi Stowarzyszenia Słuchaczy AGH, przekształconego później w Stowarzyszenie Wychowanków AGH. W hierarchii wartości u wielu emerytowanych pracowników akademii, uczelnia zajmuje miejsce tuż obok rodziny. Wspólnota, którą tworzy społeczność Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, jaką właśnie Państwo tworzycie – jest fenomenem. Jego istota polega na postrzeganiu akademii jako wielkiej rodziny, w której swoje miejsce mają pracownicy uczelni, studenci i absolwenci. Jestem przekonany, że jubileusz ten będzie doskonałą okazją do chwili refleksji i pięknych wspomnień. Zapraszam do spędzenia tego wspaniałego czasu razem! Życzę wszystkim uczestnikom przede wszystkim dobrego zdrowia, pomyślności w życiu osobistym oraz owocnych obrad podczas konferencji naukowej!

prof. dr hab. inż. Tadeusz Słomka

Rektor w tych kilku zdaniach dotknął istoty i fenomenu naszego stowarzyszenia. W jubileuszowym wydaniu „Vivat Akademia” [5] przygotowanym specjalnie na uroczystość, zamieszczono pełne teksty wystąpień okolicznościowych i wygłoszonych referatów. W pierwszym dniu jubileuszu podczas uroczystości w auli AGH wystąpili zaproszeni goście oraz gospodarz jubileuszu prof. Stanisław Mitkowski, który zaprezentował najważniejsze cele i działania stowarzyszenia w minionych 70 latach, które służyły głównie integracji uczelni z wychowankami i krajowym przemysłem. Oprócz wystąpienia przewodniczącego stowarzyszenia prof. S. Mitkowskiego w auli wystąpili także: prof. T. Słomka ówczesny Rektor AGH oraz liczni goście.

W części konferencyjnej pierwszego dnia jubileuszu swoje referaty wygłosili:

- prof. Anna Siwik – prorektorka AGH – „Uniwersytet w dobie współczesnej”,
- prof. Antoni Tajduś – były rektor AGH – „Inżynierowie z AGH”,
- prof. Ryszard Tadeusiewicz – były rektor AGH – „Jak formować wiedzę studentów AGH, by zapewnić im najwyższe kwalifikacje jako absolwentom zdobywającym godne miejsca w społeczeństwie wiedzy”. W drugim dniu uroczystości, w bajecznej scenerii Kopalni Soli „Wieliczka” odbyła się zasadnicza część konferencji jubileuszowej, w której wystąpili:
- dr Kajetan D’Obryn – Prezes Zarządu KS „Wieliczka”, który omówił związki AGH z Kopalnią „Wieliczka”, podkreślając fakt, że wielkie grono zasłużonych pracowników kopalni szczyti się dyplomami AGH.

Do bardzo ważnych wystąpień konferencyjnych należy zaliczyć wykłady wybitnych przedstawicieli życia gospodarczego kraju – absolwentów AGH, realizujących swoją misję dziejową dzięki zdobytemu w AGH wykształceniu. W tej części jubileuszu wystąpili:

- prof. Herbert Wirth – prezes KGHM prezentując – „KGHM Polska Miedź SA – przykład firmy o korzeniach lokalnych działająca w skali globalnej”,
- Jacek Kaczorowski – prezes PGEGiEK SA – „Wyzwania stojące przed przemysłem wydobywczo-wytwórczym w Polsce na przykładzie PGEGiEK SA”,
- Jacek Siedlik – prezes MGGP–Areo – „Przestrzeń pod kontrolą – nowoczesne technologie teledetekcyjne”,
- dwie przedstawicielki młodszej generacji uczonych: dr hab. inż. Elżbieta Greiner-Wrona, prof. AGH – „Inżynieria materiałowa w archeometrii szkielet historycznych” oraz dr inż. Aldona Garbacz-Klempka – „Metalurgia i odlewnictwo w średnio-wiecznym Krakowie w świetle badań Rynku Głównego w Krakowie”.

Gromkim echem odbił się w środowisku wychowanków AGH uroczysty koncert Wiesława Ochmana w uroczej komorze „Warszawa” wielickiej Kopalni Soli. Mistrz Ochman, najsylniejszy polski tenor, zadziwił świat tym, że z wykształcenia jest inżynierem, a śpiewu uczył się prywatnie i to z tak fascynującym skutkiem, że podbił swym głosem wszystkie najważniejsze sale koncertowe świata. Poza śpiewem maestro jest także reżyserem, artystą malarzem, nieocenionym ambasadorem polskiej sztuki w świecie i doktorem honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, a także Honorowym Członkiem Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

O jubileuszu można przeczytać więcej na stronie internetowej stowarzyszenia [3] oraz w specjalnym jubileuszowym zeszycie „Vivat Akademia”. [5].

4. VIII Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Przygotowania i przebieg zjazdu

Każdy zjazd krajowy delegatów SW AGH jest uroczystością o wysokiej randze, ma bowiem za zadanie podsumować okres miniony, rozliczyć z działania władze stowarzyszenia, wybrać przywódców i cały zarząd na kolejne 4 lata. Do wyłącznej kompetencji zjazdu należy przyznawanie zasłużonym dla SW i wybitnym osobistościom godności: „Honorowy Członek Stowarzyszenia” i Honorowy Przewodniczący Stowarzyszenia.

Decyzje o zwołaniu VIII Krajowego Zjazdu Delegatów podjął Zarząd Główny Stowarzyszenia na posiedzeniu, które odbyło się 21 marca 2016 roku, ustalając jego termin na 18 listopada 2016 roku. Ustalono też obowiązujący kalendarz wyborczy związany z wyborem w kołach delegatów na Zjazd Krajowy oraz klucz do wyboru odpowiedniej liczby delegatów w kołach, który wynosi 1 delegat na 15 czynnych członków Koła. Wyjątkiem jest koło im. Profesora Walerego Goetla działające przy Zarządzie Głównym, gdzie zrzeszonych jest ponad 1500 członków – tam liczba jest ograniczona do 50 delegatów.

8 listopada 2016 roku odbyło się ostateczne posiedzenie Zarządu Głównego w kadencji 2012–2016 oraz posiedzenie kapituły wyróżnienia „Honorowy Członek Stowarzyszenia”, której zadaniem było przygotowanie dla zjazdu ewentualnych kandydatów do tej godności. Zarząd Główny przyznał odznaki honorowe „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH” 29 osobom. Na VIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Delegatów przybyło 136 delegatów oraz wielu znamienitych gości. Obrady zgodnie ze statutem otworzył przewodniczący stowarzyszenia prof. Stanisław Mitkowski, który przekazał prowadzenie Zjazdu wybranemu przez delegatów przewodniczącemu – dr. Jerzemu Nowakowskiemu.

Decyzje zjazdowe

VIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Delegatów SW AGH przyjął złożone sprawozdanie z działalności w latach 2012–2016 i udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu SW oraz przewodniczącemu prof. S. Mitkowskiemu, oceniając bardzo pozytywnie osiągnięcia całej kadencji.

Na wniosek Zarządu Głównego i kapituły, Zjazd Krajowy przyznał godności „Honorowego Członka Stowarzyszenia” dla następujących osób: Bogusława Roskosza, Bronisława Środka oraz Arqille Tety.

Zjazd wybrał nowe władze na kadencję 2016–2020 w następującym składzie:

– przewodniczący: prof. Piotr Czaja

– członkowie Zarządu Głównego:

Adam Bałuch, Bronisław Barchański, Edyta Brzychczy, Zbigniew Bukowski, Janusz Czarnecki, Janina Dziędziel-Gostek, Andrzej Dziura, Bartłomiej Garda, Józef Grabowski, Bolesław Herudziński, Jan Jarominek, Andrzej Kacperski, Zbigniew Kąkol, Ryszard Klempka, Jerzy Kicki, Henryk Konieczko, Henryk Kopeć, Michał Kraiński, Krzysztof Krauze, Stanisław Lasek, Józef Limanówka, Dariusz Lubera, Piotr Małkowski, Antoni Michalak, Wacław Muzykiewicz, Henryk Muzyka, Jerzy Nowakowski, Anna Piotrowska, Czesława Ropa, Bogdan Skowroński, Marek Skuza, Bronisław Środek, Antoni

Tajduś, Jan Toczek, Marek Topór, Piotr Ubowski, Tadeusz Uherek, Agnieszka Wantuch, Mariusz Wielkopolan, Renata Waclawik-Wróbel.

Wybrano też członków Komisji Rewizyjnej, której strukturę ukształtowano na pierwszym zebraniu:

- Andrzej Miga – przewodniczący,
- Tomasz Kałuża – zastępca,
- Alfred Buchelt – sekretarz,
- członkowie: Anita Dębakowska, Henryk Pawelczyk, Helena Pitera i Kazimierz Trzaska,

oraz członków Sądu Koleżeńskiego:

- Małgorzata Kańtoch – przewodnicząca,
- Władysław Kozioł,
- Agnieszka Lisowska-Lis,
- Elżbieta Wojciechowska.

Po wyborach głos zabrał nowo wybrany Przewodniczący prof. P. Czaja, który w zarysie przedstawił kierunki działania SW AGH. Będą one kontynuacją wszystkich form działania stowarzyszenia, które sprawdziły się i są dobrze oceniane, jak też wskazał na kilka innych, których realizację warto podjąć.

13. Wystąpienie nowo wybranego Przewodniczącego Stowarzyszenia Wychowanków AGH na kadencję 2016–2020
prof. Piotra Czai (fot. Z. Sulima)

Na wniosek nowo wybranego przewodniczącego prof. P. Czai, zjazd nadał godność Honorowego Przewodniczącego Stowarzyszenia prof. S. Mitkowskiemu.

5. Praca Zarządu Głównego w kadencji 2016–2021

Pierwsze posiedzenie Zarządu Głównego i jego decyzje

30 listopada 2016 roku odbyło się pierwsze posiedzenie Zarządu Głównego SW AGH pod kierownictwem prof. Piotra Czai. Spotkanie odbyło się w auli AGH. W obradach wprowadzono po raz pierwszy elektroniczny system głosowania, co w kapitalny sposób usprawniło i przyspieszyło obrady.

14. Uczestnicy pierwszego zebrania Zarządu Głównego SW AGH w dn. 30 listopada 2016 roku (fot. Z. Sulima)

W trakcie pierwszego zebrania Zarządu Głównego zdecydowano o jego strukturze wybierając na poszczególne funkcje następujące osoby:

Wiceprzewodniczący:	Antoni Tajduś, Zbigniew Kąkol, Henryk Kopeć, Wacław Muzykiewicz, Marek Skuza i Stanisław Lasek,
Sekretarz:	Czesława Ropa,
Zastępca Sekretarza:	Edyta Brzychczy,
Skarbnik:	Ryszard Klempka,
Zastępca Skarbnika:	Renata Wacławik-Wróbel,
Członkowie prezydium:	Jerzy Kicki, Józef Grabowski, Bolesław Herudziński, Piotr Ubowski, Jan Toczek, Anna Piotrowska, Marek Topór.

Ustalono też komisje zarządu i wybrano następujące osoby kierujące nimi.

1. Zespół ds. Strategii i Rozwoju SW AGH

prof. Antoni Tajduś – przewodniczący, członkowie: Piotr Czaja, Zbigniew Kąkol, Jerzy Kicki, Marek Skuza, Janusz Czarnecki i Józef Grabowski.

2. Zespół ds. Promocji i Wizerunku Elektronicznego Stowarzyszenia

prof. Zbigniew Kąkol – przewodniczący, członkowie: Edyta Brzychczy, Agnieszka Wantuch, Bartłomiej Garda i Marek Topór.

3. Zespół redakcyjny „Vivat Akademia”

prof. Antoni Cieśla – przewodniczący (redaktor Naczelny), członkowie: Wacław Muzykiewicz, Piotr Ubowski, Andrzej Dziura, Bolesław Herudziński oraz do współpracy Zbigniew Sulima i Ilona Trębacz.

4. Zespół ds. Akcji Zapomóg

mgr inż. Stanisław Lasek – przewodniczący, członkowie: Janusz Czarnecki, Jan Toczek, Czesława Ropa, Marek Skuza, Andrzej Kacperski, Renata Wacławik-Wróbel, Jan Jarominek oraz Bolesław Herudziński.

5. Zespół ds. Kontaktów z Kołami Terenowymi

mgr inż. Piotr Ubowski – przewodniczący, członkowie: Zbigniew Bukowski, Józef Limanówka, Henryk Muzyka, Tadeusz Uherek, Anna Piotrowska, Adam Bałuch, Jan Toczek i Stanisław Lasek.

6. Zespół ds. Organizacji Spotkań i Jubileuszy w AGH

dr inż. Jerzy Kicki – przewodniczący, członkowie: Piotr Małkowski, Anna Piotrowska, Renata Wacławik-Wróbel, Janina Dziędziel-Gostek, Tadeusz Uherek, Ryszard Klempka i Henryk Kopeć.

7. Zespół ds. Zmian w Statucie SW

mgr inż. Marek Topór – przewodniczący, członkowie: Piotr Czaja, Zbigniew Kąkol, Antoni Michalak i Bolesław Herudziński.

8. Zespół ds. Działalności wydawniczej

prof. Stanisław Mitkowski – przewodniczący, członkowie: Bronisław Barchański, Ryszard Klempka, Jan Jarominek, Janina Dziędziel-Gostek, Józef Grabowski i Bronisław Środek.

Już po pierwszych posiedzeniach Prezydium Zarządu Głównego okazało się, że wskazana jest zmiana procedury nadawania wyróżnień stowarzyszeniowych. Uznano, że należy zmienić procedurę, a na jej początku należy postawić komisję lub zespół, który będzie pierwszym weryfikatorem składanych wniosków. Na początku kadencji powołano Zespół: ds. Odznaczeń i Wyróżnień w SW AGH pod kierownictwem prof. Wacława Muzykiewicza w skład którego weszli: prof. Piotr Czaja i prof. Edyta Brzychczy.

Przyjęto też, że posiedzenia Zarządu Głównego będą się odbywać zgodnie ze statutem nie rzadziej niż dwa razy do roku, natomiast wszystkie sprawy mniejszej rangi rozpatrywać będzie Prezydium Stowarzyszenia, które będzie się zbierać nie rzadziej niż raz na dwa miesiące, a w razie potrzeby w dowolnym czasie, z dopuszczeniem techniki zdalnego komunikowania się. (telefonii komórkowej i Internet).

Ustalono również, że wszystkie ważniejsze wydarzenia w stowarzyszeniu będą relacjonowane na stronie internetowej w zakładce: aktualności.

Działalność statutowa i organizacyjna Stowarzyszenia – zebrania Zarządu Głównego w kadencji 2016–2025

W kadencji 2016–2021 odbyło się łącznie 19 posiedzeń protokołowanych i kilka roboczych w wąskim gronie Prezydium oraz 10 posiedzeń Zarządu Głównego. Do praktyki obrad Prezydium i Zarządu Głównego wprowadzono istotne unowocześnienie posiedzeń poprzez zastosowanie systemów elektronicznych do głosowania, co przyspieszyło i poprawiło transparentność tych procesów zwłaszcza bogatych w procesy decyzyjne.

Ze względu na całkowite zamknięcie uczelni z powodu panującej pandemii koronawirusa SARS COV 2 w 2020 roku odwołano wszystkie spotkania fizyczne. Ograniczono się wyłącznie do spotkań zdalnych „on Line” i głosowań elektronicznych oraz korespondencyjnych.

Rok	Liczba posiedzeń Prezydium	Liczba Posiedzeń Zarządu Głównego
2016	2	1
2017	4	2
2018	3 + spotkania robocze	2
2019	4	2
2020	1 stacjonarne 2 zdalne	1 zdalne 1 głosowanie elektroniczne
2021	1 zdalne 2 stacjonarne	1 zdalne 1 stacjonarne
Razem	19 + spotkania robocze	10

Po zmianie struktury stowarzyszenia na IX Krajowym Zjeździe Delegatów w 2021 roku organem zarządzającym został 11 osobowy Zarząd Stowarzyszenia, trójosobowa Komisja Rewizyjna i ciało doradcze – 46 osobowa Rada Stowarzyszenia.

W latach 2022–2025 odbyły się następujące rutynowe posiedzenia tych gremiów.

Rok	Liczba posiedzeń zarządu	Liczba Posiedzeń Rady Stowarzyszenia	Posiedzenia lub zdalne głosowania Delegatów na IX Zjazd Krajowy
2022	6	2	1
2023	7	2	1
2024	6	2	1
2025		1	1
Razem		7	4

Do poprawnego funkcjonowania stowarzyszenia koniecznymi były coroczne Walne Zebrania delegatów na zjazd, w gestii których jest coroczne zatwierdzanie sprawozdania finansowego, które stowarzyszenie musi przekazać drogą elektroniczną do organów nadzoru (KRS i KAS). W okresie sprawozdawczym sześciokrotnie przeprowadzono elektroniczne i korespondencyjne głosowania nad sprawozdaniem merytorycznym i finansowym za kolejne lata: 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 oraz 2021, 2022, 2023 i 2024.

Paca nad zmianą struktury stowarzyszenia, jego statutu i regulaminów

Dogłębna analiza i obserwacje stowarzyszenia wykazały, że wskazana jest modyfikacja struktury i stylu jego działania. Konieczność posługiwania się podpisem elektronicznym w celu podpisywania sprawozdania rocznego – przez wszystkich członków zarządu – wskazały na dwa wnioski:

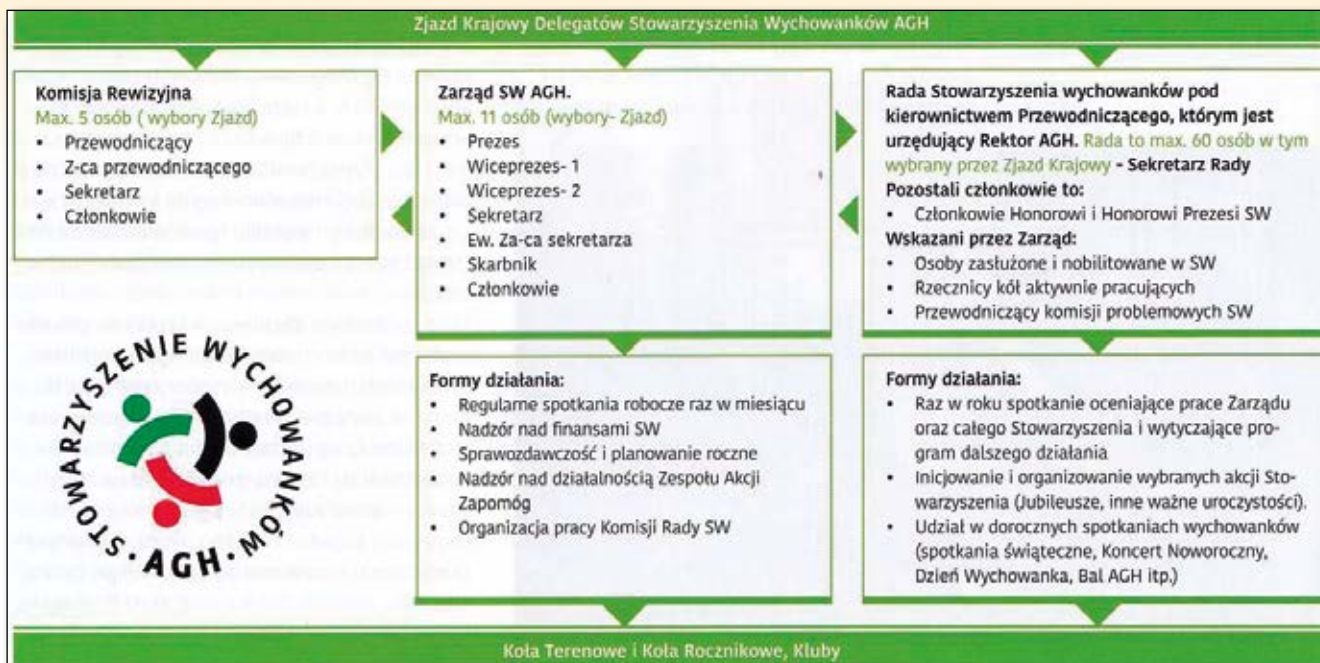
- Zarząd Stowarzyszenia nie może liczyć 41 osób,
- wszyscy członkowie zarządu muszą posiadać mobilność elektroniczną (poczta elektroniczna, Internet i podpis elektroniczny lub podpis w profilu zaufanym).

Wnioski te, sugerowały konieczność zmiany statutu stowarzyszenia, tak aby zarząd był ciałem bardziej operatywnym i decyzyjnym, a rolę ciała inspirująco-nadzorującego sprawowała Rada Stowarzyszenia. W tym celu zaproponowano taką zmianę statutu, aby struktura stowarzyszenia ewaluowała do formy bardziej uniwersalnej na obecne czasy. Zaproponowano nową strukturę w poniższej konfiguracji:

- najwyższą władzą stowarzyszenia pozostaje Zjazd Krajowy Delegatów,
- pracę stowarzyszenia moderuje i nadzoruje zarząd, nie większy niż 11 osób,
- pracę zarządu nadzoruje Komisja Rewizyjna,
- nad całością aktywności stowarzyszenia czuwa Rada Stowarzyszenia jako ciało honorowe i kontrolno-doradcze.

W zmianach statutu postanowiono także zaproponować Zjazdowi Krajowemu likwidację Sądu Koleżeńskiego. Powołania takiego organu nie wymaga ustawa o stowarzyszeniach, a dodatkowym argumentem za takim rozwiązaniem jest fakt, że w ciągu 75. letniej działalności stowarzyszenia, Sąd Koleżeński nie prowadził żadnej sprawy. Fakt ten potwierdza podstawowe założenie naszej organizacji jakim są przyjaźń i koleżeńskie relacje, a nie sądowe rozstrzyganie ewentualnych koleżeńskich sporów.

Po wprowadzonych zmianach nowa struktura Stowarzyszenia Wychowanków AGH prezentuje się następująco:

15. Struktura Stowarzyszenia Wychowanków po zmianach wprowadzonych w 2021 roku (oprac. P. Czaja)

Postanowiono także powrócić do nazwy: „Prezes Stowarzyszenia” zamiast używanej „Przewodniczący Stowarzyszenia”, zgodnie z tym, co zapisano w pierwszym statucie uchwalonym w 1945, a zatwierdzonym w 1948 roku.

Sprawę zmiany statutu wielokrotnie dyskutowano na zebraniach prezydium oraz na zebraniu zarządu. Po uzyskaniu konsensusu, sprawę przekazano do zdalnego elektronicznego i korespondencyjnego przegłosowania przez delegatów na Zjazd Krajowy, tak, aby na kolejnym IX Krajowym Zjeździe sprawozdawczo-wyborczym, można było już powołać nowe władze według zaproponowanej, zmienionej struktury i wprowadzonej przez KRS do rejestru sądowego. Podjęty proces restrukturyzacji stowarzyszenia mocno skomplikowała pandemia koronawirusa Covid 19, która wybuchła w 2020 roku. Niemniej jednak proces podjęto i w celu zatwierdzenia nowego statutu, postępowano według następującego harmonogramu:

Lp.	Wydarzenie	Termin
1.	Podjęcie przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Wychowanków AGH uchwały o przeprowadzeniu w trybie korespondencyjnym i elektronicznym głosowania nad uchwałą Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu SW AGH w sprawie zmian w Statucie SW AGH.	21 października 2020 roku
2.	Dystrybucja materiałów związanych z przeprowadzeniem głosowania w trybie korespondencyjnym i elektronicznym nad uchwałą Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu SW AGH w sprawie zmian w statucie SW AGH.	21–23 października 2020 roku
3.	Dyskusja (korespondencyjna i telefoniczna) proponowanych zmian w statucie SW AGH.	23 października – 16 listopada 2020 roku

Lp.	Wydarzenie	Termin
4.	Dystrybucja treści statutu i materiałów dotyczących głosowania w trybie korespondencyjnym i elektronicznym nad uchwałą Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu SW AGH w sprawie zmian w statucie SW AGH.	16–20 listopada 2020 roku
5.	Głosowanie elektroniczne i korespondencyjne uchwały Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu SW AGH w sprawie zmian w statucie SW AGH.	20 listopada – 10 grudnia 2020 roku
6.	Obliczenie głosów i sporządzenie protokołu.	15–18 grudnia 2020 roku
7.	Stwierdzenie podjęcia uchwały Zjazdu Krajowego SW AGH o zmianie statutu SW AGH.	21–23 grudnia 2020 roku
8.	Zgłoszenie zmiany statutu SW AGH do sądu rejestrowego w Krakowie.	23–30 grudnia 2020 roku
9.	Oczekiwanie na decyzję Sądu Rejestrowego i wprowadzenie ewentualnych korekt według wskazania sądu.	Według wskazania sądu.

Sąd Rejestrowy w Krakowie zaproponował jedną niewielką zmianę polegającą na wykreśleniu z paragrafu 13 ust. 1 jednego zdania. Zmiana ta wymagała ponownego przegłosowania statutu przez Zarząd Główny oraz przez Zjazd Krajowy. Ostatecznie głosowanie zakończono 16 kwietnia 2021 roku, a Krajowy Sąd Rejestrowy zatwierdził nowy statut 16 lipca 2021 roku.

Tym sposobem Stowarzyszenie Wychowanków AGH stało się organizacją społeczną, dostosowaną do aktualnych wymogów prawa.

Zmiany wizerunku elektronicznego stowarzyszenia

Zmiana strony internetowej Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Na początku kadencji 2016–2021 powołano specjalny Zespół ds. Wizerunku Elektronicznego SW AGH, którego zadaniem było przeprowadzenie zmian w prezentowaniu stowarzyszenia we współczesnych mediach, a zwłaszcza na stronie internetowej. W 2017 i 2018 roku zespół ten prowadził prace nad zmianą wyglądu strony internetowej stowarzyszenia. Zaproponowano prostą i czytelną strukturę strony. Dużą rolę w rozwiązaniu tego problemu odegrał kierujący zespołem prof. Zbigniew Kąkol oraz dr Grzegorz Król – dyrektor Centrum Rozwiązań Informatycznych AGH.

Rekonstruując istniejącą stronę, zachowano większość zakładek dotychczas eksponowanych oraz stworzono nowe. Wśród nich znalazły się:

- a) zakładka z kompletem informacji związanych z polityką prywatności i sposobem przetwarzania danych osobowych zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami RODO,
- b) zakładka z pełną informacją dotyczącą uroczystych immatrykulacji po 50 latach wraz z ich harmonogramem oraz z elektronicznym systemem zgłaszania się kandydatów,
- c) zakładka z nowym systemem składek członkowskich w SW AGH,
- d) zakładka z systemem wyróżnień i odznaczeń w SW AGH, z regulaminami i zasadami przyznawania wyróżnień oraz z listami osób wyróżnionych, po intensyfikacji niektórych form działania Stowarzyszenia, wprowadzono nowe zakładki:
- e) Zakładka o nazwie „Panteon dobroczynności”, prezentująca nazwiska najbardziej hojnych darczyńców, którzy wyrażą na to zgodę. W 2022 roku do panteonu wpisano następujące nazwiska:

16. Baner panteonu dobroczynności zamieszczonego na stronie internetowej z danymi z 2022 roku

f) Zakładka opisująca szczegółowo system informatyczny obsługujący SW AGH oraz narzędzia do elektronicznego zapisywania się do SW AGH, za pomocą przycisku: „Zapisz się do SW ONLINE”.

Po wprowadzeniu w 2022 roku możliwości dokonywania wpłat metodą online, za pośrednictwem systemu – Przelewy 24 – do menu strony wprowadzono odpowiednie zakładki.

g) darowizny – wpłaty ONLINE,

h) opłacić składkę członkowską ONLINE.

W 2023 roku internetowa strona startowa stowarzyszenia prezentowała się następująco:

17. Plansza startowa obecnej strony internetowej Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Nowa strona wykorzystuje narzędzia systematycznie rozbudowywanego systemu informatycznego do obsługi bazy członków stowarzyszenia.

Zmiana Logo oraz odznak i dokumentów podstawowych stowarzyszenia

Nowe logo stowarzyszenia

Stowarzyszenie Wychowanków AGH korzystało dotychczas z następujących znaków graficznych:

Odnaka studentów i absolwentów Akademii Górniczej KSAG i SSAG obowiązująca do 1948 roku

Odnaka absolwenta AGH stosowana po 1948 roku

Logo nazywane też Godłem SW używane po 1971 roku

18. Dotychczasowe logo stowarzyszenia

Wprowadzone z początkiem XX wieku logo stowarzyszenia, zwane też godłem, poddano analizie przez specjalistyczne studio graficzne „Wilk Studio”, które zaproponowało jego zmianę. Zarząd stowarzyszenia wybrał spośród wielu propozycji jedną, najtrafniej oddającą istotę łączenia się w jedną wielką rodzinę wszystkich absolwentów AGH. Nowe logo może być stosowane w następujących odmianach.

19. Obecne logo stowarzyszenia po zmianie

Logo podstawowe tworzą trzy postacie z rozłożonymi rękami, w barwach statutowych AGH, symbolizujące wychowanków tworzących wspólną przyjazną sobie grupę. Na obwodzie koła znajduje się napis: „Stowarzyszenie Wychowanków AGH”.

Nowa odznaka i odznaka honorowa: Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Po zmianie logo stowarzyszenia wykonano również nowe odznaki oraz odznakę honorową, przyznawaną osobom zasłużonym dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Nowa odznaka ma średnice 20 mm i prezentuje logo stowarzyszenia na srebrnym (antyczne srebro) tle. Odznaka honorowa prezentuje złote logo opasane złotym laurem na złotym (antyczne złoto) tle. Honorowa odznaka jest numerowana i wręczana jest w ozdobnym pudełku wraz z legitymacją.

Znaczek SW AGH

Odznaka honorowa Zasłużony dla SW AGH

20. Logo SW AGH w odznace zwykłej i odznaka honorowa: „Zasłużony dla SW AGH” po zmianach

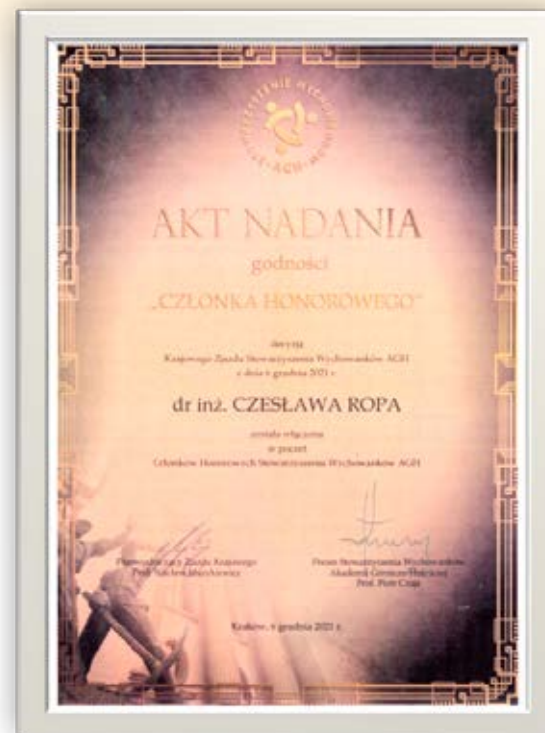
Nowy dokument potwierdzający nadanie godności: Honorowy Członek Stowarzyszenia

Nadawanie godności „Honorowy Członek Stowarzyszenia” jest obecnie dokumentowane wręczeniem laureatom specjalnego ozdobnego Aktu nadania. Podczas IX Krajowego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Wychowanków AGH wręczono następujące dokumenty.

Obecnie władze stowarzyszenia prowadzą także prace nad odpowiednią odznaką – Honorowego Członka SW AGH.

Nowe legitymacje członkowskie stowarzyszenia

Podobnie po zmianie systemu identyfikacji wizualnej zmieniono graficzny obraz legitymacji członkowskiej. Poza zmienionym logo wprowadzono dodatkowe elementy graficzne oraz strukturę dokumentu. Składa się on z czterech stron i zawiera stronę tytułową, podstawowe dane członka, potwierdzenie wpłat składek członkowskich oraz podstawowe dane teleadresowe stowarzyszenia.

21. Akt nadania godności – Honorowy Członek
Stowarzyszenia Wychowanków AGH

22. Legitymacja członkowska Stowarzyszenia po zmianach

LEGITYMACJA ZACHOWUJE WAZNOŚĆ DO ROKU:

2017		2018	
2019		2020	
2021		2022	
2023		2024	
2025		2026	
2027		2028	
2029		2030	
2031		2032	

DANE KONTAKTOWE:

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Organizacja Pożytku Publicznego
numer KRS 000004605

ADRES POCZTOWY:
AL. MICKIEWICZA 30, 30-059 KRAKÓW

ADRES E-MAIL: swagh@agh.edu.pl
TEL: (48-12) 637 32 84

STRONA INTERNETOWA:
www.abnswencki.agh.edu.pl

KONTO BANKOWE: PKO BP
NR: 91 1020 2892 0000 5002 0015 7432

Zmiana zasad opłacania składek członkowskich i aktualizacja regulaminów obowiązujących w stowarzyszeniu

W 2017 roku Zarząd Główny podjął decyzję o zmianie systemu opłacania składek członkowskich w stowarzyszeniu. Do podstawowych zmian, obowiązujących od 2018 roku należały:

- podniesienie składki wpisowej z zastosowaniem ulgi dla najmłodszych absolwentów poniżej 30 roku życia,
- zwolnienie ze składek seniorów, którzy ukończyli 77 lat życia,
- po uzyskaniu wieku emerytalnego (66 lat) – możliwość opłacenia składki dożywotniej jednorazowo w promocyjnej wysokości,
- podniesienie stawek podstawowych dla członków pracujących oraz dla emerytów,
- wprowadzenie możliwości opłacania składek w systemie promocyjnym wieloletnim.
- możliwość opłacenia wszystkich składek metodą online za pomocą wdrożonego systemu – Przelewy 24.

System składek zawierają następujące tabele:

Składki członków (emerytów) po 65 roku życia			
l.p	rodzaj składki	stawka, zł/rok	wpłata, zł
1	dożywotnia	-	120
2	10 lat	10	100
3	5 lat	15	75
4	3 lata	20	60
5	corocznie	25	25
6	Wpisowe	25 zł	

Składki absolwentów pracujących			
l.p	rodzaj składki	stawka, zł/rok	wpłata, zł
1	10 lat	35	350
2	5 lat	40	200
3	3 lata	45	135
4	corocznie	50	50
5	wpisowe	25	
6	do 30 roku życia	składka 10,0	10,0
7	wpisowe	10,0	

W kadencji 2016–2021 dokonano przeglądu i aktualizacji obowiązujących w stowarzyszeniu regulaminów. Przedmiotem aktualizacji były:

- regulamin przyznawania odznaki: Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków wraz z wzorem wniosków i procedurą postępowania,
- regulamin przyznawania godności: Honorowego Członka Stowarzyszenia wraz z wzorami wniosków i procedurą postępowania.

Na tej kanwie zarząd stowarzyszenia podjął decyzje o utworzeniu specjalnego zespołu do oceny formalnej wniosków o nadanie wyróżnień stowarzyszeniowych.

6. IX Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia

Przygotowania do Zjazdu

2020 rok zostanie zapisany w kronikach jako rok ponurej światowej pandemii koronawirusa SARS – COV2, która zdestabilizowała niemal całe życie społeczne i gospodarcze. Powszechny zakaz zgromadzeń spowodował, że większość spotkań i debat publicznych odbywała się za pomocą łączności teleinformatycznej.

Wydłużona kadencja władz stowarzyszenia

Kadencja władz stowarzyszenia rozpoczęła się podczas VIII Krajowego Zjazdu Delegatów 16 listopada 2016 roku i powinna się zakończyć w listopadzie 2020 roku. Pojawienie się w marcu 2020 roku koronawirusa SARS COV-2 i wywołanej nim choroby COVID19, na podstawie znowelizowanego w 2020 roku prawa o stowarzyszeniach Dz. U. z 2020 roku poz. 2261.Art. 10 ust. 1d. 1e. i 1f, kadencja władz wszystkich stowarzyszeń w tym Stowarzyszenia Wychowanków AGH została przedłużona o cały okres pandemii i dodatkowo o 60 dni po oficjalnym ogłoszeniu zakończenia stanu pandemii.

Termin Zjazdu Krajowego

Na podstawie decyzji Zarządu Głównego podjętej 21 października 2020 roku przyjęto harmonogram działań związanych z przygotowaniem IX Zjazdu Krajowego oraz najistotniejsze zmiany w strukturze stowarzyszenia oraz w jego statucie. Ustalono jako pierwszy z możliwych terminów zjazdu na 26 marca 2021 roku. Ponieważ stan pandemii nie zakończył się, decyzją Zarządu Głównego podjętą 7 kwietnia 2021 roku zjazd przełożono na 25 czerwca 2021 roku, uzależniając od decyzji rządu RP w sprawie daty zakończenia stanu pandemii w kraju.

Biorąc pod uwagę fakt przedłużającego się stanu pandemii w Polsce i poluzowanie pewnych obostrzeń na tyle, że można by zwołać Krajowy Zjazd, przy zachowaniu wymaganych środków ostrożności, Zarząd Główny SW AGH na posiedzeniu, które odbyło się 16 listopada 2021 roku wyznaczył kolejny termin Krajowego Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego na 6 grudnia 2021 roku i przyjął wymagane dokumenty zjazdowe.

Przebieg zjazdu i jego ustalenia

Program zjazdu

Zjazd obradował zgodnie z uchwałą zjazdową przyjętą przez Zarząd Główny 6 listopada 2021 roku, według następującego porządku dziennego:

Część pierwsza – uroczysta

1. Otwarcie Zjazdu Krajowego, przywitanie gości zjazdu.
2. Wybór prezydium Zjazdu Krajowego w składzie:
 - przewodniczący,
 - zastępca przewodniczącego, – sekretarz
 - oraz Komisji Mandatowej (nie mniej niż 3 osoby).
1. Przyjęcie porządku obrad zjazdu.
2. Uchwalenie regulaminu obrad zjazdu.
3. Wystąpienia gości zjazdu.
4. Ustalenie prawomocności zjazdu przez Komisję Mandatową.
5. Wybór pozostałych komisji zjazdowych.
 - Komisja Wyborczo-Skrutacyjna – nie mniej niż 3 osoby,
 - Komisja Wnioskowa – nie mniej niż 3 osoby,
6. Głosowanie nad wnioskami ZG o nadanie godności Członków Honorowych Stowarzyszenia.
7. Wręczenie odznak honorowych: Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH, przyznanych przez ZG SW.
8. Wręczenie podziękowań i medali 75-lecia SW AGH.
9. Zmiany w Statucie stowarzyszenia.
10. Przerwa techniczna.

Część druga – robocza

11. Wręczenie aktów nadania godności Honorowych Członków Stowarzyszenia.
12. Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego Stowarzyszenia w kadencji 2016–2021.
 - 12.1. Sprawozdanie merytoryczne (prezentuje prezes SW AGH).
 - 12.2. Sprawozdanie finansowe (prezentuje skarbnik).
 - 12.3. Sprawozdanie Zespołu „Akcja Zapomóg” (prezentuje przedstawiciel zespołu).
 - 12.4. Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej (prezentuje przewodniczący GKR).
13. Sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego (referuje przewodniczący sądu).
14. Dyskusja nad sprawozdaniami.
15. Głosowanie nad wnioskiem Głównej Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu SW.
16. **Wybory władz Stowarzyszenia na kadencję 2021–2025.**
 - 16.1. Zgłaszanie kandydatów i zatwierdzenie przez delegatów list kandydatów do władz stowarzyszenia w oparciu o wniośki Komisji Wyborczo-Skrutacyjnej oraz kandydatury zgłoszone z sali.
 - 16.2. Prezentacja kandydatów do władz SW AGH.
17. Dyskusja programowa (w trakcie dyskusji przygotowanie systemu do głosowania elektronicznego).
18. Głosowania nad kandydaturami do władz stowarzyszenia:

Przeprowadzenie wyborów nowych władz stowarzyszenia w składach przewidywanych przez Statut SW AGH (§ 11, pkt 17, ppkt 2–5 Statutu).

 - a) wybór prezesa stowarzyszenia,
 - b) wybór członków zarządu,
 - c) wybór członków Głównej Komisji Rewizyjnej,
 - d) wybór Sekretarza Rady Stowarzyszenia.
19. Wystąpienie nowo wybranego przewodniczącego stowarzyszenia.

20. Prezentacja wniosków (prezentuje przewodniczący Komisji Wnioskowej) Przyjęcie uchwały zjazdowej.

21. Wolne wnioski

22. Zamknięcie obrad Zjazdu Krajowego.

Przebieg zjazdu i jego ustalenia

Mimo likwidacji licznych rygorów przeciw pandemicznym zjazd odbywał się jednak w warunkach konieczności stosowania maseczek. Z obowiązku tego zwolnione były osoby zabierające głos na mównicy zjazdu. Dla usprawnienia obrad zjazdu do głosowania wszystkich decyzji przygotowano odpowiedni system „głosowania elektronicznego”, gwarantujący możliwość głosowania tajnego.

Prowadzenie zjazdu powierzono prof. Wacławowi Muzykiewiczowi. W prezydium zjazdu znaleźli się także:

- zastępca przewodniczącego – mgr inż. Józef Grabowski,
- sekretarze: dr inż. Czesława Ropa oraz dr inż. Jerzy Kicki,
- członek prezydium – dr Marek Topór (prawnik).

Po wyborze Prezydium Zjazdu dalsze obrady prowadził jego przewodniczący prof. W. Muzykiewicz.

W skład komisji zjazdowych zostali wybrani:

- Komisja Mandatowa: mgr inż. Ewa Cichy, dr inż. Bogusława Rajpolt, dr inż. Agnieszka Wantuch.
- Komisja Wyborczo-Skrutacyjna: mgr inż. Iwona Mazur, mgr inż. Tomasz Parzeniewski, mgr inż. Zbigniew Sulima, Renata Wacławik-Wróbel.
- Komisja Wniosków i Uchwał: dr hab. inż. Edyta Brzychczy prof. AGH, mgr inż. Alfrerd Bucheld, mgr inż. Bolesław Herudziński, mgr inż. Piotr Ubowski.

Sprawy organizacyjne zjazdu zamknięto uchwaleniem regulaminu obrad zjazdu.

W części uroczystej wystąpił obecny na zjeździe prof. Jerzy Lis – Rektor AGH. W swoim przemówieniu pozdrowił uczestników zjazdu i krótko przedstawił obecną kondycję uczelni w kraju i na świecie. Rektor podkreślił znaczenie działalności stowarzyszenia dla realizacji misji edukacyjno-badawczej AGH jako nowoczesnego i bardzo dobrego polskiego uniwersytetu technicznego. Wśród uczelni technicznych w Polsce AGH jest wyróżniającą się uczelnią ze względu na szerokie spektrum i różnorodność programów nauczania. Mając na uwadze trudny czas pandemii i konieczność pokonywania wielu problemów w funkcjonowaniu uczelni. Rektor podziękował stowarzyszeniu i złożył życzenia owocnych obrad oraz dalszych sukcesów.

Dziękując ustępującym władzom stowarzyszenia rektor wręczył wszystkim członkom ustępującego zarządu, członkom Komisji Rewizyjnej i pracownikom biura podziękowania oraz pamiątkowe medale 75-lecia stowarzyszenia opracowane i wykonane przez członka zarządu kolegę mgr. inż. Jana Toczka.

23. Wystąpienie prof. J. Lisa – Rektora AGH (fot. Z. Sulima)

24. Medal 75-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH

25. Podziękowania dla członków ustępującego Zarządu Głównego SW kadencji 2016–2021 (fot. Z. Sulima)

26. Akty nadania godności Członków Honorowych Stowarzyszenia Wychowanków AGH

W obecności rektora wręczono także Honorowe Odznaki Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH. W grupie wyróżnionych byli też: prof. J. Lis oraz prof. Mirosław Karbowniczek i dyrektor Jacek Szopa, którzy oznaki te otrzymali decyzją poprzednich władz.

W trakcie całej kadencji 2016–2021 odznaki te przyznano łącznie 17 osobom, a na Zjeździe wręczono je państwu: Stanisławie Gacek, Janowi Gilowi oraz Piotrowi Czai.

Pozostali wyróżnieni to: Dionis Grabocka (Albania), Iuan Hajnaj (Albania), Maciej Rogowski, Tadeusz Basiaga, Zbigniew Padoł, Krzysztof Krakowski, Wojciech Magiera, Tadeusz Trąbski, Andrzej Sidowski, Tadeusz Pycior, Stanisław

Ostrowski, Leszek Bydłoń, Adam Grabarczyk, Francisco Roberto Figueroa Silva (Kuba).

Zjazd dokonał niewielkich zmian w statucie stowarzyszenia regulujących status Przewodniczącego i Sekretarza Rady Stowarzyszenia – nowego ciała ustanowionego w SW AGH.

IX Zjazd Krajowy na wniosek Zarządu Głównego, zaopiniowany pozytywnie przez kapitułę wyróżnienia i przyznał godności członków Honorowych Stowarzyszenia trzem osobom. Otrzymali je:

- Czesława Ropa – wieloletni sekretarz Stowarzyszenia,
- Bolesław Herudziński – wieloletni członek Zarządu,
- Mirosław Handke (były rektor AGH – pośmiertnie).

Zgodnie z przyjętym porządkiem obrad delegaci wysłuchali sprawozdania ustępującego Zarządu SW, które zaprezentował prezes prof. P. Czaja oraz zastępca skarbnika Renata Waclawik-Wróbel. Po dyskusji i wniosku Głównej Komisji Rewizyjnej, zaprezentowanej przez jej przewodniczącego Andrzeja Migę, Zjazd udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi.

W wyniku przeprowadzonej procedury wyborczej i głosowania elektronicznego zjazd dokonał wyboru nowych władz Stowarzyszenia.

W skład 11 osobowego zarządu weszli: prof. Piotr Czaja – prezes. Członkowie Zarządu: Maria Czerwińska, Andrzej Dziura, Arkadiusz Jesionek, Jerzy Kicki, Jan Kucharz, Waclaw Muzykiewicz, Anna Piotrowska, Marek Topór, Bogusława Rajpolt i Piotr Ubowski.

27. Wręczenie Aktu nadania Członka Honorowego SW dla prof. Mirosława Handke. Wyróżnienie odebrał syn prof. Bartosz Handke – prodziekan na wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki (fot. Z. Sulima)

Poszczególne funkcje w zarządzie zostały przypisane na pierwszym jego posiedzeniu 13 grudnia 2021 roku. Wiceprezami zarządu zostali: prof. Wacław Muzykiewicz i dr Jerzy Kicki. sekretarzem została dr Bogusława Rajpolt, a skarbnikiem dr Maria Czerwińska.

prof. Piotr Czaja
Prezes

prof. Wacław Muzykiewicz
Wiceprezes

dr inż. Jerzy Kicki
Wiceprezes

dr inż. Bogusława Rajpolt
Sekretarz

dr inż. Maria Czerwińska
Skarbnik

mgr inż. Andrzej Dziura
Członek

mgr inż. Jan Kucharz
Członek

mgr. Inż. Arkadiusz Jesionek
Członek

mgr inż. Anna Piotrowska
Członek

mec. Dr inż. Marek Topór
Członek

mgr inż. Piotr Ubowski
Członek

28. Zarząd Główny Stowarzyszenia Wychowanków AGH w kadencji 2021–2025

W skład Komisji Rewizyjnej weszli:

Krzysztof Broda, Alfred Buchelt, Janina Dzędziel-Gostek, Andrzej Kacperski, Jerzy Wróbel.

Zmieniając Statut SW i powołując nowe ciało doradcze o nazwie Rada Stowarzyszenia, zdecydowano również, że przewodniczącym rady jest zawsze urzędujący rektor. W kadencji 2016–2020 stanowisko to należało do:

prof. Jerzego Lisa – Rektora AGH

Również w zgodzie z nowym statutem Zjazd Krajowy wybrał Sekretarza Rady, którym został:

prof. Mirosław Karbowniczek

Po wstępnych propozycjach i konsultacjach, członkami pierwszej Rady Stowarzyszenia zostali (kolejność alfabetyczna):

1. Wacław Andruszko	19. Henryk Konieczko	37. Tomasz Parzniewski
2. Adam Bałuch	20. Henryk Kopeć	38. Henryk Pawełczyk
3. Bronisław Barchański	21. Kazimierz Kromin	39. Paweł Piasecki
4. Antoni Bochenek	22. Zygmunt Kulig	40. Helena Pitera
5. Piotr Buffi	23. Barbara Kwiecińska	41. Czesława Ropa
6. Janusz Czarnecki	24. Stanisław Lasek	42. Marek Skuza
7. Józef Dańko	25. Józef Limanówka	43. Tadeusz Słomka
8. Tadeusz Dudzic	26. Bokwa Longin	44. Radosław Stach
9. Artur Dyczko	27. Dariusz Lubera	45. Bronisław Środek
10. Jerzy Gas	28. Kazimierz Matl	46. Dariusz Świdorski
11. Jan Gill	29. Kraiński Michał	47. Ryszard Tadeusiewicz
12. Marian Gołkowski	30. Andrzej Miga	48. Antoni Tajduś
13. Józef Grabowski	31. Eugenia Miga	49. Arqile Teta
14. Ludwik Grzesiak	32. Stanisław Mitkowski	50. Jan Toczek
15. Bolesław Herudziński	33. Wiesław Nowak	51. Stanisław Tokarski
16. Rafał Hubicki	34. Jerzy Nowakowski	52. Kazimierz Trzaska
17. Zbigniew Kąkol	35. Bogusław Ochab	53. Tadeusz Uherek
18. Ryszard Klempka	36. Wiesław Ochman	

Po wyborach i drugiej części dyskusji w której wystąpił między innymi dr inż., Jerzy Kicki, prezentując bardzo ciekawe propozycje dalszej pracy stowarzyszenia, wystąpił także, z głosem podsumowującym, nowo wybrany prezes prof. P. Czaja. Prezes przedstawił najważniejsze zamierzenia zarządu stowarzyszenia na najbliższe lata, przedstawiając ponad wszystko rolę integracyjną jaką wśród wychowanków winno spełniać stowarzyszenie. Wśród nich znajdują się programy takie jak: ogłoszenie 2022 roku – rokiem prof. Walerego Goetla (50 rocznica Jego śmierci), intensyfikacja działalności turystyczno-rekreacyjnej i sportowej oraz zwołanie w najbliższej kadencji Ogólnopolskiego Kongresu Stowarzyszeń Absolwentów.

29. Przemówienie końcowe prezesa prof. Piotra Czai (fot. Z. Sulima)

Szczegółowy przebieg Zjazdu był transmitowany poprzez Internet i jest ciągle dostępny na profilu społecznościowym FB Stowarzyszenia pod adresem

www.facebook.com/absolwenciAGH

7. Powołanie i funkcjonowanie Rady Stowarzyszenia

IX krajowy Zjazd Delegatów usankcjonował zmiany statutu stowarzyszenia, w wyniku których jego kierownictwo objął wybrany 11 osobowy zarząd, 5 osobowa komisja rewizyjna i licząca do 60 osób Rada Stowarzyszenia. Zjazd Krajowy powołał przewodniczącego rady oraz sekretarza, a także wskazał sposób powoływania składu rady. Zarząd stowarzyszenia zaproponował pierwszy skład rady według następującego klucza.

- członkami rady zostają automatycznie wszyscy żyjący Członkowie Honorowi Stowarzyszenia,
- zaproponowani przez zarząd:
 - a) osoby zasłużone dla stowarzyszenia,
 - b) przewodniczący komisji problemowych powołanych w stowarzyszeniu,
 - c) rzecznicy najaktywniejszych kół terenowych.

W pierwszym składzie Rady Stowarzyszenia znalazło się 55 członków SW AGH, zgodnie z wykazem przedstawionym w poprzednim rozdziale.

Posiedzenia Rady Stowarzyszenia

Pierwsze posiedzenie rady

21 kwietnia 2022 roku odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Stowarzyszenia Wychowanków AGH powołanej przez IX Krajowy Zjazd Delegatów SW.

W posiedzeniu uczestniczyli między innymi:

- prof. Jerzy Lis – rektor AGH – Przewodniczący Rady
- prof. Mirosław Karbowniczek – Sekretarz Rady
- prof. Tadeusz Słomka – były rektora AGH
- prof. Piotr Czaja – Prezes SW AGH.

W obradach uczestniczyły łącznie 32 osoby. Byli wśród nich Członkowie Honorowi SW AGH, przedstawiciele związków zawodowych uczelni oraz liczni przedstawiciele kół terenowych.

Do najważniejszych zadań pierwszego posiedzenia rady należały:

- ustalenie składu Prezydium Rady – wybór wiceprzewodniczących,
- uchwalenie regulaminu funkcjonowania Rady SW AGH,
- informacja o pracy w Zespołach Problemowych (komisjach) działających przy Zarządzie SW,
- ustalenie spraw technicznych funkcjonowania rady.

30. Otwarcie pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia w auli AGH (fot. Z. Sulima)

Przebieg posiedzenia

Wprowadzenia dokonał prof. Piotr Czaja – Prezes Stowarzyszenia, informując o powstaniu tego gremium oraz o powierzeniu jego przewodnictwa prof. Jerzemu Lisowi – urzędującemu Rektorowi AGH, którego powitał i przekazał prowadzenie.

Profesor J. Lis powitał uczestników spotkania wymieniając z nazwiska prof. T. Słomkę (byłego rektora) oraz pozostałych uczestników informując jednocześnie o strukturze personalnej rady.

Przypomniano zapisy statutu zmienionego w 2020 roku, w części odnoszącej się do Rady Stowarzyszenia. Według tych zapisów w skład rady wchodzi:

- wszyscy Honorowi Członkowie Stowarzyszenia,
- rzecznicy wyróżniających się aktywnością kół terenowych,
- wychowankowie – przedsiębiorcy – aktywni we współpracy z uczelnią,
- przedstawiciele związków zawodowych w AGH i osoby zajmujące się sprawami pracowniczymi i emerytami.

Profesor P. Czaja przedstawił informacje o historycznej i obecnej strukturze stowarzyszenia po przyjęciu nowego statutu w 2020 roku podkreślając miejsce i oczekiwania względem Rady Stowarzyszenia. W dalszej części obrady poprowadził prof. M. Karbowniczek – Sekretarz Rady.

Przyjęcie regulaminu pracy Rady Stowarzyszenia

- a) Profesor M. Karbowniczek przedstawił projekt regulaminu funkcjonowania rady zaproponowany przez ZG SW dokonując na bieżąco korekty i zmian w jego tekście na podstawie prowadzonej dyskusji.

31. Obrady prowadzi prof. Mirosław Karbowniczek – Sekretarz Rady (fot. Z. Sulima)

- b) Ostatecznie uzgodnioną z zebranymi treść regulaminu poddano pod głosowanie, w wyniku którego został on przyjęty jednomyślnie. Tekst regulaminu znajduje się na stronie internetowej stowarzyszenia w zakładce dotyczącej rady.

Ustalenia dotyczące wiceprzewodniczących rady

Po krótkiej dyskusji, w której udział wzięli między innymi, prof. J. Lis oraz kilku członków rady, przyjęto zapis w regulaminie, że wiceprzewodniczących zarówno liczbę jak też konkretne osoby zaproponuje i uzgodni z radą jej przewodniczący.

Pierwszym uzgodnionym wiceprzewodniczącym został obecny na obradach prof. Tadeusz Słomka – były Rektor AGH.

Informacja o pracy w zespołach problemowych (komisjach) działających przy ZG SW

- a) Profesor P. Czaja zaprezentował 9 powołanych przez zarząd zespołów problemowych (komisji).
b) Prezes zasugerował, aby chętni członkowie rady dobrowolnie zgłosili akces do współpracy z poszczególnymi komisjami. Chętni do współpracy zostali poproszeni o wypełnienie załączonej w materiałach deklaracji.
c) Zebrani wyrazili aprobatę dla takiego rozwiązania. Deklaracje wypełniło 19 członków rady wskazując wolę pracy we wszystkich komisjach.

Ustalenie spraw technicznych funkcjonowania rady

- a) Częstość i terminy spotkań rady: Prezes SW AGH zasugerował, aby spotkania rady odbywały się dwa razy w roku przy okazji innych wydarzeń jak spotkanie świąteczne, koncert noworoczny, czy inne uroczystości. Przyjęto zasadę, że spotkanie wiosenne odbywać się będzie zawsze w pierwszy czwartek wypadający w kwietniu po świętach Wielkanocnych, natomiast spotkanie jesienne lub zimowe odbywać się będzie w terminie wybranym przez przewodniczącego rady.
b) W sprawach komunikacji między członkami przyjęto zasadę, że wszystkie informacje i materiały będą dostarczane do członków rady w formie elektronicznej. Dodatkowe informacje mogą być przesyłane w postaci SMS-ów lub w rozmowach telefonicznych.
c) Ustalono, że biurową i organizacyjną obsługę rady prowadzić będzie sekretariat stowarzyszenia.

Na zakończenie obrad prof. P. Czaja podziękował wszystkim zebranym, a szczególnie prof. J. Lisowi oraz prof. M. Karbowiczowi za poprowadzenie posiedzenia.

Wyjazdowe posiedzenie Rady Stowarzyszenia w Wadowicach

Jednym z zadań stowarzyszenia jest propagowanie sukcesów zawodowych Wychowanków AGH. W tym celu Rada Stowarzyszenia skorzystała z zaproszenia od firmy Maspex w Wadowicach, stworzonej i prowadzonej z wielkimi sukcesami przez absolwenta Wydziału Górniczego AGH. Pobyt w Wadowicach stworzył okazję do złożenia wizyty w Muzeum „Dom rodzinny św. Jana Pawła II” (Jan Paweł II – papież w 2000 roku został doktorem honorowym naszej uczelni).

Część I – Spotkanie w Muzeum św. JP II

- a) Wprowadzenie – prezes SW AGH prof. Piotr Czaja.
b) Powitanie Dyrekcji Muzeum. Wystąpienie ks. Łukasza Piórkowskiego – dyrektora muzeum oraz pani Katarzyny Coufał-Lenczowskiej – dyrektora ds. organizacyjnych.
c) Prezentacja o Muzeum w wykonaniu pani Anny Czajkowskiej-Salapat.

- d) Wystąpienie prof. Ryszarda Tadeusiewicza – byłego Rektora AGH: „Jak doszło do nadania doktoratu honoris causa papieżowi Janowi Pawłowi II”.
- e) Wręczenie upominku dla muzeum.
- f) Zwiedzanie muzeum.

Część II – Wizyta w Grupie Maspex

1. Spotkanie w Muzeum „Dom Rodzinny św. Jana Pawła II”

- a) Spotkanie rozpoczął prof. P. Czaja, recytacją fragmentu ostatniego poematu Karola Wojtyły – papieża Jana Pawła II „Tryptyk Rzymski”:

Co mi mówisz górski strumieniu?
w którym miejscu ze mną się spotykasz?
ze mną, który także przemijam —
podobnie jak ty...
Czy podobnie jak ty?
(Pozwól mi się tutaj zatrzymać —
pozwól mi się zatrzymać na progu,
oto jedno z tych najprostszych zdumień.)

Zdumiewając się, wciąż się wyłaniał
z tej fali, która go unosiła,
jakby mówiąc wszystkiemu wokoło:
„zatrzymaj się! — masz we mnie przystań”
„we mnie jest miejsce spotkania
z Przedwiecznym Słowem” —
„zatrzymaj się, to przemijanie ma sens”
„ma sens... ma sens... ma sens!”

po której przedstawił przybyłych w tym:

- prof. R. Tadeusiewicza – byłego rektora AGH,
 - byłych prorektorów AGH: prof. Bronisława Barchańskiego, prof. Mirosława Karbowniczka – sekretarza Rady oraz prof. Stanisława Mitkowskiego – byłego prezesa SW AGH,
 - seniorów – członków Rady prof. Józefa Dańko, dyrektorów dr Kazimierza Trzaskę i Henryka Konieczko, najstarszego członka rady inż. Bronisława Środka oraz Andrzeja Migę.
- b) Profesor P. Czaja przedstawił w skrócie związki św. Jana Pawła II z AGH w tym:
- rolę inżynierów górników Henryka Kułakowskiego i Pawła Wałacha w ocaleniu Karola Wojtyły w 1940 roku przez zatrudnienie go w fabryce Sody „Solvay” i uchronienie przed wywózką do Niemiec,
 - spotkania Arcybiskupa Karola Wojtyły ze studentami AGH oraz udziału władz AGH w uroczystościach podczas pielgrzymek papieskich do Polski,
 - poświęcenia przez papieża figury św. Barbary umieszczonej ponownie na budynku pawilonu A-0 w 1999 roku (komitetem organizacyjnym przywracania figury kierował śp. prof. Kazimierz Czopek – aktywny działacz Stowarzyszenia Wychowanków AGH),
 - przyjęcie przez Papieża Jana Pawła II godności doktora honoris causa AGH w 2000 roku i jego uroczyste wręczenie w Watykanie,
 - regularne pielgrzymki co 5 lat członków senatu AGH do grobu św. Jana Pawła II po jego śmierci w 2005 roku.
- c) Witając przybyłych ks. Ł. Piórkowski przybliżył zebrany istotę i filozofię funkcjonowania muzeum, zwracając uwagę na jego misję w ukazywaniu kolejnym pokoleniom osoby Jana Pawła II jako wzór człowieka szlachetnego, mądrego, otwartego na innych ludzi oraz propagowaniu wielkiego przesłania jakie swoim życiem i działalnością przekazał ludzkości św. Jan Paweł II. Ksiądz dyrektor uznał wizytę Rady Stowarzyszenia wychowanków za wielki zaszczyt dla muzeum, czym sprawił nam podobnie zaszczyt równie wielki.

32. Ksiądz Łukasz Piórkowski – dyrektor muzeum i prof. P. Czaja Prezes SW AGH. Przedstawienie przybyłych gości (fot. Z. Sulima)

33. Powitanie rady przez ks. Łukasza Piórkowskiego – dyrektora muzeum (fot. Z. Sulima)

34. Prelekcja pani Anny Czajkowskiej Salapaty. Historia Muzeum (fot. Z. Sulima)

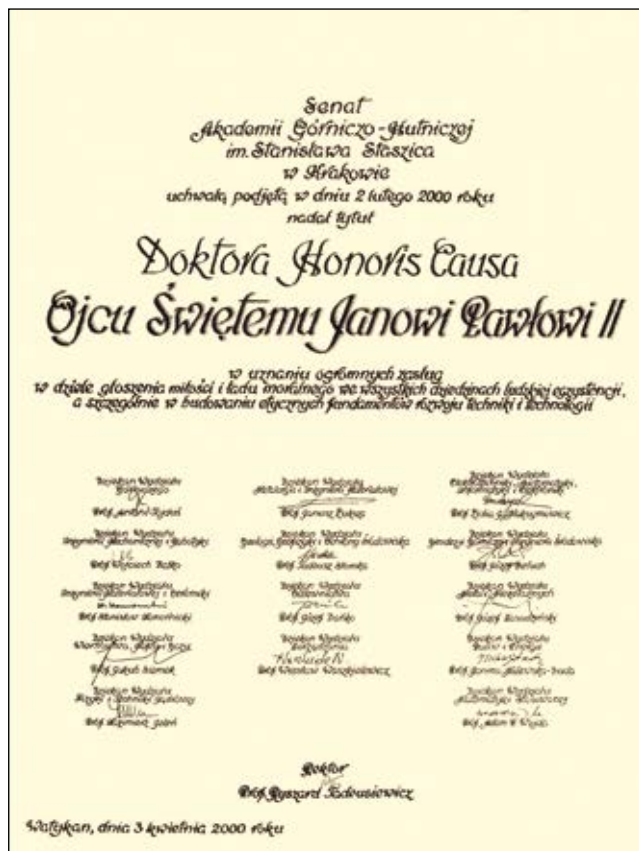

35. Wręczenie upominków dyrektorowi ks. Ł. Piórkowskiemu (fot. Z. Sulima)

- d) Pani **Anna Czajkowska Salapat** zaprezentowała bogato ilustrowaną ideę powstania muzeum oraz historię jego rozwoju.
- e) Delegacja Rady Stowarzyszenia w składzie: prof. R. Tadeusiewicz, prof. B. Barchański, prof. M. Karbowniczek, prof. S. Mitkowski oraz prezes prof. P. Czaja przekazali muzeum pamiątkę swej wizyty, którą były dwa obrazy przedstawiające:

7. Powołanie i funkcjonowanie Rady Stowarzyszenia

- kopię dyplomu doktora honoris causa AGH dla papieża Jana Pawła II,
 - fotografię Senatu AGH wraz z Ojcem św. Janem Pawłem II w Sali Konsystorskiej wykonaną podczas uroczystości wręczenia doktoratu honoris causa.
- f) Profesor R. Tadeusiewicz w piękny i przejmujący sposób przedstawił najważniejsze wątki procesu nadania godności doktoratu honoris causa papieżowi Polakowi – czwartego w świecie (Jan Paweł II nie przyjmował tego typu godności i wyróżnień, wyjątkiem były cztery uczelnie w tym AGH). Profesor R. Tadeusiewicz zaprezentował wiele faktów dokumentujących współpracę Papieża JP II z władzami AGH.
- g) W swoim krótkim wystąpieniu pani Katarzyna Coufał-Lenczowska – Dyrektor ds. Organizacyjnych, zwróciła uwagę na jej bliskie związki z AGH i jej działalność kulturalną, zwłaszcza współpracę z prezesem Wiesławem Nowakiem – członkiem Rady Stowarzyszenia, za przyczyną którego między innymi doszło do tej wizyty. Prezes stowarzyszenia prof. P. Czaja podziękował pani dyrektor za zaproszenie rady i niezwykle ciepłe przyjęcie.
- h) Po części oficjalnej – w czasie przerwy kawowej – członkowie Rady SW AGH – mieli możliwość rozmów indywidualnych z uroczymi gospodarzami muzeum.

36. Kopia dyplomu doktora honoris causa dla Ojca Świętego Jana Pawła II

37. Profesor R. Tadeusiewicz prezentuje kulisy procesu nadania papieżowi Janowi Pawłowi II Doktoratu Honoris Causa AGH (3 kwietnia 2000 roku) (fot. Z. Sulima)

38. Wystąpienie pani K. Coufał-Lenczowskiej – inicjatorce tej wizyty oraz wręczenie książki wspominającej Karola Wojtyłę jako studenta UJ w 1940 roku (fot. Z. Sulima)

39. Uczestnicy Spotkania Rady SW AGH z dyrekcją muzeum (fot. Z. Sulima)

2. Wizyta w Muzeum „Dom Rodzinny Jana Pawła II”

Po muzeum grupę poprowadził jeden z najlepszych przewodników pan Artur Oboza. Ekspozycja zajmująca około 1200 m² jest podzielona na cztery podstawowe okresy życia Karola Wojtyły:

- okres dzieciństwa i młodości spędzony w Wadowicach (mieszkanie Wojtyłów),
- okres studiów i kapłaństwa w Krakowie,
- okres pracy jako biskupa – Metropolity Krakowskiego – oraz kardynała w Krakowie,
- okres pełnienia posługi na Stolicy Piotrowej w Rzymie jako Papież Jan Paweł II.

40. W trakcie zwiedzania Muzeum „Dom Rodzinny Jana Pawła II” (fot. Z. Sulima)

41. Przed repliką Świętych Drzwi – otwieranych przez papieży tylko z okazji Roku Świętego (przełom wieków XX i XXI) (fot. Z. Sulima)

Ekspozycja dotycząca papieskiego okresu zawiera między innymi pamiątki z jego pielgrzymek do ojczyzny i 104 innych podróży papieskich do wszystkich zakątków Ziemi oraz pamiątek z Jego nauczania, w tym wszystkich dziewięciu papieskich encyklik. W ostatniej strefie muzeum znajduje się ekspozycja zatytułowana: „To przemijanie ma sens” związana z odchodzeniem Papieża JP II i testament Jego życia.

Cała ekspozycja wykorzystuje efekty najnowszej techniki multimedialnej, w tym hologramy 3D, projekcje i podświetlenia oraz tablety i całe ściany wizyjne. Ekspozycja robi ogromne wrażenie i bardzo dobrze się stało, że członkowie Rady Stowarzyszenia Wychowanków AGH mieli okazję ją zwiedzić.

3. Wizyta w grupie Maspex

a) Wprowadzenie

Założona przez dr Krzysztofa Pawińskiego – absolwenta Wydziału Górniczego AGH, firma Maspex jest największą prywatną firmą w branży spożywczej w Polsce oraz jedną z największych w Europie Środkowo-Wschodniej.

Firma jest:

- zdecydowanym liderem na rynku soków, nektarów i napojów w Polsce, Czechach, na Słowacji, w Rumunii oraz ich czołowym producentem na Węgrzech, w Bułgarii, na Litwie oraz Łotwie,
- czołowym graczem na rynku wody w Rumunii,
- liderem na rynku makaronów, dżemów, i sosów oraz wiodącym producentem w segmencie keczupów, dań gotowych i przetworów warzywnych w Polsce,
- wiodącym producentem produktów instant w Europie Środkowo-Wschodniej,
- liderem na rynku wódki i największym importerem zagranicznych alkoholi w Polsce.

42. Wystąpienie powitalne dr inż. Krzysztofa Pawińskiego – Prezesa Maspex (fot. Z. Sulima)

43. Prezentacja Rady Stowarzyszenia przez – Prezesa SW AGH (fot. Z. Sulima)

Wizyta Rady Stowarzyszenia Wychowanków AGH miała na celu ukazania jednego z wielkich sukcesów gospodarczych jakie odnoszą absolwenci AGH bez względu na ukończoną w uczelni specjalizację. W tym wypadku specjalista z zakresu wentylacji górniczej (doktorat z wentylacji kopalń) założył firmę handlowo-spożywczą, która szybko rozwinęła się do obecnych rozmiarów. Firma produkuje w różnych zakładach w Polsce i w Europie około 4000 różnych produktów spożywczych. Firma ciągle się rozwija, inwestuje w nowe linie produkcyjne, zatrudnia nowych pracowników, wspiera różne programy, w tym programy stypendialne dla dzieci pracowników, którzy mogą się kształcić w najlepszych uniwersytetach na świecie. Prezes dr K. Pawiński jest przewodniczącym Rady Uczelni AGH i również tą drogą wskazuje

kierunki jej rozwoju. Od 2016 roku dr K. Pawiński jest fundatorem specjalnych stypendiów dla dwóch wyróżniających się doktorantów z AGH. Firma Maspex wspiera rozwój młodzieży, sportu i rekreacji.

b) Przebieg wizyty

W trakcie wizyty dr K. Pawiński zaprezentował firmę zwracając uwagę na fakt, że w dużej mierze zarządzają nią absolwenci AGH. W Kole Zakładowym SW AGH w Maspex zrzeszonych jest 70 absolwentów AGH.

Po wystąpieniu prezesa zaprezentowany został film ukazujący potęgę tej firmy.

W ramach prezentacji firmy pan Janusz Magiera (absolwent Wydziału Górniczego specjalność eksploatacja podziemna) – Dyrektor ds. Technicznych, zaprezentował ich nowatorskie rozwiązanie dotyczące kondycjonowania powietrza w halach produkcyjnych. Są to tak zwane gruntowe wymienniki ciepła (GWC), które pozwalają latem schładzać, a zimą podgrzewać powietrze potrzebne w halach produkcyjnych. Efektem wprowadzonego rozwiązania jest zmniejszenie kosztów wentylacji hal o około 25 proc.

44. Projekt Gruntowe Wymienniki Ciepła w Maspex (GWM) omawia dyrektor Janusz Magiera (fot. Z. Sulima)

Po wystąpieniu Dyrektora Magiery wywiązała się żywa dyskusja, której podsumowaniem może być stwierdzenie wygłoszone przez jednego z uczestników spotkania:

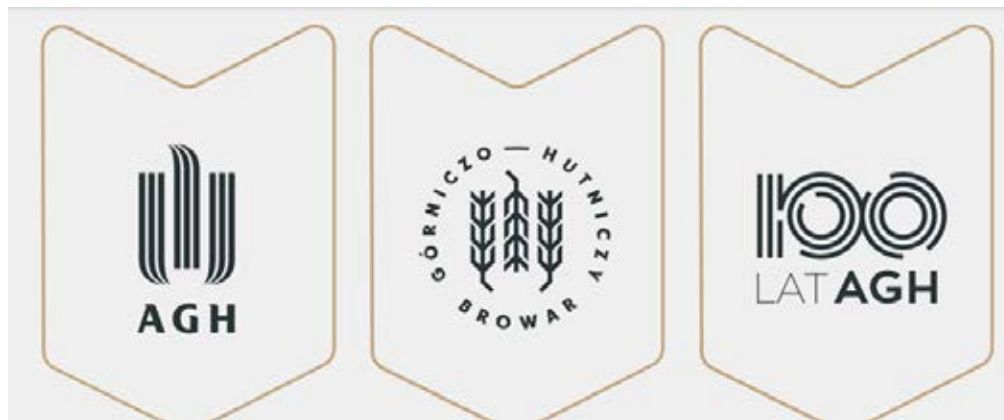
Wysoka Rado, oto są efekty pracy absolwentów AGH, którzy mają wykształcenie „czysto górnicze”. Kształcenie w AGH ma być takie, aby nie tylko uczyć i przekazywać wiedzę, ale otwierać umysły na kreatywne działanie.

Ostatnim etapem wizyty w Maspexie było zwiedzenie działu produkcji draży czekoladowych. Zwiedzający zostali ubrani w sterylne białe chałaty i zielone czepki na włosy. Na wydziale pełna automatyka. Wszystkie maszyny monitorowane przez komputery z nowoczesnym oprogramowaniem. Wizyta zrobiła na zwiedzających olbrzymie, pozytywne wrażenie, które można składować: „**Absolwenci AGH mogą wszystko**”.

Posiedzenie Rady w Klubie Studio i Browarze Górniczo-Hutniczym

5 grudnia zebrała się Rada Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Tym razem to zacne gremium stowarzyszenia gościło w studenckim Klubie Studio, zarządzanym przez Fundację Studentów i Absolwentów AGH „Academica”. Jako miejsce spotkania wybrano klub studencki, ale głównie dlatego, że nie jest to zwykły klub – jeden z wielu działających w Krakowie – ale klub o bardzo wysokiej – może i najwyższej – pozycji w rankingu klubów w całej Polsce. Ewenementem tego miejsca jest wspaniała infrastruktura klubowa: sala koncertowa, nagłośnienie, iluminacja, bogate zaplecze gastronomiczne oraz siedziba orkiestry reprezentacyjnej AGH i wielu innych grup studenckich.

Osobliwością tego klubu jest własny – jedyny w Polsce – browar zwany Browar Górniczo-Hutniczy (BGH) produkujący kilka rodzajów piwa, bardzo wysoko ocenianego przez koneserów, piwowarów i szerokiej rzeszy konsumentów, piwa obsypanego licznymi medalami i certyfikatami. Cała aktywność Fundacji „Academica”, po oglądanych w Maspex w Wadowicach, sukcesach naszych absolwentów – jest kolejnym dobitnym przykładem ukazującym „do czego są zdolni wychowankowie AGH”. Projekt organizacji własnego małego browaru restauracyjnego był całkowicie pomysłem studenckim i młodych absolwentów uczelni. Inicjatorzy pomysłu już w 2001 roku przygotowali program akcji remontu Klubu Studio z uwzględnieniem miejsca na browar. Przez wiele lat trwały studia i liczne negocjacje, aż po kilkunastu latach udało się pozapinać sprawy organizacyjne oraz skomplikowaną inżynierię finansową tego przedsięwzięcia na ostatni guzik. Rozprowadzone między innymi wśród pracowników AGH obligacje pozwoliły bez większych problemów sfinansować kosztowną inwestycję. Spółkę Browar Górniczo-Hutniczy powołano w 2018 roku, po czym sprowadzono z Monachium urządzenia i naczelnego piwowara, tak aby w 2020 roku dokonać – jeszcze w nastroju jubileuszu 100-lecia AGH – uroczystego otwarcia. Na stronie browaru pojawił się następujący baner.

45. Baner reklamujący Browar Górniczo-Hutniczy AGH

Browar otwarto bardzo uroczyście, ale niestety mało fortunnie, bo w styczniu 2020 roku, zaledwie kilka tygodni przed wybuchem pandemii koronawirusa, która opróżniła miasteczko studenckie z głównych potencjalnych konsumentów uwarzonego piwa. Zarząd Fundacji „Academica” – mimo trudnych czasów – poradził sobie bardzo dobrze, a po powrocie normalnych czasów – jego działalność kwitnie.

Na obrady stawili się 39 członków rady oraz pan Łukasz Jura – prezes Fundacji „Academica”.

46. Uczestnicy posiedzenia rady (fot. P. Lichoń)

Pod nieobecność prof. Jerzego Lisa – Rektora AGH, przewodniczącego rady, obrady poprowadził sekretarz prof. Mirosław Karbowniczek. Po sprawnym przeprowadzeniu spraw formalnych, zaproszony do wystąpienia prof. Piotr Czaja – Prezes SW, krótko omówił najważniejsze wydarzenia zrealizowane w stowarzyszeniu w 2023 roku. Zasygnalizował również plany na 2024 rok i 2025 rok, który będzie rokiem Jubileuszu 80-lecia stowarzyszenia oraz rokiem kolejnego Krajowego Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego.

47. Prowadzący obrady prof. M. Karbowniczek (po lewej) i informacja prezesa prof. P. Czai (z prawej) (fot. P. Lichoń)

Po omówieniu spraw formalnych wystąpił pan Ł. Jura – prezes Fundacji „Academica”, który omówił cele i pracę Klubu Studio, zwracając uwagę na olbrzymie, ogólnopolskie, a nawet europejskie zainteresowanie artystów i zespołów muzycznych tym obiektem i tymi – bardzo dojrzałymi – odbiorcami kultury w każdej postaci. Program artystyczny klubu jest bardzo bogaty, a zainteresowanie koncertami jest bardzo duże w całym środowisku krakowskim. Na większość koncertów i występów bilety są wyprzedane na długo przed wydarzeniem.

Po wystąpieniu prezesa fundacji nastąpiło zwiedzanie browaru. O produkcji (warzeniu) piwa mówił bardzo ciekawie główny piwowar pan Jakub Ciacma.

48. O działalności Klubu Studio mówi pan Łukasz Jura – prezes Fundacji „Academica” (fot. P. Lichoń)

49. O warzeniu piwa opowiada główny piwowar Jakub Ciacma (fot. P. Lichoń)

Wszystko to pozwala potwierdzić zaprezentowaną na wstępie tezę o wychowankach AGH, że mają bardzo szerokie horyzonty i niebywałą fantazję w działaniu w najróżniejszych obszarach życia gospodarczego i kulturalnego kraju. Na zakończenie spotkania wykonano pamiątkowe zdjęcie uczestników posiedzenia Rady SW AGH.

50. Uczestnicy posiedzenia rady w klubie Studio (fot. P. Lichoń)

Wyjazdowe posiedzenie Rady w Kopalni Wapienia „Czatkowice” Sp. z o. o.

Zgodnie z przyjętym harmonogramem, 4 kwietnia 2024 roku, odbyło się wiosenne spotkanie Rady Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Spotkanie – podobnie jak w roku poprzednim miało charakter wyjazdowy, a gospodarzem była Kopalnia Wapienia Czatkowice w Krzeszowicach. Do udziału w spotkaniu zgłosiła się standardowa liczba członków Rady – 35 osób – w tym dwóch byłych rektorów (prof. Antoni Tajduś i prof. Tadeusz Słomka), trzech byłych prorektorów (prof. Stanisław Mitkowski, prof. Bronisław Barchański i prof. Mirosław Karbowniczek).

W czasie przejazdu do Czatkowic, członkowie rady wysłuchali sprawozdania Zarządu SW z działalności w 2023 roku. Sprawozdanie – zwłaszcza jego część finansowa zostało zatwierdzone przez zarząd i przesłane drogą elektroniczną do Krajowej Administracji Skarbowej przed 31 marca 2024 roku. Profesor Piotr Czaja – prezes SW AGH, w części merytorycznej sprawozdania omówił najważniejsze zrealizowane cele i przedstawił plan na najbliższy okres sięgając do 2025 roku, w którym przypada jubileusz 80-lecia stowarzyszenia. Zostało już opracowane logo jubileuszu i zaprezentowano je na wydanej w marcu 2024 roku publikacji stowarzyszenia zatytułowanej „Górnictwo zdrojowskie”, autorstwa dr inż. Danuty Reśko.

W Kopalni Wapienia „Czatkowice” Sp. z o.o. gości przywitali członkowie zarządu z Pawłem Dankiem – prezesem na czele. Ze strony kopalni w spotkaniu uczestniczyli także: mgr inż. Grzegorz Skotniczny – dyrektor techniczny, mgr inż. Justyna Kłeczek – Specjalista ds. Promocji i Komunikacji, oraz mgr inż. Agnieszka Pawłowska – Główny Specjalista ds. Ochrony Środowiska.

Na wstępie do spotkania w kopalni prof. P. Czaja wrócił wspomnieniami do wydarzeń sprzed 62 lat, kiedy jako uczeń krakowskiego Technikum Górnictwa Odkrywkowego wspólnie z innym członkiem rady inż. Józefem Limanówką, przez cały rok realizowali w tym zakładzie część praktyczną programu nauczania tej szkoły.

51. Wystąpienie Pawła Danka – prezesa zarządu (fot. Z. Sulima)

52. Dokto – Prezes Zarządu Kopalni Wapienia „Czatkowice” w latach 1979–2011 roku (fot. B. Cirył Internet [10])

W części technicznej spotkania rada zapoznała się z historią i funkcjonowaniem Kopalni Wapienia Czatkowice, która działając od 1942 roku prowadzona lub konsultowana była przez wychowanków AGH. Ze względu na drastyczne zmniejszenie aktywności metalurgicznej polskich hut żelaza, Kopalnia Czatkowice przestała dostarczać wapień do wytopu surówki i groziło jej zamknięcie. Bardzo odważne i nowatorskie podejście do tematu między innymi dr inż. Czesława Kotowskiego, zmieniło całkowicie profil kopalni, która stała się częścią koncernu „Tauron”, produkując między innymi sorbenty do eliminacji związków siarki z gazów spalinowych z kotłów opalanych paliwami zasiarczonymi.

Sukcesem kopalni jest nowa koncesja do 2060 roku i kilkanaście nowych produktów poszukiwanych na rynku. Po prezentacji zakładu i dyskusji, goście udali się autokarem na punkt widokowy obecnie pracującej odkrywki.

53. Widok na odkrywkę z punktu widokowego (fot. Internet [17])

54. Członkowie Rady SW AGH na wyrobisku górniczym Kopalni Czatkowice (fot. Z. Sulima)

Kopalnia jest bardzo dobrze umaszynowanym zakładem górniczym, wyposażona między innymi w nowoczesne koparki i wysokotonażowe wozy przemysłowe firmy Volvo, które wyparły całkowicie stosowane kiedyś na polskich odkrywkach białoruskie Biełazy.

55. Ładowanie urobku na wozidło przemysłowe Volvo (fot. Internet [17])

Po wizycie na odkrywce podczas poczęstunku każdy z uczestników spotkania otrzymał książkę *Kopalnia Wapienia „Czatko-wice” w Krzeszowicach* opracowaną przez pracowników kopalni pod redakcją Czesława Kotowskiego. Chętnym, książkę opatrzył sympatycznym wpisem prezes zarządu P. Danek.

56. Prezes Paweł Danek podpisuje książki o kopalni (fot. Z. Sulima)

Druga część posiedzenia rady, to zwiedzanie usytuowanego po sąsiedzku karmelitańskiego zespołu klasztornego w Czernej. Klasztor wzniesiony na początku XVII wieku jest zaliczany do pereł architektonicznych budownictwa sakralnego. W klasztorze mieszkał Rafał Kalinowski, późniejszy święty Kościoła Katolickiego, któremu poświęcono jedną z kaplic klasztoru. Przeorem klasztoru jest młody energiczny Ojciec Kazimierz Franczak – rodem z Ziemi Limanowskiej, który osobiście spotkał się z uczestnikami posiedzenia w tym z byłym rektorem AGH prof. Antonim Tajdusiem – z Tymbarku i prof. Piotrem Czają – obecnym prezesem SW AGH – również pochodzącym z tej Ziemi.

57. Członkowie Rady SW AGH u bram Klasztoru w Czernej (fot. Z. Sulima)

Klasztor leży na przeciwległym wzgórzu kopalni Czatkowice i w przeszłości mocno wpływał na warunki funkcjonowania kopalni, między innymi przez ograniczanie wielkości ładunków wybuchowych przy urabianiu złoże. Przez cały okres funkcjonowania Kopalni Wapienia „Czatkowice” konieczna była dobra i konstruktywna współpraca władz kopalni z kierownictwem klasztoru oraz Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Oprócz najważniejszych obiektów klasztoru i rozmieszczonej na wzgórzu plenerowej drogi krzyżowej, perełką zespołu klasztornego jest muzeum. Nowe muzeum nie jest klasycznym zbiorem kolekcji eksponatów. Zaprojektowane zostało przez Barbarę i Jarosława Kłaputów – autorów najlepszych realizacji muzealnych ostatnich lat – jako muzeum narracyjne, które opowiada historię i odwołuje się do uczuć, porusza obrazem i dźwiękiem, zmusza do myślenia, angażuje. Unikatowy klimat wystawy budują światło, kolor, różnorodność materiałów i technik plastycznych.

58. Członkowie rady podczas zwiedzania muzeum (fot. Z. Sulima)

Po zwiedzeniu muzeum i samodzielnym zwiedzaniu niektórych obiektów klasztoru uczestnicy udali się w drogę powrotną do Krakowa. Podczas podróży Wiesław Nowak – prezes rodzinnej firmy Novmar, zaprosił członków rady na jesienne spotkanie do swojej firmy w Balicach. Zaproszenie zostało przyjęte entuzjastycznie.

Rada Stowarzyszenia Wychowanków – podsumowanie

Decyzja VIII i IX Krajowego Zjazdu Delegatów SW AGH, o zmianie struktury stowarzyszenia podlega obecnie ciągłej ocenie. Funkcjonowanie zarządu w pomniejszonym składzie jest bez wątpienia sprawniejsze i bardziej efektywne. Likwidacja Sądu Koleżeńskiego nie została praktycznie zauważona, bo organ ten nigdy nie był w stowarzyszeniu potrzebny. Rada Stowarzyszenia funkcjonująca jako ciało doradcze jest – jak pokazują ostatnie lata – ruchem właściwym i dobrze odbieranym. Styl pracy rady będzie z pewnością ewoluował adekwatnie do potrzeb stowarzyszenia i panujących warunków zewnętrznych. Do właściwego funkcjonowania rady konieczne jest bardziej aktywne działanie jej członków, dobra współpraca z władzami uczelni oraz podmiotami gospodarczymi związanymi ze stowarzyszeniem.

8. Jubileusz 100-lecia AGH

Rozpoczęcie misji edukacyjnej Akademii Górniczej w Krakowie w 1919 roku uświetniono dwukrotnie. Pierwszy raz kwietniu 2013 roku świętowano 100 lecie decyzji Franciszka Józefa Habsburga – Cesarza Austro-Węgier o powołaniu do istnienia Akademii Górniczej w Krakowie z polskim językiem wykładowym. Wtedy to w AGH odbyło się posiedzenie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polski. Dla uczczenia rocznicy powołania Akademii Górniczej, po uroczystej mszy św. w Kolegiacie św. Anny, spod Kolegium Maius wyruszył w kierunku AGH kolorowy pochód akademicki, w którym uczestniczyło ponad 100 rektorów uczestniczących w pracach KRASP oraz akademickie władze AGH i liczne grono jej pracowników. Przechodząc ulicą Marszałka Józefa Piłsudskiego pochód zatrzymał się przy pomniku marszałka i jego legionistów, a prof. Tadeusz Słomka – ówczesny Rektor AGH, złożył wiązanek kwiatów. Wieczorem rektor zaprosił uczestników KRASP i pracowników akademii na wspólny koncert muzyki wiedeńskiej, który odbył się w Centrum Dydaktyki AGH. Podczas koncertu goście usłyszeli najpiękniejsze dzieła kompozytorów XIX wieku w wykonaniu Orkiestry Strausowskiej Obligato, pod kierownictwem Jerzego Sobeńki. Arie, duety operowe i operetkowe wykonali znakomici soliści: sopranistka Edyta Piasecka i Jarosław Kitala (baryton).

Druga odsłona świętowania 100-lecia AGH odbyła się w 2019 roku pod hasłem: „100 imprez na stulecie AGH”. Program obchodów był bardzo bogaty, a liczba imprez i wydarzeń znacznie przekroczyła jubileuszową liczbę STO. Do najważniejszych należały między innymi:

- wystawa: *In magnis voluisse sat est* – „W rzeczach wielkich wystarczy chcieć – historia powstania Akademii Górniczej” oraz odsłonięcie tablic Jana Zarnańskiego i Józefa Morozewicza w gmachu A-0,
- gwiazdzisty Rajd Stulecia AGH – 28 maja 2019 roku,
- Światowy Zjazd Absolwentów AGH – 18 października 2019 roku,
- uroczyste jubileuszowe posiedzenie Senatu AGH – 19 Października 2019 roku,
- koncert jubileuszowy: „Kids of Evolution”,
- plenerowy pokaz laserów i ognia sztucznych na bulwarach wiślanych.

W Komitecie organizacyjnym jubileuszu uczestniczyli członkowie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków AGH: prof. Piotr Czaja oraz dr Jerzy Kicki. Stowarzyszenie Wychowanków odpowiedzialne było za przygotowanie Światowego Zjazdu Absolwentów, w ramach którego odbyła się: „Ponowna immatrykulacja po 50 latach”, dla wybranej grupy absolwentów przybyłych z całego świata.

Wystawa historyczna i odsłonięcie tablic pamiątkowych współzałożycieli AG

Jedną z ważniejszych imprez otwierających rok jubileuszowy AGH była wystawa zatytułowana: *In magnis voluisse sat est* co po przetłumaczeniu z łaciny znaczy: „W rzeczach wielkich wystarczy chcieć”. Wystawę otwarto 8 kwietnia 2019 roku.

59. Otwarcie Wystawy Jubileuszowej 100-lat AGH (fot. Z. Sulima)

60. Uczestnicy uroczystego otwarcia wystawy jubileuszowej (fot. Z. Sulima)

61. Odśłonięcie tablic pamiątkowych, przemawia prof. Anna Siwik – prorektor AGH (fot. Z. Sulima)

Termin ten nie był przypadkowy, bowiem przed stu laty właśnie, 8 kwietnia 1919 roku, Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej podjęła uchwałę w sprawie założenia i uruchomienia Akademii Górniczej w Krakowie.

Ramy chronologiczne ekspozycji obejmowały okres od lat 60. XIX w. aż do wybuchu II wojny światowej. Wystawa prezentowała wybrane wydarzenia oraz związane z nimi archiwalne dokumenty i zdjęcia, w tym między innymi dzieje długoletnich starań o założenie Akademii Górniczej prowadzone w drugiej połowie XIX w. między innymi przez członków polskiej Czytelni Akademików Górniczych w Leoben i osiągnięcia Komitetu Organizacyjnego działającego w latach 1913–1921, a także otwarcie uczelni i jej rozwój w dwudziestoleciu międzywojennym, który dramatycznie przerwał 1939 rok.

Podczas wernisażu odbyło się uroczyste odsłonięcie tablic upamiętniających wybitnych działaczy Komitetu Organizacyjnego Akademii Górniczej – prof. Jana Zarańskiego, pierwszego profesora uczelni, znawcę prawa górniczego oraz prof. Józefa Morozewicza – przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego, profesora UJ, wybitnego mineraloga i petrografa.

62. Tablice pamiątkowe w pawilonie A-0 AGH odsłonięte 12 kwietnia 2019 roku (fot. Z. Sulima)

Motto wystawy pochodzi z listu pożegnalnego, który prof. Jan Zarański skierował do społeczności akademii:

To co w moim wielkiem przywiązaniu do stanu górniczego dla powstania i organizacji uczelni uczyniłem, było prostym obowiązkiem pośła i obywatela kraju. W wykonaniu tego obowiązku nie mogę przyznać się do przypisywanych mi zasług, które w większym stopniu zawdzięczam mej działalności, kierującej się jedynie zasadą: *in magnis voluisse sat est*.

W uroczystości otwarcia wystawy i odsłonięcia pamiątkowych tablic uczestniczyła między innymi wnuczka prof. Zarańskiego pani Katarzyna Skórzyńska, polska urzędniczka państwowa i dyplomatka, ambasador RP w Brazylii (1992–1996) i Portugalii (2007–2012), a także wiceminister polskiego rządu.

63. Przemawia pani Katarzyna Skórzyńska, wnuczka prof. Jana Zarańskiego (fot. Z. Sulima)

Wystawę przygotował i opracował zespół pracowników z Centrum Komunikacji i Marketingu AGH działający pod kierownictwem pani Barbary Jezierskiej.

W hołdzie papieżowi – wyprawa delegacji AGH do grobu św. Jana Pawła II w Watykanie

Korol Wojtyła jako biskup krakowski był mocno związany z naszą uczelnią. Zanim został papieżem w 1978 roku – współpracował i przyjaźnił się z wieloma osobami pracującymi w AGH. Miał swych licznych przyjaciół w gronie profesorów AGH oraz wielki szacunek i uznanie wśród studiującej młodzieży. Spotykał się z nią często, a dla wielu szansa spotkania się z Nim na opłatku w kościele św. Anny czy na Misjonarskiej koło Miasteczka Studenckiego, były w tamtym czasie największym honorem i zaszczytem. Ci, z którymi przed 50 laty łączył się opłatkami dzisiaj mogą opowiadać swoim wnukom – jakiego zaszczytu dostąpili rozmawiając z późniejszym świętym Kościoła Katolickiego. To też bardzo ważny etap w 100-lecie historii AGH.

W roku jubileuszu 100-lecia uczelni z inicjatywy dr Pawła Sulińskiego – wielokrotnego organizatora takich pielgrzymek – do Rzymu wybrała się grupa pracowników AGH, prowadzona przez biuro „Orlando Travel” ze Skawiny, z jej niestrudzonego przewodnikiem turystycznym i pielgrzymkowym panem Jarosławem Siedleckim – absolwentem Wydziału Geodezji Górniczej AGH. Duchową opiekę nad pielgrzymką sprawował ks. Andrzej Szczotka – kapłan od lat bardzo silnie związany z naszą uczelnią. W pielgrzymce uczestniczył także jego brat – również kapłan – doktor muzykologii ks. Marian Szczotka, a także trzeci brat, profesor matematyki na Uniwersytecie Wrocławskim prof. dr hab. Władysław Szczotka.

Od 16 do 25 maja 2019 roku we Włoszech przebywała grupa pracowników i absolwentów AGH podążająca śladami poprzednich pielgrzymek AGH do Rzymu. Celem tej pielgrzymki była modlitwa przy grobie św. Jana Pawła II w 99 rocznicę Jego urodzin oraz 100 rocznicę powstania AGH. W pielgrzymce uczestniczył prof. Piotr Czaja – Przewodniczący Stowarzyszenia Wychowanków AGH, który reprezentował prof. Tadeusza Słomkę – Rektora AGH.

64. Delegacja AGH w Bazylice
św. Piotra w Rzymie
(fot. J. Siedlecki)

65. Delegacja AGH przy
grobie św. Jana Pawła II
(fot. J. Siedlecki)

66. Uroczystość wręczenia papieżowi Janowi Pawłowi II godności doktora honoris causa AGH
– 3 kwietnia 2000 roku (fot. A. Mari)

20 maja 2019 roku przy grobie św. Jana Pawła II w bazylice św. Piotra w Rzymie odbyła się uroczysta msza św. koncelebrowana przez ks. A. Szczotkę oraz Jego brata ks. dr. Mariana, która była kulminacyjnym punktem pielgrzymki AGH do Rzymu, zorganizowanej przez wielokrotnego pielgrzyma po szlakach papieskich P. Sulińskiego. To nie przypadkowy zbieg okoliczności – to splot wielu jubileuszy. 18 maja 2019 roku to 99 rocznica urodzin krakowskiego Kardynała Karola Wojtyły i Papieża Jana Pawła II, a obecnie świętego Kościoła Katolickiego. Papież Jan Paweł II jest prawie rówieśnikiem naszej uczelni. Również w 2019 roku uczczono zbliżające się 20 lecie nadania papieżowi Janowi Pawłowi II godności doktora honoris causa AGH, co odbyło się na posiedzeniu Senatu 2 lutego 2000 roku.

Jego Świątobliwość Jan Paweł II przyjął tę godność od AGH, chociaż był to absolutny wyjątek, bo papież takich zaszczytów unikał. Wiemy na pewno, że doktoraty honorowe Jan Paweł II przyjął: od swej macierzystej uczelni czyli Uniwersytetu Jagiellońskiego, od Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, gdzie przez wiele lat był profesorem i od jedynej uczelni technicznej – Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Wtedy to największy z Polaków stał się – poprzez przyjęcie tego tytułu – członkiem naszej społeczności. Od tej pory do Rzymu udają się regularnie kolejne, mniejsze lub większe grupy pracowników AGH, aby uczcić pamięć o tym wielkim wydarzeniu w życiu uczelni i kontynuować tę wspaniałą tradycję pielgrzymowania do Rzymu rozpoczętą wiele lat temu.

20 maja, czyli dwa dni po 99 rocznicy urodzin Karola Wojtyły (18 maja 1920) i niemal 20 rocznicy nadania Mu godności doktora honoris causa AGH w Bazylice św. Piotra w kaplicy z jego doczesnymi szczątkami, we mszy św. uczestnicy modlili się zarówno w hołdzie dziękczynienia Bogu za papieża Polaka, Jego wspaniały pontyfikat, jak również o błogosławieństwo

67. Grupa Wychowanków AGH w Watykanie na placu św. Piotra (fot. J. Siedlecki)

dla naszej Ojczyzny, dla sprawujących w niej władzę i oczywiście o błogosławieństwo dla całej AGH w roku jej jubileuszu. Na ołtarzu przed grobem św. Jana Pawła II złożono symboliczne kwiaty w barwach narodowych ozdobione zielono-czarno-czerwoną wstęgą AGH z wpiętym znaczkiem logo 100-lecia uczelni.

W krótkim wystąpieniu w imieniu rektora i Senatu AGH, prof. P. Czaja zwrócił uwagę na szczególną postawę uczelni i szczególny moment w jakim akademia się znajduje po 100 latach swojej wyjątkowej pracy na rzecz światowej nauki i polskiej gospodarki. Przez cały okres stulecia akademia była zawsze Bogiem silna. Wszystkie ważniejsze uroczystości, jak inauguracja kolejnego roku akademickiego, święto górników „Barbórkę”, święto hutników „św. Floriana”, czy każde spotkanie po latach z okazji 50 rocznicy immatrykulacji, uczestnicy rozpoczynają mszą świętą w akademickiej ko-

68. Grupa Wychowanków AGH w Watykanie, u grobu św. Jana Pawła II (fot. J. Siedlecki)

69. Msza święta przy grobie św. Jana Pawła II w Bazylice św. Piotra w Rzymie (fot. J. Siedlecki)

i renesansu bogatego w przepiękne bazyliki, będące dowodem wdzięczności i hołdu jaki człowiek składa Bogu, w osobie Jezusa Chrystusa i Jego Matki Maryi od przeszło dwóch tysięcy lat.

W niedzielę cała grupa uczestniczyła w modlitwie na Anioł Pański na placu św. Piotra z udziałem papieża Franciszka. Nad grupą powiewała flaga Polski i flaga uczelni z dużym napisem AGH. Następnie odbył się długi spacer po Rzymie, który zakończył się przy Koloseum, skąd grupa udała się do bazyliki św. Pawła „Za Murami”. W programie pielgrzymki były jeszcze liczne atrakcje Rzymu i innych miejscowości we Włoszech w tym bardzo ważne dla Polaków miejsce – wzgórze Monte Casino.

70. Wystąpienie prof. P. Czai w imieniu rektora prof. T. Słomki (fot. J. Siedlecki)

legiacie św. Anny. Uroczyste posiedzenia Senatu zawsze rozpoczyna wielki hymn *Gaude Mater Polonia*. To wszystko sprawia, że stojąc w tym momencie historii, w najważniejszej świątyni chrześcijaństwa – Bazylice św. Piotra w Rzymie, u grobu największego z Polaków XX wieku, możemy dziękować Bogu i zawierzać Mu wszystkie nasze sprawy na dalsze lata, kolejne dekady, a także i stulecia funkcjonowania AGH. Dziękując w imieniu prof. Tadeusza Słomki – Rektora AGH, organizatorom pielgrzymki, jej opiekunom duchowym oraz wszystkim uczestników, złożono życzenia, aby spełniły się wszystkie marzenia „Ludzi AGH”, które noszą w sercach, które składają na ołtarzach świata, z którymi regularnie przybywają także do Wiecznego Miasta – Rzymu, miasta gdzie splatają się ze sobą mądrość starożytności, geniusz architektoniczny średniowiecza, baroku

Jubileuszowy Rajd gwieździsty 100-lecia AGH

Rajdowe tradycje w AGH

Obcowanie z przyrodą, a zwłaszcza wędrowki po górach były ulubioną formą odpoczynku i rekreacji studentów AGH. Początki tego procesu sięgają pierwszych lat funkcjonowania uczelni, a najgorliwszym krzewicielem turystyki górskiej był sam prof. Walery Goetel (1889–1972) mianowany na profesora w nowopowstałej Akademii Górniczej już w 1920 roku. To nie przypadek, że późniejszy twórca nowej dyscypliny nauki zwanej sozologią, swoje poszanowanie dla przyrody, przy jednoczesnej konieczności gospodarczego wykorzystania jej zasobów, czerpał z zachwyty pięknem między innymi Polskich Tatr, po których wędrował od najmłodszych lat. W swojej książce pt. *Pod znakiem optymizmu*, wydanej w 1976 roku przez Wydawnictwo Literackie, opisuje między innymi wielkie spotkanie i wspólną kilkudniową wyprawę w Tatry do doliny Niewcyrki z Marią Skłodowską-Curie (dwukrotną noblistką), jej dwoma córkami Ireną i Ewą, jej siostrą Bronisławą Dłuską z mężem oraz jej bratem Józefem Skłodowskim (jego przyszły teść). Goetel wzenił się w rodzinę Skłodowskich pojmując za żonę bratanicę noblistki, również Marię Skłodowską. Walery Goetel (wówczas 22 letni młodzieniec) występujący tam w roli przewodnika tatrzańskiego, zauroczony tym spotkaniem, czuł się wielce zaszczycony, że pani Maria (noblistka) – bo tak ją nazywali – była z nimi na tej forsownej wyprawie. Po niej Walery Goetel napisał:

(...) „Z Zawratu otworzył się przed nami daleki widok głębi Tatr. Nigdy nie zapomnę spojrzenia pani Marii jakie pobiegło w dal i cichego westchnienia, które było najlepszą nagrodą za nasze starania. W spojrzeniu tym odbijało się zachwycenie pięknem panoramy tatrzańskiej i radość z odprężenia jakie dała ta śliczna wycieczka”.

Zdjęcie z tej wyprawy zamieszczono na specjalnie wydanej mapie rajdowej 100-Lecia AGH w Wiśle. Oto ono:

71. Maria Skłodowska Curie z córkami w Tatrach pod opieką Walerego Goetla. Od lewej Maria Skłodowska-Curie z córkami oraz pierwszy od prawej Walery Goetel (fot. archiwum rodzinne Piotra Chrzastowskiego)

Zatem, profesor Walery Goetel: były Dziekan Wydziału Górniczego (1930–1934), były Rektor AG (1939–1950), współzałożyciel Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz były jego przewodniczący (1953–1972), kurator Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej (1924–1938), był także jednym z organizatorów Akademickiego Związku Sportowego, a następnie jego wieloletnim opiekunem, gdzie rozwinął ożywioną działalność na polu organizacji turystyki górskiej. Na jego cześć schronisko na Hali Ornak nazwano jego imieniem. Można więc powiedzieć, że tak to się zaczęło od wielkiego profesora Walerego Goetla.

W drugim półwieczu AGH doroczne rajdy: „Górnika”, „Hutnika”, „Elektryka” czy „Ceramika” skupiały wielkie rzesze – głównie studentów. Wszyscy na nie czekali, odkładali po parę złotych ze stypendium, aby na rajdzie można było zapać za schronisko, zakupić znaczek rajdowy i może nawet zaszaleć – czyli po trudach wędrówki wypić sobie wieczorem kubek grzańca. Wtedy na rajdach powszechnym napojem studenckim był głównie „grzaniec”. Przyrządzało się go na gorąco podgrzewając kultowe tanie polskie wino owocowe z goździkami i przyprawą korzenną. Po nim to robiło się ciepło radośnie i wesoło. Wtedy na trasy rajdowe chętnie też wyruszali pracownicy naukow i dydaktyczni, opiekunowie kół, pasjonaci grup turystycznych jak „Hawiarska Koliba”, czy ludzie kochający śpiew i przepiękne piosenki rajdowe.

Wydarzeniem historycznym i głośnym w tamtym czasie były rajdy organizowane z okazji wielkich rocznic celebrowanych na uczelni. Niewątpliwie do takich należał rajd zorganizowany 16–20 maja 1969 roku – Rajd 50-lecia AGH, którego plakat – wydobyty z pamiątek jego uczestnika kolegi Antoniego Bochenka z koła rocznikowego „Górnicy – 73” zaprezentowano poniżej.

72. Plakat i znaczek rajdu 50-lecia AGH w 1969 roku (fot. archiwum A. Bochenka)

Uroczyste zakończenie rajdu odbyło się pod Wielką Krokwią w Zakopanem 20 maja 1969 roku, z udziałem władz rektorskich w tym prof. Jana Anioły – późniejszego Rektora AGH i większości dziekanów wszystkich ówczesnych 10 wydziałów. Zgromadziło ono ponad tysiąc osób! Mimo braku takiego jak dzisiaj nagłośnienia, rumor pod Wielką Krokwią, głośne śpiewy i zabawy można porównać do dzisiejszej fety jaka odbywa się w Zakopanem podczas pucharu świata w skokach narciarskich.

Jednym z ciekawszych elementów tego rajdu był sam powrót do Krakowa specjalnym pociągiem rajdowym zamówionym w PKP przez organizatorów. Ponieważ wtedy podróż z Zakopanego do Krakowa koleją trwała około 5 godzin, więc czasu na dokończenie tego ważnego wydarzenia było wystarczająco dużo. Kolega Antoni Bochenek – obecnie Kanclerz Wielki Koronny (KWK) „Rocznika 73” i jednocześnie rzecznik Rocznikowego Koła SW AGH o nazwie „Górnicy-73”, zachował do dzisiaj swój bilet na przejazd tym zabawnym pociągiem oraz znaczek rajdowy. Wtedy znaczek był podstawowym dowodem obecności na rajdzie. Z tego znaczka odczytać możemy organizatorów. Były to działające w środowisku studenckim organizacje:

- ZSP – Zrzeszenie Studentów Polskich,
- PTTK – Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze,
- ZMS – Związek Młodzieży Socjalistycznej,
- AZS – Akademicki Związek Sportowy),
- LOK – Liga Obrony Kraju (była ważna pożyteczna instytucja, bo jako jedyna wówczas, organizowała kursy na prawo jazdy).

Wydarzeniem też nie lada, był grupowy pieszy powrót całego pociągu rajdowego z dworca PKP do miasteczka studenckiego. Dzisiaj nie do pomyślenia, a wtedy bez żadnych większych przygotowań setki rozbawionych i rozgrzanych do czerwoności uczestników rajdu przemaszerowały z dworca głównego w Krakowie do Miasteczka Studenckiego z głośnym rajdowym śpiewem i zabawnymi okrzykami. Najzabawniej wyglądał przemarsz pod akademikiem UJ „Nawojka” na ul. Reymonta, gdzie AGH-owcy wykrzykiwali, do (często swoich) dziewcząt, tam mieszkających radosne pozdrowienia, a te, ignorujące górniczo-hutnicze „pospólstwo” często rewanżowały się prawie niecenzuralnymi okrzykami jak na przykład: „AGie-Hamy” zrzucając z góry „baloniki” – różnego przeznaczenia, wypełnione wodą. Niestety te czasy już są za nami. Dzisiejsi studenci chodzą, a raczej jeżdżą na rajdy, których przebieg jest mało forsowny i głównie polega na odbywaniu wieczornych imprez integracyjnych przy grillu, próbie śpiewania i odpoczynku po imprezach. Nie zawsze jest okazja do dłuższych spacerów po górach i obcowania z naturą, podziwiania jej piękna jak to czynił w polskich Tatrach prof. Goetel z noblistką Marią Skłodowską-Curie.

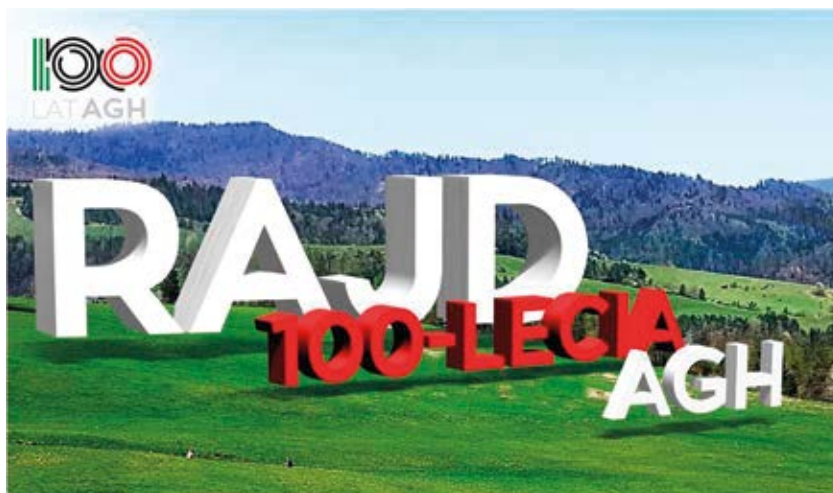
Na szczęście rajd, który się odbył z okazji 100-lecia uczelni, w znaczącym stopniu nawiązywał do tamtej pięknej tradycji sprzed 50 lat.

Gwieździsty Rajd 100-lecia AGH

Rajd nawiązywał do pięknej tradycji rajdowej, ale był organizowany całkowicie „po nowemu”. Przeznaczony był wyłącznie dla pracowników i absolwentów AGH i był niewątpliwie imprezą elitarną.

W odróżnieniu od rajdu 50-lecia AGH, gdzie gros uczestników stanowili właśnie młodszy „rajdowicze” czyli studenci – w rajdzie 100-lecia uczestnictwa studentów nie przewidziano. Ci w tym czasie bawili się w Krakowie na Juwenaliach 2019, więc było pewne, że na rajdzie się nie pokażą.

Drugim założeniem elitarności rajdu było zakwaterowanie w hotelu Gołębiowski (cztery gwiazdki), co w wypowiedziach wielu zapalonych górskich wędrowców było potwierdzeniem skoku cywilizacyjnego kraju i AGH w ostatnich 50 latach. A to „po nowemu” to bardzo pomocny organizatorom

73. Plakat rajdu 100-lecia AGH

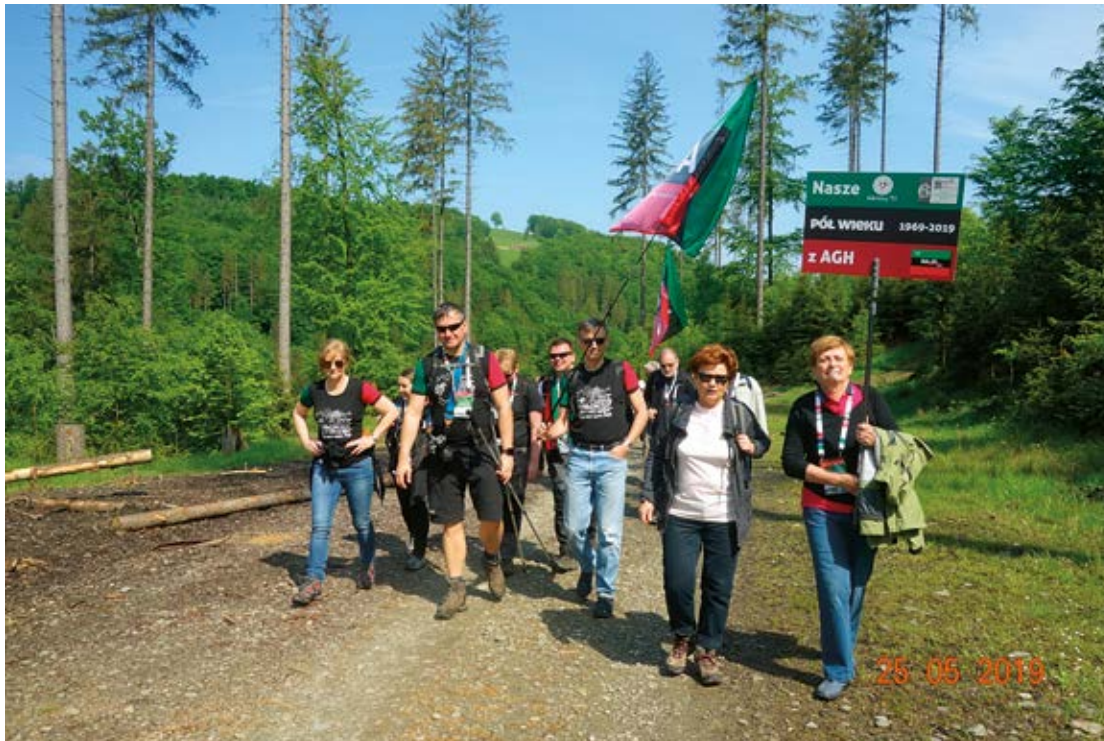

74. Szyld grupy rajdowej koła SW AGH „Górnicy-73”

i uczestnikom elektroniczny system rejestracji, dzięki któremu „bez wychodzenia z domu” można było załatwić sprawę udziału w imprezie. Dzięki temu systemowi można było wpisać się na listę i wybrać trasę. System też egzekwował nieuchronną konieczność wniesienia opłaty „wpisowego” (w wysokości 295 zł) – w opinii wielu – również kwota ta wskazywała na kilkukrotny wzrost zamożności uczestników i absolutną elitarność wydarzenia. Oczywiście, nikt nie był zmuszony do zamieszkania w „Gołębiewskim”. W promieniu 400 m od „Gołębiewskiego” można było znaleźć miejsca noclegowe za 1/3 tamtej ceny. I tak zrobiło bardzo wielu uczestników.

W Stowarzyszeniu Wychowanków podjęto próbę zorganizowania grupy prawdziwych seniorów rajdowych, czyli tych, którzy byli na rajdzie 50-lecia w Zakopanem.

Idea powiodła się częściowo. Pod specjalnym banerem, przygotowanym przez przewodniczącego SW, zgromadziło się kilkunastu uczestników – przeważnie byli to członkowie Koła SW „Górnicy-73”.

75. Rajdowicze pod banerem Koła SW AGH „Górnicy -73” (fot. P. Czaja)

Jak się okazało na trasie rajdu, a potem na grillowisku hotelu „Gołębiewski”, tych którzy uczestniczyli w rajdzie 50-lecia było kilkanaście osób. Kilku uczestników nawet miało ze sobą dowody w postaci znaczków rajdowych – kapeluszy z 50-lecia pokazanych na zdjęciu wcześniej.

76. Rajdowicze spod znaku: „Nasze pół wieku z AGH” wraz z rektorem AGH prof. T. Słomką (fot. P. Czaja)

Sam rajd gwieździsty polegał na pokonaniu jednej z pięciu tras rozpoczynających się w różnych miejscach ze wspólną metą w Wiśle w rejonie hotelu „Gołębiewski”. Na każdej trasie były co najmniej dwie osoby z grona organizatorów, gotowe nieść pomoc wędrowcom, ale jak się okazało ta nie była potrzebna. Każdą z tras oficjalnie prowadził jeden z panów rektorów.

Organizatorzy zaproponowali następujące trasy:

Trasa 1. Przełęcz Salmopolska – Trzy Kopce Wiślańskie (810 m n.p.m.) – Wisła Centrum

Trasę prowadził prof. Mirosław Karbowniczek – Prorektor ds. Ogólnych. Z ramienia organizatorów grupą się opiekowali: Sylwia Nessler i Magdalena Szklanowska. Długość 9,5 km, czas marszu: około 3–4 godziny, początek trasy – Przełęcz Salmopolska. Trasa wiodła szlakiem żółtym: Przełęcz Salmopolska – Jawierzny – Gościejów – Trzy Kopce (schronisko „Telesforówka”) – Kamienny – os. Jarzębata – ul. 11 Listopada – ul. Olimpijska – ul. Górnośląska – ul. Kuryatty – al. Ks. Juliusza Bursche – Hotel Gołębiewski.

Trasa 2. Brenna – Trzy Kopce Wiślańskie (810 m n.p.m.) – Wisła Centrum

Trasę prowadził osobiście prof. Tadeusz Słomka – Rektor AGH. Z ramienia organizatorów grupą opiekowali się: Weronika Szewczyk i Zbigniew Sulima. Trasa wyglądała na najłagodniejszą i zgromadziła pod banerem: „Nasze Pół wieku z AGH” w dużej mierze seniorów w tym absolwentów obecnych jeszcze na rajdzie 50-lecia AGH. Wśród wędrowców byli członkowie koła Stowarzyszenia Wychowanków AGH „Górnicy-73” (73 to rok ukończenia studiów rozpoczętych w 1967 roku). Byli więc tam między innymi: Krzysztof Aleksandrowicz z Gdańska, Antoni Bochenek z Dortmundu, Piotr Czaja z Krakowa, Marian Gołkowski ze Szwecji, Wojciech Kądziołka z Bytomia, Andrzej Molenda z Czeladzi, Marek Olawa z Dąbrowy Górniczej, Tadeusz Wątroba z Australii. Dołączyli także Geolodzy w tym rektor Tadeusz Słomka z Tymbarku. Metalurgowie tacy jak: Wojciech Harabasz z Głogoczowa, Zbigniew Kąkol z Krakowa itd. Długość 8 km, czas marszu: około 3–4 godziny, początek trasy – Brenna Leśnica (skrzyżowanie ul. Leśnica i ul. Pilarzy). Trasa wiodła szlakiem zielonym: Brenna Leśnica – ul. Pilarzy – Trzy Kopce Wiślańskie; szlakiem żółtym: schronisko „Telesforówka” – Kamienny – os. Jarzębata – ul. 11 Listopada – ul. Olimpijska – ul. Górnośląska – ul. Kuryatty – al. Ks. Juliusza Bursche – Hotel Gołębiowski.

Trasa 3. Ustroń – Wielka Czantoria (995 m n.p.m.) – Wisła Centrum

Trasa uznawana za najambitniejszą z najwyższym punktem 995 m n.p.m. prowadzona była przez prof. Wojciecha Łużnego – Prorektora ds. Kształcenia wspieranego przez organizatorów: Macieja Tomczyka i Andriy Ivashko. Długość 11 km, czas marszu około 3,5–4,5 godziny, początek trasy: Ustroń (dzielnica Polana). Trasa wiodła szlakiem czerwonym: Ustroń Polana – Polana Stokłosica – Wielka Czantoria – Przełęcz Beskidek; szlakiem czarnym: Wisła Jawornik; szlakiem niebieskim: ul. Jawornik – ul. Lipowa – Wisła Centrum – Hotel Gołębiowski.

Trasa 4. Wisła Jawornik – Soszów Wielki (885 m n.p.m.) – Wisła Centrum

Trasę prowadził Przemysław Olszewski – dyrektor Biura Rektora współpracując z panią Marią Niedźwiecką. Długość 10 km, czas marszu około 3–4 godziny, początek trasy: Wisła Jawornik. Trasa wiodła szlakiem czarnym: Wisła Jawornik – ul. Brańców – Przełęcz Beskidek; szlakiem czerwonym: Soszów Mały – schronisko „Soszów” – Soszów Wielki; powrót w rejon schroniska szlakiem niebieskim: ul. Soszowska – Wisła Jawornik – ul. Jawornik – ul. Lipowa – Wisła Centrum – Hotel Gołębiowski.

Trasa 5. Wisła Centrum – Trzy Kopce Wiślańskie (810 m n.p.m.) – Wisła Centrum

Trasę prowadził prof. Jerzy Lis – Prorektor ds. Współpracy wspierany przez Edytę Zielińską i Kamila Wojciechowskiego z Biura Rektora. Długość 11 km, czas marszu około 3–4 godziny, początek trasy: Plac Bogumiła Hoffa 3. Trasa wiodła przez: Pl. B. Hoffa, Dom Zdrojowy Wisła; szlakiem żółtym: ul. 1 Maja – ul. Olimpijska – ul. 11 Listopada – os. Jarzębata – Kamienny – Trzy Kopce Wiślańskie – schronisko „Telesforówka”; szlakiem niebieskim: Trzy Kopce – Zakrzosek; szlakiem czarnym: Jastrzębie – ul. Furmańska koniec szlaku czarnego; obok PTSM pod Groniczkiem skręt w ul. Tokarnia – ul. Bukowa – Hotel Gołębiowski.

Rajdowe spotkanie na szczycie

Sympatycznym akcentem rajdowej wędrowki było spotkanie na szczycie! Na szczycie 810 m n.p.m. czyli na górze Trzy Kopce Wiślańskie przy schronisku „Telesforówka” spotkali się wszyscy uczestnicy trzech tras Rajdowych: nr 1, nr 2 i nr 5.

Był tu czas na posiłek, dobre rajdowe piwko, a i niektórzy skrzętnie wykorzystali podręczne niezbędne narzędzia rajdowca czyli wiszące na szyi każdego, na specjalnej smyczy, specjalne kieliszki z pięknym logo 100-lecia AGH. Odnosnie tego gadżetu rajdowego recenzje były bardzo pozytywne, poza nielicznymi, którzy wzdykali: „dlaczego są takie maleńkie”? Czyżby Wydział Ceramiki żałował trochę więcej szkła? Były też gromadne śpiewy na wysokim poziomie (810 m n.p.m.), że „tu jest moje miejsce” i okrzyki bliskie sercu rektora Słomki: „Tak się bawi, tak się bawi – AGH!” Opuszczając to uroczne miejsce jeszcze długo słyszeliśmy ten jubileuszowy okrzyk rajdowy mając przekonanie, że popłynie hen daleko od Beskidów aż po Bałtyk sławiąc naszą *Alma Mater*.

77. Na szczycie Trzy Kopce Wiślańskie przy schronisku „Telesforówka”, spotkały się trzy grupy rajdowe (fot. Z. Sulima)

Rodzinne spotkanie Koła SW „Górnicy-73”

Los i trasy rajdu sprawiły, że seniorzy z koła SW AGH „Górnicy-73” przechodzili niemal pod oknem domu jednego ze swoich kolegów z roku inż. Mariana Adamskiego, który od wielu lat zapraszał wszystkich do Wisły. Więc się doczekał. Cała „banda” „rajdowiczów” zawładnęła jego posiadłością. Wytknęli mu, że trawa nierówno skoszona, że furtka skrzypi i takie tam jeszcze inne dyrdymały. Trzeba stwierdzić, że dzięki swej wspaniałej żonie Grażynie, Marian do wizyty był przygotowany doskonale. Wspaniały rajdowy bigos, zakąski, ciasta i napitki słabe i mocniejsze sprawiły, że wszyscy zapomnieli o trudzie wspinaczki, a właściwie to trudzie zejścia w dół z tej szacownej góry Trzy Kopce Wiślańskie. Wszyscy też przygotowali się duchowo, energetycznie i kondycyjnie do właściwej biesiady rajdowej na grillowisku u „Gołębiewskiego”.

78. Rocznikowe spotkanie u państwa Adamskich w Wiśle (fot. P. Czaja)

Biesiada rajdowa na grillowisku hotelu „Gołębiewski”

Wiadomo było, że kiedy biesiadę prowadzi Jacek Szopa, a przygrywa mu kapela Zespołu Pieśni i Tańca AGH „Krakus” to musi być fajnie i w klimacie większości pięknych spotkań typowych dla AGH. Rektor prof. T. Słomka przywitał wszystkich, nakazując, pełne wyłączenie się ze wszystkich problemów, w tym rozmyślenia o ustawie 2.0 oraz konstytucji dla nauki i zabawę bez ograniczeń – adekwatnie do rangi jubileuszu. Pan rektor podziękował też gorąco za perfekcyjne przygotowanie rajdu organizatorom czyli Komitetowi Organizacyjnemu Jubileuszu 100-lecia dowodzonemu przez prof. Wojciecha Łuznego – Prorektora ds. Kształcenia oraz Działowi Informacji i Promocji AGH kierowanemu przez panią mgr inż. Barbarę Jezerską.

W klimat biesiady wprowadziły wszystkich, powszechnie śpiewane w AGH piosenki biesiadne. Było też miejsce i czas na piosenki typowo rajdowe tworzone i śpiewane kiedyś przez grupę turystyczną zwaną: „Hawiarska Koliba”. Poptłynęła więc pieśń rajdowa: (...) „nad lasy, nad pola, nad urwiska”, „do domów Wołochów i Łemków”, piosenka rajdowa Hawiarskiej Koliby, piosenka krakowskich studentów. Po tych piosenkach wielu wychowankom zrobiło się ciepło na duszy, ale też pojawiła się nutka nostalgii. Było tak pięknie, ale niestety to już wszystko minęło i przez te półwieku tyle się wydarzyło. Za nami tyle pięknych chwil, tyle problemów się rozwiązało, a przed nami kolejne pytania: co dalej?

We współzawodnictwie biesiadnym nie bardzo było wiadomo, gdzie przebiega linia podziału na dwa obozy. Niemniej jednak zabawy było dużo. W przeciąganiu liny zwyciężyła „Strona Lewa” patrząc od prowadzącego. W zawodach narciarskich „Strona Lewa” zajęła drugie miejsce, a „Strona Prawa” była przedostania. W quizie znajomości historii AGH był prawie remis 11:10, ale wyszło na jaw, że ludzie dużo wiedzą. Wiedzą na przykład, który wydział jest najstarszy, a który najmłodszy, wiedzą po której stronie wejścia do budynku A-0 stoją Górnicy, a gdzie Hutnicy, natomiast nie wszyscy wiedzieli kto był pierwszym rektorem, ale za to doskonale pamiętali kto jest obecnie rektorem, choć od powitania na grillowisku minęło już prawie 2 godziny. Można więc wyciągnąć wniosek, że rajdowicze to ludzie świątli i bardzo mocno związani ze swoją uczelnią.

Kapela przygrywała tak skocznie, że nawet lekko kontuzjowany prorektor Andrzej (z tego powodu nie poszedł na swoją trasę nr 4), puścił się w tany z prorektorową Elżbietą choć pod nogami trzeszczała gruboziarnisty żwir.

A kiedy zapadł już zmrok, plac rozświetliło prawdziwe ognisko płonące jak słynna „Watra w lesie”, ta z Hawiarskiej Koliby, aż dotarliśmy do punktu kulminacyjnego pieśni semestralnej, za pomocą której ustalono najstarszych uczestników rajdu. Gromkie brawa, uściski dłoni rektora i pieśń „100 lat”. Najstarsi uczestnicy ocierali się o 110 semestrów więc do setki jeszcze im trochę zostało zatem odśpiewanie „100 lat” nie było nietaktem. Bardzo liczną była natomiast grupa licząca sobie 100 semestrów, czyli połowę tego co świętuje AGH. I w tej grupie był sam prof. T. Słomka, prof. P. Czaja oraz cała grupa uczestników z koła rocznikowego „Górnicy-73” spod znaku „Nasze pół wieku z AGH”.

Kolejną atrakcją zapowiadającą nieuchronny koniec oficjalnej części biesiady to słynna pieśń „Casablanka” z oryginalnymi słowami refrenu: (...) „To moja uczelnia...” „Jubilatka nasza to AGH!” Na zakończenie pieśń: „Czas do domu czas” i wielki taneczny krąg wokół ogniska.

Po tak ekscytującym dniu rektor zapowiedział, że osobiście zamelduje się na rajdzie na 150-lecie uczelni. Szykujmy się wszyscy bo to już niedługo – tylko za 50 lat.

Nie wszyscy jednak posłuchali pieśni: „Czas do domu czas”. Łamiąc konwencję ciszy nocnej Jacek S. i Piotr M. z kapelą odśpiewali słynną piwną piosenkę: „Piwo, piweczko” z autorskim tekstem Piotra M. Potem jeszcze długo pod wiatą gromadziły się mniejsze grupki śpiewające. Było słyszeć gitarę i śpiew doktora Stanisława Tokarskiego z Jego (Ich) hymnem „Elektryków” i wieloma innymi zabawnymi piosenkami.

79. Rektorski taniec (fot. P. Czaja)

80. Taneczny krąg przy rajdowym ognisku (fot. Z. Sulima)

Pożegnalny żurek w niedzielę, w samo południe

Zgodnie z programem o godzinie 12:00 na grillowisku spotkali się – już nie w komplecie – uczestnicy tej miłej uroczystości. Przy smacznym żurku (ci którzy nie prowadzili pojazdów mechanicznych również przy piwku) dokonano krótkiego podsumowania. Rektor podziękował wszystkim twierdząc, że skoro było tak fajnie to chyba trzeba wrócić do tradycji dorocznych rajdów AGH. Propozycję przyjęto z aplauzem. Po czym rektor wręczył jeszcze upominki rajdowe różnym kategoriom uczestników. Przykładowo nagrodę dla uczestnika, który przebył największą odległość w drodze na rajd – otrzymał kolega Tadeusz Wątroba z rocznika '73 – jako że przybył z Australii. Zarejestrowała się na rajd też jego małżonka Małgorzata, ale że tydzień wcześniej miała inną przygodę z górami – nieco wyższymi – bo weszła na Makalu (8481 m) piątą pod względem wysokości górę świata – więc w sobotę 25 maja 2019 roku świętowała w Perth szczęśliwy powrót z gór dedykując ten sukces jubileuszowi swojej kochanej AGH.

W drodze powrotnej do Krakowa w autokarach nadal panowała atmosfera rajdowa, a samozwańcze grupy prawdziwych rajdowców, śpiewem umilały podróż. Repertuar rajdowy, dokładnie taki sprzed 50 lat. Była piękna gorczańska pieśń: „Watra”, była grecka: „Cyganeria” bałkańska: „Marianna” i było: „Góralu czy ci nie żal”. Oj żal i to bardzo żal wracać do pracy – bo było tak pięknie. W wielu ożyły wspomnienia z pięknej studenckiej młodości, z lat wytężonej pracy, sukcesów, potyczek – bo taki jest sens przeżywania każdego jubileuszu, a szczególnie jubileuszu 100 lat. Oby każdy z nas doczekał swojego jubileuszu 100 lat życia.

Pierwszy Światowy Zjazd Absolwentów i jubileuszowe odnowienie immatrykulacji po 50 latach

W przeddzień jubileuszu 100-lecia AGH, w holu głównym pawilonu A-0 specjalnie zaaranżowanym na wielkie wydarzenia, zebrali się licznie wychowankowie uczelni z całego świata.

81. Uczestnicy
Pierwszego
Światowego Zjazdu
Absolwentów AGH
(fot. Z. Sulima)

W ramach Pierwszego Światowego Zjazdu Absolwentów współorganizowanego przez SW AGH zaprezentowano zarówno historię drugiego półwiecza, jak również najważniejsze trendy w polityce naukowej i edukacyjnej uczelni.

82. Otwarcie Zjazdu. Przemówienie powitalne prof. Wojciecha Łuźnego – Prorektora ds. Kształcenia AGH i Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego 100-lecia AGH (fot. Z. Sulima)

W programie zjazdu znalazły się:

- a) Powitanie gości i otwarcie zjazdu, którego dokonał prof. W. Łuźny, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Jubileuszu 100-lecia AGH.
- b) Wystąpienie prof. Tadeusza Słomki – Rektora AGH.
- c) Wykłady:
 - prof. Janusz Filipiak – przewodniczącego Rady Uczelni, prezesa firmy informatycznej Comarch – „Współpraca uczelni z przemysłem – społeczna odpowiedzialność biznesu”,
 - dr hab. inż. Maria Maj prof. AGH – „Od Akademii Górniczej do AGH, czyli stulecie misji edukacyjnej”,
 - prof. Konrad Szaciłowski – „Od węgla do... węgla. Ewolucja nauki na AGH”.
- d) Odnowienie immatrykulacji po 50 latach dla wybranych przedstawicieli wszystkich wydziałów, starszych niż 50 lat, którą poprowadził prof. Piotr Czaja – przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Podniosłym elementem uroczystości było odnowienie immatrykulacji po 50 latach. Zapoczątkowana w roku jubileuszu 50-lecia AGH ta wspaniała ceremonia okrzepła i na stałe wpisała się do tradycji Akademii Górniczo-Hutniczej. Zorganizowana po raz pierwszy 21 maja 1969 roku zgromadziła 31 pierwszych studentów Wydziału Górniczego, spośród 80 słuchaczy przyję-

tych na pierwszy rok studiów w 1919 roku. W roku jubileuszu 50-lecia AGH uczelnia liczyła już 10 wydziałów, zatem obecnie po 50 latach trwania tej pięknej tradycji do ponownej immatrykulacji przystąpili absolwenci wszystkich dziesięciu wydziałów starszych niż 50 lat. Należą do nich:

z Pionu Górniczego 4 wydziały:

- Górnictwa i Geoinżynierii (kiedyś Górniczy, a obecnie Wydział Inżynierii Łądowej i Gospodarki Zasobami),
- Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska (kiedyś Geologiczno-Poszukiwawczy),
- Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska (kiedyś Geodezji Górniczej),
- Wiertnictwa, Nafty i Gazu (kiedyś Wiertniczo-Naftowy).

Z Pionu Elektro-Mechanicznego i Materiałowego 3 wydziały:

- Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej (kiedyś Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej),
- Inżynierii Mechanicznej i Robotyki (kiedyś Maszyn Górniczych i Hutniczych),
- Inżynierii Materiałowej i Ceramiki (kiedyś Ceramiczny).

Z Pionu Hutniczego 3 wydziały:

- Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej (kiedyś Wydział Metalurgiczny),
- Metali Nieżelaznych – (wydział nie zmieniał swojej nazwy przez 50 lat),
- Odlewnictwa (wydział zmieniał nazwę dwukrotnie, ale ostatecznie wrócił do tej sprzed 50 laty).

W roku jubileuszu 100-lecia AGH ponowne immatrykulacje dotyczyły najbardziej licznych roczników studiujących w AGH w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX wieku. Rocznie uczestniczyło w nich od 350–550 absolwentów. Uroczystość ponownej immatrykulacji była podniosłym zwieńczeniem 50-letniego okresu kultywowania tej – jak się okazało – jedynej w szkołach wyższych w Polsce, pięknej i wzruszającej ceremonii akademickiej. I Światowy Zjazd Absolwentów odbył się w holu głównym pawilonu A-0, przygotowanym specjalnie na tę uroczystość. Wnętrze to samo w sobie wzbudza wielkie emocje u byłych studentów, a taka wspólna okazja jak stulecie uczelni było dodatkowym bodźcem do zbudowania wspólniejszej atmosfery.

Ze względów organizacyjnych w uroczystości nie mogli wziąć udziału wszyscy immatrykulowani w AGH w 1969 roku. Dla nich ponowne Immatrykulacje zorganizowano we wrześniu w normalnym trybie, ale poszczególne grupy jubilatów wyłoniły swoje reprezentacje jubileuszowe podając nazwiska osób najbardziej zasłużonych dla danego rocznika, powszechnie znanych w polskiej i światowej nauce. Byli to:

Pion Górniczy – indeksy zielone	
Jan Winzer Wydział Górnictwa i Geoinżynierii	45 lat pracy w AGH. Prodziekan wydziału 2008–2014. Współprojektant Kopalnianych Stacji Monitoringu Drgań rejestrujących oddziaływanie robót strzałowych na obiekty budowlane. Współzałożyciel firmy Exploconsult.
Bogusława Maria Nowak Wydział Górnictwa i Geoinżynierii	Praca w wielu zakładach przemysłowych w tym: Hydropol Kraków, KWK Bobrek Bytom, GSU przy Bytomskiej Spółce Węglowej. Wraz z mężem cyklicznie organizuje zjazdy i spotkania absolwentów AGH swojego rocznika.
Marek Mrugała (USA) Wydział Górnictwa i Geoinżynierii	Absolwent – Politechniki Krakowskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej – Górnik – Obronił doktorat na Penn State University w USA, gdzie wykładał geomechanikę. W przemyśle amerykańskim pracował w licznych kopalniach jako inżynier geotechnik, projektował między innymi tunele i składowisko odpadów nuklearnych (Yucca Mtn).

Pham Khoi Nguyen Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska	Były Minister w Ministerstwie Zasobów Naturalnych i Środowiska Wietnamu. Przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Wietnamsko-Polskiej. Konsul Honorowy AGH. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi RP.
Maria Raczyńska Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska	Przez 3 kadencje była dyrektorem administracyjnym Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska. Za działalność dla Krakowa otrzymała Odznakę Honoris Gratia. Obecnie pracuje w Zespole Budżetowym Kwestury.
Krystian Probiez Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska	Pracownik Politechniki Śląskiej w Gliwicach, były dziekan i prodziekan wydziału Górnictwa i Geologii, doktor honoris causa Uniwersytetu Technicznego TU-VŠB w Ostrawie, Senator RP IX kadencji.
Adam Boroń Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska	Pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Fotogrametrii Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH. W pracy naukowej rozwijał metody fotogrametrycznej inwentaryzacji zabytków.
Krystian Wachowski Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska	W 1974 roku kierował pierwszą „Wyprawą Bari” studentów Wydziału Geodezji Górniczej, które zapoczątkowały kolejnych 17 takich wypraw, podczas których studenci WGGiŚ wykonali na zamówienia różnych instytucji z Europy, Azji i Afryki bogatą dokumentację geodezyjno-fotogrametryczną zabytków architektury.
Adam Kessler Wydział Wiertnictwa Nafty i Gazu	Były nauczyciel akademicki AGH i uczelni zagranicznej oraz przedsiębiorca branży wiertniczo-geologicznej, wprowadził i rozwinął w Polsce zastosowanie systemów geokomórkowych do stabilizacji gruntów.
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej – indeksy czarne	
Wacław Gudowski (Szwecja)	Absolwent – specjalność techniczna fizyka jądrowa. Oddany duszą i sercem Zrzeszeniu Studentów Polskich na AGH. Uczeń profesora Mięslowicza, doktorant profesora Mościńskiego. Obecnie członek Królewskiej Szwedzkiej Akademii Nauk Inżynieryjnych, profesor Królewskiego Instytutu Technologicznego w Sztokholmie, profesor w Narodowym Centrum Badań Jądrowych w Świerku. Mentor wielu doktorów w energetyce jądrowej. Zamierza przekonać Polskę do energetyki jądrowej!
Małgorzata Wątroba (Australia)	Inżynier elektrotechnik w Australii, specjalista od zasilania urządzeń dużej mocy i transformatorów wysokich napięć. Pokochała nie tylko wysokie napięcia, ale także najwyższe góry świata, które jako znana Himalaistka zdobyła w większości tak w Azji jak również na innych kontynentach. Jest jedyną absolwentką AGH, która stojąc na ziemi obserwowała Ją z wysokości prawie 9 km.
Wojciech Żurek (USA)	Wybitny, światowej sławy fizyk kwantowy (głównie, ale nie tylko). Los Alamos „Fellow”, Laureat Medalu Mariana Smoluchowskiego, Orderu Polonia Restituta, Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski, Nagrody Humboldta, „Los Alamos Medal”, posiadacz tytułu „Einstein Profesor” (Universitat Ulm). Doktor Honoris Causa AGH w 2022 roku.
Aleksander Dziadecki	Bardzo aktywny działacz Zrzeszenia Studentów Polski. Po studiach całe życie zawodowe związał z AGH, jako jej pracownik naukowo-dydaktyczny.
Małgorzata Trojanowska	Profesor nauk rolniczych w dyscyplinie inżynieria rolnicza, pracuje na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie.

Pion Hutniczy – indeksy czerwone	
Jan Sas Wydział Metali Nieżelaznych	Związany z Wydziałem Zarządzania. 3 kadencje – prodziekan tego wydziału. Od 25 lat kieruje studiami podyplomowymi „Zarządzanie przedsiębiorstwem”, od 2003 roku – Redaktor Naczelny Wydawnictw AGH.
Antoni Rudnicki (USA) Wydział Metali Nieżelaznych	Założyciel i naczelny metalurg w A&M Technical Services Houston, Texas – USA.
Halina Kusiak Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej	Krakowianka, córka Metalurga, profesora AGH, budowniczego Huty wtedy im. Lenina, wierna rodzinnej tradycji, ukończyła studia na Wydziale Metalurgii z wyróżnieniem, odznaczona medalem im. Stanisława Staszica
Marian Tomczak Wydział Odlewnictwa	42 lata pracy w zawodzie inż. Odlewnik, ciągły awans stanowiskowy, długoletnie zarządzanie firmą, właściwe organizowanie produkcji wysokojakościowych odlewów staliwnych dla okrętownictwa i kolejnictwa, wysokie uznanie profesjonalizmu w kraju i zagranicą są potwierdzeniem najlepszego wyboru uczelni.
Elżbieta Greiner Wrona Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki	Elżbieta Greiner-Wrona ratuje historyczne szklane zabytki. Połączyła inżynierię materiałową z archeometrią i konserwacją. Wprowadziła nowy interdyscyplinarny przedmiot pt: „Archeometria”, wydała trzy książki z tego zakresu.
Henryk Musiał Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki	Dyrektor ds. Badań i Rozwoju firmy FAKRO, światowego producenta okien dachowych. Związany z firmą od początku jej powstania. Kieruje 50-cio osobowym zespołem konstruktorów w większości absolwentów AGH.
Tadeusz Pająk Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki	Specjalista w zakresie szeroko rozumianej problematyki termicznego przekształcania odpadów. Ekspert i autor wstępnych założeń dla NFOŚiGW dotyczących krajowych projektów 6-ciu spalarni odpadów komunalnych, Członek Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, członek Państwowej Rady Ochrony Środowiska.

Ponowa immatrykulacja zakończyła I Zjazd Absolwenta, a zwieńczył ją występ Zespołu Pieśni i Tańca AGH „Krakus”, który między innymi wspólnie z immatrykulowanymi odśpiewał na schodach pawilonu A-0 akademicki hymn *Gaudeamus Igitur*.

83. „Złote indeksy” podczas uroczystości 100-lecia AGH. Od prawej: prof. Wojciech Żurek, Małgorzata Wątroba, prof. Wacław Gudowski (fot. Z. Sulima)

84. „Złote indeksy” podczas uroczystości 100-lecia AGH. Ponownie Immatrykulowani i pieśń Gaudeamus Igitur z zespołem Pieśni i Tańca „Krakus” (fot. Z. Sulima)

Tablica pamiątkowa dla prof. Juliana Sulimy Samujłło

18 października 2019 roku, czyli w pierwszym dniu świętowania Jubileuszu 100-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie ostatecznie spełniono wielki dług wdzięczności względem profesora Juliana Sulimy-Samujłło, odsłaniając w pawilonie A-4 tablicę Jego pamięci.

W uroczystości odsłonięcia tablicy udział wzięli między innymi:

- prof. Marek Cała – dziekan Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii wraz z prodziekanami,
- prof. Bronisław Barchański – były prorektor AGH, – członek Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP,
- prof. Jerzy Klich – były dziekan Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii (kadencji 2002–2008),
- prof. Wiesław Koziół oraz prof. Zbigniew Kasztelewicz – byli kierownicy Katedry Górnictwa Odkrywkowego przy

85. Tablica pamiątkowa profesora Juliana Sulimy-Samujłło (fot. Z. Sulima)

czym prof. Zbigniew Kasztelewicz jednocześnie reprezentował Spółkę Polska Grupa Energetyczna Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA jako jej wiceprezes,

- pan Longin Bokwa – prezes Zarządu Grupy PBI w Sandomierzu,
- przedstawiciele licznych spółek przemysłu kamienia budowlanego,
- wnuk profesora Samujłły, Sewer Sulima-Samujłło wraz z małżonką i prawnukiem profesora,
- przedstawiciel przemysłu skalnego inż. Antoni Larczyński – były dyrektor spółki „Kwarc” Sp. z o.o. w Strzegomiu,
- prof. Piotr Czaja – przewodniczący Stowarzyszenia Wychowanków AGH,
- liczni pracownicy naukowcy wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, absolwenci uczestniczący w jubileuszu 100-lecia AGH.

86. Powitanie gości przybyłych na uroczystość (fot. Z. Sulima)

Witając licznie przybyłych gości jubileuszu prof. P. Czaja przedstawił najważniejsze wątki zabiegów o ufundowanie i wmurowanie tablicy oraz fragmenty jego życiorysu, który w tym miejscu warto przypomnieć.

Dwa lata po śmierci profesora w 1987 roku, kierownictwo Wydziału Górniczego zainicjowało procesy: wmurowania tablicy pamiątkowej, urządzenia sali pamięci profesora i rekonstrukcję nagrobka na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. W 1987 roku Senat AGH wyraził zgodę na takie upamiętnienie tego wielkiego profesora. Plany te nie zostały jednak zrealizowane w całości ze względu na bardzo trudne czasy po stanie wojennymi nieustanną „przepychankę” polityczną i gospodarczą przed 1989 rokiem. Po 32 latach z inicjatywy Przewodniczącego SW AGH – wychowanek profesora Samujłły, prof. P. Czaj podjęto temat, wykorzystując okazję wielkiego jubileuszu 100-lecia AGH. Profesor Tadeusz Słomka – Rektor AGH, podtrzymał w mocy decyzję Senatu z 1987 roku. Przystąpiono więc do realizacji ambitnego planu.

87. Uczestnicy uroczystości odsłonięcia tablicy (fot. Z. Sulima)

Dzięki licznej rzeszy wychowanków profesora pracujących ciągle w polskim przemyśle skalnym, sprawy potoczyły się bardzo szybko i bardzo łatwo. Na apel o wsparcie finansowe tej inicjatywy odpowiedziało bardzo wielu wspaniałych ludzi – głównie wychowanków – profesora. Koledzy w przemyśle pomogli znaleźć kamień w którym kochał się profesor. Miał w Strońcu Śląskim fragment złoża zwany „Biała Julianka” – w miejsce „Białej Marianny”. Nie było już możliwości pozyskania płyty na tę tablicę z tego złoża, ale znaleziono inną ze złoża w Sławniowicach. – też bliskiego sercu profesora. Tablica powstała i jest dedykowana pamięci wielkiego miłośnika kamienia i twórcy polskiego górnictwa odkrywkowego, a także współzałożyciela Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Kim był prof. Samujtło?

- Urodził się 6 kwietnia 1907 roku w Warklanach (Łotwa) w patriotycznej polskiej rodzinie.
- W latach 1910—1914 przebywał z rodziną w mieście Rzeżyca w okręgu ryskim, gdzie pobierał naukę początkową, a następnie od 1914 roku we Władystoku.
- W 1923 roku samotnie wyjeżdża do Mandżurii, gdzie rozpoczyna naukę w polskim gimnazjum im. H. Sienkiewicza w Charbinie.
- Po ukończeniu w 1928 roku gimnazjum natychmiast wyjeżdża do Polski, gdzie rozpoczyna studia na Wydziale Górniczym Akademii Górniczej w Krakowie, które ukończył w czerwcu 1939 roku tuż przed wybuchem wojny. Już na studiach w 1934 roku podjął pracę na wydziale jako wolontariusz. Po ukończeniu studiów udał się jednak do przemysłu, aby poszerzyć zasób swoich wiadomości praktycznych.
- Okrutna wojna pokrzyżowała plany zawodowe profesora. Przez długie miesiące musiał pracować między innymi jako motorniczy lub konduktor w tramwajach krakowskich.

- Po wojnie w 1945 roku dynamicznie przystępuje do pracy w Akademii Górniczej w Krakowie. 8 grudnia 1945 roku, na zjeździe Absolwentów AGH, wygłosił płomienne przemówienie i został członkiem komisji statutowo-regulaminowej, której zjazd powierzył napisanie statutu stowarzyszenia. Statut powstał, ale jego zatwierdzenie zajęło Władzy Ludowej 3 lata. Został zatwierdzony w 1948 roku dając początek najstarszej i największej organizacji absolwenckiej w Polsce, która faktem odstonięcia tablicy oddała hołd należny profesorowi.
- Potrzeby gospodarcze Polski sprawiły, że już w 1946 roku profesor został skierowany na Dolny Śląsk do organizacji górnictwa skalnego.
- W 1951 roku prof. Samujłło wrócił do Krakowa i rozpoczął intensywną pracę na Wydziale Górniczym AGH. Był to „złoty okres” działalności profesora Samujłły. W tym czasie zorganizował na wydziale kształcenie w zakresie eksploatacji złóż niewęglowych, potem eksploatacji węgla brunatnego.
- Wielkim sukcesem profesora było zorganizowanie i utworzenie w Katedrze Górnictwa Odkrywkowego AGH – Centralnego Laboratorium Techniki Strzelniczej i Materiałów Wybuchowych w Regulicach.
- Profesor Samujłło uczestniczył aktywnie w uruchomieniu w Krakowie Technikum Górnictwa Odkrywkowego (TGO) wspierając jego kadre dydaktyczną wieloma pracownikami naukowymi AGH. Tym sposobem poziom kształcenia w tej szkole był bardzo wysoki.
- Profesor Samujłło doprowadził do podpisania umowy AGH-TGO, na podstawie której najlepszy maturzysta z danego roku miał wstęp na Wydział Górniczy bez egzaminu wstępnego. Skorzystało z tego przywileju wielu przyszłych profesorów Wydziału Górniczego AGH.

W przemówieniu powitalnym prof. P. Czaja stwierdził na zakończenie:

(...) Szanowni państwo profesor Samujłło to wielka postać w panteonie sław Akademii Górniczo-Hutniczej. To On był nieocenionym dokumentatorem historii AGH. Osobiście mam wielką satysfakcję, że jestem jego wychowankiem jeszcze z Technikum Górnictwa Odkrywkowego, że dane mi jest przewodniczyć Stowarzyszeniu Wychowanków, które profesor organizował w 1945 roku, że dzisiaj dzięki władzom AGH, władzom Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii i kierownictwu Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz dużej rzeszy Jego wychowanków w przemyśle, tę tablicę możemy odstonić”.

Obszerny życiorys i dokonania profesora zostały udokumentowane w specjalnej broszurze wydanej przez Stowarzyszenie Wychowanków na jubileusz 100-lecia AGH. Na zakończenie uroczystości prof. P. Czaja podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tablicy słowami:

(...) „Serdecznie dziękuję wszystkim a w szczególności:

- Dziękuję pof. Tadeuszowi Słomce – Rektorowi AGH za podtrzymanie decyzji Senatu z 1987 roku.
- Dziękuję prof. Markowi Cale – dziekanowi Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii AGH oraz prof. Rafałowi Wiśniowskiemu dziekanowi Wydziału Wiertnictwa Nafty i Gazu za pozytywne decyzje odnośnie lokalizacji tablicy.
- Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do jej powstania i wmurowania.
- Szczególne podziękowania kieruje do Strzegomia. Złożę je na ręce kolegi z TGO inż. Antoniego Larczyńskiego, ale warto wspomnieć także wspinających absolwentów TGO, Bogusława Skolaka, Stanisława Sitarza, dr Bogusława Solimę, Antoniego Litewkę, Zdzisława Marchewkę i wielu innych, a także artystę kamieniarza Zygmunta Zycha, który tablicę wykonał.
- Na końcu, ale bardzo serdecznie dziękuję wszystkim ofiarodawcom, którzy bardzo licznie i hojnie wsparli ten projekt. Sądzę, że zgromadzonych pieniędzy starczy, aby – jak rodzina profesora się zgodzi – przebudować nagrobek profesora na Cmentarzu Rakowickim”.

8. Jubileusz 100-lecia AGH

Po odsłonięciu tablicy zabrał głos wnuk profesora Samujły, Sewer Sulima-Samujło, który w imieniu rodziny gorąco podziękował za tak wspiane upamiętnienie jego dziadka, wskazując na swojego syna Antosia, który winien zapamiętać ten dzień i pamiętać także swojego wspianego pradziadka. Do tego pokolenia należeć będzie przyszłość i dla nich profesor winien być wzorem do naśladowania.

Na zakończenie uroczystości wszyscy ofiarodawcy otrzymali specjalne podziękowania.

W tym miejscu jeszcze raz serdecznie dziękujemy wszystkim darczyńcom, tak przedsiębiorstwom jak również osobom fizycznym, dzięki którym tablica powstała i zdobi hol klatki schodowej na II piętrze pawilonu A-4.

88. Podziękowania dla sponsorów

89. Podziękowania dla współorganizatora akcji inż. Antoniego Larczyńskiego (fot. Z. Sulima)

90. Wręczenie podziękowań sponsorom tablicy (fot. Z. Sulima)

Uroczyste posiedzenie Senatu AGH z udziałem Prezydenta RP Andrzeja Dudy

Tradycyjnie już w Krakowie poszczególne uczelnie uroczystie rozpoczynają nowy rok akademicki w ściśle określonym dniu. Pierwszego października nowy rok akademicki inauguruje Uniwersytet Jagielloński natomiast AGH to święto celebryje zawsze 4 października. W roku 100-lecia uczelni, 4 października 2019 roku, zainaugurowano 101 rok akademicki tradycyjnie w auli.

Uroczystość ta została jednak uroczystie powtórzona w dniu najbliższym historycznej daty 20 października, to jest w sobotę 19 października 2019 roku. Senat AGH z reguły na swe uroczyste posiedzenia zbiera się w auli AGH. To posiedzenie Senatu zgromadziło tak wielką liczbę uczestników i gości, że jego odbycie było możliwe tylko w największym audytorium konferencyjnym Krakowa, to jest w Centrum Kongresowym ICE. Wnętrze sali kongresowej rozświetlone tysiącami świateł i ozdobione specjalną scenografią – głównie multimedialną prezentowało się imponująco.

91. Senat AGH w centrum Konferencyjnym ICE na uroczystym posiedzeniu z okazji 100-lecia AGH (fot. Z. Sulima)

92. Uczestnicy jubileuszowego posiedzenia Senatu AGH (fot. Z. Sulima)

Obok sztandaru AGH w uroczystości brał udział także poczet sztandarowy Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Wymownym było przemówienie inauguracyjne prof. Tadeusza Słomki – Rektora AGH. Oto ważniejsze fragmenty jego wystąpienia przytoczone w Vivat Akademia [1]:

Tegoroczna inauguracja jest szczególna i wyjątkowa – świętujemy bowiem setną rocznicę aktywnej działalności naszej uczelni. W ciągu minionego wieku realizowaliśmy z powodzeniem założenia misji uniwersytetu – kształcenie, badania naukowe, wychowanie młodzieży oraz współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zgodzie z zasadą społecznej odpowiedzialności. Jesteśmy dumni i zaszczyceni, że możemy dziś gościć tak wiele znamienitych osobistości z Polski i całego świata. Wiąż pomiędzy reprezentantami Akademii Górniczo-Hutniczej: studentami, pracownikami i absolwentami jest wyjątkowa. Wiele tysięcy osób związanych z naszą Alma Mater doskonale wie, że w moich słowach nie ma cienia przesady. Nasza uczelnia to bowiem nie tylko świetna jakość kształcenia, nowe inwestycje, nowoczesne laboratoria czy tysiące naukowych grantów i zleceń z przemysłu. Nie osiągnęlibyśmy tych sukcesów, gdyby nie wyjątkowi ludzie.

W 2013 roku obchodziliśmy setną rocznicę powołania Akademii Górniczej. Jej tworzenie było długim procesem, który rozpoczął się już w 1816 roku, a zakończył właśnie 100 lat temu. (...) Oczekiwania wobec akademii były bardzo duże. Odradzająca się gospodarka potrzebowała wsparcia dla rodzimego górnictwa i hutnictwa. 100 lat temu, około 300 młodych Polaków rocznie wyjeżdżało za granicę, aby zdobywać wiedzę górniczą. Władze Akademii Górniczej w tym bardzo trudnym okresie, krok po kroku realizowały swoje założenia – określając programy kształcenia, przygotowując plany inwestycyjne, a także przez lata poszerzając ofertę kształcenia.

Nie sposób wymienić wszystkie osiągnięcia AGH z minionego wieku, ale to nasi absolwenci odkryli, rozpoznali i przygotowali do eksploatacji wiele złóż kopalin użytecznych, projektowali kopalnie i huty, zakłady przetwórcze, urządzenia, maszyny i nowe materiały dla wszystkich działów gospodarki. Tworzyli systemy komputerowe i wiele innych. Świadczą o tym tysiące patentów, wdrożeń, licencji i start-upów.

Jedną z najważniejszych konsekwencji wdrożenia nowej ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”, będzie znacznie silniejsza niż kiedykolwiek dywersyfikacja uczelni. Mechanizmy, które pozwolą wyłonić uczelnie badawcze doprowadzą w krótkim czasie do ich zróżnicowania. Potencjalna transformacja AGH w kierunku uczelni badawczej jest nie tylko dużym wyzwaniem, ale przede wszystkim ogromną szansą na zdecydowanie szybszy rozwój. I szansę tę planujemy skutecznie wykorzystać, jeżeli będzie nam to dane. Dzięki temu możliwa będzie realizacja założeń programu wieloletniego, a także efektywne wykorzystanie infrastruktury uczelni.

93. Wystąpienie Prezydenta RP Andrzeja Dudy (fot. Z. Sulima)

W jubileuszowym posiedzeniu Senatu AGH uczestniczył między innymi pan Andrzej Duda – Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Po wystąpieniu rektora, głos zabrał także Prezydent RP Andrzej Duda, który pogratulował AGH wspaniałych sukcesów i złożył życzenia na kolejne lata dobrej prosperity. Przez fakt pracy w AGH obydwójga Jego rodziców – Prezydent nazwał się „dzieckiem AGH”, gdyż pamięta, że często bywał w gabinecie swojej mamy lub taty. Z AGH wyjeżdżał na wczasy do Łukęcina i w AGH ma osobiście bardzo wielu znajomych i przyjaciół.

Prezydent RP pan Andrzej Duda udekorował wysokimi odznaczeniami państwowymi wielu zasłużonych pracowników AGH w tym aktywistów Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Z okazji jubileuszu Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda nadał odznaczenia państwowe wieloletnim zasłużonym pracownikom naukowo-dydaktycznym uczelni:

- **Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski** otrzymał prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz za wybitne zasługi dla rozwoju nauk technicznych i za osiągnięcia w promowaniu polskiej myśli naukowej.
- **Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski** za wybitne zasługi dla rozwoju nauk technicznych oraz osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej i działalności dydaktycznej zostali uhonorowani:
 - prof. dr hab. inż. Witold Byrski,
 - prof. dr hab. Mirosław Handke,
 - prof. dr hab. inż. Maciej Mazurkiewicz,
 - prof. dr hab. inż. Stanisław Mitkowski – wieloletni Przewodniczący Stowarzyszenia Wychowanków AGH,
 - prof. dr hab. inż. Tomasz Szmuc.
- **Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski** zostali odznaczeni:
 - prof. dr hab. inż. Jan Chłopek,
 - dr hab. inż. Antoni Cieśla, prof. AGH,
 - prof. dr hab. inż. Piotr Czaja – obecny prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH,
 - prof. dr hab. inż. Janusz Gajda,
 - prof. dr hab. Bolesław Kacewicz,
 - prof. dr hab. inż. Antoni Kalukiewicz,
 - prof. dr hab. inż. Stanisław Piróg,
 - dr hab. inż. Józef Salwiński, prof. AGH,
 - prof. dr hab. inż. Andrzej Tytko.

Ceremonię wręczenia odznaczeń prowadził pan Roman Kroner – Dyrektor Biura Odznaczeń i Nominacji w Kancelarii Prezydenta.

94. Odznaczanie prof. Stanisława Mitkowskiego Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (fot. Z. Sulima)

95. Prezydent RP Andrzej Duda odznacza prof. Piotra Czaję Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (fot. Z. Sulima)

96. Udekorowani przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę – wysokimi odznaczeniami państwowymi (fot. Z. Sulima)

Oprócz Prezydenta RP w czasie senatu wystąpili:

Piotr Ćwik – Wojewoda Małopolski, który odczytał list nadesłany przez Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego; Jarosław Gowin – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego; Elżbieta Bieńkowska – Komisarz UE ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP; prof. Jacek Majchrowski – Prezydent Miasta Krakowa; prof. Jerzy Buzek – Prezes Rady Ministrów w latach 1997–2001, przewodniczący Parlamentu Europejskiego w latach 2009–2012 i doktor honoris causa AGH oraz prof. Jan Szmidt – Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rektor Politechniki Warszawskiej.

97. Gratulacje i jubileuszowe życzenia od ważnych osobistości życia politycznego i akademickiego w Polsce (fot. Z. Sulima)

Ponieważ była to inauguracja 101 roku akademickiego w AGH zgodnie z wiekową już tradycją w poczet studentów przyjęto nowych członków, którzy dostąpili zaszczytu uroczystej immatrykulacji na tej właśnie uroczystości. Dla potomnych warto zachować w pamięci ten moment.

Wspólne odśpiewanie z chórem Zespołu Pieśni i Tańca AGH „Krakus” akademickiej pieśni *Gaudeamus Igitur* zakończyło posiedzenie senatu. Na uczestników posiedzenia w holu centrum kongresowego oczekiwał słodki upominek – jubileuszowy tort stulecia AGH.

98. Jubileuszowa immatrykulacja studentów 101 rocznika w AGH (fot. Z. Sulima)

Koncert jubileuszowy „Kids of Evolution”

Po licznych wydarzeniach w uczelni wieczorem, w Centrum kongresowym ICE odbył się uroczysty jubileuszowy koncert zatytułowany: „Kids of evolution”. Wielkie teatralno-muzyczne widowisko w reżyserii Maćka Sobocińskiego według scenariusza w całości inspirowanego Jubileuszem 100-lecia AGH – przedstawiało liczne wydarzenia związane z historią uczelni. Obok zawodowych tancerzy, na scenie pojawiali się też studenci z kilku kół naukowych AGH, którzy w bardzo efektowny sposób prezentowali swoje dokonania, które na różnych międzynarodowych konkursach bezapelacyjnie wygrywały.

W koncercie wystąpili liczni artyści tacy jak: Edyta Górniak, Natalia Kukulska, Kasia Kowalska, Igor Herbut, Kamil Bednarek, Leszek Możdżera i L.U.C ORCHESTRA. W widowisku wystąpiły także nasza Orkiestra Repre-

99. Kids of Evolution – studenci z kół naukowych AGH ze swymi wynalazkami (fot. Z. Sulima)

100. Kids of Evolution – wykonawcy (fot. Z. Sulima)

zentacyjna AGH oraz Chór i Orkiestra Smyczkowa „Confuoco”. W obsadzie widowiska wystąpili: Lidia Bogaczówna w roli Evolution Professora, Marcel Wiercichowski jako Evolution Professore, Franek Sobociński w roli Evolution Kid, a także studenci i pracownicy AGH, między innymi: Paweł Janowski, Przemysław Drożdż, Agata Zwolak, dr inż. Marek Długosz, Paweł Węgrzyn, Bartosz Postulka, Alicja Kubera, Szymon Kurpiel, Zuzanna Matwiejczuk, Bartosz Sobik, dr Izabella Stach.

Po zakończonym koncercie prof. T. Słomka – przytulając Edytę Górniak – powiedział: „TO BYŁO FASCYNUJĄCE WIDOWISKO!”

Istotnie – na scenie wykorzystano pełne możliwości współczesnej techniki audiowizualnej i multimedialnej. Bo taka jest nasza AGH! Rozśpiewana, umuzykalniona, nowoczesna, zatopiona we wspaniałej tradycji, a jednocześnie w pełni postępową i całkowicie zanurzona w realia XXI wieku. Owacją na stojąco sala podziękowała wykonawcom i pomysłodawcom tego pięknego widowiska – widowiska godnego jubileuszu 100-lecia Naszej AGH.

Na zakończenie uroczystości w Krakowie pograżonym w jesiennym mroku na bulwarach wiślanych odbył się plenerowy pokaz światła i współczesnej techniki audiowizualnej.

101. Kids of Evolution –
podziękowanie rektora
prof. Tadeusza Słomki
(fot. Z. Sulima)

102. Kids of Evolution
– owacja na stojąco (fot. Z. Sulima)

103. Plenerowy pokaz multimedialny laserów i sztucznych ogní (fot. Z. Sulima)

104. Pokaz plenerowy laserów na bulwarach wiślanych (fot. Z. Sulima)

Pokaz zgromadził nie tylko naszych gości, ale i wielu przechodniów. Było na co popatrzeć: z nurtów Wisły wynurzył się magiczny wodny ekran wysoki i szeroki na kilka metrów, na którym wyświetlono obrazy wspaniale ilustrujące historię AGH. Następnie podziwialiśmy spektakularne pokazy laserowe oraz dyskretnie sztuczne niezakłócające ciszy pograżonego w mroku Krakowa. Całość została doskonale oprawiona piękną muzyką, a cały spektakl trwał około 30 minut. Widowisko zapierające dech w piersi na pewno pozostanie na długo w pamięci wszystkich jego obserwatorów.

9. Pomoc potrzebującym – ważnym zadaniem stowarzyszenia

Działalność Zespołu „Akcja Zapomóg”

Pomaganie osobom potrzebującym było jednym z głównych celów powstania w 1945 roku Stowarzyszenia Wychowanków AG. Przez 80 lat w stowarzyszeniu działa nieustannie zespół – tradycyjnie nazywany Zespołem do spraw „Akcji Zapomóg”, który realizuje liczne akcje charytatywne stowarzyszenia względem osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, wynikłej najczęściej z choroby, samotności lub innych czynników od nich niezależnych. Są to najczęściej osoby starsze przeważnie samotne i chętnie przyjmujące pomoc z zewnątrz. Wzruszającymi epizodami była pomoc udzielana członkom Stowarzyszenia z zagranicy – z krajów o znacznie trudniejszej sytuacji materialnej osób starszych. W latach 2016–2024 pomoc taką kierowaliśmy do Albanii, Bułgarii i Kuby. W okresie 2015–2021 Zespół ds. „Akcji Zapomóg” pracował, pod kierownictwem kolegi Stanisława Laska, w składzie: Janusz Czarnecki, Jan Jarominek, Andrzej Kacperski, Czesława Ropa, Marek Skuza, Renata Wacławik-Wróbel oraz Mariusz Wilkosz i Piotr Ubowski. W 2021 roku kierownictwo zespołu przejął kolega Piotr Ubowski. Podstawowym zadaniem zespołu „Akcji Zapomóg” było zdobywanie środków finansowych oraz przyznawanie zasiłków pieniężnych osobom znajdującym się w szczególnie ciężkiej sytuacji materialnej. Podstawowymi źródłami przychodów zespołu są:

- przychody z 1%, potem 1,5%,
- darowizny od firm i osób fizycznych,
- przychody z aukcji organizowanych przy okazji dorocznych spotkań okolicznościowych (barbórkowych, rocznicowych itp.).

W latach 2016–2024 corocznie organizowano upominki świąteczne z okazji Świąt Wielkanocnych oraz Bożego Narodzenia, którymi obdarowano najbardziej potrzebujących i osamotnionych.

W tabeli zaprezentowano wyniki działalności Zespołu ds. „Akcji Zapomóg” w latach 2016–2024.

Rok	Liczba udzielonych zasiłków pieniężnych	Łączna kwota przyznanych zasiłków, PLN	Liczba doręczonych upominków świątecznych	Kwoty pozyskane z 1%, PLN
2016	17	28 200.00	36	33313.80
2017	15	24 000.00	38	26 549,55
2018	15	23 500.00	34	23572,84
2019	17	32 600.00	12	29471,37
2020	16	32 800.00	6	17710,45
2021	14	27 700.00	14	28811,94
2022	9	17211.00	22	28 811,94
2023	9	21 900.00	22	43517,20
2024	8			64 078,30
Suma	103	186 011.00	148	238 213,51

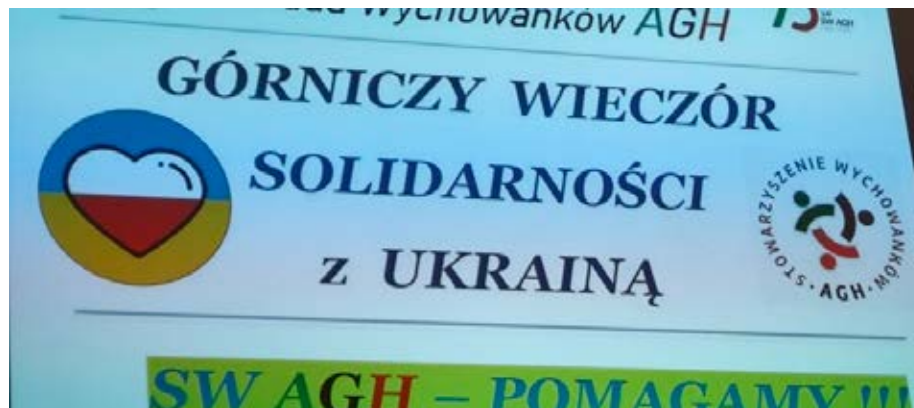
W 2018 roku wprowadzono do działalności SW nową formę wspierania osób szczególnie potrzebujących. Na koncie „Akcji Zapomóg” utworzono specjalne subkonta przeznaczone do gromadzenia specjalnych środków na pomoc w leczeniu lub rehabilitacji konkretnej osoby. W 2018 roku była to jedna osoba i podobnie w 2019 roku założono konto dla drugiej osoby. Zgromadzone środki były rozliczane fakturami za leczenie i rehabilitację osób, posiadaczy subkonta.

W 2020 roku Stowarzyszenie Wychowanków AGH we współpracy z pełnomocnikiem rektora ds. seniorów oraz Działem Socjalnym AGH opiekowało się osobami wymagającymi stałej opieki paliatywnej. Stowarzyszenie podejmowało także trud współorganizacji pogrzebu dla osób samotnych, a w przypadku jednej osoby – całkowicie samotnej – stowarzyszenie zorganizowało i w części sfinansowało jej pogrzeb.

W roku Jubileuszu 100-lecia AGH stowarzyszenie wsparło finansowo czterech obcokrajowców z niezamożnych krajów jak: Albania, Bułgaria, Kuba i Ukraina, umożliwiając im między innymi przyjazd do Polski na uroczystości jubileuszowe uczelni.

Działania niestandardowe

Od 2020 roku cały świat zmagał się z pandemią koronawirusa. Natomiast – brutalna agresja Rosji na Ukrainę w lutym 2022 roku zaburzyła mocno w standardowych działaniach większości organizacji społecznych. Wszystkie one aktywnie włączyły się w organizowanie nieograniczonej pomocy uchodźcom z Ukrainy oraz niektórym organizacjom działającym w Ukrainie. W uczelni – decyzją rektora – powstał specjalny zespół ds. koordynacji pomocy dla Ukrainy. Tam też kierowane były specjalne środki finansowe zgromadzone w Stowarzyszeniu Wychowanków przy okazji tradycyjnych spotkań, z których jedno w 2022 roku zatytułowano: **Górnictwo wieczór Solidarności z Ukrainą – SW AGH – pomagamy!**

105. Baner spotkania: Górnictwo wieczór solidarności z Ukrainą w restauracji „Anna Maria” (fot. P. Czaja)

Tradycją wszystkich poprzednich spotkań była licytacja dzieł sztuki wykonanych przez górniczych artystów. Dochód z licytacji od zawsze wspierał fundusz „Akcji Zapomóg” funkcjonujący w stowarzyszeniu od 1945 roku. Wtedy był on zadedykowany jako: Fundusz Akcji Zapomóg dla wdów i sierot ofiar II wojny światowej. Po 77 latach – o zgrozo – cel tego funduszu jest podobny, bo dla: „Dla ofiar wojny w Ukrainie”. W trakcie licytacji posypały się gesty dobroczynności. Przynajmniej w dwóch przypadkach licytujący – przelicytowywali samych siebie – podnosząc ostatecznie kwotę przeznaczoną na ten szlachetny cel. Jeden z fantów wylicytował goszczący na tym spotkaniu dr Marcin, który przy cenie wywoławczej 300 zł licytację zakończył na kwocie 3000 zł, a następnie podniósł ją do kwoty 4000 zł. Oświadczył przy tym, że na taki cel: „Pieniądzy nie można żałować”. Cały dochód z licytacji zamknął się w kwocie 8 400 zł.

106. Doktor Marcin
z wylicytowanym
specjalnym kuflem
(fot. Z. Sulima)

W trakcie wieczoru połączy-
no się telefonicznie z jednym
z mabsolwentów AGH miesz-
kającym na stałe w Ługańsku
(Wschodnia Ukraina zaanek-
towana przez Rosję), inżynie-
rem Mykołą Skorbenko, który
pozdrowiając zebranych podzię-
kował serdecznie za piękną
i wzruszającą inicjatywę.

107. Pan Piotr Uszok – były Prezydent
Katowic z wylicytowanym obrazem
(fot. Z. Sulima)

108. Dyrektor Adam Rozmus ze swoim wylicytowanym fantem (fot. Z. Sulima)

Zgromadzone z licytacji środki pieniężne w całości przekazano na rzecz pomocy dla Ukrainy.

10. Ponowne immatrykulacje po 50 latach

Przypomnijmy, że pomysł uroczystego powtórzenia po 50 latach aktu immatrykulacji przeprowadzanej w Akademii Górniczo-Hutniczej zrodził się w 1969 roku na wniosek prof. Ferdynanda Szwagrzyka w zespole Komitetu Organizacyjnego obchodów 50-lecia założenia uczelni w Krakowie. Dla uczczenia jubileuszu i podkreślenia rangi i roli wychowanków uczelni postanowiono wspólnie ze Stowarzyszeniem Wychowanków AGH przeprowadzić w ramach uroczystości jubileuszowych akt powtórzenia immatrykulacji po 50 latach dla rówieśników uczelni, czyli pierwszego rocznika studentów z 1919 roku. Rozpoczynali oni bowiem studia w pierwszym roku istnienia AG, byli jej pierwszymi studentami, pamiętali doskonale początki zajęć dydaktycznych, słuchali wykładów pierwszych profesorów Akademii Górniczej. Po ukończeniu studiów przeszli drogę życiową w odrodzonej Rzeczypospolitej, nauczyli się patriotyzmu i miłości do odrodzonej Ojczyzny. Byli jej żołnierzami, walczyli o utrwalenie niepodległości i jedności narodowej. Zawsze pamiętali także o swej uczelni, towarzyszyli jej losom, dbali o rozwój Akademii Górniczej, stawali się jej patriotami. Z tego grona słuchaczy wyszło wiele znakomitych postaci, przyszłych twórców przemysłu, organizatorów nauki, a także profesorów Akademii Górniczo-Hutniczej. Od tej pory uroczystość ponownej immatrykulacji weszła na stałe do kanonu uroczystości uczelnianych i została wpisana na stałe do Księgi Tradycji AGH. Z wielu wypowiedzi jej uczestników wynika, że jest wzruszającą i fantastyczną okazją powrotu do pięknych czasów młodości i radości studiowania w krakowskiej AGH.

Nowe „Złote indeksy”

Do 2017 roku podczas ponownej immatrykulacji wręczano jubilatom dokument nazwany indeksem w formie ustalonej przed wielu laty.

109. Indeks ponownej immatrykulacji po 50 latach (stosowany do 2017 roku)

W 2018 roku ustalono z rektorem prof. Tadeuszem Słomką, że uroczystość ta będzie od tej pory potocznie nazywana „Złotym Indekssem”. Podobnie nazywany będzie indeks jaki otrzymują jubilaci w czasie tej uroczystości. W 2018 roku zmieniono zasadniczo wizerunek graficzny „Złotego Indeksu”, który składa się z dokumentu podstawowego oraz ozdobnej okładki, wydawanej w trzech kolorach zgodnie ze statutowymi barwami poszczególnych wydziałów.

Po zmianie w 2017 roku ten pamiątkowy dokument otrzymał następującą formę graficzną:

110. „Złoty indeks” dla górników. Dokument ponownej immatrykulacji po 50 latach – po zmianie w 2017 roku

Indeks jest wręczany w ozdobnej okładce w kolorze statutowym dla danego wydziału.

Zachowany został także tekst ślubowania absolwenta na odwrocie strony tytułowej indeksu. Zgodnie z zapisami w Księdze Tradycji AGH immatrykulowani otrzymują także obecną odznakę AGH (pins) z obowiązującym logo uczelni.

111. Okładki „Złotych indeksów” w barwach statutowych poszczególnych wydziałów

W związku z dużą ilością absolwentów w rocznikach, dla których organizowane są uroczystości w obecnych latach ustalono z władzami uczelni, że będą się one odbywać trzy razy w roku według następującego klucza czasowego:

Kwiecień – Pion Górniczy czyli:

- WGiG – Wydział Górnictwa i Geoinżynierii (od 26 maja 2021 roku Wydział Inżynierii Lądowej i Gospodarki Zasobami – WILiGZ),
- WGGiOŚ – Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska,
- WGGiIŚ – Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska,
- WWNiG – Wydział Wiertnictwa Nafty i Gazu.

Czerwiec: pion Hutniczy czyli:

- WIMiIP – Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej,
- WO – Wydział Odlewnictwa,
- WMN – Wydział Metali Nieżelaznych.

Wrzesień: Pion Energo-Mechaniczny i Materiałowy czyli:

- WIMiR – Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki,
- WEAlIB – Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej,
- WIMiC – Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki.

Uroczystości zorganizowane w latach 2016–2024

Do 2021 roku uroczystości ponownej immatrykulacji odbywały się według powyżej przedstawionego harmonogramu. Brak możliwości zorganizowania uroczystości według zaplanowanego harmonogramu w 2021 roku spowodowała, że zdecydowano się na organizację wszystkich zaległych uroczystości we wrześniu tegoż roku w następujących terminach:

- 10 września 2021 roku – Pion Górniczy,
- 17 września 2021 roku – Pion Hutniczy,
- 24 września 2021 roku – Pion Elektro-Mechaniczny i Materiałowy.

Ze względów organizacyjnych było to przedsięwzięciem bardzo trudnym, ale dzięki wspaniałemu przygotowaniu i doświadczeniu pań: mgr Teresy Nosal i mgr Pauliny Lichoń, a także przy wydatnym wsparciu dr Leny Pitery i pozostałych członków Zarządu Stowarzyszenia, uroczystości przebiegły bardzo sprawnie. Pojawiły się również cenne opinie jubilatów, że termin wrześniowy jest bardzo wygodny dla większości uczestników uroczystości. Dodatkowym – bardzo ważkim – argumentem za taką organizacją jest fakt, że w uczelni nie ma jeszcze studentów, można łatwiej zorganizować noclegi w akademikach, co jest dodatkowym bardzo oczekiwanym przeżyciem i wspomnieniem dla każdego, kto w czasie studiów mieszkał w domu studenckim. Po konsultacji z władzami uczelni postanowiono od tej pory wszystkie uroczystości organizować w kolejne weekendy września.

Uwzględniając te zmiany zrealizowane uroczystości w latach 2016–2024 przedstawiono w tabeli:

Rok Immatrykulacji		Pion Górniczy: WGiG (WILiGZ), WG, GiOŚ, WGGiŚ, WWNiG		Pion Hutniczy WIMiP, WO, WMN		Pion Energo-Mechaniczny i Materiałowy WIMiR, WiMiC, WEAlIB	
Pierwszej	Po 50 latach	Data	Liczba uczest- ników	Data	Liczba uczest- ników	Data	Liczba uczestników
1967/68	2017	30.06.2017	284	08.09.2017	117	17.11.2017	157
1968/69	2018	20.04.2018	194	15.06.2018	92	21.09.2018	128
1965-1970	2018	Specjalna uroczystość ponownej Immatrykulacji w Hanoi				4.11.2018	54
1969/70	2019	26.04.2019	203	14.06.2019	53	20.09.2019	122
1969/70	2019	Uroczystość specjalna z okazji 100-lecia AGH				18.10.2019	23
1970/71	2020	Ze względu na zakaz imprez zbiorowych spowodowany pandemią koronawirusa SARS-COV 2 wszystkie uroczystości przeniesiono na kolejny rok					
1971/72	2021	10.09.2021	207	17.09.2021	127	24.09.2021	102
1972/73	2022	09.09.2022	131	23.09.2022	95	30.09.2022	48
1973/74	2023	15.09.2023	129	22.09.2023	74	29.09.2023	115
1974/75	2024	06.09.2024	151	13.09.2024	186	Złote Indeksy skumulowane w dwóch terminach po 5 wydziałów	
Suma uczestników		-	1299		744		749
Suma uczestników ponownej immatrykulacji w okresie 2017–2024							2792

W analizowanym okresie 2017–2024 łącznie wręczono 2792 złotych indeksów. Po każdym takim uroczystym spotkaniu po latach odradzały się na nowo więzi z czasów studenckich i wiele grup z poszczególnych roczników kontynuuje spotkania każdego roku.

W czerwcu 2017 roku ponowna immatrykulacja wychowanków z Pionu Górniczego miała szczególny wydźwięk z dwóch powodów:

- była rekordowa pod względem liczby uczestników (274 osoby),
- w grupie immatrykulowanych były osoby szczególne dla AGH jak urzędujący Rektor AGH prof. Tadeusz Słomka oraz były rektor prof. Antoni Tajduś. Immatrykulowani byli także: były dziekan Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii (2008–2016) prof. Piotr Czaja, były Dziekan Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska (2012–2016) prof. Adam Piestrzyński, Dyrektor Instytutu Mechaniki Górotworu PAN – prof. Wacław Dziurzyński oraz były wiceprezes Jastrzębskiej Spółki Węglowej i wieloletni Kierownik Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego AGH w Jastrzębiu Zdroju prof. Stanisław Nawrat.

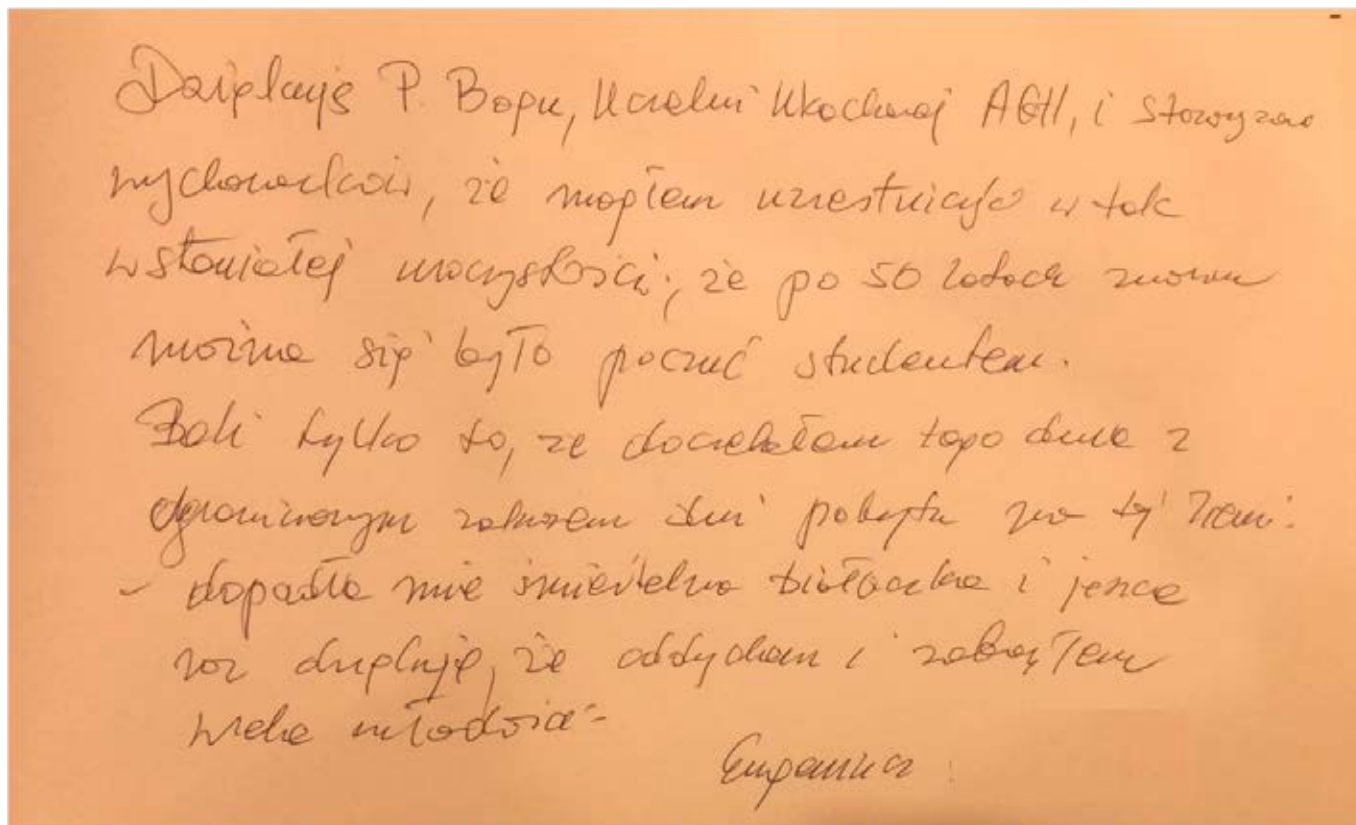

112. Ponowna immatrykulacja Wychowanków Pionu Górniczego w roku 2017 (fot. Z. Sulima)

113. Złoty indeks „Rocznika '73” pionu Górniczego (274 uczestników) (fot. Z. Sulima)

Podczas uroczystości ponownej immatrykulacji wyłożona jest zawsze wielka Księga Pamiątkowa Stowarzyszenia. Uczestnicy dokonują w niej wpisów, obrazujących poziom ich emocji i wzruszenia. Wszystkie wpisy są aktem wielkiej wdzięczności dla uczelni za wykształcenie i przygotowanie do życia zawodowego oraz dla Stowarzyszenia Wychowanków za stwarzanie okazji do tak wzruszających spotkań. Poniżej zamieszczono przykładowy wpis, który musi poruszyć każde serce.

Dziękuję P. Bopu, Karolowi Ukochanej AGH, i Stowarzyszeniu Wychowanków, że mogę uczestniczyć w tej historycznej uroczystości, że po 50 latach mogę wrócić się do uczelni.
Boli tylko to, że doświadczeniem tego dnia z ograniczonym zakresem dnia pobytu w tym miejscu: - dopadło mnie imiennictwo biblioteczne i jeszcze raz dziękuję, że odbył się i zabrałem wiele radości.
Eupamios

114. Poruszający wpis do Księgi Pamiątkowej uczestnika uroczystości

W 2024 roku dwa kolejne wydziały: Energetyki i Paliw oraz Zarządzania, dołączyły do grona tych starszych od 50 lat, co oznacza, że ponowna immatrykulacja będzie celebrowana już na 12 wydziałach.

Wydział Energetyki i Paliw swoją pierwszą ponowną immatrykulację celebrował podczas wielkiego balu jubileuszowego w czerwcu 2024 roku. Złote indeksy z rąk rektora odebrało tam 11 pierwszych studentów tego wydziału.

Podobnie swoją pierwszą ponowną immatrykulację po 50 latach Wydział Zarządzania świętował podczas uroczystej inauguracji 51 roku akademickiego w październiku 2024 roku. Do celebracji przystąpiło 34 pierwszych studentów tego wydziału. Wśród immatrykulowanych podczas tej uroczystości znalazła się pani Anna Szważyk córka inicjatora tego pięknego wydarzenia w 1969 roku, które zapoczątkowało tę piękną tradycję – unikatową w skali kraju.

115. Ponownie immatrykulowani z rektorem i panią dziekan wydziału (fot. ANG FotoVIDEO)

116. Ponowna immatrykulacja po 50 latach pierwszych studentów na Wydziale Zarządzania (fot. Z. Sulima)

Ponowna immatrykulacja wietnamskich absolwentów AGH w Hanoi

Bardzo uroczysty i niezwykle charakter miała ponowna immatrykulacja Wietnamskich Absolwentów AGH, którą po raz pierwszy w swej historii zorganizowało Stowarzyszenie Wychowanków AGH poza uczelnią – w stolicy Wietnamu – Hanoi 4 listopada 2018 roku. W organizacji uczestniczyło aktywnie Koło Zagraniczne SW w Hanoi kierowane przez inżyniera Ho Chi Hunga (pseudonim polski „Henio”) Rzecznika Koła Wietnamskiego. Uroczystość zorganizowano w ramach oficjalnej wizyty władz uczelni i Stowarzyszenia Wychowanków AGH w Wietnamie (2 do 13 listopada 2018 roku). Do ponownej immatrykulacji przystąpiło łącznie 54 wietnamskich absolwentów AGH z lat siedemdziesiątych XX wieku, natomiast w ceremonii uczestniczyli także najmłodszy wychowankowie AGH, uczestnicy specjalistycznego Studium Magisterskiego zrealizowanego przez Wydział Górnictwa i Geoinżynierii AGH dla pracowników największej wietnamskiej Spółki Górniczej Vinacomin. W doskonale przygotowanej uroczystości uczestniczył Jego Ekscelencja Ambasador RP w Wietnamie pan Wojciech Gerwela (na zdjęciu w czasie wystąpienia).

117. „Złote indeksy” w Wietnamie. Przemówienie JE Ambasadora RP w Hanoi pana Wojciecha Gerweli (fot. P. Czaja)

Z wielkim wzruszeniem swoje złote indeksy odebrali wybitni absolwenci AGH jak przykładowo były Minister Zasobów Naturalnych i Środowiska – dr inż. Pham Khoi Nguyen – absolwent Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego (na zdjęciu pierwszy od lewej).

118. Immatrykulowani Wietnamczycy z Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH (fot. P. Czaja)

Druga część tej uroczystości odbyła się w mieście Ho Chi Min (dawny Sajgon) gdzie immatrykulowano 12 absolwentów AGH.

119. Spotkanie wychowanków i wręczenie „Złoty indeksów” w mieście Cho Chi Minh (fot. P. Czaja)

10. Ponowne immatrykulacje po 50 latach

W cyklu uroczystości „Złote indeksy” znalazła się także piękna uroczystość ponownej immatrykulacji po 50 latach celebrowana 18 października 2019 roku, w czasie centralnych uroczystości Jubileuszu 100-lecia AGH. Była to także 50 rocznica organizowania w AGH tej uroczystości, która odbyła się po raz pierwszy w 1969 roku podczas Jubileuszu 50-lecia AGH. Tym razem wśród immatrykulowanych znalazło się 23 wybitnych absolwentów rocznika 1969/1970 z 10 wydziałów AGH, tych które funkcjonują już więcej niż 50 lat. Byli wśród nich: Senator RP prof. Krystian Probiez – były prorektor i były dziekan wydziału EAIIB, prof. Antoni Cieśla oraz słynna w Australii Himalaistka Małgorzata Wątroba – zdobywczyni pięciu ośmiotysięczników, a także słynny fizyk z USA prof. Wojciech Żurek – uhonorowany w roku 2021 tytułem doktora honoris causa AGH, czy członek Akademii Noblowskiej w Sztokholmie prof. Wacław Gudowski.

Wszystkie relacje z tych uroczystości prezentowano na stronie internetowej Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz w Biuletynach AGH i naszym stowarzyszeniowym periodyku Vivat Akademia.

Za zgodą rektora specjalną pomoc w organizacji uroczystości „Złotych Indeksów” sprawowała dr inż. Helena Pitera, natomiast za kompletowanie uczestników z poszczególnych wydziałów odpowiadały komitety organizacyjne powoływane w poszczególnych rocznikach. Kompleksowo i fantastycznie wszystkie jubileuszowe uroczystości organizowały nieocenione pracownice sekretariatu stowarzyszenia panie: mgr Teresa Nosal, mgr inż. Ewa Cichy i mgr Paulina Lichoń.

11. Jubileuszowe spotkania wychowanków AGH

Po znaczących zmianach w funkcjonowaniu polskiej gospodarki po 1989 roku zmieniły się diametralnie warunki funkcjonowania wszelkich organizacji i stowarzyszeń w polskich zakładach pracy. Dotyczy to także kół absolwentów naszej uczelni. Aktywność stowarzyszeniowa absolwentów AGH przenoszona jest na inne fora. Popularną formą pielęgnowania przywiązania do swojej uczelni stały się poszczególne roczniki wychowanków na poszczególnych wydziałach. Tak jak najaktywniejszymi wychowankami przy organizowaniu Stowarzyszenia Wychowanków byli wychowankowie górnicy, hutnicy, geologowie, geodeci i ceramicy, tak i obecnie najwięcej sygnałów o wspólnym przeżywaniu wszelkich jubileuszy dochodzi od absolwentów tych pięciu wydziałów – najstarszych i chyba najbardziej scementowanych bogatą tradycją. Klimat tej działalności prezentujemy poniżej na kilku przykładach.

Spotkania Wychowanków Seniorów

Przywykliśmy już do spotkań z seniorami, którzy uczestniczą w uroczystej ponownej immatrykulacji po 50 latach. Wśród większości absolwentów AGH panuje swoiste poczucie wspólnoty i więzi ze swoją uczelnią. Fenomenem są grupy seniorów spotykające się corocznie, tych którzy swe studia odbywali w latach jeszcze pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX wieku. Szczególnie aktywnymi są w tej materii grupy absolwentów z najstarszych wydziałów AGH, czyli: górników, geologów, hutników, geodetów i ceramików. Z reguły miesiące maj i czerwiec obfitują w takie radosne spotkania seniorów „po latach”. Przedstawiciele Stowarzyszenia Wychowanków AGH są na nich zawsze obecni.

„Złote indeksy”, czy ostatnio także „Złote dyplomy” upamiętniające pięćdziesiątą rocznicę rozpoczęcia i zakończenia studiów w AGH, to nic w porównaniu z jubileuszem jaki świętowali 11 maja 2023 roku „Górnicy rocznika 1963”, którzy rozpoczęli swe studia 65 lat temu, czyli w 1958 roku, mając już w życiorysie zaliczonych ponad 83 lata – różnie, bo niektórzy na studia przyszli po 4 letnim liceum – są młodszy, ale są tacy, którzy przyszli po 5 letnim technikum i ich wiek ociera się już o liczbę 85. To prawda, że z każdym rokiem maleją ich szeregi, ale Ci którzy przybyli do AGH na ten jubileusz absolutnie nie zdradzają swym wyglądem tak zacnego wieku. Panie uśmiechnięte i bardzo żywotne, panowie zadziorni i skorzy do młodzieńczych żartów.

Inicjator i organizator spotkania dr inż. Tadeusz Dudzic – wieloletni działacz Zarządu Głównego SW AGH i Honorowy Członek Stowarzyszenia Wychowanków, zgromadził 23 uczestników rocznika, który kończył studia w 1963 roku. Wszystkim uczestnikom gratulujemy i życzymy dalszej aktywności. Oto lista bohaterów tego spotkania:

Zofia Blaschke, Tadeusz Dudzic, Adam Fajfer, Krzysztof Gajoch, Mirosław Hrehorowicz, Janina Kaszycka, Andrzej Kapłanek, Ewa Konarska, Józef Kowalski, Gerard Makosz, Waldemar Mandecki, Aureliusz Miłkaszewski, Tadeusz Mikoś, Piotr Parada, Bogusława Sałustowicz-Halota, Aleksander Sowa, Mieczysław Stefaniak, Kazimierz Suder, Kazimierz Trzaska, Edward Winiarski, Stanisław Wójciak, Stanisław Zych i Zbigniew Zaboklicki.

Imponująco prezentują się jubilaci na schodach w pawilonie A-0.

120. Absolwenci AGH – „Górnicy rocznika 1963” – w holu pawilonu A-0 (fot. Z. Sulima)

Spotkanie zaszczylicli przedstawiciele obecnych władz AGH:

- prof. Tadeusz Telejko,
- prof. Marek Cała – Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Gospodarki Zasobami.

Był także obecny prof. Piotr Czaja – Prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

W trakcie spotkania prof. T. Telejko zaprezentował obecny stan AGH, zwracając szczególną uwagę na te elementy, które wyróżniają naszą uczelnię i plasują ją wysoko – pośród liderów, na różnych polach i różnych odcinkach swej akademickiej aktywności. Wystąpienie prorektora przerodziło się w sympatyczną dyskusję, w której padło również pytanie: „Czym wyróżnia się dzisiaj-

121. Uczestnicy Jubileuszu „Górnicy Roczni 1963” (fot. Z. Sulima)

122. Wręczenie pamiątkowych listów gratulacyjnych uczestnikom spotkania (fot. Z. Sulima)

sza AGH pośród innych uczelni technicznych w kraju i na świecie”. W odpowiedzi profesor Telejko podał wiele przykładów, zwracając uwagę na wybrane osiągnięcia naukowe, sukcesy studentów w różnorodnych zawodach – nie tylko sportowych, ale także na odcinku rozwiązań innowacyjnych dla rozwoju ludzkości. Prorektor podkreślił także rolę absolwentów AGH w życiu gospodarczym kraju. Opinię prorektora potwierdził dziekan Cała stwierdzając, że wydział kiedyś Górniczy, potem Górnictwa i Geoinżynierii, a obecnie Inżynierii Ładowej i Gospodarki Zasobami zawsze kształcił „Ludzi”, którzy potrafili sobie radzić w każdej sytuacji życiowej. Tak jest w górnictwie, w którym oprócz wiedzy najważniejszym jest doświadczenie i zdolność do podejmowania decyzji – często bardzo trudnych i ryzykownych. Uczestnicy spotkania przyjęli te odpowiedzi za satysfakcjonujące.

Prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH zwrócił uwagę na to, co jest istotą działania stowarzyszenia. Jest to wzajemna przyjaźń i współpraca wychowanków, wzajemne wspieranie się w chwilach trudniejszych, miłe wspomnienia z czasów młodości i niegasnący szacunek dla swojej uczelni. Profesor T. Telejko i prof. P. Czaja wręczyli uczestnikom pamiątkowe listy gratulacyjne przygotowane specjalnie na tę okazję, w których czytamy między innymi:

Składając przed 65 laty ślubowanie studenckie stałeś się członkiem naszej akademickiej wspólnoty, która ma wspaniałe imię AGH.

Po 60 latach od uzyskania dyplomu – AGH jest ciągle Twoją uczelnią, co potwierdzasz uczestnicząc dzisiaj w tym niezwykłym jubileuszu. Jest on najwspanialszą okazją, aby na Twoje spracowane ręce złożyć serdeczne gratulacje, podziękowania i życzenia:

Niech zdrowia i sił starcza na pokonywanie wszelkich codziennych trudów życia, a te niech rekompensują radosne chwile spędzone z najbliższymi: wnuczętami, prawnuczętami, a także przyjaciółmi – tymi ze studenckiej ławy.

Niech wspomnienie pięknych lat, klimat i magia, tej 106-letniej uczelni, utwierdza Cię w przekonaniu, że swoje obowiązki wykonałeś wzorowo, czym zasłużyłeś na powszechny szacunek i wdzięczność całego otoczenia.

Wśród jubilatów byli wybitni pracownicy polskiego górnictwa, byli dyrektorzy kopalń, jak również byli pracownicy naukowci AGH. Poza stwierdzeniem, że absolwenci Wydziału Górniczego AGH radzili sobie wspaniale w polskim i europejskim przemyśle wydobywczym należy zauważyć, że wśród zebranych byli również wspaniali literaci jak Andrzej Kapłanek legitymujący się bardzo bogatym dorobkiem pisarskim. Od 2002 roku wydał już 9 pozycji książkowych i dziesiątki artykułów i reportaży z podróży po świecie. Nie mówimy tu o pracownikach naukowych, którzy w swoich obowiązkach mają publikowanie prac naukowych i wydawanie książek. Znaczący dorobek w tej materii ma uczestnik spotkania prof. Tadeusz Mikoś. Jak się okazało, to również Gerard Makosz opublikował swoją barwną biografię, a Kazimierz Trzaska o swoim bogatym doświadczeniu w ratownictwie górnictwym napisał wspólnie z Andrzejem Kapłankiem w książce pod wymownym tytułem „Kopalnio – kochanko ma”.

123. Książki wydane w ostatnich latach przez absolwentów seniorów z rocznika „Górnicy-63” (fot. Z. Sulima)

Po części oficjalnej był czas na wspaniałe rozmowy i wspomnienia. Z wielką radością prof. Czaja w gronie jubilatów rozpoznał swojego profesora mechaniki z Technikum Górnictwa Odkrywkowego w Krakowie – dr. Aureliusza Miłkaszewskiego. Cóż to za spotkanie! Były uczeń i jego Mistrz w odwróconych rolach.

W programie spotkania była również cześć artystyczno-biesiadna. Nasz wspaniały tenor – dyrektor Jacek Szopa zabawiał gości przez kilka godzin wciągając ich do czynnej zabawy, radosnych śpiewów i opowiadania zabawnych dowcipów oraz anegdot akademickich – jak przystało na prawdziwą brać górnictwą rodem z AGH.

124. Spotkanie – prezesa SW AGH ze swoim profesorem z TGO Aureliuszem Mikłaszewskim (fot. Z. Sulima)

125. Spotkanie Metalurgów – „Rocznika 69” – z władzami uczelni i wydziału (fot. S. Malik)

126. Uczestnicy spotkania – „Metalurgia 69” – znów w ławach akademickich (fot. S. Malik)

127. Kultowa fotografia jubilatów „pod Staszicem” (fot. S. Malik)

128. Powrót Rocznika – „Metalurgia 69” – do AGH po 55 latach (fot. S. Malik)

Taki jest sens jubileuszowych spotkań. O ile swoje obowiązki zawodowe i rodzinne wykonujemy każdy osobno to chwile podniosłe, jak taki Jubileusz chcemy świętować wspólnie.

Jako Stowarzyszenie Wychowanków AGH **bardzo dziękujemy** naszemu koledze **dr inż. Tadeuszowi Dudzicowi i jego małżonce Annie** za perfekcyjne przygotowanie uroczystości. Bardzo dziękujemy zacnym jubilatom za dołączenie do grona świętujących. Dziękujemy za przybycie panu rektorowi prof. T. Telejko oraz dziekanowi prof. M. Cale.

Wszystkim Jubilatam życzymy wspaniałego zdrowia, licząc na kolejne spotkania i kolejne jubileusze.

18 czerwca 2023 roku świętowali swoje 60 lat od rozpoczęcia studiów w AGH – metalurgowie dowodzeni przez prof. Janusza Łukaszę – wielce zasłużonego profesora dla wydziału i uczelni, honorowego profesora AGH oraz przez dr. Ireneusza Suligę również bardzo aktywnego pracownika naukowego AGH. Na tę uroczystość zgłosiło się 34 absolwentów Wydziału Metalurgicznego z 1969 roku. W uroczystości wzięli udział: prof. Tadeusz Telejko – Prorektor ds. Ogólnych również metalurg oraz obecna pani dziekan prof. Agnieszka Kopia. Stowarzyszenie Wychowanków AGH reprezentował wiceprezes dr Jerzy Kicki, który wraz z prof. T. Telejko wręczył zebranim pamiątkowe listy gratulacyjne i życzenia od SW AGH.

23 czerwca 2023 roku spotkali się na jubileuszu górnicy podopieczni Stanisława Gwoździkowskiego, aktywnego działacza Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

W uroczystości wzięło udział 24 absolwentów. Władze uczelni reprezentował – prodziekan Wydziału Wiertnictwa Nafty i Gazu i prof. Piotr Czaja – prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

129. Uroczyste spotkanie w Klubie Profesora AGH (fot. K. Lichoń)

Uroczystość rozpoczęła radosna pieśń akademicka *Gaudeamus Igitur* ośpiewana przez uczestników. Mimo upływu lat pieśń ta ciągle brzmi w uszach wychowanków, a jej odśpiewanie zawsze wywołuje wzruszenie. Prowadząc to sympatyczne spotkanie S. Gwoździkowski między innymi przywołał pamięć o koleżankach i kolegach, którzy w ostatnich latach opuścili na zawsze to wspaniałe grono. Prezes Stowarzyszenia Wychowanków w imieniu władz uczelni podziękował za zorganizowanie kolejnego, tak pięknego spotkania i na prośbę zebranych scharakteryzował krótko dzisiejsze AGH mówiąc:

Dzisiejsza AGH to prawdziwy kombinat naukowy i dydaktyczny. Zaszły w nim w ciągu ostatnich lat wielkie zamiany. Dzięki licznym inwestycjom w uczelni oraz kolosalnemu postępowi w rozwoju nauki, a zwłaszcza najnowszych technologii informatycznych (IT) zdążających w kierunku sztucznej inteligencji (AI), AGH może się poszczycić wieloma sukcesami, wysoką czwartą pozycją w rankingu szkół wyższych w Polsce oraz zauważalnym miejscem w rankingach światowych. AGH drugiej dekady XXI wieku to liczne sukcesy naukowe i konstruktorskie studentów i najwyższe lokaty na różnych międzynarodowych zawodach i konkursach technicznych.

Wypowiedź prof. P. Czaj uzupełnił prof. A. Szurlej wskazując także na liczne problemy, które spowodowała gruntowna zmiana systemu szkolnictwa wyższego w Polsce wywołana wprowadzeniem nowego prawa to jest Konstytucji dla Nauki 2.0. Ze strony wychowanków pojawiły się pytania o losy Wydziału Górniczego, a później Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, którego uczestnicy nie mogli znaleźć na liście obecnych wydziałów funkcjonujących w AGH. W tej kwestii prof. P. Czaja zaprezentował stanowisko obecnych władz wydziału przekształconego na Wydział inżynierii Łądowej i Gospodarki Zasobami.

130. Pamiątkowy list gratulacyjny wręczany jubilatowi (fotografia wyżej) oraz odbierający go uczestnicy spotkania: Stanisław Gwoździkowski i Marian Polus (fotografia niżej) (fot. K. Lichoń)

131. Górnicy z Rocznika 1969 po 55 latach od dyplomu (fot. K. Lichoń)

Na pamiątkę tego spotkania, Stowarzyszenie Wychowanków AGH przygotowało dla wszystkich jego uczestników pamiątkowy list gratulacyjny oraz statuetkę Stanisława Staszica – patrona uczelni, które wręczono uroczystie zgromadzonym.

Zgodnie z tradycją, rozśpiewani górnicy zaintonowali też tradycyjne „STO LAT”, a symboliczną lampką wina wzniesiono uroczysty toast. Wykonano też pamiątkowe zdjęcie w holu głównym pawilonu A-0. Na zakończenie oficjalnej części spotkania przedstawiciele uczelni złożyli uczestnikom życzenia.

Inne spotkania rocznikowe

Praktycznie co roku – w okresie od maja do listopada – spotykają się w uczeni najróżniejsze grupy absolwentów AGH. Przeważnie są to starsze roczniki z wydziałów pielęgnujących w sposób szczególnie akademickie i zawodowe tradycje. Bardzo aktywnymi pod tym względem są absolwenci:

- Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego rocznik 1972 – czyli rocznik między innymi prof. Tadeusza Słomki byłego rektora AGH,
- Wydziału Metalurgicznego, a szczególnie rocznika „Metalurgia ’72”,
- Wydziału Górniczego, a szczególnie roczniki „Górnicy ’72” i „Górnicy ’73”,
- A także wiele innych organizowanych bez zaangażowania Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Złoty jubileusz dyplomowania absolwentów rocznika „Metalurgia ’72”

Zanim Stowarzyszenie Wychowanków AGH wprowadziło do kalendarza uroczystości jubileuszowych świętowanie „Złotego dyplomu” czyli 50-lecie uzyskania dyplomu AGH 3–4 czerwca 2022 roku w hotelu „Polonez”, spotkali się z tej okazji absolwenci rocznika „Metalurgia ’72”, koordynowanego przez Rudolfa Koeniga. Ta grupa absolwentów spotyka się regularnie i odbyła już w swojej historii następujące spotkania:

- zjazd w 15-lecie ukończenia studiów, który odbył się 9–10 października 1987 roku w Ośrodku Dydaktyczno-Kolonijnym Politechniki Krakowskiej w Woli Zręczyckiej k. Gdowa;
- zjazd w 20-lecie ukończenia studiów, który odbył się 12–14 czerwca 1992 roku w Ośrodku Konferencyjnym Polskiej Akademii Nauk w Mogilanach k. Krakowa;
- zjazd w 25-lecie ukończenia studiów, który odbył się 19–21 września 1997 roku w Ośrodku Sportu i Rekreacji „Dobek” w Dobczycach;
- zjazd w 30-lecie ukończenia studiów, który odbył się 27–29 września 2002 roku w Ośrodku Konferencyjnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Zawoi-Widłach;
- zjazd w 35-lecie ukończenia studiów, który odbył się 1–3 czerwca 2007 roku w Ośrodku Wypoczynkowym „Marta” w Szczawnicy;
- zjazd w 40-lecie ukończenia studiów, który odbył się 25–27 maja 2012 roku w Pensjonacie „Biały Potok” w Zespole „Dolina Białego” w Zakopanem;
- zjazd z okazji 50. rocznicy rozpoczęcia studiów w roku akademickim 1966/1967 i odnowienia pierwszej immatrykulacji zorganizowany został 17–19 czerwca 2016 roku, przy czym część oficjalna odbyła się na uczelni, a część towarzyska zorganizowana została w Zajeździe Kosynier w podkrakowskich Bibicach;
- zjazd w 45-lecie ukończenia studiów, który odbył się 2–4 czerwca 2017 roku w DW Jawor w Ustroniu-Jaszowcu.

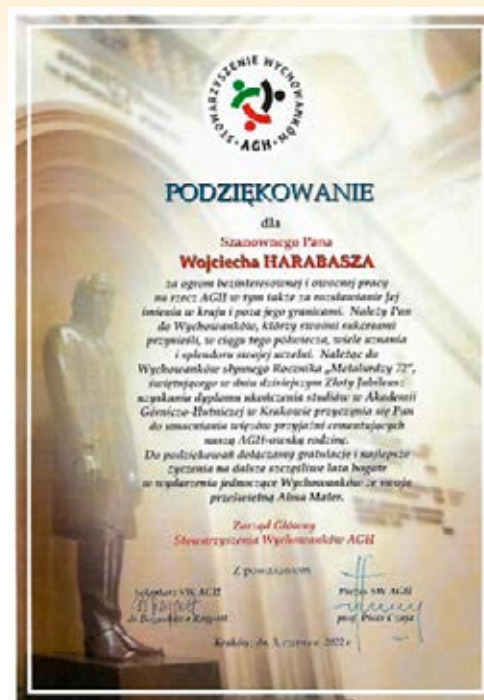
Spotkanie w ramach „Złotego Jubileuszu” odbyło się w hotelu „Polonez”: otworzył je kolega Rudolf Kenig, a głos zabrał także przybyły prof. Jerzy Lis – Rektor AGH. Gratulacje

i życzenia złożył tej szlachetnej i aktywnej grupie absolwentów prof. Piotr Czaja – prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Profesor P. Czaja i wiceprezes dr Jerzy Kici wręczyli wybranym przedstawicielom rocznika listy gratulacyjne i podziękowania za nadzwyczajną aktywność w rozwijaniu kontaktów ze swoją uczelnią. Organizatorzy przygotowali też pamiątkowy kufel, który wręczono wyróżniającym się członkom tej wspianiałej grupy absolwentów.

132. Oficjalne przemówienia i życzenia dla uczestników jubileuszu (fot. W. Kosibowicz)

133. List dziękczynny Stowarzyszenia Wychowanków AGH i okolicznościowe kufle ufundowane i подарowane wszystkim uczestnikom prze prezesa Wiesława Nowaka (fot. W. Kosibowicz)

Listem dziękczynnym od Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wyróżnieni zostali:

- dr Wojciech Harabasz – światowej klasy ekspert z zakresu kucia swobodnego i obróbki cieplnej odkuwek ciężkich ze stopów trudno-odkształcalnych, dyrektor techniczny Zakładów Kuźniczych VSG Hattingen, Huty Groeditz i Huty Poldi w Niemczech;
- Wiesław Nowak – właściciel i prezes zarządu firmy i Novmar, specjalizującej się na światowym rynku w budowie dużych obiektów przemysłowych, filantrop, znany poeta i mecenas sztuki;
- dr Andrzej Szydło – Huta Katowice;
- Czesław Skowronek – Huta Sędzimir;
- Stanisław Podwiński – Huta Andrzej;
- Wincenty Likus – Huta Stalowa Wola;
- Marian Pacanek – Huta Zawiercie;
- Ryszard Barcik – profesor i rektor Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku Białej;
- Zofia Łuklińska – profesor Queen Mary University of London;
- Jerzy Bąkowski – prezydent Stalowej Woli;
- Ryszard Łukawski – prezydent Sosnowca;
- Rudolf Kenig – prezes i główny organizator spotkań zjazdowych, dyrektor administracyjny Instytutu Metalurgii (1983–1987) i zastępca dyrektora administracyjnego AGH (1987–1989);

134. Prorektor AGH prof. Tadeusz Telejko wraz z wiceprezesem SW AGH dr Jerzym Kickim wręczają listy z podziękowaniami dla dyr. W. Likusa i prof. Z. Łuklińskiej (fot. W. Kosibowicz)

- dr Jerzy Kajtoch – współorganizator i kronikarz spotkań zjazdowych (1987–2022), dokumentator historii AGH, autor cenionej monografii wydanej pod patronatem Prezesa Wiesława Nowaka, którą opisał szczegółowo w wydanej z tej okazji monografii: *Wybrane zagadnienia z historii Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie*.

Podczas wieczornego spotkania długo i z wielkim emocjami wspominano minione czasy, komentowano żartobliwie problemy zaistniałe w czasie studiów, jak również wspominano tak ważne wtedy problemy osobiste. Długie dysputy przeplatano chóralnym śpiewem pieśni hutniczych – którym przewodził Wicek Likus, bard naszych spotkań, a tańcom i swawolom – inicjowanym przez DJ-a nie było końca.

Spotkanie rocznika „Górnicy 72”

Po prawie dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią udało się 4 września 2021 roku powrócić do spotkań absolwentów AGH dawnych Wydziałów Górniczego i Wiertniczo-Naftowego rocznika 1966–1972. Było to już dziewiąte spotkanie tej grupy liczącej obecnie 52 wychowanków, którzy regularnie spotykają się od kilku lat w pierwszy weekend września w Krakowie. W 2021 roku spotkanie rozpoczęło się od zwiedzenia wystawy: „Wszystkie arrasy króla”, dostępnej w Zamku Królewskim na Wawelu.

Na spotkania zawsze zapraszani są przedstawiciele Zarządu Głównego SW AGH i przeważnie zawsze uczestniczy w nich prof. Piotr Czaja – Prezes SW AGH – prywatnie kolega z rocznika 1973, przyjaciel grupy. W tej grupie wychowanków są inni aktywiści Stowarzyszenia Wychowanków AGH, dr Jerzy Kicki – Redaktor Naczelny „Vivat Akademia” oraz dr Czesława Ropa – wieloletnia sekretarz Zarządu Głównego SW.

W czasie spotkania w uczelni uczestnicy zgromadzili się w pawilonie A-4 na II piętrze pod tablicą pamiątkową profesora Juliana Sulimy-Samujły, którą odsłonięto w czasie obchodów 100-lecia AGH w październiku 2019 roku. Tu prof. P. Czaja przy-

135. Podczas zwiedzania wystawy:
„Wszystkie arrasy króla” w Zamku
Królewskiego na Wawelu
(fot. W. Borkowski)

pomniał sylwetkę profesora Samujły i jego zasługi dla polskiego górnictwa odkrywkowego, dla Wydziału Górniczego AGH oraz dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH, którego był współzałożycielem w 1945 roku. Tu trzeba zaznaczyć, że ta grupa wychowanków spontanicznie wsparła ideę wmurowania tej tablicy wnosząc wsparcie finansowe zapisując się tym samym na liście jej fundatorów. Po wizycie w uczelni odbył się uroczysty obiad i spotkanie koleżeńskie, które jak zwykle było okazją do długich rozmów i ciekawych wspomnień z czasów studenckich.

W 2022 roku ta wspaniała grupa obchodziła dziesięciolecie spotkań, których kulminacją było spotkanie celebrujące 50 rocznicę ukończenia studiów – jak to oni mówią – „w ich ukochanej Akademii Górniczo-Hutniczej” i na Wydziale Górniczym, który był pierwszy w historii tej uczelni i powinien w niej być obecny na zawsze, bo wszystko zaczyna się od górnictwa. Ta grupa wychowanków bardzo ostro zareagowała na zmianę nazwy Wydziału Górniczego i nieustannie apeluje o przywrócenie nazwy sygnalizującej, że jest to ten sam Wydział Górniczy, z którego powstała cała współczesna AGH.

Podsumowanie

Z tych kilku przedstawionych przykładów wynika jasno, że tradycje wykreowane w AGH przyciągają skutecznie absolwentów do swojej uczelni. Imponujące są te spotkania, na które przybywają dziesiątki wychowanków i witani są jako profesorowie, dyrektorzy, prezesi i eksperci w swoich specjalnościach, aby z obecną kadrą i młodzieżą akademicką celebrować ważne uroczystości jak: „Barbórka”, „Dzień Hutnika” czy przykładowo „Dzień Absolwenta” celebrowany corocznie w styczniu na Wydziale Wiertnictwa Nafty i Gazu.

136. Barbórkowe spotkanie wychowanków AGH (fot. Z. Sulima)

Na kartach tej kroniki Zarząd Stowarzyszenia Wychowanków AGH serdecznie dziękuje wszystkim zacnym jubilatam, a w szczególności inicjatorom i organizatorom takich spotkań, jakie zaprezentowano w tym rozdziale. Górnikom, Geologom, jak też Metalurgom, Geodetom i Ceramikom oraz wszystkim kultywującym okresowe spotkania rocznikowe serdecznie gratulujemy i życzymy kolejnych wzruszających spotkań. Dziękujemy bardzo wszystkim sponsorom, którzy sprawiają, że spotkania takie są łatwiejsze w organizacji. Wszystkim gratulujemy – mimo upływu lat – wspaniałej formy oraz wielu życiowych sukcesów. Życzymy dobrego zdrowia na dalsze lata i kolejnych spotkań w murach naszej drogiej AGH.

12. Działalność wydawnicza stowarzyszenia

Stowarzyszenie Wychowanków AGH od początku swojej działalności zajmowało się publikowaniem zarówno materiałów naukowych wypracowanych podczas konferencji i zjazdów stowarzyszenia, jak też materiałów o charakterze biograficzno-informacyjnych, dotyczących wybitnych postaci polskiego życia gospodarczego i związanych z AGH. Swojej biografii doczekał się patron AGH Stanisław Staszic, prof. Józef Morozewicz – współorganizator AG, czy wielki Polak papież Jan Paweł II. W licznych wydawnictwach widocznych i częściowo dostępnych online na stronie internetowej Stowarzyszenia pod adresem:

swagh.agh.edu.pl/?page_id=159

jest wiele bardzo ciekawych pozycji nawiązujących do tradycji w AGH, jak choćby wspaniałe dzieło prof. Artura Bębna: *Górnicza lampa się pali* czy książka Bronisławy Betlej: *W zgodzie z górnictwem – AGH pełna historii*. Bardzo bogatym źródłem wiedzy o stowarzyszeniu i o AGH są dwa wydania *Kroniki Stowarzyszenia* autorstwa Kazimierza Matla oraz *Kronika Kół SW AGH* autorstwa Kazimierza Matla i Teresy Nosal. Stowarzyszenie Wychowanków w ostatnim 10-leciu wzbogaciło nasze biblioteczki o wiele nowych i równie cennych pozycji. Wydawane jest regularnie nasze półroczne pismo „Vivat Akademia”, a od 2018 roku wydano pięć zeszytów nowej serii zatytułowanej *Non omnis moriar*, prezentującej życiorysy, sylwetki i miejsca spoczynku profesorów i innych pracowników AGH. Pojawiły się też książkowe wydawnictwa historyczne związane z AGH, a także liczne prace wychowanków trudniących się pisaniem prawie zawodowo.

„Vivat Akademia”

Pismo „Vivat Akademia” powstało w 2010 roku z inicjatywy Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków AGH i ówczesnego rektora prof. Antoniego Tajdusia.

Od momentu powstania pisma jego współtwórcą i redaktorem naczelnym był prof. Artur Bęben, były dziekan Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki oraz prorektor ds. nauczania AGH w latach 1981–1984. Po jego śmierci kierownictwo redakcji objął prof. Antoni Cieśla również były dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej oraz Prorektor ds. nauczania w latach 2005–2008. Po Jego rezygnacji z tego stanowiska funkcję redaktora naczelnego przejął dr inż. Jerzy Kicki – bardzo aktywny działacz wielu organizacji w AGH, a także założyciel Fundacji Nauka i Tradycje Górnicze na Wydziale Górniczym oraz Fundacji dla AGH działającej na rzecz całej uczelni. Redaktor Naczelny dr Jerzy Kicki rozbudował komitet redakcyjny, zapraszając do niego wielu wychowanków – również spoza Krakowa – trudniących się na co dzień także pisaniem. W Komitecie redakcyjnym pracowali i pracują: Jerzy Kicki (redaktor naczelny), Zbigniew Sulima (redaktor prowadzący), Bolesław Herudziński, Małgorzata Krokoszyńska, Wacław Muzykiewicz, Ewa Elżbieta Nowakowska, Teresa Nosal, Ireneusz Suliga, Marek Szczerbiński, Piotr Ubowski, Jerzy Tenerowicz, Jacek Balcewicz, Andrzej Kapłanek, a współpracowali: Henryk Pawełczyk i Centrum Komunikacji i Marketingu w Biurze Rektora AGH.

W okresie do końca 2024 roku wydano łącznie 28 numerów pisma, dokumentując większość ważnych wydarzeń odbywających się w AGH, jak również w Stowarzyszeniu Wychowanków. Ważną tematyką podjętą przez „Vivat Akademia” była prezentacja sylwetek licznych wychowanków, którzy osiągnęli znaczące sukcesy w światowej nauce, gospodarce, czy eksploracji ciekawych zakątków naszego globu.

W okresie ostatnich 10 lat (2016–2025) ukazało się 16 numerów pisma (od nr 13 do nr 28), z których jeden wydany po numerze 13. jest numerem specjalnym podsumowującym Jubileusz 70-lecia stowarzyszenia. W numerach 19–21 natomiast zamieszczono obszerne relacje z przygotowania i z przebiegu uroczystości jubileuszowych 100-lecia AGH. Wydane w tym czasie numery prezentują się następująco:

137. Pismo „Vivat Akademia” – numery 13–28 wydane w latach 2016–2025

Z okazji Jubileuszu 100-lecia AGH, Kolegium Redakcyjne „Vivat Akademia” w wydaniach 17–21 zamieściło cykl prezentacji zatytułowany: „Na 100-lecie AGH – 16 wydziałów”, co umożliwiło wszystkim piętnastu (bez najnowszego wydziału powołanego w roku 2016) wydziałom obszerną prezentację swojej historii oraz odniesionych sukcesów. Podczas realizacji tego projektu w „Vivat Akademia” ukazały się bardziej lub mniej szczegółowe historie poszczególnych wydziałów:

Wydanie Vivat	Wydziały
Rok 2017 jesień Nr 17	Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej, Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej
Rok 2018 wiosna Nr 18	Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska, Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej AGH, Wydział Wiertnictwa Nafty i Gazu, Wydział Metali Nieżelaznych
Rok 2018 jesień Nr 19	Wydział Odlewnictwa, Wydz. Energetyki i Paliw, Wydział Humanistyczny
Rok 2019 wiosna Nr 20	Wydział Matematyki Stosowanej, Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, Wydział Zarządzania
Rok 2019 jesień Nr 21	Wydział Górnictwa i Geoinżynierii, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, Na 100-lecie AGH: 16 wydziałów Podsumowanie

W projekcie nie wziął udziału najmłodszy – powstały w 2016 roku – Wydział Informatyki i Telekomunikacji. W numerze 21. redaktor naczelny prof. Antoni Cieśla podsumował cały cykl: „Na 100-lecie AGH – 16 wydziałów” podkreślając fakt, że te 15 opowiedzianych historii stanowi jedną całość, czyli skrócona historia stuletniej AGH.

W sprawie dystrybucji pisma „Vivat Akademia” podjęto decyzję o częściowej rezygnacji z wersji drukowanej na rzecz wersji elektronicznej. Przeprowadzono akcję składania zamówień na wersję drukowaną. W 2020 roku wdrożono, za zgodą rektora, elektroniczne przysyłanie VA do wszystkich pracowników AGH za pomocą poczty elektronicznej.

Seria *Non omnis moriar*

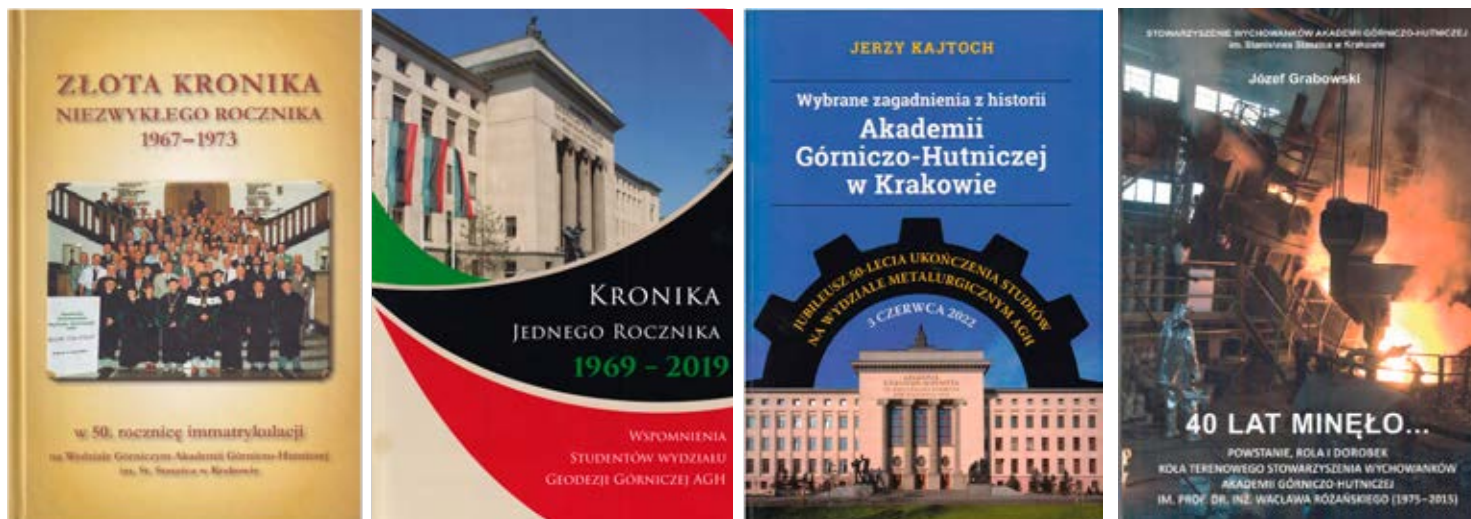
138. Broszury z cyklu *Non omnis moriar* wydane w latach 2018–2022

Wydawnictwa książkowe

W okresie 2016–2025 roku ukazały się drukiem liczne pozycje książkowe, tak te finansowane przez stowarzyszenie, jak również wiele innych opracowanych przez wychowanków lub przez grupy Absolwentów AGH przy okazji spotkań jubileuszowych, jak ponowna immatrykulacjach po 50 latach lub ostatnio „Złoty dyplom” czyli jubileusz 50-lecia uzyskania dyplomu AGH.

W 2017 roku ponowną immatrykulację po 50 latach – „Złoty indeks” – świętowali absolwenci Wydziału Górniczego immatrykulowani w 1967 roku tworzący Koło Rocznikowe „Górnicy ’73”. Z tej okazji z inicjatywy organizatorów jubileuszu: Piotra Czai, Antoniego Bochenka i Jerzego Kuśnierza, opracowane zostało wydawnictwo książkowe pod tytułem: *Złota Kronika Niezwykłego Rocznika*, prezentująca między innymi osobiste wspomnienia członków tej społeczności. Niezwykłość tego rocznika polega na licznych sukcesach jego członków. W gronie wychowanków są między innymi prof. Antoni Tajduś – były Rektor AGH, prof. Piotr Czaja – były dziekan Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, prof. Wacław Dziurzyński – były dyrektor Instytutu Mechaniki Górotworu PAN, prof. Stanisław Nawrat – były wiceprezes Jastrzębskiej Spółki Węglowej, wieloletni kierownik utworzonego w Jastrzębiu Zdroju Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego WGiG AGH. Niezwykłość tego rocznika, to również bardzo silne więzi pomiędzy jego członkami i regularne coroczne spotkania w różnych lokalizacjach. Przykładowo na uroczystość ponownej immatrykulacji po 50 latach zgłosiła się rekordowa liczba 106 absolwentów spośród 198 dyplomowanych i 145 żyjących.

Podobne wydawnictwo książkowe przygotował zespół autorski: Adam Boroń, Krystian Wachowski i Anita Ponikło: *Kronika Jednego Rocznika 1969–2019* zawierające wspomnienia absolwentów Wydziału Geodezji Górniczej, rozpoczynających studia w 1969 roku. Z okazji 50-lecia ukończenia studiów na Wydziale Metalurgicznym została opracowana przez dr Jerzego Kajtocha wartościowa książka prezentująca bardzo szczegółowo wybrane zagadnienia z historii AGH, a wydana przy wsparciu innego absolwenta z tego rocznika Wiesława Nowaka – prezesa rodzinnej firmy Novmar z Krakowa. Książka ukazuje istotny wkład metalurgów w rozwój uczelni oraz prezentuje wiele ciekawych wątków dotyczących pięknych tradycji hutniczych kultywowanych w AGH.

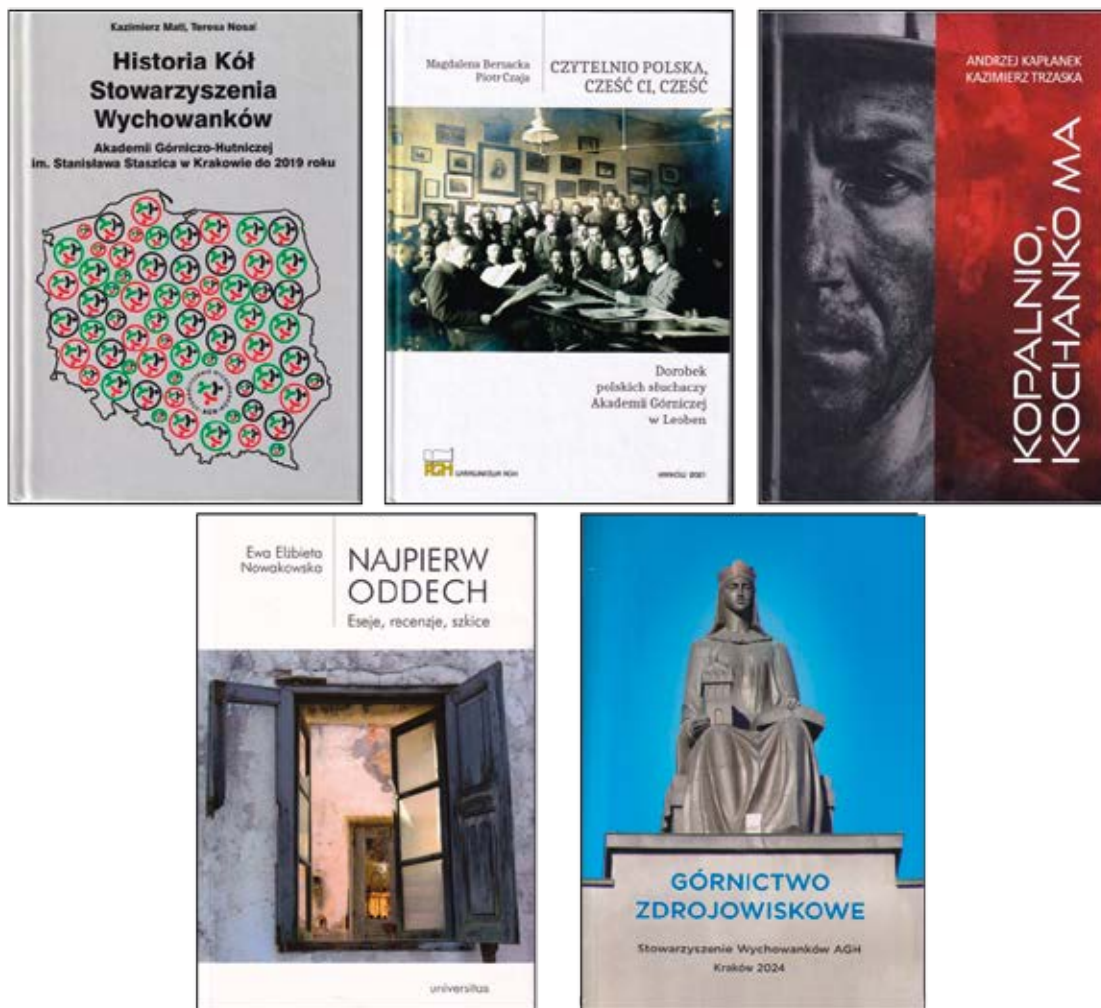

139. Jubileuszowe Kroniki kół absolwenckich wydane w latach 2017–2021

12. Działalność wydawnicza stowarzyszenia

Do znaczących pozycji wydawniczych z tego okresu należy zaliczyć:

- a) kronikę: *Historię Kół Stowarzyszenia Wychowanków AGH* – autorstwa Kazimierza Matla i Teresy Nosal,
- b) książkę: *Czytelnio Polska część Ci część* – autorstwa Magdaleny Bernackiej i Piotra Czai,
- c) książkę: *Kopalnio kochanko ma* – autorstwa Andrzeja Kapłanka i Kazimierza Trzaski,
- d) książkę: *Najpierw oddech. Eseje, recenzje, szkice* – autorstwa Elżbiety Ewy Nowakowskiej,
- e) broszurę „Górnictwo Zdrojowiskowe” – autorstwa dr Danuty Reško.

140. Wydawnictwa książkowe Stowarzyszenia Wychowanków AGH w latach 2016–2024

Oprócz *Kroniki Kół Stowarzyszenia Wychowanków* znaczącą pozycją wydawniczą jest książka: *Czytelnio Polska część Ci część* autorstwa Magdaleny Bernackiej i Piotra Czai.

Czytelnia Polska w Leoben była ośrodkiem, w którym rozwijała się myśl o polskiej uczelni górniczej, a po jej powstaniu na polski grunt przenoszono wzorce współpracy pomiędzy wychowankami. W rezultacie utworzono w Akademii Górniczej najpierw Stowarzyszenie Asystentów AG, a potem w 1945 roku Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczej. Wszystko to, co działo się w Czytelni Polskiej w Leoben pod koniec XIX i na początku XX wieku, posłużyło za materiał do książki, która powstała dzięki niezwykłemu zapałowi i determinacji lekarki z Katowic Magdaleny Bernackiej – wnuczki bardzo aktywnego leobeńskiego absolwenta inż. Stefana Łukasiewicza. Z kolei dla współautora – profesora Piotra Czai – podjęcie prac nad monografią było spłaceniem swoistego długu wdzięczności, zaciągniętego przez AGH i Stowarzyszenie Wychowanków wobec licznej rzeszy polskich patriotów, marzących o wolnej Polsce i polskiej uczelni górniczej, do których należał między innymi profesor Jan Zaráński, współtwórca Akademii Górniczej w Krakowie. Prace nad książką rozpoczęto z tą myślą, że będzie ona uzupełnieniem historii edukacji górniczej Polaków przed powstaniem krakowskiej Akademii Górniczej. Przed jubileuszem 100-lecia AGH ukazała się bowiem trzutomowa monografia autorstwa Anny Siwik, Reginy Artymiak i Juliana Kwieka prezentująca większość dokumentów związanych z powstaniem naszej uczelni. Pojawiło się więc pytanie: „A co było wcześniej?”, „Skąd się brały kadry inżynierskie dla przemysłu wydobywczego i metalurgii rozwijającego się na ziemiach Rzeczypospolitej?” Po konferencji zorganizowanej na 100-lecie niepodległości Polski w GIG w Katowicach, gdzie wystąpiła także Magdalena Bernacka uznano za celowe podjęcie prac nad monografią, przy zaangażowaniu również Stowarzyszenia Wychowanków AGH, a dokładnie jego prezesa prof. Piotra Czai.

Dzieło powstało, a prezentacja tej książki odbyła się najpierw w AGH 2 lipca 2021 roku, a potem w wielu miastach i regionach – wszędzie tam skąd pochodzili leobeńczycy i tam gdzie inżynierowie z Leoben rozwijali polski przemysł i nauki górnicze. W monografii zamieszczono informacje o 579 polskich słuchaczach uczelni w Leoben, a w przypadku 145 zamieszczono obszernie życiorysy.

W trakcie prezentacji książki w AGH odtworzono muzykę i odśpiewano pierwszy raz od prawie 100 lat: „Hymn czytelnii polskiej”, z którego zaczerpnięto słowa będące tytułem książki. Oto wzruszające i głęboko patriotyczne słowa hymnu napisanego w 1910 roku przez leobeńczyka dr. Kazimierza Windakiewicza związanego z Krakowem i Wieliczką:

Powstańmy bracia wszyscy wraz
Jak jeden szereg zwarty.
Niech wszyscy łączność widzą w nas,
Choć polski kraj rozdarty.

Bo skoro wróg do naszych miast
Powbijał granic pale,
To właśnie my musimy strzec
Jedności swej wytrwale.

Przez podział kraju pragnął wróg
Nas rozbić na odłamy,
Bo któż przypuszczał z jego sług,
Że my się tak kochamy.

Że miłość jak łańcucha stal
W łączności nas ukrzepi,
Że rozdział Polski, granic pal
Dusz polskich nie rozszepi.

Czytelniu Polska, cześć Ci, cześć!
Że tutaj na obczyźnie,
Podążasz bratnim węzłem spleść
Młodzieży serca bliźnie.

Bo skoro przyjaźń złączy nas
Niezlomnych uczuć wstęgą,
Odwalim z Polski grobu głaz
Złączonych sił potęgą.

141. Prezentacja książki:
Czytelnio Polska cześć Ci cześć w auli AGH
– 2 lipca 2021 roku (fot. Z. Sulima)

Duże zainteresowanie książką sprawiło, że była ona prezentowana w wielu ośrodkach kraju, a także za granicą. Oto najważniejsze wydarzenia z tym związane.

1. Pra-prezentacja książki w auli AGH (2 Lipca 2021 roku) z udziałem władz uczelni i licznie przybyłych potomków leobeńczyków oraz wielu znanych krakowskich historyków. Szczegóły dostępne są online pod adresem: swagh.agh.edu.pl/?p=4316
2. Omówienie książki w jesiennym numerze (48) z 2021 roku Czasopisma Ormiańskiego „AWEDS”. Szczegóły dostępne pod adresem: swagh.agh.edu.pl/?p=4765
3. Spotkanie z autorami książki na antenie Polskiego Radia Kraków (27 listopada 2021 roku) w ramach audycji z cyklu: „Na wschód od zachodu” prowadzonej przez znaną dziennikarkę – znawczynię problemów mniejszości narodowych w Polsce panią Annę Kluz-Łoś. W audycji zaprezentowano najważniejsze przesłanie książki: „Czytelnio Polska cześć Ci cześć” oraz niektórych bohaterów monografii związanych z Krakowem. Szczegóły w relacji dostępnej pod adresem: swagh.agh.edu.pl/?p=4765
4. 20 grudnia 2021 roku w siedzibie Wielickiego Centrum Kultury przy Rynku Górnym 6 odbyło się kolejne spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczanie” BIS!, na którym wspominano sylwetki i zasługi Wieliczian – byłych studentów Akademii Górniczej w Leoben, zaprezentowanych w książce: *Czytelnio Polska cześć Ci cześć* wydanej w AGH w czerwcu 2021 roku. Relacja ze spotkania dostępna pod adresem: swagh.agh.edu.pl/?p=4875

142. Krosno – uczestnicy wykładu w krośnieńskiej „Naftówce” – 1 lipca 2023 roku (fot. P. Czaja)

5. Prezentacja książki w Klubie Inteligencji Katolickiej w Katowicach (24 lutego 2022 roku). W tej prezentacji skoncentrowano się na leobeńczykach, którzy brali czynny udział w zabiegach o „Polski Śląsk” oraz w odbudowie przemysłu wydobywczego na Śląsku.
6. Omówienie książki: *Czytelnio Polska Cześć Ci cześć* w 52. wydaniu Biuletynu wydawanego przez Stowarzyszenie Polskich Inżynierów i Techników w Austrii. Szczegóły na stronie SW AGH pod adresem: swagh.agh.edu.pl/?p=5753
7. Prezentacja książki: *Czytelnio Polska Cześć Ci cześć* w Książnicy Cieszyńskiej (3 lutego 2023 roku) gdzie odbyło się kolejne spotkanie Autorów z grupą entuzjastów i badaczy historii Śląska Cieszyńskiego. Tu obecni byli nie tylko zainteresowani Polacy, ale także polskie media funkcjonujące w Czeskiej Republice na terenie Śląska Cieszyńskiego. Szczegóły pod adresami: swagh.agh.edu.pl/?p=5926 oraz kc-cieszyn.pl/strona_glowna/o-bibliotece/.
8. Prezentacja książki w Biuletynie Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Drohobyckiej nr 31 z grudnia 2022 roku. W artykule Władysława Olszewskiego zatytułowanym: „Z Akademii Górniczej w Leoben na ziemię drohobycką” – Autor zwrócił szczególną uwagę na 76 osób (spośród 579) związanych z ziemią drohobycką. Praca ta potwierdziła, że książka: *Czytelnio Polska cześć Ci cześć* spełniła swoje zadania ożywiając pamięć o setkach wspomniałych inżynierów wykształconych w Leoben i mających swoje miejsca w historii wielu polskich regionów.
9. Prezentacja leobeńczyków przywołanych w książce: *Czytelnio Polska Cześć Ci Cześć*, związanych z rozwojem Światowej Kolebki Przemysłu Naftowego jakim jest region Podkarpacia. Prezentacja odbyła się w ramach obchodów 75-lecia funkcjonowania Zespołu Szkół Naftowo-Gazowniczych im. Ignacego Łukasiewicza w Krośnie w (29 czerwca i 1 lipca 2023 roku), gdzie autorzy książki wygłosili wykład zatytułowany: „Edukacja pierwszym krokiem do rozwoju gospodarczego”.

13. Działalność turystyczna i rekreacyjna stowarzyszenia

Wspólny odpoczynek i wędrowanie do ciekawych miejsc jest preferowaną formą spędzania czasu w Stowarzyszeniu Wychowanków AGH, zarówno podczas wakacyjnych przerw urlopowych, jak też w innych okresach. Ostatnie dziesięciolecie było pod tym względem bardzo owocne, choć brutalnie zakłóciła je pandemia korona wirusa SARS-COV2, która praktycznie na dwa lata wyeliminowała możliwość wspólnych wyjazdów. Poniżej zaprezentowano krótkie relacje z odbytych wakacyjnych wypraw stowarzyszenia.

Wakacyjne zagraniczne wyprawy stowarzyszenia

X wyprawa Stowarzyszenia Wychowanków do Grecji i Albanii (2017)

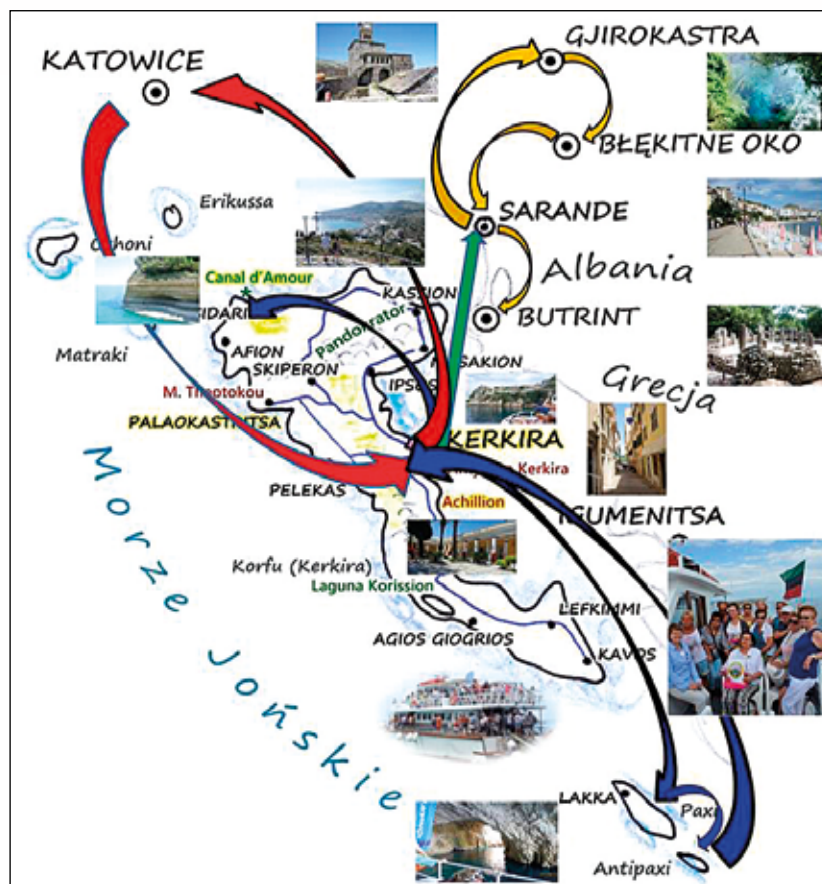
W 2017 roku wielkim nakładem pracy koleżanki Renaty Wacławik-Wróbel zorganizowano dwutygodniową wyprawę samolotową na wyspę Korfu (Grecja) oraz do kurortu Saranda w południowej Albanii. Całą przebytą trasę obrazuje mapka.

Zarówno wyspa Korfu jak i okolice kurortu Saranda w Albanii obfitują w ciekawe miejsca, które były przedmiotem licznych wypraw i wycieczek. Zwiedzono między innymi:

a) w Grecji:

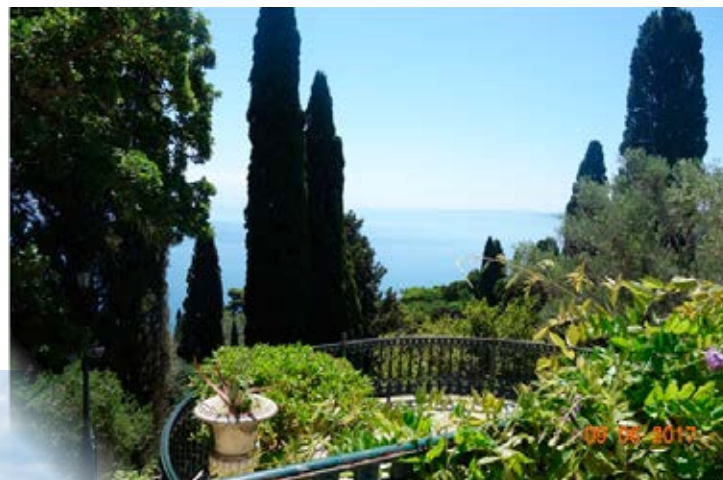
- pobyt wypoczynkowy w ośrodku turystycznym Sidari (północno-zachodnia część wyspy Korfu),
- zapoznanie się i zwiedzenie miasta Kerkira z pałacem legendarnej i filmowej cesarzowej Sissi oraz bajecnym starym miastem, potężną twierdzą i wieloma innymi zabytkami,

143. Plan X wyprawy SW AGH do Grecji i Albanii w 2017 roku

144. W pałacu cesarzowej Sissi na wyspie Korfu
(fot. A. Mucha-Szlązak i P. Czaja)

145. Wycieczka statkiem po Morzu Jońskim
(fot. A. Mucha-Szlązak)

13. Działalność turystyczna i rekreacyjna stowarzyszenia

- rejs statkiem wycieczkowym po morzu Jońskim, z wizytą na wyspach Paxos i Antipaxos oraz oglądaniem błękitnych jaskiń na Morzu Jońskim,
- zwiedzanie osobliwości wyspy Korfu z jej najwyższym szczytem Mount Pantokrator włącznie, skąd roztaczają się wspaniałe widoki na całą okolicę i wysepki wyrastające z tafli lazurowego morza.

b) w Albanii:

- pobyt wypoczynkowy w turystycznej perle Albanii – Saranda na południu kraju,
- wyprawa do historycznego miasta Gjirokastra gdzie między innymi urodził się kontrowersyjny przywódca Albanii Enver Hodża,
- wizyta u źródła rzeki Bystrica – zwanego w Albanii „Błękitnym Okiem” – ewenementu natury hydrologicznej i geologicznej,
- wyprawa na górę zamkową w Sarandzie gdzie odbyło się uroczyste spotkanie kierownictwa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków AGH z albańskimi przedstawicielami zagranicznego Koła Wychowanków AGH w Tiranie,

146. Na górze zamkowej w Sarandzie. Spotkanie z albańskimi wychowankami AGH (fot. A. Mucha-Szlązak)

- wizyta w Butrincie – antycznym mieście Bałkanów sięgającym swą historią do VIII wieku przed naszą erą.

W tej wakacyjnej wyprawie wzięło udział 26 członków i sympatyków SW AGH. Wyjazd należy zaliczyć do bardzo udanych, a wizytę u byłych albańskich studentów AGH do nostalgicznych i wzruszających.

XI wyprawa SW AGH do Hiszpanii i Portugalii (2018)

Inżynier Henryk Kopeć – bardzo aktywny działacz stowarzyszenia, stanął na czele grupy organizatorów wyprawy do Portugalii i Hiszpanii. 29 uczestników wyprawy po przełocie do Lizbony uczestniczyło w autokarowej wędrówce liczącej 2100 km do najwspanialszych perełek architektonicznych Portugalii oraz najczęściej odwiedzanych sanktuariów: Maryjnego w Fatimie (Portugalia) czy sanktuarium św. Jakuba w Santiago de Compostela (Hiszpania).

Do największych atrakcji wyprawy należały:

- Malowniczo położone na wzgórzu u ujścia rzeki Duero do Atlantyku miasto Porto z kościołem św. Franciszka, wzgórzem katedralnym i nastrojowymi uliczkami handlowymi i zabytkową księgarnią Lello, gdzie narodziła się powieść o Harrym Potterze.
- Miasto Braga z głównym ośrodkiem katolickim zwanym portugalskim Rzymem, a w nim zwiedzenie Katedry oraz najwspanialszego sanktuarium Portugalii – Bom Jesus Do Monte.
- Miasto Guimaraes – pierwsza stolica państwa portugalskiego.
- Miasto Santiago De Compostela (Hiszpania) z centrum wpisanym na listę UNESCO oraz z Sanktuarium św. Jakuba – najważniejszym centrum pielgrzymkowym Europy i jednocześnie wspaniałym pomnikiem architektury romańskiej w Hiszpanii.
- Miasto Coimbra – dawna stolica Portugalii, znana z najstarszego w Portugalii Uniwersytetu założonego w 1290 roku ze wspaniałą barokową biblioteką wpisaną na listę UNESCO.
- Sanktuarium maryjne w Fatimie. Udział w wieczornej procesji ze świecami.
- Stolica Lizbona, a w nim: Belem – uroczą nabrzeżną dzielnicą miasta, pełną pomników portugalskiego złotego wieku, klasztor Hieronimitów z grobowcem odkrywcy Vasco de Gamy oraz pomnikiem odkryć geograficznych i słynną wieżą Belem.
- Obidos i Alcobaca, z najważniejszym zabytkiem Portugalii – klasztorem i kościołem Cystersów wpisanym na listę UNESCO.

147. Trasa wyprawy do Portugalii i Hiszpanii w roku 2018

148. Święte schody Bom Jesus Do Monte
(fot. A. Mucha-Szlązak)

149. Przed bramą klasztoru
Hieronimitów
(fot. A. Mucha-Szlązak)

150. Grupa SW AGH pod wieżą Belem (fot. A. Mucha Szlżak)

I ta wyprawa, bardzo dobrze odebrana przez jej uczestników należała do świetnej lekcji historii, architektury, geografii i chrześcijaństwa w Europie. Był też czas na relaks i odpoczynek na plaży Oceanu Atlantyckiego.

XII wyprawa SW AGH do Krajów Nadbałtyckich, Helsinek i Petersburga

XII autokarowa wyprawa SW AGH została przygotowana i zrealizowana we współpracy z Biurem Podróży Quick Tours z Olecka. Koordynatorem wyprawy był podobnie jak w 2018 roku kolega Henryk Kopeć, który zgromadził 40 osobową grupę entuzjastów historii i podróżowania. Trasa wiodła z Krakowa przez Katowice i Piotrków Trybunalski do Krajów Bałtyckich Litwy, Łotwy, Estonii oraz promem do Helsinek i Petersburga, a potem do Krakowa z programem turystycznym na Litwie. Tę trasę grupa pokonała w ciągu 12 dni zwiedzając wszystkie najważniejsze obiekty turystyczne w tych krajach. Specjalny pobyt

w Petersburskim Instytucie Górniczym zorganizowano dzięki osobistym kontaktom i bardzo dobrej współpracy prof. Piotra Czai – byłego dziekana Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, obecnego Prezesa SW AGH z tamtejszym Wydziałem Górniczym i władzami uczelni, reprezentowanymi przez prof. Leonida Sinkowa – Prorektora ds. Współpracy. Pandemia koronawirusa SARS COV2 w 2020 roku i potem agresja Rosji na Ukrainę w 2021 roku współpracę tę całkowicie przerwały.

151. Wizyta w trzecim najstarszym uniwersytecie górniczym Europy (1773) w Sankt Petersburgu (fot. H. Kopeć)

Szczegółowy program wyprawy obejmował zwiedzanie następujących miast i zabytków:

- Ryga – stolica Łotwy, a w niej: Stare Miasto, Dom Bractwa Czarnogłowych, zespół średniowiecznych kamieniczek tzw. „Trzej Bracia”, Ratusz, Mała i Wielka Gildia, Katedra Domska, kościół Św. Jakuba, budynek parlamentu.
- Tallin – stolica Estoni ze swoją bogatą historią sięgającą XIV wieku i licznymi zabytkami.
- Helsinki – stolica Finlandii ze swymi zabytkami jak: stare miastem, Sobór Uspieńskiego, Kanavaterminaali, Suomenlinna z największą na Bałtyku twierdzą obronną, plac Senacki z katedrą luterańską i kościołem w skale.
- Petersburg – miasto carów i centrum rewolucji komunistycznej z 1918 roku z najważniejszymi zabytkami jak: Krążownik „Aurora”, Twierdza Pietropawłowska, Katedra pod wezwaniem św. Izaaka, Pomnik Piotra I „Jeździec Miedziany”, Cerkiew Zbawiciela Na Krwi, Ermitaż wraz z wystawą Impresjonistów – jednego z największych światowych zbiorów dzieł sztuki. Sale reprezentacyjne pałacu Zimowego, arcydzieła Leonardo da Vinci, Rafaela, Rembrandta, Rubensa.
- Carskie sioło, letnia rezydencja cara i słynny Pałac Katarzyny ze słynną Komnatą Bursztynową, odtworzoną z okazji 300-lecia Sankt Petersburga.
- Sankt Petersburg Mining University: (Sankt Petersburski Uniwersytet Górniczy), gdzie podziwiano wspaniałe muzeum geologiczne, oraz historyczną aulę Katarzyny II, a także małą uniwersytecką cerkiew prawosławną odrestaurowaną po odwilży zwanej „pierestrojką”.

- Kowno, drugie co do wielkości miasto na Litwie, a w nim: zamek, kościół św. Jerzego, seminarium duchowne, Plac Ratuszowy, Dom Perkuna, kościół Witolda, katedra kowieńska.
- Wilno, a w nim: starówka z Ostrą Bramą, Świątynia Unicka, cela Konrada, Cerkiew Św. Ducha, plac Ratuszowy, urocze boczne uliczki starówki, polski kościół Św. Ducha, kościół Św. Trójcy, Uniwersytet Wileński, plac Katedralny i oczywiście pomnik Adama Mickiewicza.
- Druskienniki ze słynnym uzdrowiskiem.

152. Grupa pod pomnikiem Adama Mickiewicza w Wilnie (fot. H. Kopeć)

Relację szczegółową z wyprawy można znaleźć w 21 numerze Vivat Akademia (str. 85–92) dostępnym także online pod adresem: swagh.agh.edu.pl/wp-content/uploads/2025/01/vivat_021.pdf.

Wyprawa Wychowanków AGH do Włoch

W hołdzie św. Janowi Pawłowi II i w dowód pamięci, w roku Jubileuszu 100-lecia naszej uczelni dr Paweł Suliński w 2019 roku zorganizował wyprawę-pielgrzymkę do Watykanu. Jej przebieg zrelacjonowano w rozdziale 9. Była to pierwsza część zaplanowanej na lata 2019 i 2020 akcji dla uczczenia 100-lecia istnienia naszej uczelni i 100-lecia urodzin papieża Polaka.

Stowarzyszenie Wychowanków AGH przygotowało na 2020 rok drugą część włoskiej wyprawy, która miała w programie mszę św. przy grobie św. Jana Pawła II 19 maja, to jest dokładnie dzień po 100-leciu urodzin papieża Polaka. Niestety pandemia Koronawirusa SARS COV2 uniemożliwiła wszystkie podróże zagraniczne, zwłaszcza do Włoch, gdzie na początku pandemia uderzyła z ogromną siłą, zmuszając władze Italii do odwołania wszystkich zgromadzeń i podróży grupowych po terytorium tego kraju.

W miejsce tej podróży 18 maja 2020 roku Stowarzyszenie Wychowanków AGH zorganizowało uroczystą mszę św. w Kolegiacie św. Anny w Krakowie. Jak wiemy w czasie pandemii obowiązywały limity miejsc podczas uroczystości kościelnych, dlatego chyba po raz pierwszy w historii na mszę świętą trzeba było uzyskać od organizatorów miejscówkę. W kolegiacie św. Anny obowiązywał limit 76 osób i te zostały w całości wykorzystane. Na szczęście pandemia wyzwoliła lawinowo używanie technologii online do transmisji za pośrednictwem portalu Youtube do sieci wielu wydarzeń i także tym razem mszy świętej, co umożliwiło uczestnictwo w niej dodatkowo ponad 300 osobom.

153. Uroczysta msza św. w Kolegiacie św. Anny z okazji setnych urodzin św. Jana Pawła II – orszak liturgiczny (fot. Z. Sulima)

We mszy św. uczestniczyli: urzędujący rektor prof. Tadeusz Słomka, prof. Jerzy Lis – rektor elekt i były rektor prof. Mirosław Handke, który zapoczątkował proces nadania papieżowi Janowi Pawłowi godności doktora honoris causa AGH.

154. Rektorzy uczestniczący we mszy świętej (z lewej) i wystąpienie wspomnieniowe rektora AGH prof. T. Słomki (z prawej)
(fot. Z. Sulima)

Stowarzyszeniowa wyprawa do Włoch – odsłona trzecia

Nie udało się w 2020 roku ze względu na pandemię – więc biuro turystyczne Orlando Travel zaproponowało na październik 2021 roku wyprawę na południe Włoch, do krainy Apulia pod wdzięcznym hasłem „Echo włoskiej Apulii”. Program tej wyprawy prezentuje poniższa mapka.

155. Plan podróży pod hasłem „Echo włoskiej Apulii”.

Po przylocie w godzinach porannych do Bari – stolicy regionu Apulia natychmiast przystąpiono do realizacji bogatego programu, w którym znalazło się zwiedzanie takich osobliwości jak:

A. Stolica regionu Apuli miasto Bari i jego perełki turystyczne, do których należy zaliczyć między innymi:

- Bazylikę św. Mikołaja, w której znajduje się ołtarz i grobowiec królowej Bony oraz cudowna kolumna św. Mikołaja. I tu wyjaśniła się dla wielu tajemnicza historia św. Mikołaja związana z celebrowaną w świecie zachodnim tradycją obdarowywania się prezentami 6 grudnia. Według podań i legend Mikołaj z Miry odziedziczył po rodzicach znaczący majątek, przez co przez lata pomagał najuboższym mieszkańcom miasta, zwłaszcza dzieciom. Wyróżniał się wielką wrażliwością na potrzeby innych. Od IX wieku Mikołaj był czczony tak w chrześcijaństwie wschodnim i zachodnim jako święty i cudotwórca.
- Zamek Castello Normano Svevo.
- Uroczę włoskie uliczki z pokazem sztuki ręcznego wyrobu makaronu.

B. Miasto Matera – miasto wykute w skale, wpisane w 1993 roku na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Miasto absolutnie wyjątkowe na skalę światową. Według historyków – to jedno z najstarszych miast świata i najbardziej spektakularny przykład osadnictwa jaskiniowego w Europie. W 1954 roku rząd włoski podjął decyzję o przymusowym wysiedleniu ludności, którą przeniesiono do wybudowanych specjalnie nowoczesnych mieszkań w blokach. Do połowy XX wieku Matera uznawana była za region hańby i ubóstwa włoskiego społeczeństwa. Na przełomie wieku XX i XXI miasto Matera stało się pozytywną wizytówką Włoch. Stało się planem filmowym wielu znanych produkcji z udziałem największych aktorskich sław światowego kina. Tu nakręcono wiele scen do głośnego filmu „Pasja” w reżyserii Mela Gibsona.

156. Matera miasto w skale wykute – obraz z tarasu widokowego (fot. P. Czaja)

157. Miasto kamienne –
model (fot. P. Czaja)

158. Katedra w Materze (fot. P. Czaja)

Nad miastem góruje romańska Katedra wybudowana w 1270 roku. Jej patronką jest Santa Maria della Bruna. Świątynia ma 52-metrową dzwonnice z wieżą, a obok głównej bramy znajduje się posąg Maryi. Kościół posiada także charakterystyczną rozetę z szesnastoma częściami oddzielanymi przez kolumny.

C. Miasto Gravina: położone na zboczach wapiennego wąwozu Gravina. Do miasta prowadzi droga rzymska po malowniczym starożytnym kamiennym moście. Miasto Gravina podobnie jak Matera jest pełne wspaniałych świątyń i obiektów historycznych.

159. Most na drodze rzymskiej prowadzącej do miasta Gravina (fot. P. Czaja)

D. Białe miasto Ostuni i urocze miasteczko truli – Alberobello.

Ostuni, zwane po włosku la Città Bianca, białe miasto Apulii, które majestatycznie wznosi się na wzgórzu, na wysokości 218 m n.p.m.

Piękno i urok tego miasta można odnaleźć w opisie napotkanym w Internecie [8]:

(...) „To miasto wymuskaną bielą wyraźnie odcina się od błękitu morza i nieba. Zachwyca turkusowym kolorem okiennic, różowymi bugenwille, zielonymi drzwiami oraz złotem zachodzącego słońca. Przysiadając na schodach można usłyszeć szelest uciekających jaszczurek, i pomruki kwiatowych dzwonek. Ludzkie głosy są jakby w oddali, niewyraźne, ledwie słyszalne. To miasto samo opowiada swoją historię, podbija serca, rozkocha duszę każdego kto tu dotrze”.

160. Białe miasto Ostuni (fot. Internet [8])

Wąskie uliczki i piękne zakamarki białego miasta Ostuni – to nie lada atrakcja dla ludzi mieszkających we współczesnych miastach. Tam, mimo bardzo wąskich i stromo nachylonych uliczek, napotkać można w nich zręcznie poruszające się – „na centymetry” – pojazdy mechaniczne: od zwykłych samochodów po dziwne trójkołowe wehikuły dowożące potrzebne do życia środki.

161. Grupa na malowniczych uliczkach Ostuni (fot. J. Siedlecki)

Centralnym miejscem miasta Ostuni jest plac „Piazza della Libertà” z kolumną św. Oronzo.

162. Grupa SW AGH na placu „Piazza della Libertà” (fot. J. Siedlecki)

Prawdziwą perłą Ostuni jest Katedra Santa Maria Assunta (Najświętszej Marii Panny Wniebowziętej), chlubiącą się jedną z największych rozet widocznych na frontonie świątyni.

Jedną z większych atrakcji Apulii są domki trulli o kołowym obrysie zwieńczone kamiennym dachem w kształcie stożka. Domki takie budowano na pastwiskach i obszarach rolnych jako schronienie przed ostrym słońcem i miejsce przechowywania narzędzi potrzebnych do pracy w winnicach lub w gajach oliwnych, które pokrywają każdy skrawek tutejszej ziemi. Domki trulli można było łatwo rozbierać i łatwo ponownie je zbudować i miało to ponoć służyć zręcznemu omijaniu obowiązujących przepisów podatkowych. Stolicą domków trulli jest miasteczko Alberobello.

Podróżnicy z AGH zakończyli tu trzeci dzień podróżniczych trudów po Apulii.

163. Grupa SW AGH przed katedrą Santa Maria Assunta (fot. P. Czaja)

164. Spacer pośród domków trulli
(fot. J. Siedlecki)

E. Wzgórze Monte San Angelo i miasto San Giovanni Rotondo

Podróżując po regionie Apulii grupa dotarła do miejsc usytuowanych w górzy-
stej enklawie Gargano. Z poziomu
morza, krętą „do bólu” drogą górską,
ponad głębokimi przepaściami autokar
wdrapał się do miasta usytuowanego
na rzędnej 865 m npm.

W mieście Monte Sant’Angelo
znajduje się jedno z najświętszych
w kościele katolickim sanktuariów
ku czci świętego Michała Archanioła.
Na szczycie góry wznosi się Jego bazyli-
ka datowana na 1237 rok, zwana Bazyli-
ką Niebiańską, składającą się z dwóch
części: pierwszej – murowanej – utrzy-

165. Miasto Monte Sant’ Angelo
(fot. P. Czaja)

166. Podziemna kaplica w grocie
Sant' Angelo (fot. P. Czaja)

manej w stylu gotyckim, drugiej – dużej podziemnej wapiennej groty – będącej dziełem natury. W centralnym miejscu groty ustawiona została figura Michała Archanioła. Sama grota wystrojem przypomina nieco podziemne komory Kopalni Soli „Wieliczka”.

Odwiedzając wzgórze Mont Sant'Angelo nie sposób nie zatrzymać się w sanktuarium charyzmatycznego świętego Ojca Pio w miasteczku San Giovanni Rotondo.

Święty Ojciec Pio – ten niezwykle zakonnik znany jest dobrze katolikom w Polsce i na całym świecie. Zasłynął z wielu cudów jakie czynił za życia.

Bardzo głośnym echem odbił się cud przywrócenia wzroku niewidomej dziewczynce, która od urodzenia nie miała wykształconych źrenic. Największą jednak Jego tajemnicą były stygmaty męki Chrystusowej. Rany po gwoździach ukrzyżowanego Jezusa na dłoniach, na stopach i rozległą krwawiącą ranę w boku nosił przez większość swego życia. Ojca Pio beatyfikował w 1999 roku i kanonizował w 2002 roku Papież Jan Paweł II, który już w 1948 roku – jako doktorant na studiach w Rzymie spotkał się

167 a.b. Bazylika św. Ojca Pio w san Giovanni Rotondo (fot. P. Czaja)

z Ojcem Pio i nawet u Niego się wyspowiadał. Podczas tej niezwyklej spowiedzi Karol Wojtyła usłyszał niezrozumiałe dla niego wtedy, ale prorocze słowa, że któregoś dnia zasiądzie na „najwyższym stanowisku w Kościele”. Proroctwo spełniło się 16 października 1978 roku to jest 30 lat po spotkaniu ze świętym zakonikiem.

W Polsce głośnym jest również cudowne uzdrowienie Wandy Półtawskiej. Gdy biskup Karol Wojtyła uczestniczył w Soborze Watykańskim II w 1962 roku, Jego koleżanka Wanda Półtawska (lat 42) – matka czworga dzieci – śmiertelnie zachorowała. Zmarłszy tą wiadomością biskup Wojtyła pisze do Ojca Pio list z prośbą, aby się wstawił za tą kobietą. Wanda Półtawska – ku zaskoczeniu lekarzy w Krakowie cudownie wyzdrowiała bez konieczności operacji, którą postanowiono ratować chorą. Po latach sama przyjechała do Ojca Pio – On nigdy wcześniej jej nie widząc rozpoznał ją w tłumie – położył na niej ręce – choć nigdy tego wcześniej nie robił – i powiedział „va bene”- już dobrze.

Święty Ojciec Pio spoczywa pod głównym ołtarzem bazyliki, w dolnej kaplicy o bardzo specyficznym wystroju, bogatym w kolor złoty.

168. Złota kaplica grobu św. Ojca Pio (fot. P. Czaja)

Dopełnieniem wyprawy było złożenie hołdu polskim poległym bohaterom walczącym we Włoszech i pochowanym na polskim cmentarzu wojennym w Casamassima koło Bari. Ofensywa południowa wojsk alianckich we Włoszech podczas II wojny światowej trwała ponad 5 miesięcy i kosztowała życie tysięcy ofiar. Dzisiaj we Włoszech znajdują się 4 cmentarze wojenne: na Monte Cassino (1072 poległych), w Bolonii (1432 poległych), Loreto (1112 poległych) i właśnie Casamassima (431 poległych). Należy zaznaczyć, że wszystkie polskie cmentarze wojenne z okresu II wojny światowej są doskonale zorganizowane i utrzymane w idealnym porządku. Opiekują się nimi specjaliści pracownicy polskich służb dyplomatycznych i Związków Polaków we Włoszech.

169. Na Polskim Cmentarzu Wojennym Casammasima koło Bari (fot. J. Kołodziej)

Ostatnie godziny przed wylotem do kraju grupa spędziła we włoskim kurorcie nad Adriatykiem Polignano a Mare.

Tak zakończyła się trzynasta, ale bardzo szczęśliwa wyprawa do Apulii – wspaniałego regionu Italii, która wzbogaciła wiedzę jej uczestników o rzadziej uczęszczanych miejscach w tym pięknym kraju.

Wspaniałe wczasy pod Olimpem w latach 2022–2024

Od 2022 roku Stowarzyszenie Wychowanków AGH, dzięki współpracy z Radą Uczelnianą Związku Nauczycielstwa Polskiego, rozpoczęło współpracę z panem Christosem Nikidisem – Grekiem urodzonym w Polsce po drugiej wojnie światowej w rodzinie greckich emigrantów. Christos jest właścicielem Hotelu REA w miejscowości Paralia (Riviera Olimpijska), w którym organizuje wakacyjne i nie tylko – pobyty dla zorganizowanych grup. Ponieważ mówi perfekcyjnie po polsku, zna polskie realia i ma w Polsce wielu przyjaciół, hotel w większości jest wykorzystywany przez grupy z Polski. Obecnie grupy z AGH korzystają z dwóch turnusów:

- czerwcowy – zagospodarowany przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH,
- wrześniowy – zagospodarowany przez Związek Nauczycielstwa Polskiego.

Wyprawy te nazwano: „Wczasy pod Olimpem”, gdyż z okien hotelu widoczny jest najwyższy szczyt masywu górskiego zwanego Olimpem. Sam szczyt wysokości 2918 m n.p.m. nosi nazwę „Mitikasa”- i o dziwo – jest wyższy od najwyższego szczytu Tatr czyli Rysów (2503 m n.p.m.), tym samym wyższy od najwyższego punktu w Polsce czyli jednego z trzech wierzchołków Rysów leżącego po stronie polskiej mającego wysokość 2499 m n.p.m.

170. Riwiera Olimpijska –
lokalizacja hotelu REA w Paralii

171. Widok z okien hotelu REA
na najwyższy szczyt masywu
Olimpu „Mitkasa”
(2918 m n.p.m.) (fot. P. Czaja)

172. Hotel REA w barwach AGH (fot. P. Czaja)

173. Hotel REA „wiata” – miejsce wieczornych spotkań
(fot. P. Czaja)

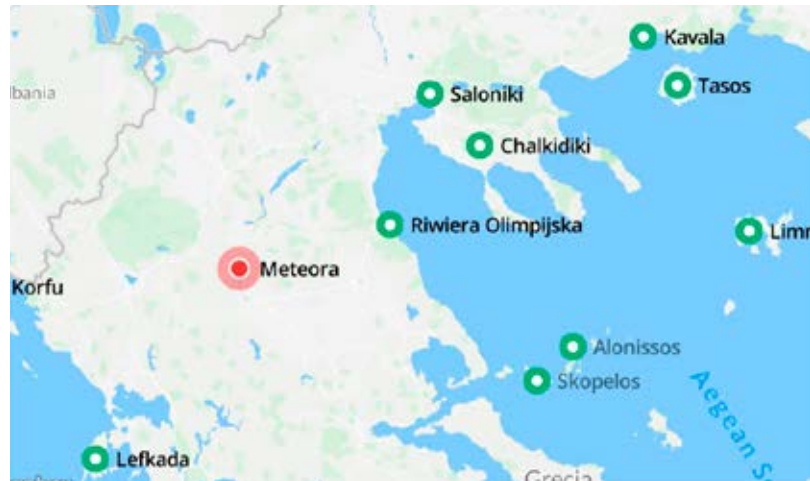
174. Wiata miejsce wieczornych spotkań (fot. P. Czaja)

Wakacyjne wyprawy członków stowarzyszenia to oczywiście wypoczynek, ale także, a może przede wszystkim pragnienie poznawania nowych regionów, ich historii, kultury, ludzi tam mieszkających. Grecja jest doskonałym miejscem na realizację takich oczekiwań, to też uczestnicy wczasów pod Olimpem wyruszali często na programy turystyczne i krajoznawcze.

A. Fascynujące wyprawy do greckich Meteorów

Grecja jest pełna fascynujących miejsc bogatych w zabytki wzniesione ludzką ręką, ale także będące wytworem natury. Do takich należą bardzo znane w środkowej Grecji Meteory. (z gr. *metéoros* – *wzniesiony w górę, będący wysoko w powietrzu* – masyw skał z piaskowca i zlepieńca w środkowej Grecji na północno-zachodnim krańcu równiny tesalskiej, w okolicy miasta Kalambaka).

Meteory to geologiczny cud natury, który sprawił, że „stupy skalne” uformowane w trzeciorzędzie wyrastają ponad równinę tesalską na wysokość do 540 m n.p.m. Nagie skały masywu Meteory fascynowały człowieka już znacznie wcześniej, bo od XI w. Najpierw mnichów, którzy obrali je za swoje miejsce odosobnienia i trzy wieki później rozpoczęli na ich szczycie budowę **wielu** prawosławnych klasztorów (monastyrów). Początkowo wszelkie materiały potrzebne do budowy na szczytach skał i potem codziennego życia mnichów wciągane były z dołu w sieciach zawieszonych na konopnych linach. Podobnie odwiedzający monastypy mogli dostać się do nich dostać jedynie w taki sam sposób. Obecnie część z monastyrów udostępniona jest dla zwiedzających, a dla ich wygody wybudowano odpowiednie schody i pomosty.

175. Greckie Meteory – lokalizacja

Z historii tego regionu dowiemy się, że pierwsze wspólnoty religijne pojawiły się w Meteorach pod koniec X w., mieszkając w jaskiniach i pustelniach. Legenda głosi, że św. Atanazy, założyciel Wielkiego Meteora (*Megalo Meteoro*), najstarszego monastynu, wznosił się na szczyt na skrzydłach orła. To on założył pierwszy klasztor w 1336 roku. Ponieważ trwały wówczas wojny Bizancjum z Serbią więc klasztory te były dobrym, niedostępnym schronieniem. Ukrywał się tu między innymi Jan Paleolog – następca tronu serbskiego. Okres świetności klasztory przeżywały za panowania osmańskiego sułtana Sulejmana Wspaniałego (1520–1566). Monastypy gromadziły wtedy ogromne skarby, czerpiąc zyski z posiadłości ziemskich w Tesalii, Wołoszczyźnie i Mołdawii. Od XVIII wieku klasztory zaczęły podupadać (głównie na skutek kłótni opatów oraz erozji nieumiejętnie budowanych i konserwowanych budynków). W sumie wybudowano 24 klasztory (każdy na innej skale). Współcześnie tylko sześć klasztorów jest zamieszkałych i toczy się w nich normalne życie monastyczne. Są to cztery klasztory męskie i dwa żeńskie:

- *Ajos Nikolaos* (Świętego Mikołaja Odpoczywającego),
- *Ajos Stefanos* (Świętego Stefana),
- *Ajias Triados* (Świętej Trójcy),
- *Megalo Meteoro* (Wielki Meteor, Przemienienia Pańskiego),
- *Rusanu* Rusanu (Świętej Barbary),
- *Warlaam* (Warłama).

Już zbliżanie się do miasta Kalambaka zwraca uwagę na wyrastające ponad równinę potężne skały, na szczytach których dostrzec można czerwone dachy wzniesionych tam budowli. Zachwyt pojawia się dopiero gdy autokar pokona strome serpentyny i zatrzyma się na miejscowym parkingu, z którego łatwo podejść na szczyt skalny, skąd rozciągają się nieprawdopodobne widoki.

Wybrane klasztory są dostępne dla zwiedzających. Po krótkiej wspinaczce po stromych schodach dociera się do dziedzińca klasztoru męskiego – Warłama, z kościołem pod wezwaniem „Wszystkich Świętych”.

Oczkiem w głowie klasztoru Warłama jest przepiękna świątynia „Wszystkich świętych” zbudowana w 1548 roku. W jej wnętrzu zwraca uwagę bogato rzeźbiony drewniany ikonostas, trony biskupa i opata oraz relikwiarz i pulpit. Wszystkie obiekty są bardzo bogato ozdobione inkrustacjami z macicy perłowej i kości słoniowej. Zachwycają

176. Na szczytach skalnych słupów z widokiem na klasztory.
Wyprawa z 2022 roku (fot. P. Czaja)

177. Na dziedzińcu klasztoru męskiego Warłama z widokiem na kościół „Wszystkich Świętych” – 2022 rok (fot. P. Czaja)

również inne zabudowania klasztorne jak: stary refektarz, dawne hospicjum, kaplica świętych Kosmy i Damiana, wieża wyciągowa z gankiem, kołowrotem i siecią oraz piwnica, w której stoją ogromne drewniane cysterny na wodę. Wszystko to wskazuje na perfekcyjne przygotowanie się do trudnego monastycznego życia w odosobnieniu i bardzo surowych warunkach.

Wizyta w greckich Meteorach każdorazowo jest wspaniałą lekcją z historii chrześcijaństwa, lekcją wielkiej siły, determinacji, pokory i wytrwałości w poszukiwaniu Boga przez człowieka, gotowego do wielkich wyrzeczeń – człowieka chcącego Bogu bezgranicznie służyć.

W 2024 roku zorganizowana została specjalna wyprawa do Meteorów pod przewodnictwem wspaniałej przewodniczki pani Tassuli. Meteory odległe są od Paralii o 182

178. Grupa SW AGH – 2023 w Meteorach (fot. B. Chmielewska)

179. Klasztor Warłama w Meteorach (fot. Internet [12])

km, więc podróż, nawet bardzo szybkim BUS-em klasy VIP trwa ponad dwie godziny. Pani Tassula cały ten czas wykorzystała na przekazanie pięknej historii Grecji i jej opowieści mitycznych oraz o pięknych krajobrazach utworzonych przez lazuru morze sąsiadujące wprost z rozciągającym się na długości 50 km masywem Olimpu, wzdłuż którego prowadzi malownicza autostrada. W tym dniu przy pięknej pogodzie na wzgórzach Meteorów zaroilo się od setek autokarów i tysięcy samochodów osobowych. Podobnie jak w 2022 roku grupa wspięła się po 180 schodach do klasztoru Warłama, by poczuć woń cerkiewnego kadzidła i chłonać wiedzę o celebrowanych w tym kościele obrzędach prawosławnych uroczystości religijnych.

180. a,b,c. Wnętrze kościoła Wszystkich Świętych w Klasztorze Warłama (fot. Internet [11])

181. Grupa SW AGH na dziedzińcu klasztoru Warłama w roku 2024 (fot. z archiwum P. Czai)

B. Śladami wielkich odkryć archeologicznych

W 2023 roku program wycieczek fakultatywnych został znacząco rozbudowany dzięki prof. Marcinowi Lisowi z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. W programie znalazły się między innymi:

- a. zwiedzenie górskiej wioski Paleos Panteleimonas zbudowanej na zboczu masywu Olimpu na wysokości 500 m n.p.m.,
 - b. zwiedzanie pozostałości po bizantyjskim zamku Platamon,
 - c. zwiedzanie Parku Archeologicznego w DION,
 - d. zwiedzenie miejscowości Vergina z grobami królewskimi starożytnej Macedonii,
- a) Wizyta w mieście Veria, gdzie między innymi znajdują się:
- dawna katedra miasta Veria (XI wiek),
 - Bema (Podium) of Paul the Apostle (Ołtarz św. Pawła, rzekome miejsce kazań Pawła z Tarsu),
 - miejsca kultu chrześcijańskiego – cerkwie organizowane dla niepoznaki w prywatnych domach.

Zamek Platamonas

W Wikipedii [9] możemy znaleźć krótki opis Zamku Platamonas (tłumaczenie z języka angielskiego) – obiektu zbudowanego w latach 1204–1222 i położonego na południowo-wschodnim podnóżu zbocza Olimpu:

Zamek Platamon, to ważna część historii Pierii, jest zamkiem krzyżowców w Macedonii w Grecji i znajduje się w strategicznej pozycji, która kontroluje wyjście z doliny Tempe, przez którą przechodzi główna droga łącząca Macedonię z Tesalią i południową Grecją”.

182. W zamku Platamonas (fot. P. Czaja)

183. Stanowisko archeologiczne na terenie zamku Platamonas (fot. P. Czaja)

Z parkingu należy pokonać strome podejście, by przez ciasną bramę wejść na teren obiektu. Pod wieżą można zarejestrować swoją obecność na zbiorowej pamiątkowej fotografii.

Nasz specjalista profesor Marcin o zamku powiedział wiele więcej. Obiekt jest przedmiotem nieustannych badań archeologicznych, co można zarejestrować w wielu miejscach. Przykładowe stanowisko ukazuje piękne freski na ścianie obiektu, przypominającego świątynię – miejsce kultu.

Innym świadkiem starożytnej historii jest Park Archeologiczny DION ukazujący wykopaliska prowadzone na terenie całego antycznego miasta. Według Marii Kalinowskiej w pracy [9]:

„Dion – starożytne miasto i kompleks świątynny, położone u stóp masywu Olimpu, którego pozostałości znajdują się w pobliżu współczesnej, greckiej miejscowości Dion w prefekturze Pieria. Starożytny Dion stanowił główne sanktuarium ówczesnej Macedonii, miejsce oddawania szczególnej czci bogom olimpijskim. Dzielił się na osadę miejską otoczoną murami i na rozległe tereny świątynne, rozciągające się na południe od bram miasta. Na północny zachód od miasta rozciągało się rozległe cmentarzysko macedońskie z pochówkami datowanymi od połowy V wieku p.n.e. do początków V wieku n.e. Wykopaliska w Dion prowadzone są od 1929 roku przez archeologów z Uniwersytetu w Salonikach. Jest to obecnie największy teren archeologiczny w Grecji. Wykopaliska odsłoniły ruiny licznych budowli w obrębie murów miasta oraz licznych obiektów (świątyń, teatrów) poza jego murami”.

Zwiedzenie tych obiektów należy uznać za cenne rozszerzenie wiadomości o historii tego regionu i dziejach Europy tamtych czasów.

184. Budynek recepcyjny
Parku Archeologicznego
w Dion (fot. P. Czaja)

185. Odsłonięte elementy posadzki
w domu starożytnego Dionu
(fot. P. Czaja)

Miasta Wergina i Veria

Według portalu internetowego [6]: „Starożytne Ajgaj (co znaczyło „miasto kóz”) przez lata było stolicą dawnej Macedonii. Według legendy przekazanej przez Diodora Sycylijskiego, założył je legendarny król Perdikkas I. Wyrocznia kazała mu zbudować miasto tam gdzie zaprowadzi go stado białych kóz. Początkowo historycy lokalizowali stolicę starożytnej Macedonii w greckiej Edessy, ale kiedy na terenie Werginy odkryto królewskie groby okazało się, że Ajgaj leżało właśnie tutaj”.

Aż nie chce się wierzyć, że tam w Grecji nikt nie szukał przez ponad 2340 lat miejsca pochówku największych władców starożytnej Macedonii. Król Filip II – ojciec Aleksandra Wielkiego – zamordowany w dniu zaślubin swojej córki w 366 roku p.n.e. spoczął w swoim grobowcu wraz z innymi osobistościami, a miasto zostało zniszczone przez Rzymian w 168 roku p.n.e. Miejsce to przykryte kurhanem odkrył po 2145 latach w 1977 roku grecki archeolog profesor Manolis Andronikos stojący na czele ekspedycji archeologicznej z Uniwersytetu w Tesalonikach.

Na stronie internetowej [6] przeczytamy: „Ekspedycja archeologiczna profesora Andronikosa pod badanym nasypem odkryła komory grobowe, z których tylko jedna została zniszczona przez rabusiów (co ciekawe ciało jednego z grabieżców znaleziono w komorze grobowej – prawdopodobnie został zabity podczas kłótni o łupy). Pozostałe miejsca pochówku przetrwały nienaruszone, a wraz z nimi prawdziwe skarby: urny, broń, przepiękne malowidła i przede wszystkim wieniec w formie liści dębu i żółtdzi wykonany ze szczerzego złota! Mnogość i waga tych odkryć była tak duża, że stanowisko wpisane zostało na listę UNESCO”.

Przyjeżdżając na miejsce ekspozycji doznaje się zaskoczenia – nie ma tu żadnego obiektu tylko niewielki zazieleniony kopiec, do wnętrza którego prowadzi niepozorny korytarz. Po wejściu do wnętrza przez chwilę należy zaakomodować oczy do głębokiej ciemności panującej w obiekcie. Już po chwili z ciemności wyłaniają się prawdziwe skarby eksponowane w muzeum. Wyeksponowano tam wszystko co zachowało się w grobowcu Filipa II, jego żony i najprawdopodobniej jego syna Aleksandra. Swym urokiem powalają urny z prochami pochowanych wykonane ze szczerzego złota i związane z nimi złote „wieńce dębowe”. Podobnie w idealnym stanie zachowała się skórzana zbroja paradna: odzienie i tarcza Filipa II oraz dziesiątki srebrnych naczyń i tysiące elementów różnych przedmiotów, które złożono w grobowcach pochowanych tu znakomitych osobistości.

186. Przed wejściem do Muzeum Grobów Królewskich starożytnego Ajgaj (fot. P. Czaja)

187. a,b ic. Urny z prochami: Króla Filipa II (po środku) i jego żony (z lewej) oraz zbroja paradowa Filipa II (z prawej)
(fot. P. Czaja)

Podobne rarytasy archeologiczne pokazano na kolejnych zdjęciach.

188. Wejście do grobu Filipa II (fot. P. Czaja)

189. Malowidła na grobach „pudełkowych” (fot. P. Czaja)

190. Przedmioty znalezione w grobach królewskich (fot. P. Czaja)

Zainteresowanych tym zagadnieniem odsyłamy do licznych opracowań historycznych prezentowanych również w Internecie.

Wyprawa pod Olimp w 2024 roku

Podczas trzech wypraw stowarzyszenia do Grecji na trasie wędrówek historycznych jest miasto portowe z międzynarodowym i bardzo obleganym lotniskiem – Thessaloniki. Kolejna trzecia wyprawa SW AGH w 2024 roku, której znakiem rozpoznawczym była przypinka, rozpoczęła się od zwiedzenia tego urokliwego miasta. Jego nazwa wywodzi się od imienia księżniczki Thessalonika (III wiek przed naszą erą) – córki króla Filipa II. Obecnie jednak częściej w informatorach i na mapach spotkamy nazwę tego miasta jako Saloniki. Różnica ta wynika z faktu, że miasto to i cały region był pod panowaniem tureckim przez kilka wieków. Dla Turków słowo Thessaloniki było trudne do wymówienia więc je skracali do samego członu Saloniki. I tak pozostało, choć obecnie Grecy tego nie akceptują i używają raczej poprawnej nazwy Thessaloniki.

Jest to drugie po Atenach największe miasto w Grecji oraz i może trochę niedoceniane jako turystyczne miejsce w Europie. Kilku godzinna wizyta w tym mieście owocuje zwiedzeniem najciekawszych zabytków jakimi są między innymi: Biała Wieża, Rotunda,

191. Przypinka trzeciej wyprawy SW AGH do Grecji

192. Grupa SW AGH 2024 pod pomnikiem Aleksandra Wielkiego (fot. Archiwum P. Czaja)

Agora, Łuk Galeriusza i Bazylika świętego Dymitra. Thessaloniki słyną z bogatej historii oraz rozrywkowego stylu życia. Z jednej strony można tu podziwiać zabytki z okresu rzymskiego i bizantyńskiego, mury obronne oraz wspaniałe muzea. Z drugiej – na każdym kroku trafiaamy na liczne tawerny i wypełnione po brzegi bary. Dziedzictwo miasta doceniła organizacja UNESCO, wpisując kilkanaście obiektów, w większości wczesnochrześcijańskich i bizantyńskich kościołów, na listę światowego dziedzictwa kulturowego.

Niewątpliwą atrakcją miasta jest Biała Wieża i Bazylika św. Dymitra z wczesnochrześcijańskim podziemiem i wspaniałą architekturą cerkiewną na głównym poziomie świątyni.

193. Thessaloniki – Wnętrze Bazyliki św. Dymitra (fot. P. Czaja)

Podobnie jak w latach poprzednich podczas dwutygodniowego turnusu zorganizowano jeszcze zwiedzanie słynnych greckich Meteorów, grobów królewskich w Vergini oraz spacer po mieście Veria, gdzie między innymi św. Paweł w latach 40 naszej ery był bardzo gościnnie przyjmowany przez Jego mieszkańców. W miasteczku miejsce to upamiętnia tak zwane „Podium św. Pawła” bardzo licznie odwiedzane przez chrześcijan.

Inną osobliwością tego miasta, nie wspomnianą wcześniej – jest dzielnica żydowska – odrestaurowana i w całości zamieniona na muzeum. Tam też grupa z 2024 roku wysłuchała szczegółowych wywodów historycznych w wykonaniu przewodniczki pani Olgi.

194. Biała Wieża – symbol miasta Thessaloniki (fot. P. Czaja)

195 a i b. Zwiedzanie dzielnicy żydowskiej w mieście Veria (fot. Archiwum P. Czai)

196. Podium św. Pawła apostoła w miasteczku Veria (fot. P. Czaja)

Wyprawa do kraju faraonów – 2024

24–31 października 2024 roku grupa wychowanków AGH odbyła fascynującą podróż po Egipcie odwiedzając najważniejsze miejsca i obiekty kraju faraonów. Siedmiodniowy program przygotowało biuro turystyczne Rainbow Travel we współpracy z naszym stałym turystycznym kooperantem, biurem Orlando Travel. Baza wyprawy znajdowała się w kurorcie Hurghada (środkowy Egipt), natomiast pobyt miał charakter wycieczki objazdowej umożliwiającej zwiedzenie:

a) w Kairze – stolicy Egiptu:

- o twierdza i wielki alabastryowy meczet Alego,
- o zespół świątyń i kościołów chrześcijańskich z grotą, w której zamieszkała Święta Rodzina w czasie ucieczki do Egiptu,
- o wytwórnię papirusów,
- o wielkie muzeum egipskie,
- o nocny spektakl historyczny światło dźwięk pod piramidami,
- o rejs nocny po Nilu,
- o zwiedzenie Piramid w Gizie z wejściem do piramidy Cheopsa,
- o zwiedzenie piramidy schodkowej *Dżesera* w *Sakkarze*.
- o muzeum w Memfis.

b) w Aleksandrii:

- o katakumby aleksandryjskie,
- o kolumna Pompejusza,

197. Kair – grupa SW AGH na dziedzińcu Meczetu Alego (fot. P. Czaja)

13. Działalność turystyczna i rekreacyjna stowarzyszenia

- o twierdza Caytbay,
- o wielka biblioteka aleksandryjska.
- c) w El Alamei:
 - o Muzeum II wojny światowej w Afryce,
 - o Cmentarz wojenny II wojny światowej w Afryce.
- d) w Luxorze i Dolinie Królów:
 - o wielka świątynia w Karnak,
 - o rejs po Nilu,
 - o świątynia Hatszepsut,
 - o rodzinna wytwórnia pamiątek alabastrowych,
 - o Dolina Królów z wejściem do wybranych grobowców faraonów.

Przy pięknej październikowej pogodzie i już bardzo komfortowych temperaturach program wyprawy został zrealizowany nawet z dużym naddatkiem, gdyż większość uczestników wykupiła różne dodatkowe atrakcje oferowane przez gospodarzy.

198. Piramidy nocą (fot. P. Czaja)

199 a. Pod piramidami w Gizie (fot. P. Czaja)

199 b. Piramidy w Gizie i słynny Sfinks (fot. P. Czaja)

200 a i b. Wielka świątynia w Karnak (fot. P. Czaja)

201 a. Dolina Królów.
Świątynia Hatszepsut
– faraona kobiety –
odkryta przez polską misję
archeologiczną
(fot. P. Czaja)

201 b. Dolina Królów – miejsce
spoczynku wielu faraonów
(fot. P. Czaja)

202. Dolina Królów. Komora grobowa i sarkofag faraona Ramzesa I
(fot. P. Czaja)

Podsumowanie

Podsumowując turystykę międzynarodową stowarzyszenia w latach 2017–2024 należy stwierdzić, że do czasu wybuchu pandemii koronawirusa SARS COV2 cechowała się dużą aktywnością i wspaniałymi rezultatami. Lata 2020 i 2021 należy uznać za wyjątkowe, ze względu na panującą chorobę COVID 19. Mimo tego działalność turystyczna stowarzyszenia nie zamarła całkowicie. Po złagodzeniu rygorów wprowadzonych z powodu pandemii Covid 19, turystyka SW AGH szybko wróciła do dobrego poziomu, a w niektórych segmentach znacznie się rozwinęła, jak choćby coroczne wyjazdy do Grecji czy ostatni wyjazd od Egiptu. Oprócz licznych wypraw zagranicznych stowarzyszenie podejmuje wysiłki skierowane na rozwój turystyki rajdowej i krajoznawczej w Polsce.

Do najbardziej ekscytujących momentów zwiedzania Egiptu zaliczyć należy wizytę pod piramidami w Gizie. Grupa zwiedziła to miejsce dwukrotnie. Najpierw uczestniczyła w nocnym pokazie ilustrowanym piękną muzyką i zaprezentowaną przez lektora historią starożytnego Egiptu.

Podobne wrażenie wywiera zwiedzanie podziemnych grobowców faraonów zlokalizowanych w Dolinie Królów.

Tym sposobem na plażowanie i odpoczynek zostało niewiele czasu, ale lazurowa woda, komfortowa temperatura jest w stanie nawet w krótkim czasie zrekomensować trudy zwiedzania tak ciekawych obiektów.

203. Warunki do plażowania w hotelu „White Valley” w Hurghadzie
(fot. P. Czaja)

Rajdy i wycieczki krajowe

Rajd 100-lecia AGH

Jedną z form działania stowarzyszenia rozwijaną w ostatnich latach była krajowa aktywność turystyczna. Doskonałym impulsem do wskrzeszenia takiej działalności był między innymi „Rajd 100-lecia” AGH zorganizowany przez Komitet Organizacyjny Jubileuszu Uczelni. Po rajdzie 100-lecia AGH wiele osób i całych środowisk wychowanków AGH sugerowało potrzebę corocznego organizowania podobnych wydarzeń. Rajd 100-lecia AGH został obszernie zaprezentowany w rozdziale 9.

Rajd Tatrzański „Szlakami Profesora Walerego Goetla”

Uchwałą Senatu AGH 2022 rok został ogłoszony rokiem profesora Walerego Goetla. Była to pięćdziesiąta rocznica jego śmierci. Z tego też powodu w 2022 roku odbyło się w AGH wiele imprez przypominających sylwetkę i dokonania tego wielkiego uczonego i Rektora AGH. Profesor Walery Goetel był także wielkim miłośnikiem gór, a w szczególności polskich Tatr. Był współzałożycielem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego i wielu innych organizacji o charakterze sportowo-turystycznym. Jego zasługi dla Tatr upamiętniono nadając jego imię schronisku na Hali Ornak. 4–5 czerwca 2022 roku odbył się w Tatrach Rajd AGH zorganizowany przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH, Fundację dla AGH, i Klub Organizatorów i Sympatyków Turystyki „Hawiarska Koliba” przy znaczącym wsparciu Centrum Komunikacji Marketingu AGH. Rajd legitymował się specjalnym znakiem graficznym.

Za bazę rajdu obrano ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy Szkoły Głównej i Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie o wdzięcznej warszawskiej nazwie „Marymont” położonego malowniczo w dolinie Kościeliskiej.

204. Znak graficzny tatrzańskiego rajdu „Szlakami Prof. Walerego Goetla”

205. Ośrodek „Marymont” w Kirach (fot. internet [13])

Niektórzy uczestnicy rajdu zameldowali się w ośrodku już w piątek 3 czerwca rozpoczynając tym samym to wspaniałe spotkanie integracyjne wychowanków AGH, jej pracowników i studentów z władzami uczelni, władzami Stowarzyszenia Wychowanków i kierownictwem Fundacji dla AGH. Głównym gadżetem rajdowym była piękna koszulka z pieczęcią okolicznościową roku Walerego Goetla widoczna w logo rajdu, która wyróżniała rajdowych uczestników.

W sobotę 4. czerwca wczesnym rankiem do ośrodka dotarł sam rektor prof. Jerzy Lis ze swoimi prorektorami prof. Markiem Gorgoniem i prof. Wojciechem Łużnym. Metę pierwszego dnia wędrówki wyznaczono w schronisku im. prof. Walerego Goetla na hali Ornak, gdzie zaplanowano spotkanie i wykład na temat prof. Walerego Goetla. Organizatorzy przewidzieli dwie trasy dotarcia na metę. Trasa trudna – dla zaawansowanych turystów górskich przebiegała następująco: szlak „zielony” z Kir do Wyżni Kira Miętusa – „czerwony” na Chudą Przełęcz – „zielony” Wyżnia Tomanowa Polana – Hala Ornak. Czas przejścia: 5 godz. 45 min. Długość: 11 km. Najwyższy punkt 1850 m n.p.m Chuda Przełęcz. Jak widać do pokonania w pionie było ponad 900 m. Trasę tę pokonali między innymi panowie prorektorzy prof. M. Gorgoń,

206. Przebieg tras rajdowych tatrzańskiego rajdu „Szlakami profesora Walerego Goetla” – 2022 roku

prof. W. Łużny oraz senior inż. Marek Olawa z Koła Rocznikowego „Górnicy-73”.

Na trasę łatwiejszą wyruszyli mniej zaawansowani kondycyjnie uczestnicy. Na moment przed wyjściem przestał się śnić delikatny deszcz, a uczestników gotowych do drogi zarejestrowano na schodach ośrodka Marymont.

207. Przed wyruszeniem na trasę rajdu (fot. Z. Sulima)

13. Działalność turystyczna i rekreacyjna stowarzyszenia

Trasa łatwiejsza prowadziła szlakiem „zielonym” z Kir na Halę Ornak -do Schroniska im prof. W. Goetla. Czas przejścia do 2 godzin. Długość: 5,9 km. Najwyższy punkt rajdu to 1116 m n.p.m. (Tomanowa Dolina o przewyższeniu około 210 m). Rajd to przygoda turystyczna, ale też wspólna wędrówka, która daje szansę na wielorakie rozmowy o wszystkim. O towarzystwo rektora zabiegali wszyscy i większości się to udało. Pogoda się poprawiła, wyszło słońce, a majestatyczne szczyty Tatr pokazały swoje prawdziwe piękno.

208. a i b. Na czele grupy Rektor prof. Jerzy Lis w roli flagowego (fot. Z. Sulima)

209. a i b. Za Rektorem wszyscy z uporem – do celu (for. Z. Sulima)

210. Spontaniczne spotkanie z innymi wychowankami uczelni (fot. Z. Sulima)

Niesione wysoko flagi AGH i Stowarzyszenia Wychowanków AGH zwracały uwagę innych wędrowców. Nawet z grupki stojącej na poboczu młodzieży padło sympatyczne pozdrowienie: „Dzień dobry panie profesorze, miałem z panem zajęcia z budownictwa podziemnego. Pozdrawiamy naszą AGH”.

Na trasie chwila spoczynku i wtedy do wędrowców dołączyła wspaniała reprezentacja najmłodszych uczestników – rozśpiewana grupa studentów, członków klubu „Hawiarska Koliba”.

211. Razem z młodzieżą z Hawiarskiej Koliby (fot. Z. Sulima)

13. Działalność turystyczna i rekreacyjna stowarzyszenia

Przy schronisku na Hali Ornak organizatorzy zafundowali posiłek i zimne piweczko – jak przystało na poważnych wędrowców z AGH. Tu rozpoczęło się śpiewanie, biwakowanie i wspomnianie.

212. Wspólne rajdowe śpiewy na Hali Ornak (fot. Z. Sulima)

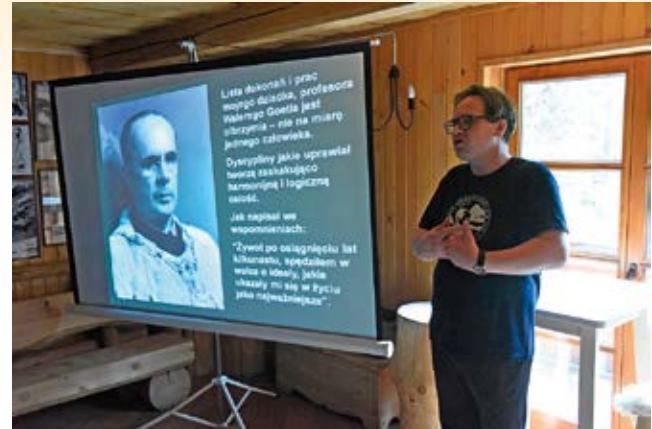

Koledzy z Koła Rocznikowego „Górnicy-73” pokazali swoje zdjęcie z tego samego miejsca zrobione 53 lata temu podczas rajdu 50-lecia AGH w 1969 roku.

213. Pamiątkowe zdjęcie członków koła „Górnicy ‘73” z Rajdu 50-lecia AGH w roku 1969 (fot. Archiwum M. Olawy)

Po krótkim odpoczynku w sali pamięci schroniska na Ornaku odbył się piękny wspomnieniowy wykład o życiu i pasjach prof. W. Goetla wygłoszony przez Jego wnuka dr. Piotra Chrzęstowskiego. Zebranych przywitał rektor prof. J. Lis, a zgromadzeni odśpiewali słynny hymn „Hawiarskiej Koliby” śpiewany od ponad pół wieku przez krakowskich studentów i nie tylko, a zatytułowany właśnie „Hawiarska Koliba”.

I na rozpoczęcie wykładu popłynęła pieśń radosna (...) „nad pola, nad lasy, nad urwiska” (...) „piosenka rajdowa Hawiarskiej Koliby, piosenka krakowskich studentów”. A potem – już tylko niezwykle wciągająca opowieść o życiu profesora W. Goetla. O tym jak się rozwijał, jak po tatrach oprowadzał dwukrotną polską noblistkę Marię Skłodowską-Curie z córkami, jak uczył szacunku dla przyrody, jak kierował AG a potem AGH w trudnych czasach, jak tworzył, polskie organizacje turystyczne, sportowe i proekologiczne.

214. Doktor P. Chrzęstowski o swoim dziadku prof. W. Goetlu (fot. Z. Sulima)

Uczestnicy rajdu pozostawili w schronisku pamiątkową tabliczkę o roku Walerego Goetla w AGH i pamiątkową pieczęć dla innych wędrowców odwiedzających to miejsce. Na zakończenie pobytu w schronisku wykonano pamiątkowe zdjęcie i zarządzono powolny powrót do bazy.

I znów niebiosy okazały nam łaskę. Na ostatnich 50 m trasy powrotnej pojawiły się krople deszczu, a po wejściu do ośrodka całą okolicę skąpał rzęsy czerwcowy deszcz.

215. Rajdowicze pod schroniskiem im. Prof. Walerego Goetla na Ornaku (fot. Z. Sulima)

Po wieczornej kolacji odbyło się tradycyjne rajdowe spotkanie integracyjne. Pan Rektor wręczył wielu osobom pamiątkowe albumy wydane z okazji jubileuszu 100-lecia AGH, a reszta wieczoru upłynęła przy wtórze AGH-owskiej piosenki, której ton nadawał prof. Stanisław Tokarski. Pojawiła się też młodzież z Hawiarskiej Koliby, która kontynuowała rozpoczęty przed południem koncert swoich rajdowych piosenek.

W niedzielny poranek, po śniadaniu zgodnie z programem – uczestnicy powoli rozjeżdżali się w swoje strony. Wybrane grupy udały się jednak na kolejną górską przygodę. Tym razem trasę zaproponował prorektor prof. Wojciech Łużny zachwalając jej malowniczość i bogactwo

216. Hawiarska Koliba z Rektorem prof. Jerzym Lisem po wieczornym koncercie (fot. P. Czaja)

pięknych widoków oraz stopień trudności możliwy do pokonania przez seniorów 74+.

Po pokonaniu trasy długości około 3 km i przewyższeniu około 200 m znaleźliśmy się na przełęczy Przysłop Miętusi. Padła propozycja jej modyfikacji polegającej na skróceniu drogi powrotu do bazy. Jak się okazało później – wiązało się to niestety z pokonaniem kolejnych 100 m w pionie i karkołomnym zejściem w dół (ponad 300 m) po bardzo stromej i mało wygodnej trasie. (szlak czerwony).

Mimo chwil grozy, zmęczenia i drżących nóg, cała ekipa powróciła do bazy szczęśliwie. Do zakończenia tej rajdowej przygody pozostał tylko szczęśliwy powrót do Krakowa, co wczesnym popołudniem w niedzielę było jeszcze w miarę łatwe i szybkie.

Na zakończenie rajdu pan rektor prof. J. Lis zarekomendował, aby takie rajdy czy inne imprezy sportowo-turystyczne odbywały się corocznie. Do tego apelu przyłącza się cały Zarząd Stowarzyszenia Wychowanków AGH, całe kierownictwo Fundacji dla AGH oraz młoda reprezentacja „Hawiarskiej Koliby”. Proponujemy zatem, aby terminem kolejnych rajdów był zawsze pierwszy weekend czerwca, i aby miejsca wędrówek były w jakiś sposób powiązane z historią ludzi AGH.

217. Odpoczynek na polanie Ogon (fot. P. Czaja)

Rajd Wychowanków AGH z okazji 110-lecia powołania uczelni

Zapowiadany już w 2022 roku tradycyjny wiosenny rajd Stowarzyszenia Wychowanków AGH nawiązujący do jubileuszu 110-lecia powołania do życia Akademii Górniczej w Krakowie – ostatecznie musiał zmienić datę i formułę. O wszystkim zadecydowała wielka impreza sportowa Igrzyska Europejskie 2023, której uczestnicy kwaterowali w miasteczku studenckim AGH. To spowodowało całkowitą zmianę kalendarza roku akademickiego w AGH. Z tego też powodu wycofano się z centralnej organizacji wszystkich elementów rajdu, a pozostawiono formułę całkowicie otwartą: „Na rajd idzie kot chce i każdy sobie organizuje nocleg we własnym zakresie”. Najaktywniejszym okazało się rocznikowe Koło SW AGH „Górnicy ‘73” dowodzone przez rzecznika kolegę Antoniego Bochenka. Kiedy okazało się, że skromną grupkę 10 członków tego koła zaszczyli swoim udziałem w rajdzie prof. Marek Gorgoń – prorektor ds. Nauki z prof. Wojciechem Chmielem i prof. Sławomirem Mikrutem – rajd nabrał rumieńców.

Rajd stał się doskonałą okazją do odbycia dorocznego spotkania członków Koła „Górnicy ‘73”, którzy spotkali się na uroczystej kolacji w Hotelu Stok w Wiśle Jaworniku.

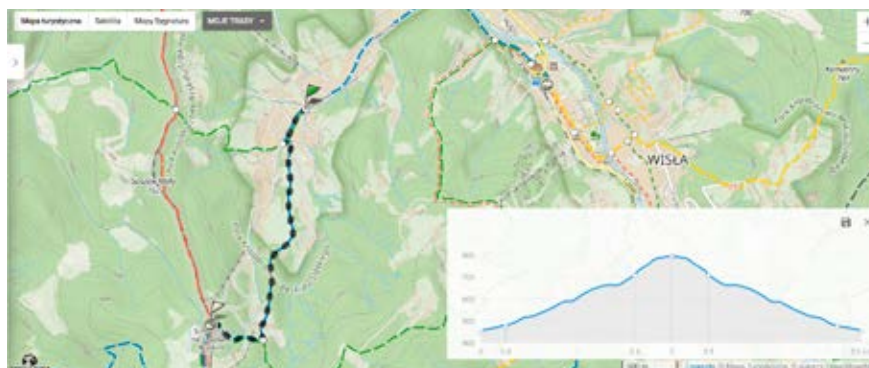
218. Koleżeńska kolacja członków Koła „Górnicy 73” w Hotelu Stok (fot. P. Czaja)

27 maja 2023 roku na kilka minut przed godziną 10:00 do „Willi pod Jemiołą” podjechała piękna Mazda z rejestracją „K1-AGH” którą dotarli do miejsca spotkania: prof. M. Gorgoń oraz prof. S. Mikrut – Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska i prof. W. Chmiel – Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej. Po krótkich przygotowaniach ekipa była gotowa do wyruszenia na szlak.

219. Przed wyjściem na trasę rajdu (fot. A. Lebiezki)

Rajd ten pierwotnie miał w planie dwie trasy. Dłuższa i trudniejsza to 13 km marszu i ponad 600 m przewyższenia. Zebrani w większości seniorzy – wybrali jednak trasę łagodniejszą czyli około 3,5 km marszu w jedną stronę i przewyższenie 350 m. Jeśli jednak dodać do tej trasy wejście spod schroniska na Soszowie na szczyt Soszów (886 m n.p.m.) to trasa wydłuży się do 4,2 km w jedną stronę i przewyższenie ponad 450 m.

220. Pokonana trasa rajdowa (źródło: internet [14])

Po solidnej wspinaczce Karczma na Soszowie okazała się wspaniałym miejscem odpoczynku. Rajdowiczom towarzyszyła piękna prawie bezchmurna pogoda i bardzo komfortowa temperatura. Zaserwowane przez miejscową karczmę chłodne piwko i smaczne przekąski były prawdziwym rarytasem dla lekko zmęczonych wędrowców.

Z Karczmy Soszów jeszcze około 700 m na szczyt Soszowa (886 m) i piękny widok na Beskidy skąpane w słońcu okryte świeżą majową zielenią.

Ze szczytu Soszów przesłaliśmy SMS-em meldunek i życzenia do rektora prof. J. Lisa wraz z dowodami fotograficznymi. Pan rektor przekazał uczestnikom pozdrowienia ubolewając, że liczne obowiązki rektorskie nie pozwoliły mu na osobisty udział w rajdzie.

Po sporym wysiłku ekipa powróciła do miejsc zakwaterowania w Jaworniku. Wieczorem odbyło się bardzo sympatyczne spotkanie przy ognisku, gdzie prof. M. Gorgoń pełnił funkcję kierowniczą przy grillu, prof. S. Mikrut kierował sekcją muzyczną i wspaniałym akompaniamentem mobilizował do śpiewu rajdowych piosenek, które nawet zwróciły uwagę przechodniów do tego stopnia, że jeden z nich poprosił: „Zaśpiewajcie mi państwo jeszcze piosenkę: Góralu czy ci nie żal”.

221. Pierwsza grupa rajdowiczów na tarasie Karczmy Soszów (fot. P. Czaja)

Zaśpiewaliśmy – więc w rewanżu po jakimś czasie ów przechodzień przyszedł do nas ze swoją córką – uczennicą 4 klasy szkoły podstawowej i szkoły muzycznej, która dała piękny dziecienny koncert gry na skrzypcach.

Po licznych wspomnieniach z poprzednich rajdów – jeszcze za czasów studenckich – po oglądnięciu archiwalnych zdjęć i pięknym śpiewie piosenek rajdowych rodem z AGH ze słynnym hymnem: „Tu jest moje miejsce” i powtarzanym refrenem: „To moja uczelnia gdzie studiowałem parę pięknych lat” (...) „To AGH!”, późnym wieczorem zakończył się pięknie spędzony rajdowy dzień.

222. Część ekipy rajdowej na szczycie Soszów (886 m n.p.m.) od lewej: Marek Olawa, Małgorzata Wątroba – słynna Himalaistka z Australii, prof. M. Gorgoń, prof. W. Chmiel, prof. S. Mikrut + fotografujący P. Czaja (fot. P. Czaja)

223. Przy rajdowym ognisku w ogrodzie Willi „Pod Jemiołą” (fot. P. Czaja)

W tym miejscu pragniemy przypomnieć podjętą w 2022 roku w Zakopanem decyzję rektora prof. J. Lisa, że każdego roku w pierwszy weekend czerwca idziemy w góry. Kolejny rajd Stowarzyszenia Wychowanków AGH powinien się odbyć w 2024 roku w Pieninach.

Rajd Koła Wychowanków „Skałka” w Sandomierzu pod nazwą: „Spacer śladami Ignacego Łukasiewicza”

Naczelną dewizą Stowarzyszenia Wychowanków AGH jest podtrzymywanie kontaktów ze swoją uczelnią rozwijanie więzi pomiędzy absolwentami. Z tego też względu wszystkie działania SW powinny służyć temu celowi, ale także nieustannemu poszerzaniu wiedzy naszych członków, co również jest wpisane w strategię naszej uczelni. Dlatego każdą wycieczkę, rajd, wyprawę organizujemy tak, aby były źródłem nowej wiedzy o otaczającym nas świecie, jego historii i miały merytoryczny związek z AGH.

12 kwietnia 2023 roku, Koło Terenowe SW AGH „Skałka”, działające przy grupie PBI w Sandomierzu zrealizowało wyprawę terenową pod roboczym hasłem: „Spacer śladami Ignacego Łukasiewicza”. Tu należy wspomnieć, że ten wielki odkrywca ropy naftowej i jej pierwszy w świecie eksploatator na Podkarpaciu oraz wynalazca sposobu wykorzystania ropy jako źródła światła, energii i surowca do wielkiej chemii węglowodorów urodził się i dzieciństwo spędził w maleńkich Zadusznikach na ziemi Tarnobrzskiej. Ta, jak wiemy zasłynęła w XX wieku jako region eksploatacji siarki, co bogato udokumentowano dla potomnych w Muzeum Siarki w Tarnobrzegu. Zwiedzając ten zakątek Polski warto poznać niektóre fakty z górnictwa siarkowego w Polsce. Oddział Muzeum Historycznego Miasta Tarnobrzega – powstał we wrześniu 2013 roku w zabytkowym budynku dawnego spichlerza dworskiego hrabiego Tarnowskiego z 1843 roku, mieszczącym się w Tarnobrzegu przy

ul. prof. Stanisława Pawłowskiego 14 (odkrywca złóż siarki w rejonie Tarnobrzega). Muzeum to gromadzi geologiczne okazy siarki rodzimej, dokumentacje techniczne i fragmenty maszyn i urządzeń pracujących niegdyś w odkrywkowych i otworowych kopalniach siarki. Są też liczne pamiątki jak mundury górnicze, fotografie archiwalne. Muzeum dokumentuje historię wydobywania i przetwórstwa siarki, zarówno w dawnych polskich ośrodkach wydobywania siarki jak i w Tarnobrzescim Zagłębiu Siarkowym.

224. W Muzeum Siarki w Tarnobrzegu (fot. J. Wrona)

Zasadniczym celem tej wyprawy były ślady obecności Ignacego Łukasiewicza więc drugi przystanek wyprawy to Gawłuszowice, a dokładnie to kościół pod wezwaniem Świętego Wojciecha, gdzie ochrzczono małego Ignasia w marcu 1822 roku o czym nie wszyscy wiedzą – nawet znawcy jego historii. Kościół św. Wojciecha z 1677 roku to perełka sakralnej architektury drewnianej w Polsce. Zbudowany z drewna modrzewiowego pokryty gontem jest największym drewnianym kościołem katolickim w Polsce. Kościół ten ma jeszcze starszą plebanię z 1663 roku, z której – jak głosi przekaz – major Edward Dunajewski wyruszył na pomoc powstańcom styczniowym.

Kościół jest pod bacznym okiem konserwatorów sztuki sakralnej i obecnie przechodzi kolejny remont stąd we wnętrzu widoczne rusztowania. Wnętrze świątyni jest imponujące.

Zaduszniki, jeszcze mniejsza wioseczka w tym regionie, to miejsce urodzin Ignacego Łukasiewicza (8 marca 1822 roku). Dwór, w którym się urodził i spędził swoje dzieciństwo już nie istnieje. Fakt ten upamiętnia obelisk z pamiątkową tablicą przypominającą miejsce narodzin i wczesnej młodości Ignasia, który w tutejszym dworze spędził pierwsze 8 lat swojego życia. Natomiast na murze starej wiejskiej szkoły w Zadusznikach znajduje się pamiątkowa kamienna tablica upamiętniająca miejsca urodzin Ignacego Łukasiewicza. Została ufundowana przez społeczeństwo powiatu mieleckiego we wrześniu 1928 roku.

225. Gawłuszowice. Kościół
św. Wojciecha – największa w Polsce
katolicka świątynia drewniana
(fot. J. Wrona)

226. Gawłuszowice. Wnętrze kościoła
św. Wojciecha (fot. J. Wrona)

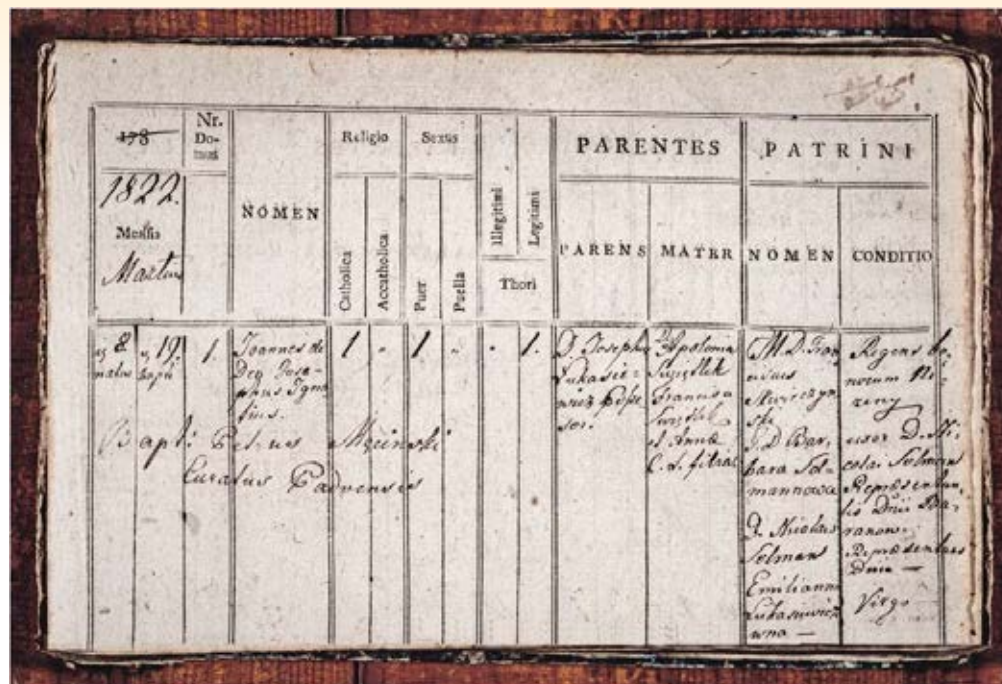
227. Pamiątkowy obelisk i tablica na miejscu dawnego dworu, w którym urodził się Ignacy Łukasiewicz (fot. J. Wrona)

Historię dzieciństwa Ignacego Łukasiewicza można zamknąć odwiedzając trzecią miejscowość tego regionu – Domacyny. Tu bowiem na plebani parafii w Domacynach mieści się siedziba miejscowego dekanatu i rezyduje w niej ksiądz dziekan Władysław Jabłoński, który jest w posiadaniu zabytkowej księgi parafialnej miejscowości Zaduszniki z wpisem dokumentującym fakt chrztu Ignacego. Tu należy wyjaśnić, że parafia w Domacynach jest nową parafią, ale jest siedzibą dekanatu, stąd księga chrztu kościoła z Gawłuszowic jest przechowywana właśnie tutaj. Dla wtajemniczonych należy wyjaśnić, że kiedy Łukasiewicz

stał się postacią nietuzinkową pojawił się też spór o miejsce jego chrztu. Ksiądz Jabłoński jednoznacznie stwierdził, że był to kościół w Gawłuszowicach bowiem w tym czasie Zaduszniki należały do tej parafii. Dowodem jest stara, dziewiętnastowieczna księga parafialna z wpisem (w języku łacińskim) o fakcie chrztu Ignacego 19 marca 1822 roku. Na okładce księgi widoczne są ślady „manipulacji” przy nazwie miejscowości do której należy księga. Trzeba też wiedzieć, że w zaborze austriackim tworzone oddzielne księgi parafialne dla każdej miejscowości. Stąd księga wsi Zaduszniki znajdowała się kiedyś w kościele w Gawłuszowicach, ale obecnie jest przechowywana w Domacynach i jest pilnie strzeżona przez ks. Dziekana.

228. Wgląd do niezwyklej księgi chrztów w parafii Gawłuszowice (fot. J. Wrona)

229. Fragment księgi chrztów w parafii Gawłuszowice z wpisem dotyczącym Ignacego Łukasiewicza z dnia 19 marca 1822 roku (fotokopia z oryginału)

Wyprawa ta była wspaniałą lekcją historii o jednym z największych polskich naukowców i eksperymentatorów XIX wieku i dobitnie potwierdziła tę ważną misję Stowarzyszenia – „jednoczyć absolwentów AGH i nieustannie edukować”. Uczestnicy poznali wiele ciekawych szczegółów z życia tego wybitnego Polaka, który – ku zdumieniu wielu obecnych liderów kopalnictwa naftowego na świecie – nie mogą uwierzyć, że Ignacy Łukasiewicz z biednej polskiej Galicji był pierwszym na świecie, który rozpoczął eksploatację ropy naftowej na skalę przemysłową i przez jej odpowiednią prze-

230. Kolekcja lamp naftowych w Muzeum Ignacego Łukasiewicza w Bóbrce (fot. P. Czaja)

róbkę uzyskał naftę, która zasilala pierwszą na świecie lampę naftową – wynalazek Ignacego Łukasiewicza. Dzisiaj świat zna już inne, bardziej efektywne źródła światła, ale lampy naftowe są wciąż nietuzinkową ozdobą najbardziej nobilitowanych wnętrz i salonów, zwłaszcza te, które zachowały urok i czar tamtych czasów. Prezentuje je między innymi Muzeum Ignacego Łukasiewicza w Bóbrce.

Charytatywny Rajd „Szlakiem Orlich Gniazd”

Wybrany na ostatnim IX Krajowym Zjeździe Delegatów SW AGH do Zarządu SW kolega Piotr Ubowski, został także przewodniczącym Zespołu „Akcja Zapomóg”. On to starał się wszelkimi metodami zmobilizować członków stowarzyszenia do dobroczynnej ofiarności na rzecz osób potrzebujących. Znane są wszystkim aukcje fantów podarowanych przez górniczych artystów na dorocznych spotkaniach wychowanków w Katowicach w restauracji „Anna Maria” organizowanych ostatnio również przez kolegę Piotra Ubowskiego. W 2022 roku kolega Ubowski, zaproponował, aby działalność turystyczną stowarzyszenia połączyć z dobroczynnością, to znaczy aby raz do roku odbył się tak zwany „Raid charytatywny” z bardzo popularną formą finansowego

wsparcia funduszu „Akcji zapomóg”: Lubisz chodzić ciekawymi drogami – idziesz z nami na rajd na przykład „Szlakiem Orlich Gniazd” – z Krakowa do Częstochowy. Maszerując odpoczywasz psychicznie i duchowo, ale za to do skarbonki AZ wpłacasz tyle złotych ile kilometrów przedeptałeś. W 2022 roku rajd ten odbył się po raz pierwszy, relacje z niego znajdziecie w Vivat Akademia nr 26 [4] pod tytułem: „Mój pierwszy raz – czyli... lubię chodzić”. Wiemy jednak, że wrzesień jest bardzo bogaty w stowarzyszeniu i w uczelni w inne wydarzenia, dlatego w pierwszym rajdzie w 2022 roku – testowo Piotr pokonał całą trasę (180,1) km samotnie i po 6 dniach dotarł do mety na Jasnej Górze, gdzie za klasykiem wypowiedział sławetne słowa: *Veni Vidi Vici*. W inicjatywie tej uczestniczył – niestety tylko wirtualnie – prezes SW AGH, który zaproponował, aby Ci, którzy nie mogą fizycznie wędrować po szlaku podsumowały przebyte w tygodniu rajdowym kilometry (czy to na spacerach rekreacyjnych czy w normalnym codziennym funkcjonowaniu) i wpłaciły na konto AZ przynajmniej jedną złotówkę, za każdy pokonany kilometr.

Co do organizacji takich rajdów, to wiadomo, że nie wszyscy mogą sobie pozwolić na cały tydzień przerwy w pracy. Dlatego kolega Piotr zmodyfikował termin rajdu tak, aby obejmował on cały weekend czyli zaczynał się w czwartek, a kończył we wtorek. W takim układzie czasowym Ci którzy nie mogą poświęcić 4 dni roboczych na cały rajd, do wspólnego wędrowania mogą dołączyć tylko na weekend, aby w te dwa dni przewędrować trasę przeznaczoną na trzeci i czwarty dzień rajdu (jest to około 57 km):

Cała trasa obejmuje takie miejsca i atrakcje jak pokazano w dalszej części.

231. Meta pierwszego rajdu SW AGH „Szlakami Orlich Gniazd” (selfi. P. Ubowski)

AGH A-0 – początek trasy – start honorowy

Dzień 1. trasa: Kraków Krowodrza Górka – Pieskowa Skała, 25,3 km

Atrakcje: AGH – start honorowy, Czerwony Most, fort 44a Pękowice i fort pancerny główny 44 Tonie, Wąwóz Kwietniowe Doły, Dolina Prądnika, Ojcowski Park Narodowy. Brama Krakowska, Ojców – Zamek i Kaplica na Wodzie, Pustelnia błogosławionej Salomei, Grodzisko, Skały Wdowie, Pieskowa Skała – zamek i Maczuga Herkulesa.

Dzień 2: trasa: Zamek Pieskowa Skała – Jarosławiec, 28,3 km

Atrakcje: Sułoszowa – kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa, nowobudowana droga na zamek Bąkowiec, Góra Zborów – Jaskinia Pojednania Hanysów i Goroli, Zdów, Bobolice – zamek, Mirów – zamek.

Dzień 3. trasa: Jarosławiec – Podzamcze, 30,4 km

Atrakcja na trasie to: Las pod Ostrą Górą, „wydmy”, Golczowice, Ruiny zamku w Bydlinie, cmentarz legionistów Piłsudskiego, Ruskowa Skała, Dolina Wodącej i Zegarowe Skały. Zamek Pilcza w Smoleniu, Pilica – pałac, Ogrodzieniec – zamek.

Dzień 4. trasa: Podzamcze – Mirów (26,7 km) z następującymi atrakcjami:

Okolice Grodu na Górze Birów, Dworski Las, Żerkowice, Okiennik Wielki, Morsko. zamek Bąkowiec, Góra Zborów – Jaskinia Pojednania Hanysów i Goroli, Zdów, Bobolice – zamek, Mirów – zamek.

Dzień 5. trasa: Mirów – Olsztyn, 32,0 km

Atrakcje: Niegowa, Trzebnów – charakterystyczna zabudowa, Ruiny zamku Ostrężnik, Diabelskie Mosty, Pstrągarnia, Staw Sen Nocy Letniej, Młyn, Żłoty Potok – Pałac Raczyńskich, Aleja Klonowa, Zrębice, Rezerwat Sokole Góry, Olsztyn – zamek.

Dzień 6. trasa: Olsztyn – Częstochowa, 20,1 km

Atrakcje: Częstochowa Stary Rynek (koniec Szlaku Orlich Gniazd) Góry Towarne, Rezerwat Zielona Góra, Jasna Góra – koniec trasy rajdowej.

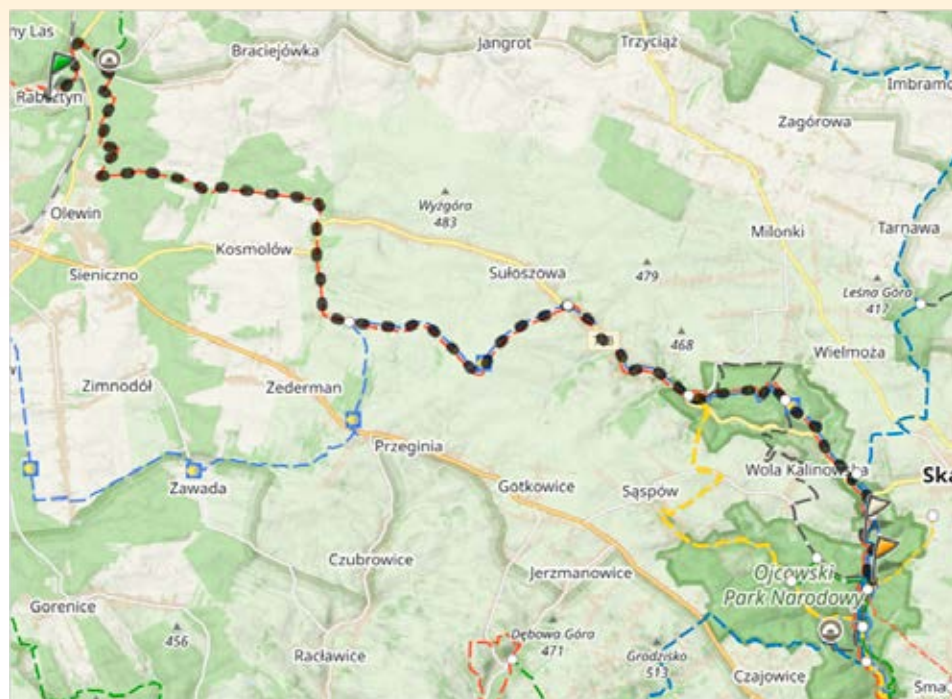
Jest też wiadomo, że większość nie może w taką trasę się wybrać. Zatem pozostajemy przy zaproponowanej wcześniej wersji – tak zwanego „rajdu wirtualnego” polegającego na tym, że każdy kto tym sposobem chciałby się przyłączyć do wędrowców – w tygodniu rajdowym sumuje przebyte kilometry (można je rejestrować na każdym telefonie z aplikacją „krokomierz”) i do skarbonki AZ wpłaca kwotę równą lub dobrowolnie wyższą liczbie przebytych kilometrów.

Możemy więc uznać, że w ten sposób w stowarzyszeniu narodziła się nowa tradycja i pewna koncepcja wspólnego wędrowania oraz aktywnego wspierania akcji dobroczynnych naszej organizacji. Zatem zapraszamy najpierw członków Zarządu SW AGH, członków Rady SW AGH, i wszystkich członków stowarzyszenia do włączenia się do tej akcji, pamiętając, że pomaganie słabszym i potrzebującym jest najcenniejszym aktem przyjaźni i braterstwa, a to jest jednym z naszych wyzwań i podstawową misją naszego stowarzyszenia.

Determinacja kolegi P. Ubowskiego jest tak wielka, że jego rajd charytatywny jest organizowany nadal. W 2024 roku trasa została zmodyfikowana do jednodniowego przemarszu na dystansie 31 km i z zakończeniem pod zamkiem w Ojcowie.

232. Trasa i atrakcje turystyczne na szlaku „Orlich Gniazd” (źródło: Internet [16])

233. Trasa trzeciego Rajdu charytatywnego SW AGH w 2024 roku

234. Uczestnicy rajdu charytatywnego SW AGH w 2024 roku (fot. P. Czaja)

14. Spotkania i wydarzenia okolicznościowe

Doroczne spotkania i koncerty świąteczno-noworoczne

W kronice wydanej z okazji 60-lecia Stowarzyszenia przeczytamy (str. 150) opis nowej tradycji jaka narodziła się w Stowarzyszeniu Wychowanków AGH po transformacji politycznej naszego kraju.

Świąteczne spotkania opłatkowe w okresie Świąt Bożego Narodzenia zostały zainicjowane na wniosek kolegi Zygmunta Kuliga i wprowadzone przez Zarząd Główny do programu działania stowarzyszenia. Odbływały się początkowo w hallu pawilonu Wydziału Odlewnictwa, a następnie zostały przeniesione na stałe do auli gmachu głównego uczelni. Do 2002 roku termin spotkań przypadał zwykle w ostatnim tygodniu przedświątecznym (15–19 grudnia), a od 2003 roku przeniesiono je na początek stycznia kolejnego nowego roku. Organizację i dbałość o właściwy przebieg spotkań powierzono koleżance Helenie Piterze, która nadała im bardzo uroczystą i okazałą oprawę.

W spotkaniach tych, zgodnie z tradycją – brali udział członkowie kierownictwa uczelni jak rektor, prorektorzy, dziekani wydziałów, przedstawiciele władz administracyjnych, członkowie władz stowarzyszenia, rzecznicy kół terenowych i zakładowych SW AGH z całej Polski oraz członkowie honorowi stowarzyszenia. Tradycją stało się także zapraszanie osób duchownych parafii św. Szczepana oraz przedstawicieli organizacji absolwenckich w Uniwersytecie Jagiellońskim, na Politechnice Krakowskiej i Politechnice Śląskiej w Gliwicach.

235. Noworoczny stół i uczestnicy spotkania (fot. Z. Sulima)

236. Świąteczne spotkanie w Auli AGH w 2017 roku (fot. Z. Sulima)

W 2015 roku czyli roku jubileuszu 70-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH spotkania świąteczno-noworoczne wzbo- gacono o nowe wydarzenie kulturalne jakim stały się Koncerty Noworoczne organizowane w teatrze im. Juliusza Słowackiego. W trakcie koncertu ogłaszano także wyniki konkursu, który wyłania Absolwenta Roku i Absolwenta Juniora oraz najlepsze koło naukowe AGH. Inicjatorem tego projektu była Fundacja dla AGH kierowana przez dr. Jerzego Kickiego oraz kierownictwo Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Uroczystość ta odbywała się zawsze pod patronatem rektora AGH.

Konkurs o tytuł absolwenta roku precyzował zaprezentowany poniżej regulamin przygotowany na 2015 rok, który następ- nie realizowano przez kolejne lata.

Absolwent Roku Akademii Górniczo-Hutniczej

Regulamin Konkursu

Tytuł Absolwenta Roku AGH przyznawany jest corocznie, począwszy od 2015 roku (w którym przyznane zostaną tytuły Absolwenta Roku 2014) w konkursie organizowanym pod patronatem rektora AGH przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH i Fundację dla AGH.

1. Tytuł Absolwenta Roku nadaje kapituła, w skład której wchodzi: rektor, prezes SW AGH i prezes Zarządu Fundacji dla AGH. Skład kapi- tuły uzupełniają każdorazowo zdobywcy tytułu Absolwenta Roku.
2. Tytuł przyznawany jest w dwóch kategoriach. Absolwent AGH oraz Młody Absolwent AGH (do 5 lat od ukończenia studiów), za wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej, działalności politycznej i społecznej w kraju i poza jego granicami. Wskazane jest, aby ukoronowanie tych osiągnięć bądź znaczne sukcesy były związane z działalnością kandydata w roku, za który przyznawane jest wyróżnienie. Wśród nominowanych do tytułu nie mogą być aktualni pracownicy uczelni.

3. Kandydaturę może zgłosić każdy wychowanek AGH przysyłając zgłoszenie jednego kandydata w terminie podanym w pkt. 5.4, poprzez Internet lub listownie na adres Stowarzyszenia Wychowanków AGH lub Fundacji dla AGH. Na zgłaszającym spoczywa obowiązek udokumentowania osiągnięć kandydata.
4. Sposób wyboru Absolwenta Roku AGH (w 2015 roku):
 - 4.1. Nominowania do tytułu w liczbie do 5 osób w każdej kategorii, spośród kandydatów zgłoszonych do konkursu dokonuje kapituła poprzez głosowanie. Decyduje zwykła większość głosów.
 - 4.2. Sylwetki osób nominowanych prezentowane są na stronach AGH, Stowarzyszenia Wychowanków AGH i Fundacji dla AGH oraz w ich wydawnictwach.
 - 4.3. Spośród nominowanych kapituła dokonuje wyboru Absolwenta Roku. Wyniki głosowania są tajne do dnia ogłoszenia, a werdykt kapituły jest nieodwoalny.
 - 4.4. Kalendarz konkursu:
 - zgłoszenie kandydatów do 30 kwietnia 2015,
 - nominowanie kandydatów do 30 maja 2015,
 - ogłoszenie zwycięzcy do 30 czerwca 2015.
5. Zwycięzcy Konkursu otrzymują medale okolicznościowe, a nominowani specjalne dyplomy, które w 2015 roku wręczone zostaną w trakcie uroczystości zorganizowanej z okazji 70-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH.
6. Stronę organizacyjną zgłaszania kandydatów, nominowania i wyboru Absolwenta Roku AGH oraz uroczystości wręczenia tytułu zapewniają Stowarzyszenie Wychowanków AGH oraz Fundacja dla AGH.

W trakcie koncertów noworocznych ogłaszano wyniki konkursu oraz nagradzano najlepsze koła naukowe AGH wyróżnione w specjalnej procedurze konkursowej.

Od 2016 roku nowe władze stowarzyszenia włączyły tę uroczystość na stałe do rocznego planu wydarzeń w AGH i kontynuowały tę piękną tradycję przez kolejne lata omawianego dziesięciolecia.

237. a i b. Zwycięzca plebiscytu „Absolwent roku 2017” mgr inż. Bogusław Ochab (drugi od lewej) i laureaci konkursu na najlepsze koło naukowe AGH (fot. Z. Sulima)

238 a i b. Absolwent 2018 roku – prof. Janusz Filipiak i Absolwent Junior Jarosław Królewski (fot. G. Łyko)

Laureaci konkursu „Absolwent roku” i „Absolwent Junior” w latach 2014–2022

Lp.	Rok	Absolwent Roku	Absolwent Junior
1.	2014	dr hab. inż. Herbert Wirth Prezes KGHM	Piotr Palczewski Z klocków Lego zbudował drukarkę 3D
	2015	mgr inż. Krzysztof Witkowski Współtwórca i prezes firmy Bruk Bet	Dominik Nowak Aktywny realizator innowacyjnych projektów w obszarze HighTECH
2	2016	dr inż. Krzysztof Pawiński Twórca i prezes firmy Maspex	Grzegorz Mięśowicz i Michał Łabęcki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki jako twórcy RopeRidera,
3	2017	mgr inż. Bogusław Ochab Prezes ZGH Bolesław	Wiktor Warchałowski współtwórca i prezes firmy Airly produkującej czujniki do badania smogu
4	2018	prof. Janusz Filipiak Twórca i prezes firmy Comarch	Jarosław Królewski Współtwórca i Prezes firmy Synerise
5	2019	mgr inż. Longin Bokwa Twórca i prezes Grupy PBI	Mateusz Pawłowski Założyciel działacz Fundacji Projekt Przyszłość
6	2020	mgr inż. Edyta Stanek Pomysłodawczyni i współzałożycielka firmy „ML System”	Tomasz Kraus – twórca firmy Picodii Wojciech Daniło – twórca platformy Flowbox
7	2021	dr inż. Janusz Michałek Aktywny działacz na rzecz innowacyjnego Śląska	dr inż. Rafał Samborski Prezes i współzałożyciel firmy Cardiomatics
8	2022	dr inż. Jacek Kołacz Współtwórca i prezes firmy Comex	mgr inż. Przemysław Drózd Założyciel Firmy Liftero
9	2023	prof. Krzysztof Galos podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska oraz Główny Geolog Kraju.	mgr inż. Kamil Kaczorowski, Prezes Zarządu firmy Colidrone.

Pandemia Covid-19, która wybuchła w 2020 roku spowodowała, że zaprzestano organizacji koncertów noworocznych w teatrze im. Juliusza Słowackiego, jako że wszystkie zgromadzenia masowe zostały odwołane. Nie przerwano jednak samego konkursu, a wręczanie wyróżnień odbywało się podczas kameralnych spotkań w salce konferencyjnej rektoratu.

239. Wręczenie wyróżnień Absolwent Roku i Absolwent Junior 2020 w warunkach restrykcji pandemicznych Covid 19 (fot. Z. Sulima)

240. Laureat konkursu Absolwent Roku 2021 dr inż. Janusz Michałek(w środku) (fot. Z. Sulima)

241. Laureaci wyróżnienia Absolwent Roku 2021 i 2022 (4, 5 i 6 od prawej w kolejności: P. Drózd, J. Kołacz, R. Samborski) (fot. Z. Sulima)

W trakcie koncertów noworocznych, na najświetniejszej i najpiękniejszej scenie Krakowa występowały zawsze zespoły muzyczne z AGH, a głównie szybko wspinająca się na szczyty muzycznego geniuszu Orkiestra Reprezentacyjna AGH, prowadzona od 2015 roku przez doskonałego dyrygenta dr. Karola Pykę z Katowickiej Wyższej Szkoły Muzycznej. Urok i niepowtarzalność tych koncertów stanowiły zawsze wspólne występy Orkiestry AGH z innymi słynnymi grupami muzycznymi Krakowa jak:

- Małopolska Orkiestra Kameralna pod batutą Joanny Ślusarczyk,
- młodzi, utalentowani podopieczni fundacji Pro Musica Bona,
- „Sokół Orkestar” Przemysław Sokół z gościnnym występem Mai Sikorowskiej, Agnieszki Chrzanowskiej i Pawła Steczkowskiego,
- jazzowej grupy „Jazz Band Ball Orchestra” i wielu innych.

242. Uczestnicy koncertu Noworocznego w teatrze im. Juliusza Słowackiego w 2018 roku (fot. Z. Sulima)

243 a i b. Występ orkiestry reprezentacyjnej AGH, grupy „Sokół Orkestar” i zaproszonych artystów – 2018 rok (fot. Z. Sulima)

Praca kół terenowych

Główny nurt pracy stowarzyszenia winien się realizować w kółach terenowych. Do wyróżniających się pod tym względem kół należy zaliczyć:

a) Koło Terenowe im. Bogusława Roskosza
działające przy kopalniach: „Murcki-Staszic”, „Wujek” i Kopalnia „Mysłowice-Wesoła”.

Jego bardzo ciekawą i mocno integrującą aktywnością są coroczne spotkania Wychowanków AGH z kierownictwem uczelni, władzami Stowarzyszenia Wychowanków i innych licznych reprezentacji kadry naukowej z poszczególnych wydziałów AGH. Spotkania odbywają się od lat w katowickiej restauracji „Anna Maria”. Do niedawna jednym z najznamienitszych uczestników tych spotkań był sam dyrektor Bogusław Rozkosz, którego imię nosi to koło.

W 2020 roku inżynier Bogusław Roskosz świętował w gronie przyjaciół ze stowarzyszenia swoje 95 urodziny będąc w pełni sprawnym fizycznie i umysłowo. Przy okazji każdego uroczystego spotkania stowarzyszeniowego B. Rozkosz zawsze przekazywał hojne datki na wsparcie Akcji Zapomóg SW AGH.

244. Tradycyjne spotkanie w „Annie Marii” z udziałem Bogusława Roskosza (pierwszy z prawej) (fot. Z. Sulima)

245. 95. Urodziny
Bogusława Roskosza
(fot. Archiwum P. Czaja)

Tradycją tych spotkań stały się aukcje pamiątek górniczych i obrazów, z których dochód zasila konto Zespołu „Akcji Zapomóg”.

246. Honorowi goście
spotkania: Prof. Jerzy Lis
– Rektor AGH i dr Adam Mirek
– Prezes Wyższego Urzędu
Górniczego (fot. Z. Sulima)

b) Koło Elektromontaż z Nowej Huty

Koło, kiedyś bardzo aktywne – obecnie cierpi na malejącą liczbę członków, ale spotyka się regularnie przynajmniej raz w roku w nowohuckiej siedzibie Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Z reguły w spotkaniach tych bierze udział prezes SW prof. Piotr Czaja, który corocznie prezentuje zebrany aktualny stan prac w stowarzyszeniu.

Pionierem tego koła i swoistym wzorem wychowanka AGH jest Inżynier Kazimierz Kromin, który w 2024 roku – czyli na rok przed jubileuszem 80-lecia SW AGH, rozpoczął swój 99 rok życia. Podobnie jak Bogusław Roskosz w 2020 roku świętował swoje 95. urodziny w skromnym gronie kierownictwa Stowarzyszenia Wychowanków w Klubie Profesora AGH.

247. Spotkanie w Kole Elektromontaż w Nowej Hucie w 2023 roku
(fot. P. Czaja)

248. Urodziny
Kazimierza Kromina
(fot. Z. Sulima)

c) **Koło Grodzkie „Czeczott”** w Tychach założone przez nadzwyczaj aktywnego wychowanka uczelni, niestrudzonego kultywatora tradycji górniczych dyrektora Jerzego Strzępka – Honorowego Członka SW AGH. Koło to od wielu już lat organizuje corocznie co najmniej 4 spotkania wychowanków w tym:

- biesiadę świąteczno-noworoczną – najpierw w domu wczasowym „Ziemowit” w Ustroniu, potem w restauracji Wenecja w Tychach,
- jesienne spotkania na Trutowisku w głębi murckowskich lasów,
- wiosenne spotkania w tyskiej restauracji „Pod Kogutem”, a w ostatnich latach również w restauracji Wenecja.

W działalności tego koła brał czynny udział Franciszek Wszolek – były Wiceminister Górnictwa i Energetyki, a nadzwyczajną aktywnością wyróżnili się koledzy: Henryk Konieczko, Kazimierz Trzaska i Andrzej Kapłanek.

Ze względu na nadzwyczaj intensywną działalność tego koła została ona szerzej zaprezentowana na kolejnych kartach tej kroniki w rozdziale 15. jako wzór do naśladowania przez inne koła.

d) **Koło Terenowe w Piotrkowie Trybunalskim**

Działalność koła w kadencji 2016–2021 rozpoczęła się Walnym Zebraniem Członków Koła (7 września 2016 roku). Wybrano sześcioposobowy zarząd i pięciu delegatów na VIII Zjazd Krajowy Sprawozdawczo-Wyborczy.

18 listopada 2016 roku w VIII Krajowym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym SW AGH wzięli udział wszyscy wybrani delegaci. Na Zjeździe trzech delegatów wybrano do Zarządu Głównego w tym jednego do Prezydium Zarządu Głównego.

Koło odbyło osiem zebrań członków połączonych z corocznymi spotkaniami opłatkowymi i wielkanocnymi, które charakteryzowała zawsze bardzo miła atmosfera.

Ważne wydarzenia w tej kadencji to:

- Włączenie się koła w obchody 800-lecia Piotrkowa Trybunalskiego, w tym zorganizowaniem (23 września 2017 roku) koncertu najśłynniejszego polskiego tenora Wiesława Ochmana – absolwenta AGH i Członka Honorowego Koła Piotrkowskiego Stowarzyszenia Wychowanków AGH. W koncercie uczestniczyli przedstawiciele władz miasta Piotrkowa Trybunalskiego, Starostwa Piotrkowskiego i licznych sponsorów. Po koncercie maestro Wiesław Ochman spotkał się towarzysząco z obecnymi władzami Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz gospodarzami miasta.
- Obchody 20-lecia koła zakończone 8 września 2018 roku biesiadą w Ośrodku Wypoczynkowym ANPOL k/Sulejowa z udziałem władz ZG SW AGH.

249. Po koncercie Wiesława Ochmana w Piotrkowie Trybunalskim (fot. arch. B. Herudziński)

250. Spotkanie z okazji jubileuszu 20-lecia Koła Trybunalskiego SW AGH (fot. archiwum P. Czai)

c) Uczestnictwo w obchodach 100-lecia AGH w tym udział w rajdzie gwieździstym stulecia i w obchodach centralnych jubileuszu AGH (18–19 października 2019 roku).

d) Koło organizowało też wiele akcji zatytułowanych „Z kulturą za pan brat” i były to:

- udział członków koła w koncercie galowym VII Konkursu Wykonawców Muzyki Operetkowej i Musicalowej w Krakowie (27 listopada 2016 roku),
- wypad do Krakowa na spektakl Kabaretu Piwnicy pod Baranami z kolacją w restauracji „Zalipianki” Ewy Wachowicz (20 października 2018 roku),
- wypad do Teatru Muzycznego w Łodzi (12 marca 2019 roku) na spektakl Fredro dla dorosłych mężów i żon z kolacją w restauracji HAMRA z kuchnią libańską.

Członkowie koła brali też udział w licznych wyprawach Stowarzyszenia jak wycieczce autokarowej do Litwy, Łotwy, Estonii oraz Helsinek i Petersburga, czy samolotowej wyprawy do włoskiego Bari w ramach wycieczki „Echo włoskiej Apuli”.

e) Koło terenowe im. prof. Wacława Różańskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim

Koło im. prof. Wacława Różańskiego kontynuuje piękna tradycję hutniczą związaną z tym regionem. W Ostrowcu Świętokrzyskim w hucie pracowało i nadal pracuje bardzo wielu wychowanków AGH z pionu metalurgicznego. Aktualnie koło liczy 140 członków, a jego rzecznikiem jest mgr inż. Józef Grabowski, zasłużony działacz stowarzyszenia i jego Członek Honorowy.

- udział członków koła w obchodach 100-lecia AGH,
- opracowanie i opublikowanie artykułu dotyczącego obchodów jubileuszowych 100-lecia AGH w Gazecie Ostrowieckiej (7 października 2019 roku),
- wydanie książki: *40 Lat Minęło* obrazującej powstanie i dorobek Koła Terenowego SW AGH im. prof. Wacława Różańskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim w latach 1975–2015,
- zorganizowanie spotkania prof. Mirosława Karbowniczka z Prezydentem Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego oraz z dyrektorami szkół średnich: III Liceum Ogólnokształcącego im. Władysława Broniewskiego oraz Technikum Hutniczo-Mechanicznego (20 listopada 2019 roku),
- zorganizowanie obchodów 45-lecia koła (2 października 2020 roku),
- udział w obchodach Dnia Hutnika organizowanych przez SITPH przy kombinacie Celsa Huta Ostrowiec Sp. z o.o.,
- współpraca naszych członków: Józefa Grabowskiego, Andrzeja Sidowskiego oraz Jerzego Florysa przy tworzeniu Centrum Tradycji Hutnictwa w Ostrowcu Świętokrzyskim, gdzie na podkreślenie zasługuje fakt, że ideę utworzenia Muzeum Techniki na bazie likwidowanej Huty Ostrowiec SA zgłosił w 2002 roku rzecznik koła, kolega Józef Grabowski,
- zorganizowanie wycieczki do Fabryki Porcelany w Ćmielowie,
- opracowanie wniosku do Prezydenta Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego w sprawie nadania nazwy dla nowo budowanej drogi, stanowiącej łącznik pomiędzy ul. Jana Samsonowicza i Antoniego Hedy „Szary” – „Ulica Metalurgów”,
- udział w uroczystościach pogrzebowych zmarłych koleżanek i kolegów członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH,
- udział członków koła im. prof. Wacława Różańskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim w Akcji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Dzięki bardzo aktywnej pracy głównie rzecznika koła inż. J. Grabowskiego, AGH jest wciąż obecne w tym regionie – jakże ważnym dla polskiej kultury technicznej.

f) Koło Międzyzakładowe w Tarnowie

Koło to gromadzi absolwentów wielu różnych wydziałów AGH. Głównymi wydarzeniami integrującymi tę społeczność były między innymi:

- 2016 rok – impreza wyjazdowa do Mielca i okolic z udziałem ponad 60 uczestników w tym przedstawicieli uczelni. Ważnym elementem programu było zwiedzanie fabryki zbrojeniowej oraz fabryki łodów „Zielona Budka”, co dla inżynierów stanowiło nie lada atrakcję. Wieczorem spotkanie towarzyskie, a w drodze powrotnej zwiedzanie zamku w Przecławiu.
- 2017 rok – czerwcowy wyjazd do okolic Nowego Sącza, gdzie między innymi byliśmy całonocnymi gośćmi światowego lidera produkcji okien dachowych firmy FAKRO z prezentacją poziomu automatyki przemysłowej zachwycającej wszystkich zwiedzających. W drodze powrotnej odbyło się zwiedzanie parku – arboretum Profesora Krzysztofa Pendereckiego.
- Koło corocznie organizowało zimowe spotkania w tarnowskim hotelu „Bristol” gdzie oprócz podsumowania kolejnego roku działalności odbywały się występy artystyczne oraz noworoczne bale wychowanków AGH.

251. Książka Józefa Grabowskiego

g) Koło Rocznikowe „Górnicy-73”

Koło Rocznikowe „Górnicy-73” stanowią absolwenci Wydziału Górniczego rocznika 1973. Ta grupa absolwentów jest przykładową społecznością, która przez cały okres pracy zawodowej bardzo intensywnie ze sobą współpracuje, utrzymuje kontakty, odbywa regularne coroczne spotkania towarzyskie dokumentując je w swoich lokalnych publikacjach. Formalnie koło rocznikowe zostało zawiązane na dorocznym spotkaniu w Komborni, gdzie podejmował całą grupę kolega z roku – mgr inż. Longin Bokwa – prezes Sandomierskich Kopalni Dolomitu.

W 2017 roku w ponownej immatrykulacji po 50 latach uczestniczyło 108 absolwentów, co stanowi absolutny rekord w skali uczelni trwałości kontaktów absolwentów jednego rocznika. Z tej okazji została wydana książka zatytułowana: *Złota kronika niezwykłego rocznika*, w której zaprezentowane są sylwetki i dokonania większości członków tej grupy absolwentów. W 2019 roku Koło Rocznikowe „Górnicy-73” aktywnie uczestniczyło w jubileuszu 100-lecia uczelni biorąc udział w rajdzie 100-lecia. W roku jubileuszu odbyło się także spotkanie okolicznościowe w Hotelu „Łokietek” pod Krakowem, a w 2021 roku w hotelu Skalny Dwór w Woli Kalinowskiej koło Ojcowa.

252. Spotkanie Jubileuszowe Roczniaka „Górnicy-73” w Komborni koło Krosna (fot. P. Czaja)

253. Okolicznościowe spotkanie Koła „Górnicy-73” w roku jubileuszu 100-lecia AGH – 4 września 2019 roku (fot. P. Czaja)

Podobne bardzo liczne spotkanie Koła Rocznikowego „Górnicy-73” odbyło się w 2021 roku czyli 48 lat po uzyskaniu dyplomu.

254. Koło „Górnicy-73” w 48 roku po uzyskaniu dyplomu (fot. P. Czaja)

h) Grupa absolwentów Wydziału Górniczego „Górnicy 72”

Corocznie spotykają się Absolwenci Wydziału Górniczego z 1972 roku. Chociaż formalnie nie tworzą koła wychowanków – czynnie uczestniczą we wszystkich akcjach stowarzyszenia. W 2019 roku wsparli dobrowolnymi datkami akcję wmurowania tablicy pamiątkowej prof. Juliana Sulimy-Samujły. Nie wszyscy mieli możliwość uczestniczyć w uroczystym odsłonięciu tablicy w roku jubileuszu AGH, ale za to w 2020 roku spotkali się między innymi pod Jego tablicą gdzie prezes stowarzyszenia prof. P. Czaja wręczył koledze Wojciechowi Borkowskiemu specjalne podziękowanie za włączenie się do tej szlachetnej inicjatywy.

i) Koło Wychowanków AGH w Wietnamie

Niebywałą aktywnością cechuje się zagraniczne Koło Wychowanków AGH funkcjonujące w Hanoi – stolicy Wietnamu. Ich działalność na rzecz relacji Polsko-Wietnamskich została nagrodzona wysokimi odznaczeniami państwowymi, które wręczył im Prezydent RP Andrzej Duda podczas wizyty w 2017 roku. Najaktywniejsi absolwenci polskich uczelni z lat 50 i 60 XX wieku zostali uhonorowani wysokimi odznaczeniami państwowymi. W ich gronie znaleźli się: pan Ho Chi Hung – Rzecznik Koła SW AGH w Hanoi, którego Prezydent RP odznaczył Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej oraz dr Pham Khoi Nguyen odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.

255. Prezydent RP Andrzej Duda w rozmowie z wietnamskimi absolwentami polskich uczelni [11]
(fot. J. Szymczuk, KPRP: [11])

Doceniając wspaniałe efekty współpracy ze swoimi absolwentami w Wietnamie Senat Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica nadał prof. Nguyen Van Giang – godność doktora honoris causa AGH oraz panom dr Pham Khoi Nguyen i mgr inż. Ho Chi Hung godności honorowych konsulów AGH.

256. Ceremonia wręczenia godności Doktora Honoris Causa AGH Prof. Nguyen Van Giang (fot. Z. Sulima)

Koło Stowarzyszenia Wychowanków AGH przygotowało w listopadzie 2018 roku wizytę w Wietnamie członków kierownictwa uczelni (rektora i dwóch prorektorów oraz prezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH). W ramach tej wizyty w Hanoi odbyła się ponowna immatrykulacja po 50 latach wietnamskich absolwentów AGH. Szczegóły tej uroczystości zrelacjonowano w rozdziale 11. – Ponowna immatrykulacja w Hanoi wietnamskich absolwentów AGH.

Niezwykle wzruszającym gestem była w czasie pandemii koronawirusa akcja, w której nasi wietnamscy przyjaciele zgromadzili środki finansowe i ufundowali dla Polaków artykuły najpotrzebniejsze do walki z pandemią. Poinformował nas o tym pan Ho Chi Hung – Rzecznik Koła pisząc list:

Droga Pani Teresa

W imieniu kolegów i w moim własnym serdecznie Pani dziękuje za ciepłe słowa dla nas. Wczoraj przesyłka z naszym skromnym darem dotarła do Warszawy i te rzeczy zostaną rozesłane do szpitali w Polsce gdzie najbardziej potrzebują tych testów, kombinezonów i rękawiczek medycznych.

Proszę przekazać moje najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia zdrowia dla prof. prezesa SW AGH i wszystkich członków naszego stowarzyszenia a także Ich rodzin. Ciepło pozdrawiam życząc Pani dobrego zdrowia, spokojnych dni.

Ho Chi Hung

Tak zachowują się po latach wielcy patrioci, Ci dla których Polska jest drugą Ojczyzną również za sprawą więzi ze swoją uczelnią – AGH. Nasi wychowankowie z Hanoi bardzo uroczącie celebryją wszystkie okazje przypominające ich przyjazd do Polski oraz ciężką pracę w czasie studiów.

j) Koło Regionalne „Skałka” w Sandomierzu

Z inicjatywy Zarządu Głównego SW AGH i Prezesa Grupy PBI Przemysława Bokwy oraz współpracującej z nimi pani Iwony Mazur z firmy Maxam Polska, w Sandomierzu powstało Regionalne Koło Stowarzyszenia Wychowanków AGH zrzeszające zarówno obecnych pracowników tej grupy jak również byłych pracowników przemysłu szklarskiego tworzonego w Sandomierzu i rozwijanego przez lata przez absolwentów AGH. W inauguracyjnym spotkaniu koła (1 października 2020 roku) uczestniczył między innymi pan Marcin Marzec – burmistrz Miasta Sandomierz, który wyraził zadowolenie i życzył, aby koło wychowanków integrowało ludzi połączonych więzami wspólnego studiowania. Koło to znalazło też wspaniałego mecenasa sztuki panią Annę Bokwę, żonę prezesa Przemysława, która przygarnęła go do swojej pięknej restauracji „Widnokrąg” umiejscowionej w sercu miasta przy Bramie Opatowskiej. Od momentu powstania, członkowie tego koła spotykają się corocznie na uroczystych i roboczych spotkaniach w uroczych pomieszczeniach restauracji, które zostały urządzone jako miejsca wystaw malarstwa i spotkań ludzi sztuki i literatury.

257. Uroczę wnętrze wystawiennicze restauracji Widnokrąg w Sandomierzu (fot. P. Czaja)

258. Uczestnicy założycielskiego spotkania koła „Skałka” w Sandomierzu (fot. P. Czaja)

259. Spotkanie świąteczne koła „Skałka” w 2022 roku (fot. P. Czaja)

Koło, zgodnie z misją stowarzyszenia integruje absolwentów AGH wokół swojej uczelni. W 2024 roku dramatyczną walkę z chorobą przegrała współzałożycielka koła pani Iwona Mazur. Żegnana przez szpaler górników w galowych strojach spoczęła na cmentarzu parafialnym w Iwaniskach.

k) Koło Wychowanków AGH nr 282 działające przy Koksowni Przyjaźń

Spora grupa absolwentów AGH pracuje w rozlicznych spółkach należących do grupy JSW. W „JSW Koks”, a dokładniej w Koksowni Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej. 6 czerwca 2019 roku zorganizowano spotkanie reaktywujące pracę koła zakładowego SW AGH nr 282, w którym uczestniczyli przedstawiciele Zarządu Głównego: prezes prof. Piotr Czaja oraz inż. Henryk Kopeć. Zebrani zadeklarowali silną wolę reaktywowania tego koła i rozpoczęcia aktywnej współpracy z Zarządem Stowarzyszenia oraz innymi kołami działającymi nie tylko na terenie Jastrzębskiej Spółki Węglowej, ale także w innych branżowych przedsiębiorstwach jak kopalnia Węgla Brunatnego Turów w Bogatyni. Zebranie wyłoniło władze koła w tym rzecznika którym został inż. Wojciech Bąk.

260. Spotkanie Koła SW AGH „JSW Koks” (fot. P. Czaja)

261. Uczestnicy spotkania organizacyjnego reaktywującego pracę koła przy Koksowni Przyjaźń (fot. P. Czaja)

Koło zorganizowało dwa wyjazdy techniczne do innych zakładów górniczych jak: Kopalnia Węgla Kamiennego Szczygłowie, czy kopalnia Węgla Brunatnego Turów w Bogatyni.

262. Członkowie koła koksowników z wizytą u kolegów w Kopalni Szczygłowie (fot. W. Bąk)

I) Koło SW AGH w Kopalni Węgla Brunatnego Turów w Bogatyni

W Kopalni Węgla Brunatnego Turów w Bogatyni od dawna, bardzo aktywnie działało koło Stowarzyszenia Wychowanków AGH. W ostatnich latach wiele osób – rodem z AGH – odeszło na emerytury skutkiem czego aktywność koła bardzo zmalała. W PGE GiEK SA Oddział KWB Turów pracuje obecnie około 50 absolwentów Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i stanowią oni trzon kadry zarządzającej tym wielkim przedsiębiorstwem. Z inicjatywy mgr. inż. Mieczysława Krupińskiego oraz mgr. inż. Romana Brodniaka – byłego posła na Sejm RP w KWB Turów (Bogatynia) odbyło się spotkanie absolwentów AGH pracujących w tej słynnej Kopalni Węgla Brunatnego (22 listopada 2019 roku). 30 stycznia 2020 roku w Klubie Górniczym „Jubilat” w Bogatyni odbyło się Walne Zebranie Wyborcze członków Koła Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej działającego przy Kopalni Węgla Brunatnego Turów.

Otwarcia zebrania dokonali Mieczysław Krupiński pomysłodawca spotkania oraz S. Wochna – Dyrektor PGE GiEK SA Oddział KWB Turów, który powitał obecnych członków i sympatyków koła.

Głównym zadaniem zebrania było ustanowienie władz koła. W wyniku jednomyślnego głosowania wybrano:

1. Mieczysław Krupiński – Rzecznik Koła,
2. Roman Brodniak – Zastępca Rzecznika Koła,
3. Justyna Sz wajca – Sekretarz Koła.

14. Spotkania i wydarzenia okolicznościowe

W ramach dyskusji podjęto ważne kwestie dotyczące działalności koła, takie jak udział członków koła w konferencjach naukowych i Zjeździe Krajowym Stowarzyszenia oraz współpraca z zaprzyjaźnionymi kołami SW AGH i innymi stowarzyszeniami.

W trakcie debaty padło wiele ciekawych pomysłów na wspólne spotkania i wyjazdy w celu pogłębienia wiedzy z zakresu górnictwa i geologii, a także kultywowania tradycji górnictwej.

263. Spotkanie przed reaktywacją w kole Stowarzyszenia Wychowanków AGH w Kopalni Węgla Brunatnego Turów (fot. M. Krupiński)

264. Członkowie Koła po reaktywacji (fot. M. Krupiński)

m) Grupa wychowanków AGH w Niemczech

Wielu spośród absolwentów AGH swoje życiowe losy powiązało z Republiką Federalną Niemiec. Tam podjęli pracę zawodową i bardzo wielu odniosło wielkie sukcesy. Przykładowo dr Wojciech Harabasz – metalurg kierował jedną z największych hut w zagłębiu Ruhry. Zastąpił tam z wprowadzenia innowacyjnych rozwiązań technologicznych dotyczących wykonywania wielkogabarytowych (wielko tonażowych) odkuwek dla przemysłu maszynowego.

W zagłębiu Ruhry pracowało bardzo wielu absolwentów Wydziału Górniczego. W lipcu 2019 roku odbyło się w Bochum spotkanie grupy inicjatywnej zamierzającej utworzenie w tym regionie Koła Stowarzyszenia Wychowanków.

265. Spotkanie Wychowanków AGH w Bochum – Niemcy (fot. P. Czaja)

n) Grupa wychowanków na Kubie

Nawet w tak egzotycznym i odległym kraju jakim jest Kuba od połowy XX wieku mieliśmy swoich przedstawicieli w osobach absolwentów Wydziału Metalurgicznego i Górniczego. Ostatnim bardzo aktywnym członkiem stowarzyszenia był, bo niestety zmarł w styczniu 2022 roku, inż. mgr inż. Roberto Figueroa Silva. Jeszcze rok wcześniej na przełomie stycznia i lutego 2020 roku Roberto Figueroa wizytował Europę i odwiedzał swych przyjaciół w Polsce i Austrii. Podczas uroczystego spotkania z władzami AGH i kierownictwem stowarzyszenia oraz kolegami ze studiów, które odbyło się 24 stycznia 2020 roku w sali konferencyjnej rektora z udziałem pana Jorge Marti Martinez – Ambasadora Kuby w Polsce, nasz gość świętował swoje 50-lecie ślubu z towarzyszącą mu żoną Cecylią. Gospodarze zadbali o sympatyczne akcenty związane z tą okolicznością. Roberto Figueroa przypomniał zebrany losy absolwentów AGH po skończonej w AGH edukacji w latach sześćdziesiątych

XX wieku. W Jego wystąpieniu wielokrotnie pojawiało się wielkie wzruszenie. Mówiąc o samym okresie studiów podkreślał wielką mądrość i kompleksowość naszych programów kształcenia. Choć wtedy wydawało się, że wiele rzeczy jest zbędnych jak na przykład proces wytopu surówki w wielkich piecach wraz z procesem koksownictwa. Mówił „na Kubie przecież nie ma ani jednego wielkiego pieca i nie produkuje się ani kilograma koksu – po co się tego uczyć?”. A życie pokazało prawdziwe oblicze i przydatność tych wiadomości. On sam, będąc w kierownictwie największych kubańskich przedsiębiorstw metalurgicznych – jako ceniony na Kubie metalurg, zajmujący się procesem produkcji niklu został oddelegowany do współpracy z Japonią. Przebywając służbowo w tym kraju – tam właśnie okazało się, że jego wiedza o koksownictwie i o procesie wielkopieczowym wzbudzała podziw i uznanie u japońskich specjalistów. W hucie w Hiroshimie funkcjonował wtedy największy wielki piec na świecie. Wszyscy kubańscy absolwenci AGH odegrali w rozwoju przemysłu tego kraju nietuzinkową rolę. Doszli do najwyższych stanowisk kierowniczych w przemyśle. Niektórzy otrzymali także propozycje pracy w instytucjach rządowych, a także w dyplomacji. W większości przypadków pozostawali jednak w swoim zawodzie – jako cenieni fachowcy. W wypowiedzi Roberto wielokrotnie padały słowa „Polska - nasza druga ojczyzna” czy „nasza ukochana AGH”.

266. Jubilaci w sali konferencyjnej rektora AGH (fot. Z. Sulima)

Roberto uczestniczył w jubileuszu 70-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH w 2015 roku wraz ze swoją córką Marylą, której imię nadał na cześć królowej polskiej piosenki Maryli Rodowicz.

267. Uczestnicy jubileuszowego spotkania koleżeńkiego Stowarzyszenia Wychowanków AGH (drugi od lewej absolwent AGH z Kuby Roberto Figueroa Silva z córką Marylą (pierwsza od lewej) (fot. Z. Sulima)

Na święto narodowe Polski 11 listopada w 2021 roku – jak zwykle – Roberto przysłał piękne życzenia i wiersz zachęcający do wywieszenia flagi.

Roberto Figueroa Silva był jednym z ostatnich absolwentów AGH utrzymujących kontakty ze stowarzyszeniem. Z Jego odejściem w styczniu 2022 roku – ten rozdział naszych kontaktów został niestety trwale zamknięty.

268. Pożegnalny list Roberto przesłany wraz z życzeniami na Święto Niepodległości 11 listopada 2021 roku

Doroczne spotkania Koła „Czczott”

Profesor Henryk Czczott to jedna z ważniejszych postaci okresu początkowego Akademii Górniczej. W 1922 roku został sprowadzony do Krakowa z Instytutu Górniczego w Petersburgu na mocy specjalnej umowy międzynarodowej. Niestety, już w 1928 roku zmarł nagle podczas podróży służbowej do Berg Akademii Freiberg. Na jego cześć jedną z polskich nowych kopalń nazwano jego imieniem. Jej budowniczym był znamienity absolwent Wydziału Górniczego Akademii Górniczo-Hutniczej inż. Jerzy Strzempek – Honorowy Członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Jerzy Strzempek, był też naczelnym dyrektorem tej kopalni przez wiele lat. Los dla kopalni Czczott nie był jednak łaskawy, bo jak szybko została zaprojektowana i zbudowana, tak szybko została zlikwidowana. Na szczęście jej podziemną infrastrukturę wykorzystano jako dołowy rezerwuuar słonych wód kopani Piast i Ziemowit.

Kopalnia Czczott przestała istnieć, ale inż. Jerzy Strzempek utworzył specjalne koło Stowarzyszenia Wychowanków AGH nadając mu imię tego wielkiego górnika. Koło to, jest najwspanialszym przykładem dobrze funkcjonującej komórki stowarzyszenia. Jego członkowie, w większości emerytowani dyrektorzy kopalń lub inżynierowie o wspaniałych osiągnięciach zawodowych tworzą bardzo dobrze funkcjonującą społeczność absolwentów AGH. Spotykają się regularnie cztery razy w roku w charakterystycznych miejscach: najpierw w Ustroniu w restauracji „Ziemowit”, a później w tyskiej restauracji o egzotycznej nazwie „Wenecja”. Jesienią spotykają się w murckowskich lasach w Ośrodku Śląskiego Związku Pszczelarzy w Katowicach zwanego powszechnie „Trutowiskiem”.

269. Restauracja Wenecja – miejsce spotkań koła „Czczott” (fot. Internet. [15])

Spotkania barbórkowe i świąteczno-noworoczne Koła „Czczott”

Spotkania te zapoczątkował inż. J. Strzempek i odbywały się zawsze na początku stycznia. Termin ten pozwalał na połączone świętowanie wielu okazji jak: Barbórka, święta Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Początkowo odbywały się one w zimowej scenerii i uroczym Hotelu „Ziemowit” w Ustroniu. Gospodarzem spotkania zawsze było koło „Czczott”, ale w gronie tym pojawiali się goście specjalni jak były prezes Stowarzyszenia Wychowanków – prof. Władysław Longa, potem prof. Stanisław Mitkowski i ostatnio prof. Piotr Czaja. Bywał też i zawsze płomienie przemawiał inż. Franciszek Wszółek – były wiceminister Górnictwa i Energetyki.

270. Spotkanie Koła Czczott z udziałem byłego wiceministra Franciszka Wszółka
(fot. R. Waclawik-Wróbel)

271. Prezydium spotkania w 2020 roku (fot. A. Mucha Szlązak)

272. Uczestnicy XVI Spotkania Noworocznego koła „Czeczott” w 2020 roku (fot. A. Mucha-Szlązak)

Spotkania koła Czeczott miały charakter biesiad górniczych. Zatem był zawsze prezes spotkania i wysokie prezydium, kontrapunkci w osobach: Henryka Przewoźnika i Antoniego Tyca oraz doskonała oprawa muzyczna kolegi Jerzego Piłatyka, który ze swoim keyboardem zastępował całą gwarecką kapelę. W 2017 roku po propozycji prof. Piotra Czai – nowego przewodniczącego ZG SW AGH, do programu spotkania wprowadzono akcent bożonarodzeniowy w postaci krótkiego kolędowania, co dodatkowo podkreśliło rodzinną atmosferę zgromadzenia.

Przy dobrej zabawie czas mijał zawsze bardzo szybko. Przeważnie po pięciu godzinach wspaniałych śpiewów, konkursów i rywalizacji tablic przy elektronicznej imitacji zimnych ogniów, spotkania kończyły się zawsze odśpiewaniem pieśni: „Czas do domu czas” oraz nieoficjalnego hymnu AGH-owskich biesiad górniczych: „Casablanka” z uroczym refrenem: „To moja uczelnia, gdzie studiowałem parę ładnych lat, Jubilatka Nasza, to AGH!”. Wzniesiono też ulubiony okrzyk ówczesnego rektora AGH prof. Tadeusza Słomki: „Tak się bawi, tak się bawi – AGH!”

W 2022 roku spotkania świąteczno-noworoczne przeniesiono do restauracji Wenecja w Tychach. Tam też szybko udało się wykreować swoistą rodzinną atmosferę świąteczną. Wszyscy jej uczestnicy przyjeżdżali tam bardzo chętnie i opuszczali to miejsce bardzo zadowoleni. Bo każde spotkanie prawdziwych przyjaciół po latach ubogaca życie, szczególnie seniorów, którzy w swym życiu już swoje zrobili i teraz przychodzi im tylko cieszyć się pięknymi wspomnieniami i gwarecką przyjaźnią.

273. Barbórkowe spotkanie Koła „Czeczott” w restauracji Wenecja w Tychach (fot. P. Czaja)

Jesienne spotkania „na trutowisku”

Tak samo już od wielu lat członkowie Koła „Czeczott” swoje powakacyjne spotkanie ulokowali w pięknym, zaszytym w głębokim murckowskim lesie, Ośrodku Śląskiego Związku Pszczelarzy w Katowicach zwanego powszechnie „Trutowiskiem”. Ośrodek ten położony jest w sercu murckowskiego lasu, więc każdorazowo na pobyt w tym miejscu potrzebna jest zgoda władz Nadleśnictwa Katowice. W imię dobrej współpracy górników i leśników ze Śląska zgoda taka nie stanowiła dotychczas żadnego problemu, bowiem na Śląsku współpraca tych dwóch profesji jest konieczna i przebiega bezkolizyjnie. W 2023 roku udało się uzyskać promesę udziału w spotkaniu najwyższej władzy tej instytucji, czyli pana nadleśniczego, w wyniku której po raz pierwszy gościem specjalnym spotkania był gospodarz katowickich lasów sam nadleśniczy pan Stanisław Jeziorański.

W spotkaniu uczestniczyli także – jak zwykle – przedstawiciele władz centralnych stowarzyszenia w tym prezes prof. P. Czaja i kolega Andrzej Miga – członek Rady Stowarzyszenia. W głębi uroczych murckowskich lasów w dniu spotkania panowała piękna pogoda, a cienisty chłód lasu był dobrym panaceum na panujące w Polsce upały.

274. Trutowisko – jesienne spotkanie koła „Czeczott” w 2022 roku (fot. P. Czaja)

275. Uczestnicy spotkania „Na Trutowisku” w 2023 roku (fot. P. Czaja)

Spotkanie odbyło się pod wiatą, a poprowadził je Rzecznik Koła dr Kazimierz Trzaska (członek Rady Stowarzyszenia). W programie spotkania były – jak zwykle – informacje bieżące z pracy Koła „Czeczott”.

W krótkim wystąpieniu prof. P. Czaja przedstawił ostatecznie działania Zarządu oraz omówił aktywność stowarzyszenia w ostatnim kwartale, informując także o planach na najbliższy okres. Omówił nową inicjatywę Stowarzyszenia jakim są spotkania po 25 i 50 latach od uzyskania dyplomu i związane z tym uroczystości zwane „Srebrnymi Dyplomami” i „Złotymi Dyplomami”. Pierwsza taka uroczystość odbyła się 3 września 2022 roku i została powtórzona 10 grudnia 2022 roku na prośbę dużej grupy absolwentów z 1972 roku. Sporą część wystąpienia prezesa zajęły relacje z wakacyjnych wczasów pod Olimpem oraz innych spotkań kół terenowych stowarzyszenia. Omówione też zostały plany na najbliższy kolejny rok. Spotkania te są zawsze okazją do zaprezentowania kolejnego numeru naszego „Vivat Akademia”, w którym można znaleźć ciekawe relacje z wydarzeń w AGH i prawie zawsze swoje ciekawe teksty prezentuje członek tej społeczności, pisarz kolega Andrzej Kapłanek.

W 2023 roku bardzo sympatyczny wydzźwięk miało wystąpienie pana nadleśniczego Stanisława Jeziorańskiego, który zapoznał zebranych ze strukturą Lasów Państwowych w Polsce i określił miejsce Nadleśnictwa Katowice. Nadleśniczy podkreślił silne związki leśników i górników śląskich z racji na istniejącą współpracę choćby w zakresie dostarczania do górnictwa drewna kopalnianego czy rozwiązywania problemów z rekultywacją terenów pogórnich, zalesianiem hałd, czy likwidacją szkód górniczych spowodowanych eksploatacją podziemną.

276. Wystąpienie Nadleśniczego pana Stanisława Jeziorańskiego (fot. P. Czaja)

Zgodnie ze znaną śląską tradycją i gościnnością – kierownictwo Koła Cieczot wręczyło panu nadleśniczemu tradycyjne górnicze upominki. Pan Jeziorański wyraził swoje uznanie dla działalności stowarzyszenia i zadeklarował dalszą współpracę. Był zachwycony wydawanym własnym wydawnictwem SW „Vivat Akademia” i utyskiwał na swoją uczelnię (SGGW w Warszawie), że nie prowadzi takiej lub podobnej działalności integrującej swoich wychowanków. Po części oficjalnej gospodarze poczęstowali uczestników smacznym śląskim obiadem, a Ci przeszli do luźnych koleżeńskich dyskusji, które zbliżają ludzi i są w tym wszystkim najpiękniejsze!

Jubileuszowy Koncert Wiesława Ochmana z okazji 85-lecia Jego urodzin

27 listopada 2022 roku na scenie krakowskiej filharmonii odbył się finałowy Operetkowo-Musicalowy Koncert Galowy wieńczący Jubileuszowy Międzynarodowy Festiwal pod honorowym patronatem Wiesława Ochmana. Koncert przygotowała wspaniała śpiewaczka operowa Ewa Warta-Śmietana pomysłodawczyni i jednocześnie wieloletnia dyrektorka konkursu.

W koncercie wystąpiły gwiazdy światowej sławy jak: Katarzyna Mackiewicz, Edyta Piasecka oraz laureaci tegorocznej i poprzednich edycji konkursu oraz Krystian Ochman – wnuk mistrza Wiesława.

277. Wiesław Ochman z wnukiem Krystianem na występie w filharmonii krakowskiej (fot. P. Czaja)

Koncert prowadzili: Ewa Warta-Śmietana i mistrz W. Ochman, który w sposób dowcipny, pełen zabawnych anegdot uzupełniał narrację koncertu. Mistrz W. Ochman wystąpił także w kilku utworach w tym także razem ze swoim wnukiem Krystianem – artystycznym odkryciem 2022 roku.

W 2022 roku mistrz W. Ochman – diament pośród najwspanialszych wychowanków naszej uczelni – obchodził swoje 85. urodziny. Z tej okazji podczas koncertu delegacja AGH w składzie:

- prof. Jerzy Lis – Rektor AGH,
- prof. Jerzy Jedliński – dziekan Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki (Wiesław Ochman jest absolwentem tego wydziału),
- prof. Piotr Czaja – Prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH (Wiesław Ochman jest Honorowym Członkiem Stowarzyszenia i jego najwspanialszym ambasadorem) złożyła jubilatowi serdeczne życzenia.

278. Laureaci festiwalu Operetkowo-musicalowego podczas werdyktu prezentowanego przez Wiesława Ochmana (fot. P. Czaja)

W swoim wystąpieniu prof. J. Lis – pracownik Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, były jego dziekan – zwrócił uwagę na kariery absolwentów takich jak mistrz Wiesław, które rozpoczynają się w uczelni dzięki przyjaznej atmosferze i doskonałym warunkom jakie AGH zawsze oferowała dla najzdolniejszych i utalentowanych studentów.

Gościem specjalnym koncertu był K. Ochman (wnuk mistrza Wiesława) zwycięzca 11. edycji „The Voice of Poland” i laureat nagrody publiczności w konkursie premier w Opolu. W maju 2022 roku K. Ochman reprezentował Polskę w konkursie Eurowizji jako zwycięzca konkursu Premier 58. Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu z utworem „Prometeusz” i jako jeden z dwóch polskich artystów wziął udział w międzynarodowej akcji The Circle Sessions.

279. Delegacja AGH składa jubilatowi życzenia (od lewej: przemawia prof. Jerzy Jedliński, Ewa Warta-Śmietana, prof. Piotr Czaja, prof. Jerzy Lis, przedstawiciel Prezydenta Krakowa, mistrz Wiesław Ochman) (fot. M. Czaja)

Artystom towarzyszyła wspinała orkiestra Filharmonii Krakowskiej pod dykcją Jerzego Sobeński. Koncert zakończył się wspólnym odśpiewaniem dla mistrza Wiesława tradycyjnego sto lat i długo trwającą owacją na stojąco.

280. Występ Wiesława Ochmana i jego wnuka Krystiana w gali finałowej koncertu (fot. P. Czaja)

Wystawa i wernisaż obrazów profesora Zbigniewa Lesia

30 września 2022 roku w Klubie Profesora AGH odbył się wernisaż obrazów – niestety nieżyjącego już – profesora Zbigniewa Lesia. Tym samym została otwarta wystawa jego prac zatytułowana: „Piękno Rozszerzonego Pola Percepcyjnego – Synteza Świata Mikro i Makro”, która gościła w Klubie Profesora AGH od 30 września do 28 października 2022 roku.

Profesor Zbigniew Leś (1956–2021) absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i Melbourne University, doktoryzował się u prof. Ryszarda Tadeusiewicza z AGH. Przez wiele lat mieszkał i pracował w Australii gdzie założył i kierował jako Dyrektor St. Queen Jadwiga Research Institute of Understanding (SQJRIU) i Queen Jadwiga Foundation (QJF), co było między innymi wynikiem zafascynowania dziełami świętej królowej Jadwigi, o której dowiedział się w 2000 roku, kiedy Uniwersytet Jagielloński świętował 600-lecie swego odnowienia.

Z wykształcenia był informatykiem, wysokiej klasy specjalistą z zakresu grafiki komputerowej, sztucznej inteligencji i kognitywistyki (interdyscyplinarna dziedzina nauki zajmująca się badaniem procesów umysłowo-poznawczych, takich jak percepcja, świadomość, pamięć, rozumienie, wnioskowanie, zdolności językowe, rozwiązywanie problemów, inteligencja, procesy komunikacyjne, reprezentacje poznawcze i inne.). Był twórcą nowej dziedziny zwanej: „machine understanding”.

Sztuka była życiową pasją Zbigniewa. Rysował i tworzył kompozycje malarskie przez większość swojego życia. Pierwsze obrazy olejne namalował w końcowych latach szkoły podstawowej. W okresie studiów na AGH, rozpoczął badania relacji pomiędzy elementami obrazu, ich formą, znaczeniami oraz powiązaniami pomiędzy światem nauki i światem sztuki. Zwieńczeniem tych poszukiwań było założenie, wraz z bratem Janem, także absolwentem AGH, grupy artystycznej Micro-Macro i opracowanie wspólnego manifestu artystycznego. Prace malarskie Zbigniewa i fotograficzne Jana z tego okresu były prezentowane na wystawach w Krakowie w latach 80-tych ubiegłego wieku. Obrazy-syntezy wykorzystywały elementy tego co niewidzialne gołym okiem (zdjęcia mikroskopowe, rentgenowskie, teleskopowe, itp.), tego co widzialne okiem nieuzbrojonym i tego co widzialne jedynie okiem wiedzy (symbole, formuły matematyczne).

W późniejszym okresie czasu, po wyjeździe do Australii, równolegle z pracą naukową nad sztuczną inteligencją, rozpoznawaniem kształtów, rozumieniem i estetyczną oceną obrazów (z zastosowaniem do tego celu, jako pierwszy w świecie, sieci neuronowych), Zbigniew, w ramach założonej przy QJF Art&Science Gallery, realizował swoje prace artystyczne wykorzystując technikę cyfrową z elementami grafiki komputerowej. Prace te, zwane cyfrowymi kolażami były prezentowane na wystawach w Melbourne w latach 2003–2009. Jego grafiki zdobią ściany pomieszczeń Rządu Wiktorjańskiego w Melbourne.

Po nagłej śmierci prof. Z. Lesia pod koniec 2021 roku Stowarzyszenie Wychowanków AGH rozpoczęło przygotowania do pokazania jego obrazów szerszej rzeszy pracowników AGH i koneserów sztuki z innych ośrodków Krakowa, a także z innych miast Polski. Dobrym miejscem prezentowania sztuki w AGH jest Klub Profesora, gdzie odbywają się liczne spotkania okolicznościowe i popularno-naukowe.

Na liście gości byli: Mr. Lloyd Brodrick – Ambasador Australii, dr Tibor Gerencsér – Konsul Generalny Węgier w Krakowie, prof. Jerzy Lis – Rektor AGH, prof. Ryszard Tadeusiewicz, prof. Kazimierz Wiatr, prof. Krzysztof Zieliński, prof. Marek Ogiela, prof. Mariusz Ziółko, dr Andrzej Izworski, prof. Jerzy Stochel, dr Krzysztof Skrzypkowski, prof. Mariusz Flasiński, prof. Krzysztof Ożóg, prof. Stanisław Sroka – Instytut Historii UJ, dr Iwona Sikorska, prof. Marta Białecka – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, prof. Beata Mazepa-Domagała – Uniwersytet Śląski, prof. Ewa Obuchowicz – Śląski Uniwersytet Medyczny, Jan Garncarski – dyrektor Muzeum Podkarpackiego w Krośnie oraz mgr Joanna Kubit – dyrektor Technikum Naftowego w Krośnie, gdzie uczył się i zdawał maturę prof. Z. Leś.

281. Otwarcie wystawy przez
prof. Piotra Czaję i żonę prof. Lesia –
Magdalenę (fot. Z. Sulima)

282. Uczestnicy wernisażu
wystawy (fot. Z. Sulima)

Wystawę obejrzała wielka rzesza zarówno pracowników AGH jak również gości z zewnątrz często odwiedzających Klub Profesora. Spośród zwiedzających wystawę warto odnotować wizytę pana dr Tibora Gerencséra – Konsula Generalnego Węgier, z którym przyjaźniła się rodzina państwa Lesiów.

283. Zwiedzanie wystawy
przez dr Tibora Gerencséra
– Konsula Generalnego Węgier
(fot. A. Zając)

284. Grafiki prof. Lesia oglądane
przez dr Tibora Gerencséra
– Konsula Generalnego Węgier
(fot. A. Zając)

Barbórkowe spotkania członków SW AGH w Krakowie

Rok 2022

Z inicjatywy Koła Rocznikowego Stowarzyszenia Wychowanków AGH „Górnicy-73” 4 grudnia 2022 roku, odbyły się w Krakowie uroczystości Barbórkowe uświetniające to tradycyjne górnicze święto. Podobnie jak w 2021 roku, kiedy Stowarzyszenie Wychowanków postanowiło powrócić do tradycji sprzed pandemii i 4 grudnia zorganizować w Kolegiacie świętej Anny mszę świętą barbórkową – tak jak to obchodzono tradycyjnie od 2002 roku, wprowadzając do kalendarza uroczystości także tradycyjny pochód lisów ulicami miasta – tak też w 2022 roku podjęto tę inicjatywę wspólnie z Komitetem Organizacyjnym Dnia Górnika w AGH. Również z inicjatywy tego Koła Stowarzyszeniowego „Górnicy – 73” po mszy św. zorganizowano typowe górnicze spotkanie koleżeńskie, w którym uczestniczyło 58 członków stowarzyszenia. Wśród uczestników tego spotkania byli:

- prof. Mirosław Karbowniczek – sekretarz Rady Stowarzyszenia Wychowanków wraz z małżonką,
- prof. Zbigniew Kąkol – członek Rady Uczelni wraz z małżonką,
- prof. Bronisław Barchański – członek Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP,
- prof. Anna Siwik – była prorektor AGH,
- dr Dariusz Sala – przewodniczący Rady Uczelnianej ZNP,
- członkowie Zarządu Oddziału SITG w Krakowie,
- liczni emerytowani profesorowie Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii oraz profesorowie z innych jednostek naukowych.

285. a i b. Uczestnicy barbórkowego spotkania koleżeńskiego SW AGH 2022 (fot. P. Czaja)

Rok 2023

Podobnie w 2023 roku Stowarzyszenie Wychowanków AGH w dniu św. Barbary zorganizowało koleżeńskie spotkania Barbórkowe w uroczej sali rycerskiej kultowej restauracji „CK Browar”. W gronie członków koła rocznikowego SW AGH „Górnicy 73” i ich przyjaciół biesiadowali także rektor prof. J. Lis oraz prorektor prof. Tadeusz Telejko obydwaj z małżonkami oraz byli prorektorzy prof. Bronisław Barchański i prof. Mirosław Karbowniczek.

286. Uczestnicy koleżeńskiego spotkania Barbórkowego – 2023 (fot. P. Czaja)

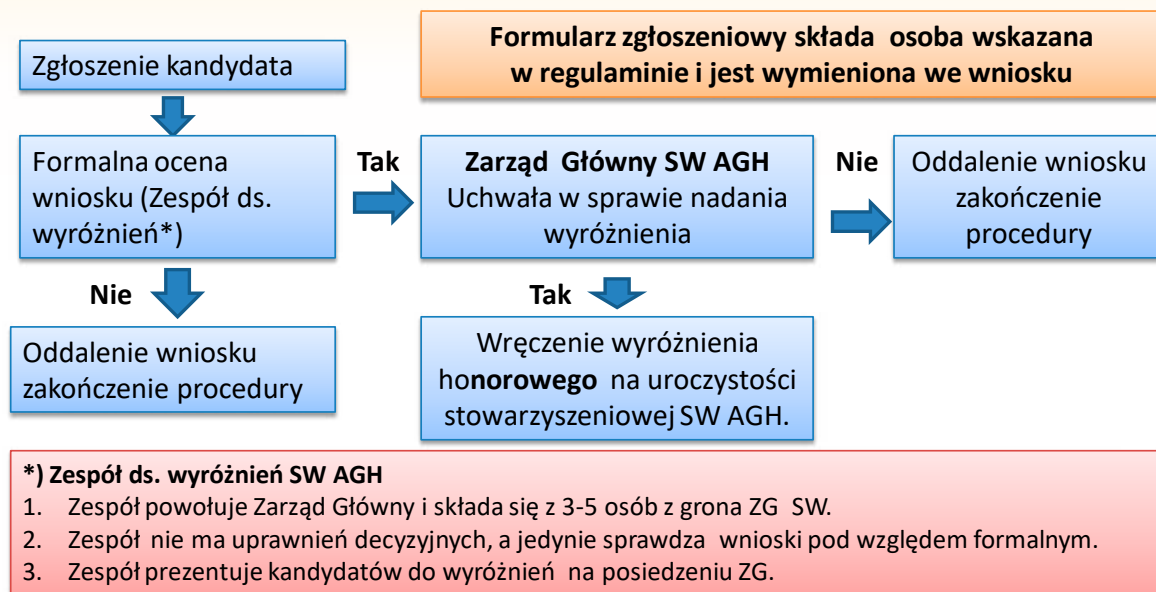
Przy tradycyjnym barbórkowym golonku oraz miejscowym piwie i całkiem udanym chóralnym śpiewie ze zgromadzonymi bawili się także goście z Australii, RFN i USA.

Zatem tradycja nie ginie, tradycja ewoluuje i odżywa w różnych formach mając zawsze ten sam cel: jednoczyć i łączyć ludzi górniczego stanu i ludzi, których drugim domem była lub nadal jest nasza droga AGH.

15. Wyróżnienia stowarzyszeniowe

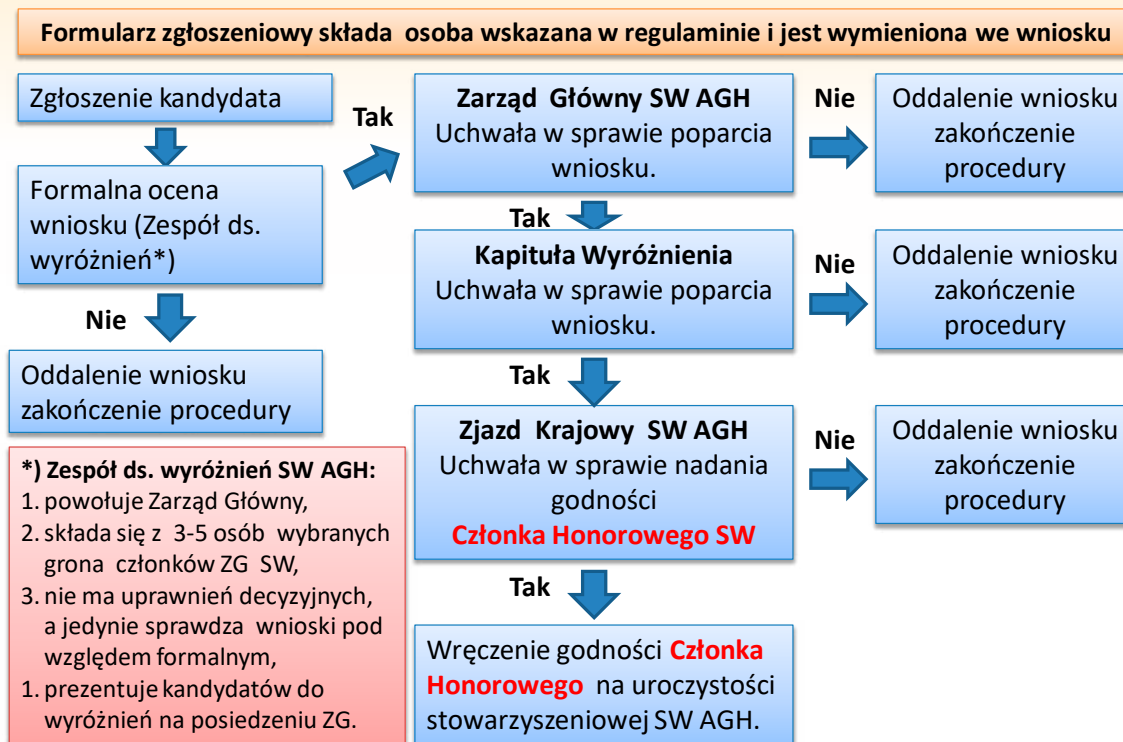
Stowarzyszenie Wychowanków AGH nagradza swych aktywistów skromnymi, ale cennymi wyróżnieniami. W trakcie trwania kadencji 2016–2021 zmieniono także sposób przyznawania wyróżnień stowarzyszeniowych. Wszystkie wyróżnienia nadawane są według następującej procedury:

287. Schemat procedury nadawania wyróżnienia honorowego „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Zmieniona zostaje także procedura przyznawania godności: Honorowy Członek Stowarzyszenia.

W tym przypadku godność przyznaje Zjazd Krajowy Delegatów na wniosek Zarządu Głównego, po uwzględnieniu opinii Kapituły Wyróżnienia. Procedura przebiega według następującego schematu:

288. Schemat procedury nadawania godności: Honorowy Członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Zarząd powołał dodatkowo dziewiąty zespół do formalnej oceny wniosków o przyznanie wyróżnień stowarzyszeniowych.

Zespół ds. odznaczeń i wyróżnień w SW AGH

prof. Wacław Muzykiewicz – przewodniczący
członkowie: Piotr Czaja i Edyta Brzychczy.

Nowe wyróżnienie stowarzyszeniowe

Praca w Stowarzyszeniu Wychowanków jest całkowicie dobrowolna i w całości wykonywana społecznie – bez wynagrodzenia na wszystkich poziomach i we wszystkich regionach. Jedyną gratyfikacją za ten wysiłek są wyróżnienia stowarzyszeniowe, w tym także to najwyższe jakim jest godność „Członka Honorowego Stowarzyszenia”.

Dla osób wytrwale współpracujących z kierownictwem stowarzyszenia przygotowano w 2023 roku miniaturę statuetki Stanisława Stasica z personalizującym ją certyfikatem.

289. Statuetka Stanisława Staszica jako wyróżnienie dla wytrwale współpracujących ze Stowarzyszeniem (fot. P. Czaja)

Statuetkę tę wręczono wielu członkom stowarzyszenia w tym również liczny nasz absolwentom z innych krajów świata jak na przykład z Wietnamu. Otrzymali ją także wychowankowie seniorzy górnicy świętujący 60-lecie uzyskania dyplomu.

Wyróżnienia i odznaczenia dla Członków Zarządu Stowarzyszenia

Tytuł „Złoty Inżynier 2021” dla profesora Wacława Muzykiewicza

W marcu 2022 roku nasz wiceprezes prof. W. Muzykiewicz profesor Wydziału Metali Nieżelaznych AGH, wspierany przez społeczność Stowarzyszenia Wychowanków AGH dostąpił zaszczytu uzyskania tytułu Złoty Inżynier 2021 w kategorii Nauka. Uroczystość wręczenia statuetek i dyplomów laureatom 28. edycji Plebiscytu „Przeglądu Technicznego” o tytuł „Złotego Inżyniera”, odbyła się 30 marca 2022 roku w Warszawskim Domu Technika. Przegląd Techniczny jest pismem obecnym na rynku prasowym od 156 lat – najstarszym w Polsce i drugim w Europie.

290. Wręczenie tytułu Złoty Inżynier prof. Wacławowi Muzykiewiczowi (fot. J. M. Kowalski, NOT, PT)

Statuetkę i dyplom laureaci tego konkursu otrzymali z rąk ministrów: Andrzeja Dery – reprezentującego Prezydenta RP i Wojciecha Murdzka – reprezentującego Ministerstwo Edukacji i Nauki, w towarzystwie pani Ewy Mańkiewicz-Cudny – Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT, gospodarza wydarzenia i Martyny Jachimowicz – Redaktor Naczelnej „Przeglądu Technicznego”.

Po uroczystościach oficjalnych, uświetnionych pięknym koncertem fortepianowym, odbyło się spotkanie laureatów z Prezydium Zarządu Stowarzyszenia Klub Złotego Inżyniera.

291. Spotkanie laureatów z Prezydium Zarządu Stowarzyszenia Klub Złotego Inżyniera (fot. J. M. Kowalski, NOT, PT)

Panu profesorowi Wacławowi serdecznie gratulujemy i dziękujemy, za tak godne i skuteczne reprezentowanie inżynierskiego środowiska naukowego AGH i całej rzeszy jej wychowanków.

Krakowskie odznaki „Honoris Gratia” dla profesorów z AGH

18 marca 2024 roku w przeddzień święta patronalnego miasta Krakowa św. Józefa w Sali Posiedzeń Rady Miasta Krakowa w Urzędzie Miasta Krakowa, prof. Jacek Majchrowski – Prezydent Krakowa wręczył grupie osób odznaki „Honoris Gratia” – za zasługi dla Miasta Krakowa.

Pośród wyróżnionych tym najwyższym odznaczeniem Prezydenta Krakowa znaleźli się dwaj profesorowie z AGH: prof. Piotr Czaja – prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz prof. Zbigniew Kasztelewicz były kierownik Katedry Górnictwa Odkrywkowego na byłym Wydziale Górnictwa i Geoinżynierii.

292. Prezydent Krakowa prof. Jacek Majchrowski dekoruje odznaką Honoris Gratia profesorów AGH (fot. S. Malik)

Odznakę tę otrzymał także prof. Piotr Laidler – prezes Stowarzyszenia Absolwentów UJ, z którym to nasze stowarzyszenie bardzo aktywnie współpracuje. W imieniu wszystkich odznaczonych w tym dniu wystąpił prof. P. Czaja, który wskazał na emocjonalne więzi z Krakowem jakie rodzą się zwłaszcza u osób, które do Krakowa przybyły z różnych zakątków Polski, tu zdobyły wykształcenie i całe swe życie związały z tym miastem pracując na jego rzecz. Profesor Czaja podkreślił także udział Krakowa w organizacji edukacji górniczej sięgającej wieku XIX, a zakończonej powołaniem do życia w 1919 roku Akademii Górniczej, której absolwenci w znaczący sposób przyczynili się do odbudowy zniszczonej zaborami i dwoma wojnami światowymi gospodarki kraju. W uroczystości wzięła udział kapela Zespołu Pieśni i Tańca AGH „Krakus”, która uświetniła spotkanie krótkim koncertem prezentując muzykę regionu krakowskiego.

293. Laureaci odznaki Honoris Gratia z dnia 18.03.2024 roku (fot. S. Malik)

Odznaka „Honoris Gratia” dla prezesa SW AGH to także wyróżnienie dla całego stowarzyszenia, które w 80 letnim okresie swojej działalności zrealizowało wiele projektów promujących Kraków w kraju i za granicą.

Wyróżnienia Stowarzyszenia Wychowanków AGH w latach 2015–2024

W czasie dwóch ostatnich kadencji władz obejmujących ósmą dekadę funkcjonowania Stowarzyszenia Wychowanków AGH wielu, szczególnie aktywnych, członków stowarzyszenia otrzymało nasze wyróżnienia.

W czasie VIII Krajowego Zjazdu Delegatów podjęto uchwałę o uhonorowaniu wieloletniego przewodniczącego stowarzyszenia prof. Stanisława Mitkowskiego godnością Honorowy Przewodniczący Stowarzyszenia.

Godnością „Honorowy Członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH” wyróżniono:

1. prof. Arqile Teta – 2016 rok (Albania),
2. Bronisław Środka – 2016 rok,
3. prof. dr. hab. Mirosława Handke – 2021 rok,
4. dr inż. Czesławę Ropę 2021–2021 rok,
5. mgr. inż. Bolesława Herudzińskiego – 2021 rok.

Odznakę honorową „Zasłużony dla Stowarzyszenia” otrzymali:

590. 591. 592.	Wojciech Magiera Tadeusz Trąbski Stanisława Gacek	26 listopada 2018 roku
593. 594. 595.	Andrzej Sidowski Tadeusz Pycior Stanisław Ostrowski	11 grudnia 2019 roku
596. 597. 598.	Leszek Bydłoń Jan Gil Adam Grabarczyk	21 października 2020 roku
599.	Silva Roberto Figureoa (Kuba)	17 czerwca 2021 roku
600.	Czaja Piotr	16 listopada 2021 roku
601. 602. 603.	Piotr Laidler Barbara Nikorowicz Urszula Marta Doleżał	22 maja 2024 roku

Seniorom i jubilatom oraz osobom szczególnie zasłużonym przekazano dziesiątki ozdobnych dyplomów z gratulacjami i życzeniami.

Wręczono także setki imiennych ozdobnych listów gratulacyjnych i zaproszeń do stowarzyszenia dla obecnych absolwentów poszczególnych wydziałów. Dokumenty te przekazywano podczas uroczystego wręczania dyplomów ukończenia studiów w AGH.

16. Wydarzenia różne

Rzeźba głowy pierwszego prezesa SW AGH w sekretariacie stowarzyszenia

Profesor Feliks Zalewski – współzałożyciel stowarzyszenia posiada swoją tablicę pamiątkową w łączniku pawilonu A-0 i A-1 – miejscu najliczniej uczęszczanym przez społeczność akademicką i gości AGH. Elementem tablicy jest metalowa rzeźba głowy profesora odlana z brązu. W jednym z gabinetów profesorskich Wydziału Górniczego, a od 2002 roku Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii zachował się oryginalny gipsowy model rzeźby, z której dokonano tego odlewu.

Obecny prezes stowarzyszenia prof. P. Czaja poddał model renowacji i stylizacji metalopodobnej, co pozwoliło – po decyzji Zarządu – zawiesić ją na granitowej płycie w sekretariacie stowarzyszenia. Rzeźba ta góruje nad pamiątkowym tablo przewodniczących i prezesów stowarzyszenia.

Profesor Feliks Zalewski pełniąc funkcję pierwszego prezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH, w grudniu 1948 roku zaapelował do wszystkich absolwentów AGH, aby wstępowali do stowarzyszenia w odezwie zatytułowanej:

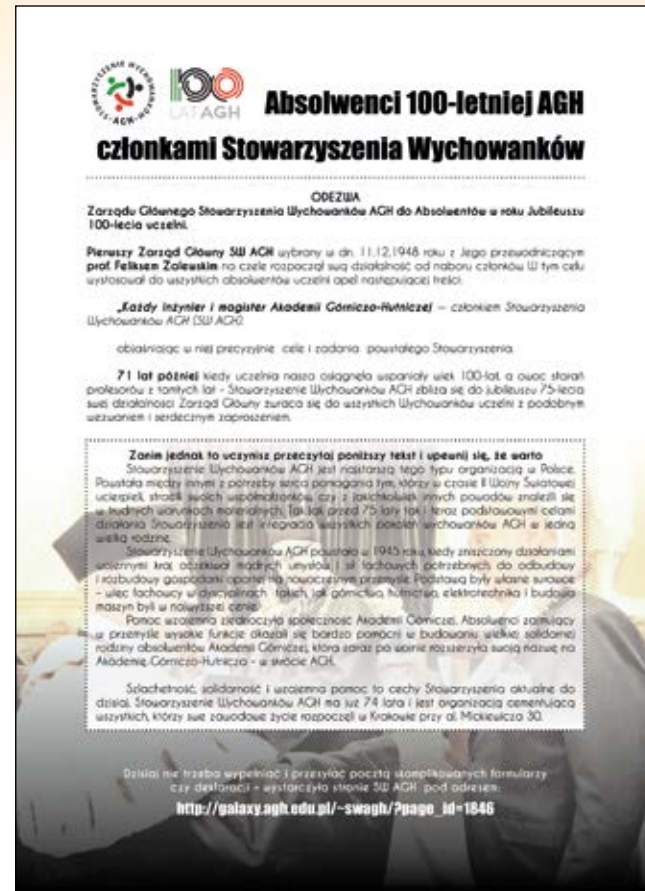
„Każdy inżynier i magister Akademii Górniczo-Hutniczej członkiem Stowarzyszenia Wychowanków AGH”.

294. Metalizowana gipsowa rzeźba głowy prof. Feliksa Zalewskiego (fot. P. Czaja)

295. Tablo przewodniczących i głowa pierwszego prezesa Stowarzyszenia prof. Feliksa Zalewskiego (fot. P. Czaja)

296. a i b. Ulotka – odezwa Przewodniczącego SW AGH do absolwentów

W roku jubileuszu 100-lecia AGH prof. P. Czaja wystąpił do absolwentów AGH z podobną odezwą. Jej treść prezentuje zamieszczona fotografia. Wydrukowano 16 tys. ulotek, a przewodniczący osobiście na każdej z nich złożył swój podpis.

Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy Technicznej w Małopolsce

W latach 2016–2024 Stowarzyszenie Wychowanków AGH – obok marszałka Małopolski, objęło honorowy patronat nad małopolskimi zawodami regionalnymi Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Technicznej w zakresie Inżynierii w Elektroenergetyce na terenie Małopolski.

Olimpiada Wiedzy Technicznej cieszy się znaczącą popularnością wśród młodzieży szkół średnich Małopolski i bierze w niej udział kilkudziesięciu uczniów głównie małopolskich techników. Kilka razy uczestników olimpiady gościła Akademia Górniczo-Hutnicza. Oprócz AGH zawody olimpijskie odbywają się w Budynku NOT w Krakowie, albo w budynkach Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej. Stowarzyszenie Wychowanków AGH reprezentuje w tym gronie, nieprzerwanie od 2017 roku prof. P. Czaja.

16. Wydarzenia różne

W latach 2023 i 2024 eliminacje stopnia wojewódzkiego odbyły się na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. Olimpiada Wiedzy Technicznej jest doskonałą okazją do zaprezentowania najlepszym uczniom szkół średnich Małopolski swoich uczelni i zachęty do podjęcia w nich studiów. Tu Stowarzyszenie Wychowanków AGH aktywnie spełnia tę rolę od wielu już lat.

297. Otwarcie zawodów II stopnia
Olimpiady Wiedzy Technicznej
w Krakowie w 2024 roku
(fot. P. Czaja)

298. Objasnienie
regulaminu zawodów w 2024 roku
(fot. P. Czaja)

Rok prof. Walerego Goetla w AGH

W 50. rocznicę śmierci prof. Walerego Goetla, wielkiego rektora AGH, współzałożyciela oraz wieloletniego przewodniczącego Stowarzyszenia Wychowanków AGH, Senat AGH ustanowił rok 2022 rokiem prof. Walerego Goetla w AGH. Profesor Walery Goetel był jako wybitny geolog, stratygraf, mineralog, współtwórca Tatrzańskiego Parku Narodowego, Pienińskiego Parku Narodowego oraz Babiogórskiego Parku Narodowego. W AGH nazywany był rektorem na trudne czasy, bo jemu przyszło się zmagać z trudnościami i okrucieństwami II wojny światowej oraz z likwidacją jej tragicznych skutków.

W ramach obchodów roku prof. Walerego Goetla w AGH zorganizowano następujące wydarzenia:

A. 16 marca – 29 kwietnia 2022 roku

Wystawa w gmachu Biblioteki Głównej AGH zatytułowana „W poszukiwaniu piękna przyrody. Podróż Walerego Goetla i Piotra Chrzastowskiego” (współorganizatorem wystawy było Archiwum Nauki PAN i PAU w Krakowie).

Wystawa prezentowała dziesiątki pamiątek po licznych wyprawach prof. Walerego Goetla zgromadzonych głównie przez wnuka dr. Piotr Chrzastowskiego. W otwarciu wystawy uczestniczyli członkowie najwyższych władz AGH oraz wielka rzesza pracowników.

299. Otwarcie wystawy w Bibliotece Głównej AGH (fot. KSAF)

B. 12 kwietnia 2022 roku

Sesja naukowa poświęcona działaniom i ideom prof. Walerego Goetla w ramach obrad XXXI Szkoły Eksploatacji Podziemnej.

Szkoła Eksploatacji Podziemnej to organizowana od 30 lat i obecnie największa w Polsce konferencja naukowa poświęcona zagadnieniom gospodarki surowcami mineralnymi. Głównym organizatorem konferencji jest zespół pracowników Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk kierowany przez dr. inż. Jerzego Kickiego, wiceprezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH. W konferencji uczestniczy corocznie ponad 500 ekspertów i specjalistów z zakresu eksploatacji, przetwórstwa

300. Fragment zbiorów zaprezentowanych na wystawie (fot. KSAF AGH)

i gospodarki surowcami i energią z całej Polski, a także z licznych krajów górniczych Europy i Świata. Pamięć profesora W. Goetla uczczono specjalną sesją, którą zainaugurował sam dr Jerzy Kicki.

301. Rozpoczęcie specjalnej Sesji XXXI Szkoły Eksploatacji Podziemnej poświęconej profesorowi Waleremu Goetlowi (fot. Serwis SEP)

C. 4–5 czerwca 2022 roku

Tatrzański Rajd AGH – „Szlakiem prof. Walerego Goetla”

Profesor W. Goetel był znany z miłości do polskich Tatr i wybitny ich znawca już w młodości zastąpił między innymi z wędrówek wraz z Marią Skłodowską Curie – dwukrotną polską noblistką. W rozdziale 9. omówiono rajdowe tradycje w AGH oraz rajd tatrzański: „Szlakami profesora Walerego Goetla” zorganizowany przez Stowarzyszenie Wychowanków w roku poświęconym temu wybitnemu profesorowi i rektorowi AGH.

D. 19 września 2022 roku

W auli AGH odbyła się konferencja pod hasłem: „Profesor Walery Goetel – prekursor zrównoważonego rozwoju” – z udziałem szerokiego kręgu specjalistów prezentujących rolę profesora jako twórcy sozologii i sozotechniki. W konferencji uczestniczyli potomkowie profesora Goetla wnuczka Jadwiga Chrzastowska oraz wnuk dr Piotr Chrzastowski. W konferencji uczestniczyli także przedstawiciele Warszawskiego Klubu Górskiego PTTK im. prof. Walerego Goetla, którzy wręczyli kilku osobom „Medale im. prof. Walerego Goetla”. W gronie wyróżnionych znalazł się także prof. P. Czaja – prezes SW AGH.

302. Medal prof. Walerego Goetla

E. Odświeżenie muralu poświęconego prof. W. Goetlowi na frontonie bloku 12 na miasteczku studenckim

Z inspiracji Prezesa Fundacji dla AGH i jednocześnie wiceprezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH dr Jerzego Kickiego we współpracy z kierownictwem uczelni i dyrekcją Miasteczka Studenckiego na frontonie bloku XII powstał mural poświęcony profesorowi Goetlowi.

303. Mural profesora Walerego Goetla na frontonie bloku XII miasteczka Studenckiego AGH (fot. Z. Sulima)

Mural jest kolejną trwałą pamiątką po wielce zasłużonym dla AGH profesorze i rektorze. Druga połowa frontonu tego akademika już w niedługim czasie zostanie zamalowana kolejnym murem, tym razem z okazji jubileuszu 80-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

f. Odsłonięcie pomnika profesora Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej

6 listopada 2023 roku w Suchej Beskidzkiej – rodzinnym mieście prof. Walerego Goetla – został odsłonięty Jego pomnik. Pomnik ten, to wielki hołd mieszkańców dla człowieka wybitnego – jak pisał o nim prof. Zbigniew Wójcik w biografii profesora – wielkiej osobowości trudnych czasów w Polsce i w AGH. Profesor Walery Goetel był także współzałożycielem, a potem wybitnym i wieloletnim przewodniczącym Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

304. Pomnik prof. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej (fot. J. Kicki)

Odsłonięcia pomnika dokonali: Jadwiga Chrzastowska – wnuczka profesora, dr Piotr Chrzastowski – wnuk, Józef Bałos – Starosta Powiatu suskiego, Sławomir Kundzia – dyrektor Zespołu Szkół im. Prof. Walerego Goetla. Projekt był finansowany z programu „Rzeźba w przestrzeni publicznej dla Niepodległej 2023”, wspartego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Centrum Rzeźby w Orońsku. Tym samym profesor W. Goetel trafił do nielicznego grona wychowanków naszej *Alma Mater* uhonorowanych pomnikiem. Na terenie szkoły został posadzony także dąb „Walery”.

Spiritus movens całego przedsięwzięcia był dr inż. Sławomir Kundzia – dyrektor Zespołu Szkół im. Walerego Goetla, a autorem rzeźby – artysta rzeźbiarz Wiesław Kwak. Inspiracją dla wydarzenia był ogłoszony w naszej uczelni 2022 rok, jako rok Profesora W. Goetla. Było to też ukoronowanie licznych wydarzeń jakie zrealizowały władze Suchej Beskidzkiej i Muzeum Okręgowe działające pod kierunkiem Andrzeja Pecia, dla uhonorowania jednego z najbardziej zasłużonych obywateli w historii miasta, którego prawdziwą perłą pozostaje odnowiony zamek nazywany „małym Wawelem”. W uroczystości odsłonięcia pomnika wzięli udział liczni przedstawiciele władz samorządowych Suchej Beskidzkiej, politycy związani z regionem, ale też przedstawiciele Polskiego Klubu Ekologicznego, Politechniki Krakowskiej, AGH, organizacji młodzieżowych, młodzież i kadra nauczycielska szkoły. Profesor Jerzy Lis – Rektor AGH przesłał na ręce Dyrektora Szkoły list gratulacyjny.

Stowarzyszenie Wychowanków AGH, którego prezesem przez wiele lat był prof. W. Goetel reprezentował wiceprezes zarządu dr inż. J. Kicki.

305. Przecięcie wstęgi podczas
odśłonięcia pomnika
prof. Walerego Goetla
w Suchej Beskidzkiej
(fot. J. Kicki)

306. Odśłonięcie pomnika
prof. Walerego Goetla
w Suchej Beskidzkiej
(fot. J. Kicki)

Świętowanie jubileuszu 60-lecia Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego

22 czerwca 2024 roku Stowarzyszenie Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego świętowało uroczyste swoje 60-lecie. Z tym stowarzyszeniem łączą nas trwałe i bardzo przyjazne więzy od wielu już lat. AGH jako uczelnia ma świadomość, że powstała dzięki staraniom profesorów tego zacnego krakowskiego uniwersytetu. Uczelnie te, choć bardzo różne profilowo, mają wiele wspólnych problemów badawczych, co sprawia, że owocnie ze sobą współpracują. Nie jest tajemnicą, że Uniwersytet Jagielloński w swej ponad 660 letniej historii wydał światu wielu wspaniałych absolwentów od Mikołaja Kopernika począwszy, poprzez wielu świętych jak choćby Karol Wojtyła (papież Jan Paweł II), czy noblistów jak Wisława Szymborska. Jest oczywiste, że wielu absolwentów UJ pracowało i pracuje w AGH i podobnie wielu absolwentów AGH pracuje w Uniwersytecie Jagiellońskim. Był czas, że rektorem AGH był absolwent UJ, ale historia zna przypadki odwrotne, choćby obecnie 307 Rektorem UJ został wybrany prof. Piotr Jedynak – absolwent AGH.

Nasze stowarzyszenia absolwenckie współpracują praktyczne w całym okresie wspólnego istnienia.

Wyrażając wielką radość z tak zacnego jubileuszu złożyliśmy naszym przyjaciołom serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia. Strażniczką ich realizacji będzie Święta Barbara, której kryształową statuetkę podarowaliśmy naszym jubilatom.

307. Kryształowa Święta Barbara – nasz prezent jubileuszowy dla SAUJ (fot. P. Czaja)

Równocześnie Zarząd SW AGH decyzją podjętą 22 maja 2024 roku uhonorował:

- prof. Martę Urszulę Doleżał,
- prof. Piotra Laidlera,
- mgr Barbarę Nikorowicz,

honorową odznaką „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH”.

Na obchodach jubileuszowych SW AGH reprezentowali: prezes prof. P. Czaja i skarbnik stowarzyszenia dr Maria Czerwińska.

Uroczystości jubileuszowe odbyły się w reprezentacyjnej auli Kolegium Novum i składały się z kilku sympatycznych wydażeń. Na wstępie wysłuchano krótkiego koncertu podopiecznych fundacji „Pro muzyka bono”. Po oficjalnym powitaniu gości przez prezesa stowarzyszenia prof. P. Laidlera wystąpił prof. Jacek Popiel – Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

308. Wyróżnienie prof. Marty Doleżał przez prof. Piotra Laidlera – prezesa Stowarzyszenia Absolwentów UJ (fot. P. Czaja)

Po uroczystym wręczeniu aktów nadania godności „Honorowych Członków Stowarzyszenia Absolwentów UJ” wystąpili goście uroczystości, w tym prof. P. Czaja, który wraz z gratulacjami i życzeniami wręczył honorowe odznaki „Zasłużony dla SW AGH” oraz statuetkę Świętej Barbary. Wśród upominków od AGH znalazł się także piękny okaz mineralogiczny dar prof. Jerzego Lisa – Rektora AGH.

W trakcie spotkania koleżeńskiego doszło do historycznego spotkania prezesów stowarzyszeń absolwentów (wychowanków) trzech krakowskich uczelni: AGH, Politechniki Krakowskiej i Uniwersytetu Jagiellońskiego.

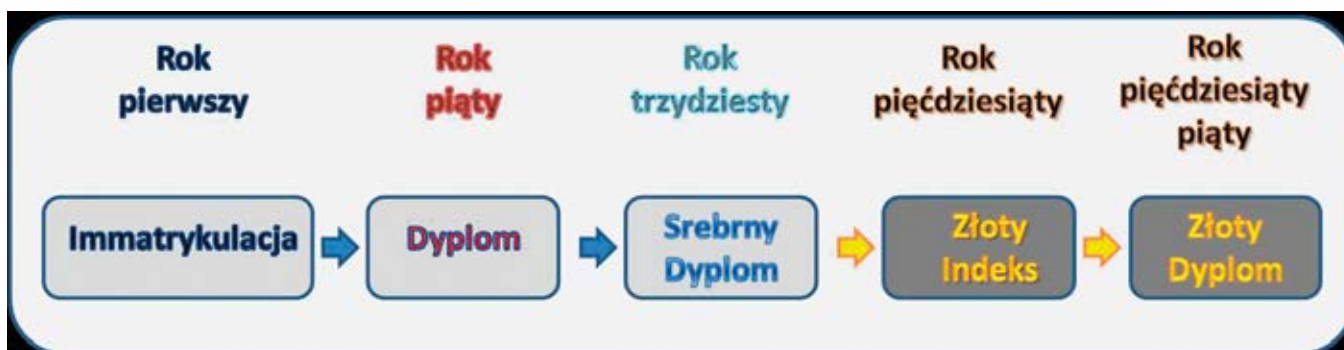
309. Spotkanie prezesów Stowarzyszeń Absolwentów trzech krakowskich uczelni: od lewej: prof. Piotr Laidler – prezes SAUJ, po środku Izabela Paluch – Prezes SW Politechniki Krakowskiej po prawej prof. Piotr Czaja – prezes SW AGH (fot. archiwum P. Czai)

W licznych wypowiedziach gości Jubileuszu – absolwentów UJ – przebiegała duma i radość z faktu przynależności do grona wychowanków tej zacnej uczelni. Wszystkim absolwentom UJ gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów oraz wszelkiej pomyślności.

17. Złote i srebrne dyplomy – rodzi się nowa tradycja

Wielki sukces emocjonalny ponownej immatrykulacji po 50 latach sprawił, że absolwenci upomnieli się o kolejne spotkanie upamiętniające 50-lecie uzyskania dyplomu. Niektórzy twierdzą, że dzień dyplomowania był dla nich ważniejszy, bo potwierdził, że ta – przed laty – immatrykulacja nie została zmarnowana, a pomyślne przebrnięcie przez trudne studia i pomyślny egzamin dyplomowy otworzyły im drogę do godnego życia. O wprowadzeniu tych uroczystości do kalendarza imprez cyklicznych Stowarzyszenia Wychowanków AGH dyskutowano już od pewnego czasu. Liczne głosy od absolwentów przekonujące o potrzebie organizowania takich uroczystości spowodowały, że prace formalne zostały sfinalizowane w 2022 roku przy mocnym wsparciu Centrum Komunikacji i Marketingu AGH. Wygląda więc na to, że Stowarzyszenie Wychowanków będzie inspirować i integrować absolwentów AGH do podtrzymywania kontaktów ze swoją uczelnią poprzez udział w tych uroczystych spotkaniach. Harmonogram uroczystych momentów w życiu studenta i wychowanka AGH będzie następujący:

310. Harmonogram uroczystych momentów w życiu studentów i potem absolwentów AGH

3 września 2022 roku w auli AGH odbyła się po raz pierwszy piękna uroczystość wręczenia „Złotych dyplomów” absolwentom AGH, którzy swoje studia ukończyli 50 lat temu. Rozradowana grupa wspaniałych Seniorów rekrutowała się spośród absolwentów Wydziału Górniczego z dwóch roczników 1971/1972 i 1972/1973. Ci pierwsi nie organizowali spotkania w zeszłym roku (2021), ze względu na pandemię. Opóźniając swój Jubileuszowy zjazd – tym sposobem weszli do historycznej grupy, która zainaugurowała tę kolejną cykliczną uroczystość dla wychowanków – upamiętniającą ukończenie studiów i uzyskanie upragnionego dyplomu AGH.

W pierwszej tego typu oficjalnej uroczystości Jubilaci otrzymali z rąk prof. Rafała Wiśniowskiego – Prorektora ds. Współpracy, „Złoty Dyplom” – dokument potwierdzający fakt uzyskania dyplomu przed 50 laty.

311. Moment wręczenia
„Złotych Dyplomów”
(fot. W. Pobóg-Ruszkowski)

Numer pierwszy „Złotego Dyplomu” otrzymał pan Wojciechowi Babś – absolwent Wydziału Górniczego z rocznika 1971. Jego to nazwisko otwiera – mamy nadzieje – długą listę wychowanków uhonorowanych tym okolicznościowym dokumentem.

Żywimy nadzieje, że uroczystość ta wejdzie na stałe do kanonu imprez organizowanych corocznie przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH. Podobną uroczystość Stowarzyszenie Wychowanków AGH zorganizowało 30 września 2022 roku dla grupy absolwentów Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska z rocznika 1997, którzy świętowali swoje 25 lecie ukończenia studiów.

312. „Złoty Dyplom” AGH nr 1

313. Srebrne dyplomy dla absolwentów Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska z rocznika 1997 (fot. Z. Sulima)

Można więc śmiało stwierdzić, że w AGH narodziła się właśnie nowa tradycja.

Złote dyplomy 2024

Wprowadzone przed dwoma laty uroczyste spotkania z absolwentami z okazji 25 i 50 rocznicy uzyskania dyplomów AGH zwane „Srebrne Dyplomy” i „Złote Dyplomy” odbierana jest równie pozytywnie jak ponowne immatrykulacje. Pamiątkowe „Złote Dyplomy” zgromadziły w 2024 roku ponad 300 uczestników. Organizatorzy zmuszeni byli przenieść uroczystość z nastrojowej auli w pawilonie A-0 do Centrum Dydaktyki U-2. Sceneria tego miejsca, niestety nie dorównuje prestiżem i dostojnością auli, ale dobrze zorganizowana uroczystość była – jak się okazało – również pięknym przeżyciem. Wrażenie robi wielka sala wypełniona niemal do ostatniego miejsca. Kilkadziesiąt wolnych miejsc zajęły osoby towarzyszące złotym dyplomantom.

314. Uczestnicy uroczystości
„Złote Dyplomy AGH”
w audytorium dydaktycznym
U-2 (fot. Z. Sulima)

315. Aula U-2. Uczestnicy
oraz prezydium spotkania:
prof. Marek Gorgoń,
prof. Piotr Czaja oraz dziekani
świętujących wydziałów
(fot. Z. Sulima)

Po wręczeniu „Złotych Dyplomów” uczestnicy pozowali do pamiątkowych zdjęć, które również wyglądają imponująco.

316. Pamiątkowe zdjęcie jubilatów w pawilonie U-2: w środku prof. Marek Gorgoń, po jego prawej jubilaci z Wydziału Górniczego z obecnym prodziekanem prof. Piotrem Małkowskim oraz prof. Piotrem Czajką i po lewej: Jubilaci z wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska z dziekanem prof. Ryszardem Hejmanowskim (fot. Z. Sulima)

Po uroczystości w U-2 odbyła się tradycyjna sesja fotograficzna w pawilonie A-0.

317. Najliczniejsza grupa jubilatów w 2024 roku z Wydziału Górniczego (fot. Z. Sulima)

III. Srebrne dyplomy AGH – zainteresowanie rośnie

Jak sygnalizowaliśmy wcześniej, tradycja „Złotych dyplomów AGH” przyjęła się i szybko się umacnia. Podobnie jest też z rodzącą się tradycją „Srebrnych dyplomów” czy jubileuszowym spotkaniu w AGH: „25 lat po dyplomie”. 27 września, na zakończenie miesiąca bogatego w wydarzenia jubileuszowe, spotkali się w AGH dyplomanci z 1999 roku. Jak zwykle dopisali górnicy, geodeci, metalurgowie.

Uroczystości przewodniczył prof. Rafał Dańko – Prorektor ds. Studenckich, a w stallach rektorskich zajęli miejsca dziekani wydziałów najliczniej reprezentowanych na auli.

Po przywitaniu obecnych i przedstawieniu przybyłym absolwentom obecnych dziekanów (prodziekanów) w pięknym i wyczerpującym przemówieniu prorektor prof. Rafał Dańko zaprezentował AGH z 1999 roku oraz wskazał na sukcesy dzisiejszej uczelni. Wyraźnie uwypuklił ostatecznie sukcesy studentów na licznych międzynarodowych zawodach – gdyż to On kieruje i nadzoruje dzisiaj prace tego sektora edukacji. Studenci budują między innymi: pojazdy marsjańskie, rakiety kosmiczne, łodzie solarne, motocykle, a w jednej z najbliższych misji księżycowych, instrument naukowy zbudowany przez studentów AGH ma szansę polecieć na Księżyc. Audytorium było wyraźnie usatysfakcjonowane tym co usłyszeli o ich uczelni po 25 latach, od kiedy Oni udali się na swoje stanowiska pracy w polskim przemyśle.

318. Uczestnicy uroczystości Srebrne Dyplomy 2024 (fot. S. Malik)

319. W prezydium spotkania prof. Rafał Dańko oraz dziekani wydziałów i prezes SW AGH (fot. S. Malik)

320. Pamiątkowe zdjęcia laureatów „Srebrnych Dyplomów” (fot. S. Malik)

Wręczenie dyplomów przebiegło jak zwykle bardzo sprawnie. Już po 50 minutach aula była gotowa do ostatniego etapu uroczystości. Odśpiewano gromkie sto lat, potem przemówili przedstawiciele laureatów, wśród których – jak zwykle – byli bliscy znajomi ze studiów obecnego prorektora prof. R. Dańki. Mówcy – jak zawsze na spotkaniach z absolwentami – dziękowali za wykształcenie i za piękne lata w murach uczelni.

321. Przemawiają przedstawiciele „Srebrnych Dyplomantów” (fot. S. Malik)

322. Srebrni dyplomanci z Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska (fot. S. Malik)

Wszystkim srebrnym dyplomantom serdecznie dziękujemy za przybycie i aktywny udział w rodzącej się tradycji. Na kolejne lata życzymy wielu ciekawych spotkań w naszej uczelni. Najbliższe oficjalnie organizowane będzie już za 20 lat w 2044 roku i będzie to ponowna immatrykulacja po 50 latach na którą już dzisiaj wszystkich zapraszamy.

Przy tej okazji gorąco apelujemy do wszystkich absolwentów AGH, którzy studia ukończyli w latach najbliższych po 2000 roku, aby już zgłaszali się na uroczystości w 2025 roku i następnych. Zgłoszenia w sekretariacie stowarzyszenia Tel. 12-617-32-84 lub elektronicznie za pomocą karty zgłoszenia znajdującego się na stronie internetowej stowarzyszenia.

18. W hołdzie tym, którzy odeszli

Przychodząc na świat kompletnie nie wiemy co nas czeka. Rodzice uczą nas życia, uczą nas tego świata, ukierunkowują, modlą się za nas, a potem niestety odchodzą. Podążamy ich śladami, staramy się ich naśladować. Z czasem coraz częściej przyznajemy im rację i coraz częściej odczuwamy ich brak. Tak samo jest w naszej społeczności akademickiej. Uczymy się uczelni, słuchamy profesorów, czasami im złościmy, że nas dręczą egzaminami, ale kiedy rozwiniemy własne skrzydła poznajemy smak samodzielności, a także powagę odpowiedzialności. Przeważnie nie zdajemy sobie sprawy, że zmierzamy tam gdzie udali się wszyscy żyjący przed nami. Od naszych poprzedników kopiujemy dobre wzorce, a kiedy Oni odejdą, na swoje barki bierzemy los naszych dni. Nie zdajemy sobie sprawy jak szybko mija czas. Jak trudno odrobić opuszczone życiowe zajęcia. Niech pamięć o tych, którzy torowali nam drogę do tego – może życiowego sukcesu – którzy stworzyli nasze stowarzyszenie i wykreowali w nim tyle dobra i pięknych wzruszeń pozostanie choćby na kartach tej kroniki. Świadomi faktu naszego przemijania czytamy z trwogą strofy z wiersza Janusza Bajorskiego:

Czy zdążysz...?

Jak błyskawica ulotna mija twój czas,
Niepostrzeżenie, szybko, szalenie.
Dzisiaj tuli cię młodość, jutro zapomni nas
I pozostanie tylko wspomnienie.

Słońce za horyzontem w sen swój zapada,
Lecz skoro świt – promykiem swym budzi.
Myślisz na jawie – to anielska armada...?
Nie...! O Panie...! Wszak jestem wśród ludzi.

Mam jeszcze dzień lub rok... a może pół wieku...?
Pozwolisz, o Panie, dotrzeć do mety...?
Tak dużo przed tobą. Czy zdążysz, człowieku...?
Czasu ci Pan nie poda... niestety.

Większość, tych którzy ze Stowarzyszenia Wychowanków AGH odeszli w ostatnim dziesięcioleciu pewno zdawała sobie sprawę, że wszystkiego nie zdążą zrobić i:

(...) kiedyś przyjdzie czas żegnać podziemne góry,
I dzwonka głos ostatni raz odezwie się ponury...

I odchodzili niespodziewanie zostawiając nas w nieutulonych w żalu. Obiecaliśmy im miejsce w naszych sercach i naszą pamięć po wsze czasy, dlatego w roku Jubileuszu 80-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH na kartach tej kroniki złotymi zgłoskami przypominamy ich wspaniałe sylwetki.

**Jesteście w naszych sercach,
pamiętamy!
Spoczywajcie w pokoju!**

prof. dr hab. inż. Artur Bęben

Zmarł 25 czerwca 2017 przeżywszy 87 lat.

Jeden z najaktywniejszych członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Jako pracownik naukowy AGH zajmował wszystkie bardziej eksponowane stanowiska. W latach 1965–1994 kierownik Zakładu Maszyn Odkrywkowych, 1972–1981 kierownik Studium Doktoranckiego, prodziekan Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH w latach 1975–1981, jego dziekan w latach 1987–1990. Jako wybitny ekspert w swojej dziedzinie był członkiem: Komitetu Górnictwa PAN, Państwowej Rady Górnictwa przy URM (1980–1991), rad naukowych Ministerstwa Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej (1986–1991), Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie (1986–1991).

Wielce cenił sobie kultywowanie tradycji górniczych. Tryskął świetnym humorem, napisał wiele książek dokumentujących bogate i przepiękne obchody górnicze i hutnicze w AGH. Jego książka: Górnicza lampka się pali była bestsellerem i stała się obecnie niemal białym krukiem. Był współinicjatorem powstania w AGH pisma „Vivat Akademia” wydawanego przez SW AGH. Był przez wiele lat jego naczelnym redaktorem. W Stowarzyszeniu Wychowanków AGH uzyskał godność Członka Honorowego.

mgr inż. Jerzy Strzempek

Zmarł 7 maja 2018 roku mając 87 lat.

Ukończył studia na Wydziale Górniczym w 1956 roku i po krótkim okresie zatrudnienia w AGH zaczął pracować w przemyśle, gdzie bardzo szybko awansował do najwyższych stanowisk służbowych w tym dyrektora naczelnego Jaworznicko-Mikołowskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. Był budowniczym i potem dyrektorem kopalni Cieczott. Od lat 70-tych aktywnie pracował w strukturach Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Był członkiem Zarządu Głównego, organizatorem i rzecznikiem terenowego Koła Grodzkiego „Cieczott” w Tychach. Był krzewicielem tradycji górniczych, których nauczył się od profesora Witolda Żabickiego i te z bardzo dobrym skutkiem przenosił z AGH do przemysłu węglowego. Jest Honorowym Członkiem Stowarzyszenia Wychowanków AGH i laureatem wielu wyróżnień w tym Nagrody Państwowej oraz Nagrody Ministra Górnictwa za wybitne osiągnięcia w dziedzinie rozwoju górnictwa.

mgr inż. Elżbieta Wojciechowska

Zmarła niespodziewanie w lipcu 2018 roku, mając zaledwie 63 lata. Wieloletnia i oddana działaczka Stowarzyszenia Wychowanków AGH, głównie w latach 2001–2016. Była bardzo pomocna w kwestiach techniczno-projektowych. Projektowała logo na jubileuszowe stowarzyszenia, tableau jubileuszowe Zarządu SW AGH z okazji 60-lecia stowarzyszenia oraz kartki i pocztówki okolicznościowe. Przez wiele lat członkini Sądu Koleżeńskiego SW AGH.

prof. dr hab. inż. Jan Osika

Zmarł 9 stycznia 2019 roku w wieku 77 lat.

Specjalista z zakresu teorii przeróbki plastycznej metali nieżelaznych w Katedrze Przeróbki Plastycznej Metali Nieżelaznych Wydziału Metali Nieżelaznych. Aktywny działacz Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Pełnomocnik Dziekana ds. Promocji Wydziału do 1999 roku, przewodniczący Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studenckich od 2001 roku, wiceprzewodniczący Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej w 1998 roku. Członek Zespołu ds. Rozwoju Wyższego Szkolnictwa Zawodowego Rady ds. Reformy Ustroju Państwa przy Prezesie Rady Ministrów od 1998 roku, członek Rady Głównej i Szkolnictwa Wyższego w latach 1988–1991

dr inż. Krystyna Norwicz

Zmarła 16 października 2020 roku, przeżywszy 90 lat.

Jedna z najaktywniejszych i najbardziej oddanych członkiń Stowarzyszenia Wychowanków AGH drugiego półwiecza funkcjonowania AGH. W SW AGH zaliczona została w poczet Honorowych Członków Stowarzyszenia, zasłynęła wcześniej jako kreator i wieloletni organizator ceremonii ponownej Immatrykulacji po 50 latach, która to uroczystość weszła na trwałe do tradycji AGH. W Stowarzyszeniu Wychowanków AGH przez wiele lat pełniła rozliczne funkcję jak: Sekretarz Zarządu Głównego, Wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego, przewodnicząca komitetów organizacyjnych kilkunastu konferencji i zjazdów naukowych Stowarzyszenia Wychowanków, członek licznych komitetów organizacyjnych uroczystości jubileuszowych w AGH. Była fantastyczną organizatorką nieustraszoną orędownikiem pomagania wszystkim potrzebującym członkom naszej społeczności.

prof. dr hab. inż. Wiesław Blaschke

Zmarł 23 lutego 2021 roku mając 80 lat.

Wybitny specjalista z zakresu przeróbki i wzbogacania kopalin, ekonomiki górnictwa i przeróbki kopalin, restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego, kształtowania cen węgla, a także gospodarczego wykorzystania odpadów z górnictwa węglowego i gospodarki surowcami mineralnymi – wybitny absolwent i wychowanek Wydziału Górniczego Akademii Górniczo-Hutniczej. Ekspert w dziedzinie ekonomiki górnictwa i gospodarki surowcami mineralnymi, ważna postać okresu transformacji polskich kopalń węgla kamiennego do gospodarki wolnorynkowej, współautor wielu opracowań wykorzystanych w procesach restrukturyzacji górnictwa. Aktywny działacz Stowarzyszenia Wychowanków AGH, w latach 1973–1974 sekretarz Zarządu Głównego, odznaczony honorową odznaką „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH”.

mgr inż. Bogusław Roskosz

Zmarł 15 marca 2021 roku, mając lat 96.

Studiował w latach 1945–1950 na Wydziale Elektromechanicznym, który ukończył w 1950 roku. Wspaniały inżynier górniczy, budowniczy wielu kopalń węgla kamiennego, dyrektor i członek licznych organizacji górniczych. Człowiek legenda! Bogusław Roskosz jest patronem Koła Zakładowego Stowarzyszenia Wychowanków AGH KWK „Murcki-Staszic”, gdzie z wielkim zaangażowaniem uczestniczył we wszystkich spotkaniach Wychowanków AGH organizowanych przez to koło. Był bardzo ofiarnym i pogodnym seniorem. Corocznie ze swojej emerytury przekazywał bezinteresownie określone środki na fundusz Akcji Zapomóg Stowarzyszenia. Od 2016 roku Honorowy Członek SW AGH.

prof. dr hab. Mirosław Handke

Zmarł 22 kwietnia 2021 roku w wieku 75 lat.

Rektor AGH w latach 1993–1998, minister edukacji narodowej w latach 1997–2000. Jako rektor – pośmiertnie odznaczony godnością Honorowego Członka Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Wybitny specjalista z dziedziny chemii krzemianów i spektroskopii. Współpracował z wieloma czasopismami naukowymi, był członkiem komitetów redakcyjnych i redaktorem czasopism wydawanych przez Elsevier: Vibrational Spectroscopy i Journal of Molecular Structure. Należał także do wielu krajowych i zagranicznych stowarzyszeń naukowych. W 1986 roku zasiadł w Komisji Nauk Ceramicznych Polskiej Akademii Nauk, a w 1994 roku w Komisji Chemii PAN. Pełnił też funkcję wiceprzewodniczącego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa w latach 1993–1997.

prof. dr hab. inż. Władysław Longa

Zmarł 6 maja 2021 roku w wieku 90 lat.

Wieloletni Przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków AGH (1977–1991 i 1995–2001). Prorektor AGH w latach 1969–1972, dziekan Wydziału Odlewnictwa w latach 1968–1969 oraz 1972–1974, dziekan Wydziału Technologii i Mechanizacji Odlewnictwa w latach 1978–1981. Specjalista w dziedzinie inżynierii materiałowej, metalurgii, odlewnictwa i termodynamiki. Znany również z zamiłowania do śpiewu. Dysponował pięknym i doskonale wykształconym głosem operowym. Śpiewał arie Kiepury, Moniuszki i inne utwory klasyczne.

W stowarzyszeniu otrzymał zaszczytny tytuł Honorowego Członka Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

prof. dr hab. inż. Janusz Roszkowski

Zmarł 21 maja 2021 roku w wieku 86 lat.

Członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH, w 1995 roku odznaczony honorową odznaką „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH”.

Wybitny specjalista w dziedzinie górnictwa. W 1969 roku był kierownikiem Zakładu Aerologii Górniczej. W latach 1975–1978 był Dziekanem Wydziału Górniczego. W latach 1987–1997 był dyrektorem Instytutu Górnictwa Podziemnego i Bezpieczeństwa Pracy, w 1997 roku był kierownikiem Katedry Górnictwa Podziemnego. Ściśle współpracował z najwybitniejszymi profesorami z zakresu aerologii górniczej jak: prof. Jerzy Litwiniszyn, prof. Stanisław Knothe czy prof. Jan Pawiński.

mgr inż. Franciszek Wszolek były wiceminister Górnictwa i Energetyki

Zmarł 18 sierpnia 2021 roku w wieku 98 lat.

Jeden z ostatnich przywódców polskiego górnictwa węglowego w okresie jego największego rozkwitu. Człowiek legenda – jak mówią na Śląsku – budowniczy i dyrektor kopalń węglowych, założyciel gorlickiej Fabryki Maszyn Górniczych i Wiertniczych „Glinik” i ostatecznie wiceminister Górnictwa i Energetyki u boku również legendarnego ministra Jana Mitreği.

Aktywny członek Koła Grodzkiego „Czeczott” Stowarzyszenia Wychowanków AGH i przebojowy uczestnik większości górniczych spotkań w tym kole. Mając 91 lat powiedział: Mam 91 lat i nadal pracuję, nie idę na emeryturę.

mgr inż. Zdzisław Bryg

Zmarł 21 października 2021 roku mając 84 lata.

Menedżer w przemyśle chemicznym, ukończył studia inżynierskie na Wydziale Energetyki i Automatyki AGH (1970); Wydział Organizacji i Zarządzania na Uniwersytecie Warszawskim. Był zastępcą dyrektora Zakładów Azotowych w Tarnowie. Członek SW AGH od 1988 roku, rzecznik Międzyzakładowego Koła SW AGH w Tarnowie 1997–2007. Posiadacz odznaki „Zasłużony dla SW AGH” nr 226. Podczas obchodów 15-lecia tarnowskiego koła, zostało ono odznaczone odznaką honorową „Zasłużony dla SW AGH” nr 296 (2004). Kolega Zdzisław Bryg był Wiceprzewodniczącym Zarządu SW AGH w latach 2004–2012”.

dr inż. Stefan Władysław Jóźkiewicz

Zmarł 18 grudnia 2021 roku w wieku 93 lat.

Wspaniały aktywista Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wieloletni członek Głównej Komisji Rewizyjnej oraz sekretarz Sekcji Wydawniczej Stowarzyszenia. Wspaniały dydaktyk i wychowawca młodzieży na Wydziale Górniczym. W latach 1979–1993 był pierwszym kierownikiem nowo powstałego Zakładu Mechaniki Gruntów w Instytucie Geomechaniki Górniczej Wydziału Górniczego, a w latach 1981–1985 był wicedyrektorem tego Instytutu. Aktywny członek zespołu prof. Zbigniewa Strzeleckiego zajmującego się ratowaniem zagrożonych miast. Był także: wiceprezesem Koła Zakładowego SITG w AGH oraz wiceprezesem Rady Zakładowej ZNP AGH.

dr inż. Elżbieta Greiner-Wrona

Zmarła 1 stycznia 2022 roku w wieku 72 lat.

Wieloletnia aktywistka i działaczka Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wyróżniona odznaką „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH.”

Wspaniała koleżanka, naukowiec i nauczyciel akademicki. W naszej pamięci pozostanie jako człowiek o wysokiej kulturze osobistej, nienagannyh manierach, prawdziwym powołaniu i talencie pedagogicznym, bogatych zainteresowaniach oraz pasjach badawczych, a także nieustannej aktywności pełnej nowych pomysłów.

mgr inż. Roberto Figueroa Silva (Kuba)

Zmarł w styczniu 2022 roku w wieku 84 lat.

Absolwent Wydziału Metalurgii AGH z 1967 roku – odznaczony honorową odznaką „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH”. Ambasador AGH na Kubie, Wspaniały inżynier metalurgii reprezentujący swój kraj w koncernie metalurgicznym w Japonii przez wiele lat. Twierdził, że w swoim sercu ma dużo miejsca dla swojej drugiej Ojczyzny – Polski – i jeszcze więcej „dla Swojej kochanej AGH w Krakowie”! Polskę pokochał tak mocno, że swój jubileusz 50-lecia małżeństwa celebrował w 2020 roku w sali konferencyjnej rektora AGH w obecności pana Jorge Marti Martinez – Ambasadora Kuby.

dr inż. Zenon Duda

Zmarł 16 marca 2022 roku w wieku 87 lat.

Bardzo bliski współpracownik Stowarzyszenia Wychowanków AGH – wyróżniony odznaką „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH”. Wieloletni przewodniczący Komitetu Obchodów Dnia Górnika w AGH, współorganizator wielu Zjazdów Naukowych Wychowanków. Krzewiciel i propagator tradycji górniczych. Wybitny specjalista z zakresu budownictwa podziemnego. Ekspert Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego do spraw ochrony Zabytków, a także Ekspert Rady do spraw Kultury i Dziedzictwa Narodowego Konferencji Episkopatu Polski. Wspaniały nauczyciel akademicki. Inżynier górniczy z krwi i kości.

mgr inż. Janusz Bajorski

Zmarł 21 lipca 2022 roku w wieku 74 lat.

W stowarzyszeniu Wychowanków pojawił się wraz z powołaniem koła rocznikowego „Górnicy-73”, ale jako absolwent Wydziału Górniczego był z nim od skończenia studiów. Synów swoich wykształcił w AGH, a sam doszedł do stanowiska Dyrektora Naczelnego Kopalni Dębieńsko w Leszczynach. Był także wicedyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Rybniku. Był twórcą wspaniałych prezentacji multimedialnych oraz autorem wspaniałych wierszy prezentowanych między innymi podczas uroczystości opłatkowych w AGH.

doc. dr inż. Mieczysław Milewski

Zmarł 28 września 2022 roku w wieku 97 lat.

Wieloletni członek i przewodniczący Komisji Rewizyjnej SW AGH w latach 1977–2001, Członek Honorowy Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Pracę rozpoczął jako młodszy asystent w Zakładzie Geodezji i Miernictwa Górniczego Wydziału Geologiczno-Mierniczego. W 1952 roku w związku ze zmianami strukturalnymi znalazł się w Zakładzie Geodezji i Miernictwa Górniczego Wydziału Geodezji Górniczej. W latach 1969–1971 był kierownikiem Studium Zaocznego i w latach 1971–1972 kierownikiem Studium Zaocznego i przez te lata był prodziekanem wydziału.

prof. dr hab. inż. Stanisław Piechota

Zmarł 13 grudnia 2022 roku w wieku 82 lat.

Aktywny działacz Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Honorowy członek Stowarzyszenia. Podczas pracy zawodowej w AGH pełnił funkcję prodziekana Wydziału Górniczego (1984–1990), kierownika katedry (wcześniej zastępcy kierownika Katedry i Instytutu) Górnictwa Podziemnego (2005–2008) oraz Kierownika Pracowni i Zakładu Eksploatacji Rud. W latach 1993–1999 był członkiem Senatu AGH.

prof. dr hab. inż. Tadeusz Karwan

Zmarł 19 września 2023 roku w wieku 98 lat.

Współpracował ze Stowarzyszeniem Wychowanków AGH przy różnych okazjach na rzecz wychowanków i uczelni, a w kadencji 1977–1983 pełnił funkcję członka Zarządu Głównego SW AGH. Posiadacz odznaki honorowej „Zasłużony dla SW AGH” nr 149 (1987) i Członek honorowy Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

mgr inż. Iwona Mazur

Zmarła 26 czerwca 2024 roku mając zaledwie 46 lat.

Absolwentka Wydziału Górniczego AGH oraz Studiów Podyplomowych MBA na Politechnice Krakowskiej. Pracowała jako dyrektor ds. sprzedaży w Firmie Maxam zaopatrującej przemysł górniczy w materiały wybuchowe i środki strzałowe. Z Grzegorzem swoim mężem stanowili przykład wspaniałej pary małżeńskiej pracującej dla górnictwa. Iwona była wspaniałą studentką, potem wspaniałym pracownikiem w przemyśle wydobywczym i wspaniałym dyrektorem w firmie MAXAM.

Iwona z mężem Grzegorzem była współorganizatorem regionalnego koła Stowarzyszenia Wychowanków AGH operującego w Sandomierzu, a zrzeszającego absolwentów AGH pracujących w Sandomierzu w grupie PBI oraz w przemyśle szklarskim. Iwona Mazur corocznie organizowała wspólnie z prezesem grupy PBI dr. Przemysławem Bokwą, jego żoną Anną i prezesem seniorem Longinem Bokwą wspaniałe spotkania koleżeńskie głównie z okazji świąt Bożego Narodzenia. Stowarzyszenie Wychowanków AGH nie zdążyło jej odznaczyć żadnym ze swych wyróżnień, choć na takie już na pewno zasłużyła.

doc. dr inż. Kazimierz Antoni Matl

Zmarł 23 listopada 2024 roku mając ukończone 90 lat.

W 1958 roku ukończył Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy AGH. W 1958 roku rozpoczął pracę w Zakładzie Geologii Złóż Węgla Katedry Złóż Węgla Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego AGH. W 1968 roku uzyskał stopień doktora, a następnie stanowisko docenta w 1972 roku. W latach 1970–1996 był kierownikiem Zakładu Złóż Węgla Brunatnego. W latach 1996–2012 wykładał w Instytucie Geologii Stosowanej na Wydziale Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej. Twórca szkoły naukowej w AGH w zakresie lokalnych złóż węgla brunatnego. W latach 1982–1991 kierownik naukowy resortowych programów naukowych MNSzWiT w zakresie lokalnych złóż węgla. Autor około 140 publikacji, w tym 6 monografii oraz 180 ekspertyz. Promotor 3 doktoratów i około 200 obron prac magisterskich i inżynierskich.

Był aktywnym działaczem Stowarzyszenia Wychowanków AGH: w latach 1961–1973 sekretarz (4 kadencje), w latach 1977–1991 wiceprzewodniczący Zarządu Głównego (3 kadencje) i w latach 1991–1995 przewodniczący Zarządu Głównego. W 1987 roku został członkiem Honorowym Stowarzyszenia Wychowanków AGH, a w 1999 roku otrzymał tytuł Honorowego Przewodniczącego. Był też kronikarzem stowarzyszenia. W dwóch kolejnych tomach Kroniki SW AGH zawarł najważniejsze wydarzenia z jego historii.

Od 1960 roku przez 43 lata był sekretarzem naukowym Komisji Nauk Geologicznych PAN w Krakowie. Członek Komitetu Surowców Mineralnych PAN, Komisji Nauk Geologicznych PAN, Polskiego Towarzystwa Geologicznego i ESNA – European Society for New Methods in Agriculture Research.

19. Zakończenie

Kolejna, ósma już dekada działalności Stowarzyszenia Wychowanków AGH to okres specyficzny. Po spokojnej pierwszej kadencji bogatej w liczne nowe inicjatywy i ozdobionej wielkim jubileuszem 100-lecia AGH, okazało się, że wybuch pandemii koronawirusa w 2020 roku sparaliżował działanie uczelni, a tym samym wszystkich organizacji takich jak SW AGH. Szybko jednak wszyscy przestawili się na pracę zdalną, co w wielu przypadkach wyszło na dobre, bo można było uniknąć straty czasu na przejazdy do miejsca organizowanych spotkań i wydatkowania określonych środków finansowych. W trybie pracy zdalnej udało się w stowarzyszeniu przygotować duże zmiany struktury tej organizacji oraz przedyskutować nowy, kompletnie zmieniony statut. Pandemia zmusiła stowarzyszenie do wydłużenia kadencji władz o jeden rok (2016–2021) skutkiem czego kolejna kadencja zakończy się w 2025 roku – to jest dokładnie w roku jubileuszu 80-lecia stowarzyszenia.

Publikacja niniejszej kroniki to dokumentacja chwil wzniosłych w stowarzyszeniu kreowanych zawsze wspianą postawą naszych wychowanków. To ich wspiane sukcesy naukowe, gospodarcze i towarzyskie. Serce rośnie kiedy słyszy się o niebywałych sukcesach absolwentów AGH nawet w dziedzinach tak dalekich od ich profilu wykształcenia. Absolwent górnik tworzy i zarządza, z innymi górnikami, największą prywatną firmą produkującą środki spożywcze. To inżynier elektronik-informatyk tworzy firmę biotechnologiczną, która jest na dobrej drodze do wyprodukowania cennego leku na choroby nękające współczesną cywilizację. Z wielką radością przyjmuje się raporty ekspertów stwierdzające cywilizacyjny skok Polski w ostatnim trzdziestoleciu, mający swe źródło w dobrze wykształconej kadrze. Stowarzyszenie Wychowanków AGH musi być i jest dumne z takich opinii mając świadomość i wiedzę, że to AGH w dużej mierze przyczyniło się do podźwignięcia kraju po wyniszczających wojnach i dalej przyczynia się do tak dynamicznego rozwoju polskiej gospodarki.

Taki winien być kurs stowarzyszenia w kolejnych latach funkcjonowania. Spadające zainteresowanie absolwentów ruchem stowarzyszeniowym trzeba inspirować wydarzeniami zbliżającymi wychowanków do swojej uczelni. Takim są „Złote indeksy”, „Srebrne i Złote Dyplomy”, spotkania jubileuszowe oraz wszystkie inne spotkania rocznikowe organizowane corocznie przez wiele grup absolwentów.

Zbliża się wielki jubileusz 80-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH, który będziemy świętować we wrześniu 2025 roku. Jak zawsze wszystkich członków stowarzyszenia zapraszamy do aktywnego i liczego udziału w zaplanowanych uroczystościach. Będzie wiele atrakcji. Będzie pokaz naszej kultury, pokaz skarbów naszej ziemi zgromadzonych przez hobbystów mineralogów i będzie spora porcja naszych górniczo-hutniczych tradycji pielęgnowanych w AGH od momentu jej powstania. Naszym logo jubileuszowym będzie znak graficzny:

Tym znakiem zakończymy wędrówkę w czasie przez ostanie 10 lat działania stowarzyszenia. Wszystkim absolwentom AGH życzymy samych sukcesów i poczucia dumy z faktu, że są wychowankami tej właśnie uczelni. Uczelni naszej życzymy, aby nadal rozwijała się pomyślnie zgodnie z oczekiwaniami kraju i lokalnej społeczności – naszej Małej Ojczyzny – Małopolski.

20. Źródła

- [1] Kolczyńska Ilona, Vivat Akademia nr 21 Marzec 2020 rok
- [2] Matl Kazimierz (2015): *Kronika Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie 1945–2015*
- [3] Trębacz Ilona: Wspaniały jubileusz już za nami. Vivat Akademia Wydanie Jubileuszowe z okazji 70-lecia SW AGH 27 wrzesień 2016 roku. Strona internetowa: https://vivat.agh.edu.pl/vivatpdf/vivat_jubileusz_70_lecia.pdf
- [4] Ubowski Piotr: Mój „pierwszy raz” czyli... lubię chodzić. Vivat Akademia nr 26 str. 51 Lipiec 2023 roku
- [5] Vivat Akademia (2015) Wydanie jubileuszowe
- [6] Strona internetowa: <https://www.podrozepoeuropie.pl/wergina-zwiedzanie/>
- [7] Strona internetowa: <https://www.youtube.com/watch?v=tRHSpGnJUQ>
- [8] Strona internetowa; <https://www.italiapozaszlakiem.com/ostuni-apulia/>
- [9] Strona internetowa (tłumaczenie z j. ang.) https://en.wikipedia.org/wiki/Platamon_Castle
- [10] Strona internetowa: <https://dziennikpolski24.pl/zmarl-honorowy-obywatel-krzeszowic-dr-inz-czeslaw-kotowski-byly-prezes-kopalni-wapienia-czatkowice/ga/c1-15461398/zd/48173314>
- [11] Strona internetowa: <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/wizyty-zagraniczne/spotkanie-z-wietnamskimi-absolwentami-polskich-uczelni-w-hanoi,3004>
- [12] Strona internetowa: https://www.google.gr/search?sca_esv=9781a9b17bdb0a90&sca_upv=1&q=klasztor+war%C5%82ama
- [13] Strona internetowa: <https://www.sggw.edu.pl/wspolpraca/osrodek-szkoleniowo-wypoczynkowy/>
- [14] Strona internetowa: <https://mapa-turystyczna.pl/route/3edmm>
- [15] Strona internetowa: https://www.lokale-wesele.pl/restauracja_wenecja_tychy_l6581.html
- [16] Strona internetowa: <https://www.orlegniazda.pl>
- [17] Strona internetowa: <https://www.portalsamorzadowy.pl/praca/malopolska-kopalni-wapienia-czatkowice-odkryto-nowe-zloze-wapienia,70382.html>

1919-1948

1948-1971

Historyczne odznaki
Absolwentów AGH

1971-2017

AGH

od 2017

Jubileusz 80-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Obchody Jubileuszowe

pod patronatem prof. Jerzego Lisa Rektora AGH

odbędą się w AGH 19–21 września 2025 roku

szczegóły: swagh.agh.edu.pl/

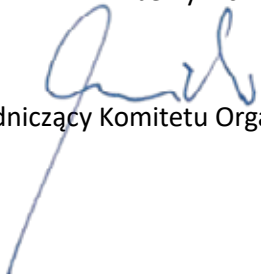
Drodzy Wychowankowie AGH

Przed nami niezwykle wydarzenie w działalności najstarszego stowarzyszenia absolwentów szkół wyższych w Polsce jakim jest Stowarzyszenie Wychowanków AGH – Jubileusz 80-lecia. Będziemy tę uroczystość świętować we wrześniu 2025 roku. Obchody zostały zaplanowane jako powrót do tradycji spotkań i konferencji jakie odbywały się regularnie kilkadziesiąt lat temu i nawiązywały do bieżących wydarzeń oraz problemów jakimi żyła gospodarka kraju i świata. Nie inaczej będzie i tym razem. Jeden z najszybciej rozwijających się organizmów gospodarczych na świecie jakim jest polska gospodarka staje przed coraz potężniejszymi wyzwaniami. Jedno z nich, kto wie czy nie najważniejsze to wzrost synergii nauki i biznesu. Temu wyzwaniu najróżniejszymi działaniami chcemy poświęcić najwięcej czasu. Będą też temu służyły liczne przykłady współpracy nauki i biznesu w ujęciu historycznym jak i też liczna grupa dziejących się aktualnie.

Drodzy Wychowankowie – każda forma udziału w pięknym Jubileuszu 80-lecia sprawi, że będzie on ciekawszy, a poziom waszej satysfakcji wyższy.

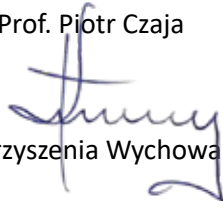
**Serdecznie zapraszamy do Królewskiego Krakowa i jednej z najwspanialszych uczelni w Polsce
jaką jest nasza Akademia Górniczo-Hutnicza.**

Dr inż. Jerzy Kicki

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego

Prof. Piotr Czaja

Prezes Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Program ogólny jubileuszu

19 września 2025 roku (piątek) pawilon A-0

9:30 Rozpoczęcie uroczystości – spotkanie plenarne

- Wystąpienia okolicznościowe (w tym wystąpienie Rektora AGH i prezesa Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz gości)
- Wręczenie odznaczeń, tytułów: „Absolwent Roku”

10:30 Pierwsza część plenarna konferencji „Biznes dla uczelni, uczelnia dla biznesu”

(wystąpienia między innymi: prof. Krzysztofa Galosa, Ministra Klimatu i Środowiska, prof. Anny Siwik, prof. Zbigniewa Kąkola, prof. Andrzeja Jajszczyka, prof. Herberta Wirtha, mgr inż. Pawła Przewięźlikowskiego)

12:15 Przerwa techniczna

12:30 Uroczysta ponowna immatrykulacja po 50 latach przedstawicieli 12 wydziałów starszych niż 50 lat

- Hymn *Gaudemater Polonia*,
- Wprowadzenie do uroczystości (prezes SW AGH),
- Ślubowanie wychowanka i ceremonia ponownej immatrykulacji Jubilatów przez rektora AGH,
- Wspólne *Gaudeamus Igitur*,
- Pamiątkowe zdjęcie ponownie immatrykulowanych

13:00 Przerwa obiadowa do godziny 15.00

Obiad studencki (wspomnieniowy) w restauracji ZPiT AGH „Krakus”

15:00 Konferencja: „Biznes dla uczelni, uczelnia dla biznesu” na poszczególnych wydziałach wg programu szczegółowego

19:00 Kolacja uroczysta w restauracji ZPiT AGH „Krakus” (ul. Reymonta 15)

20 września 2025 roku (sobota)

10:00 Spotkanie Partnerów Jubileuszu. Śniadanie z Rektorem AGH (Klub Studio)

10:00 Zwiedzanie wystaw: Biblioteka Główna – Minerale ZGH „Bolesław”

12:00 Odświeżenie Muralu „80-lat Stowarzyszenia Wychowanków AGH” – blok 12 elewacja północna

17:00 Otwarcie Komory profesora Witolda Żabickiego w Kopalni Soli „Wieliczka”

19:00 Uroczysta biesiada 80-lecia stowarzyszenia – Komora Warszawa w Kopalni Soli „Wieliczka”

21 września 2025 roku (niedziela)

12:00 Uroczysta msza św. dziękczynna w Bazylice Bożego Ciała

13:15 Koncert organowy na największych w Krakowie organach w wykonaniu organistów absolwentów AGH: prof. Marka Miśkowicza, mgr inż. Jarosława Raczkę i inż. Wojciecha Miśkowicza

Dla zainteresowanych:

15:00 Możliwość udziału w imprezie sportowej w Nowej Hali AGH na ulicy Armii Krajowej 5a

Komitet Honorowy
Jubileuszu 80-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH
pod patronatem Rektora AGH prof. Jerzego Lisa

prof. dr hab. inż. Jerzy Lis – Rektor AGH
prof. dr hab. Piotr Jedynak – Rektor UJ
Aleksander Miszański – Prezydent Miasta Krakowa
Łukasz Smółka – Marszałek Małopolski
Krzysztof Jan Klęczar – Wojewoda Małopolski

oraz

prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz; prof. dr hab. inż. Antoni Tajduś; prof. dr hab. inż. Tadeusz Słomka;
prof. dr hab. inż. Tadeusz Telejko; prof. dr hab. inż. Marek Gorgoń; prof. dr hab. inż. Rafał Wiśniowski;
prof. dr hab. inż. Krzysztof Mendrok; prof. dr hab. inż. Rafał Dańko; prof. dr hab. inż. Kazimierz Wiatr;
prof. dr hab. inż. Stanisław Mitkowski; prof. dr hab. inż. Mirosław Karbowniczek; mgr inż. Bogusław Ochab;
Maestro Wiesław Ochman; mgr inż. Marian Leśny

Lista otwarta:

dziekani wydziałów AGH

dr hab. inż. Marek Dudek prof. AGH; dr hab. Jacek Gądecki prof. AGH; prof. dr hab. inż. Marcin Górny;
prof. dr hab. inż. Sławomir Gruszczyński; prof. dr hab. inż. Ryszard Hejmanowski;
prof. dr hab. inż. Marek Kisiel-Dorohinicki; prof. dr hab. Ewa Kmiecik; prof. dr hab. inż. Tadeusz Knych;
dr hab. inż. Jarosław Konieczny prof. AGH; prof. dr hab. inż. Agnieszka Kopia; dr hab. inż. Edyta Kucharska prof. AGH;
dr hab. inż. Arkadiusz Kustra prof. AGH; prof. dr hab. inż. Mariusz Łaciak; prof. dr hab. Monika Motak;
prof. dr hab. inż. Włodzimierz Mozgawa; dr hab. Jerzy Stochel prof. AGH; prof. dr hab. inż. Bartłomiej Szafran

Organizatorzy Jubileuszu

FUNDACJA
dla
AGH

Partner Główny Jubileuszu

Partnerzy Jubileuszu

ISBN: 978-83-943854-7-7